www.burmeseclassic.com

Reborn FLOWER

Wai Mhu Thwin

BURMESE CLASSIC

ပန်းဝင်စား

ဝေမှုံသွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	- ၅၀၀၀၁၀၀၁၀၉
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	- ၅၀၀၅၁၉၀၅၀၉
ထုတ်ဝေသူ	- ဦးဝင်းသူရလွင် (အိပ်မက်အသစ်စာပေ) ၃၈ (၃ လွှာ)၊ ၁၅၃-လမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်။
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်	- ဦးဇော်မြင့်ဝင်း (ကာလာဖုန်ပုံနှိပ်တိုက်) ၁၈၄(ဘီ) ၃၀ လမ်း (အထက်) ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	- Nay Myo Say
ပုံနှိပ်ခြင်း	- ပထမအကြိမ် မေလ၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်
အုပ်ရေ	- ၁၀၀၀
တန်ဖိုး	- ၁၆၀၀ ကျပ်

"ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် ကတ်တလောက်အညွှန်း" (CIP)

၈၉၅.၈၃

ဝေမျှးသွင်

ပန်းဝင်စား / ဝေမျှးသွင် ။ - ရန်ကုန်၊

အိပ်မက်အသစ်စာပေ၊ ၂၀၀၉

၁၈၉ - စာ၊ ၁၂ × ၁၈.၅ စင်တီ။

(၁) ပန်းဝင်စား

Ainmakathit presents

ဝေမျှးသွင်

ပန်းဝင်စား

Ainmakathit

38 (3rd-fl), 153rd Lane, Tamwe Ts, Yangon.

095112428, 551403

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

ယန္တရားတို့မှ ကင်းဝေးဆဲခဏ၊ ကန်ရေပြင်ကိုကြည့်ရင်းအေး အေးချမ်းသည့်ရသ ခံစားခွင့်ရသော အချိန်ကာလကို ကျွန်တော် ချစ်သည်။ လင်းစန္နက်ခင်းကို ချစ်သည်။

ကန်ဘောင်ပေါ် ရပ်ရင်း ရေပြင်ကျယ်ကြီးနှင့် သစ်ပင်များတို့ အေးဆေးစွာ ငေးကြည့်နေမိ၏။ လေပြည်နှင့် လှိုင်းလေးများ၊ အစိမ်းရောင်ကမ္ဘာ။ ကျွန်တော်က နံနက်စောစောတိုင်း ဤနေရာလေးဆီ လာရောက်တတ်သူဖြစ်၏။ ငွေကြေးများ၊ စကားလုံးများ၊ အရောင်းအဝယ်များ၊ စက္ကူများရှိရာ မြို့ပြအဝေစက်ရုံကြီး မလည်ပတ်မီ ကျွန်တော်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသည့် အေးမြမိနစ်များ ဖြစ်ပါသည်။

အတော်ကြာတော့ အလင်းရောင်များ ပိုမိုစူးရှလာပြီး နေရောင်၏ ပူနွေးမှုက အရှိန်ရစပြုလာသည်။ ကားသံများ ပိုမိုထူထပ်

www.burmeseclassic.com

လာသည်။ နာရီကိုကြည့်ရင်း သွားမှပဲလေဟု အတွေးရ၏။

ကျွန်တော့်ကားရှိရာသို့ လျှောက်လာတော့ လမ်းမှာ ကျွန်တော့်လို နံနက်ခင်းချစ်သူများကို တွေ့ရသည်။ များသောအားဖြင့် သက်လတ်ပိုင်းများဖြစ်၍ လူငယ်အချို့ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ မလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်သူများ၊ ငြိမ်သက်စွာထိုင်ပြီး ငေးသူများကိုဖြတ်လာရင်း ကားရှိရာသို့ရောက်၏။

တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ကားထဲဝင်ရန်အပြင်၊ ပူနွေးသော လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့်ပခုံးကို အသာအယာ လာထိသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာ အသံတစ်ခုကိုပါ ကြားလိုက်ရသည်။

"စံပယ်ပန်းလေးတွေ ဝယ်ပါဦး၊ ဘုရားလှူရအောင်လေ"

ကျွန်တော်လှည့်ကြည့်တော့ အနည်းငယ် တွေဝေသွားသည်။ ပန်းရောင်းသူကလည်းဟု တွေးမိ၏။

အသက်က ကျွန်တော်နှင့်ရွယ်တူတော့ မဟုတ်။ သို့သော် သိပ်တော့ မငယ်လှပါ။ ကြည့်ရတာ နှစ်ဆယ်ကျော်စအရွယ်လောက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ချစ်စဖွယ်မျက်နှာပေးဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ပန်းတွေ မြှောက်ပြနေသည့် မိန်းမငယ်တစ်ဦး။

"မင်းက ပန်းရောင်းတာ ဟုတ်လား"

ကျွန်တော့်အမေးကို သူမက အဖြေမပျက် ခေါင်းငြိမ့်ပြ၏။ မဟုတ်သေး၊ မဖြစ်နိုင်ဟု ကျွန်တော့်အသိစိတ်က ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူမဝတ်စားထားပုံနှင့် ယခုသူမလုပ်နေသည့် အလုပ်တလုံးဝအပ်စပ်ကြည့်လို့မရပါ။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မင်းလိမ်တာ၊ ငါဒီလောက်မတုံးဘူး ကလေးမ၊ ငါပြောမယ်၊ မင်းဝတ်ထားတဲ့ ဒီဘလောက်အင်္ကျီလေးက အိမ်မ်နေရင်း

ဝိုးစံဆိုပေမယ့် Brand ကိုကြည့်ရင် ခန့်မှန်းခြေဘယ်လောက်တန်ဆယ်ဆိုတာ သိတယ်၊ နောက် မင်းဖိနပ်၊ အင်း . . ဒီဘောင်းဘီရောဆို ပန်းရောင်းတဲ့သူတစ်ယောက်က ဒီလိုအဝတ်အစားတွေ ဝတ်ပြီး ရောင်းတာ ငါမမြင်ဖူးသေးတာတော့ အမှန်ပဲ၊ မင်းဘာလာကျမ်တာလဲ အေးလေ ထားပါ၊ မဝယ်ဘူးကွာ၊ မင်းဘာသာ အခြားတစ်နေရာမှာ စတန့်သွားထွင်လိုက်၊ ဟုတ်ပြီလား OK"

စကားကိုဖြတ်ပြီး ကျွန်တော်ကားထဲဝင်ထိုင်သည်။ နောက်ပြီး တံခါးကို ပြန်ပိတ်မည်အလုပ် သူမက တံခါးကိုဆွဲထားပြီး ကျွန်တော့်ဆီ ငုံ့ကိုင်းလျက် . . .

"ဟုတ်ပါပြီ၊ ရှင်ပြောတာ မှန်ရည်လက်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပန်းလေးတွေကိုတော့ ဝယ်ပါနော်၊ Please ကွာ၊ မွှေးတယ်ကွာ၊ ကြည့် . . ပန်းလေးတွေက လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်လေးတွေနော်"

သူမစကားအဆုံး 'နော်' ဆိုသည့် အသံကိုတော့ သဘောကျသွားမှန်း ကျွန်တော်ဝန်ခံပါသည်။ ထိုအသံမှာ ပျစ်ချွဲနေသည့် ချိုအီနေသည့် အသံမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးပဲ။ ကျွန်တော် သူမကိုကြည့်ရင်း စိတ်ဝင်စားသလို ဖြစ်လာသည်။ ကြည့်ရတာ မကောင်းတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တော့ ဟုတ်ဟန်မတူဟု ယုံကြည်လိုက်မိ၏။

"နေပါဦး၊ မင်းက ဘာသဘောနဲ့ ငါ့ကိုအတင်းလာရောင်းနေရတာလဲ၊ နောက်တစ်ယောက်ယောက်ကို သွားရောင်းပါလား၊ ဝယ်ချင်တဲ့လူ ရှိချင်ရှိမှာပေါ့၊ ဟာ . . နေဦး၊ မင်းနဲ့ငါ အပေးအယူတစ်ခုလုပ်ကြည့်မယ်၊ မင်း ဘာကြောင့် ပန်းရောင်းနေရတယ်ဆိုတာ ပြောပြလေ၊ အဲဒီမှာ ငါယုံကြည်လို့ရပြီး resonable ဖြစ်တဲ့

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းပြချက်ဆိုရင် ဝယ်မယ်၊ အကုန်ဝယ်မယ်ကွာ၊ ဘယ်လိုလဲ"

သူမပြောချင်မှာ မဟုတ်ဟု ကျွန်တော် အတပ်တွေးပြီး အကျမ်းကိုင်သလိုမေးတော့ သူမက တစ်ချက်တွေသွားကာ ခေါင်းကို ကုတ်သည်။ ပြီးတော့ စိမ်းနေသည့် သူမမျက်ခုံးလေးများကို တွန့်လျက် စူတူတူရုပ်ကလေးဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုကြည့်၍ ညည်းသလိုပြော၏။

"အာ အရေးထဲ အကြောင်းပြချက် တောင်းနေသေးတယ်၊ ဝယ်မှာဖြင့် ဝယ်လိုက်ရင်ပြီးရော၊ ပြောတာက ပြောလို့ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြောရင် တမင်စတန့်ထွင်တာတို့၊ ဘာတို့ ပြန်ပြောခံရမှာကို သိပ်ခံစားနေရမှာတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ကိုယ်လုပ်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို မြရည်က သူများကို ပြောမပြချင်ဘူး၊ ရှင်းလည်း မပြချင်ဘူး၊ သူများ အထင်အမြင်တွေကိုလည်း မသိချင်ဘူး၊ တဲပါ တကယ်အကုန်ဝယ်ရမယ်နော်၊ ရော့ . . ယူထား၊ ခဏလေးစောင့်"

ကားဒက်ရှ်ဘုတ်ပေါ် ပန်းပွင့်များတင်၍ ချာကနဲလှည့်ပြီး ပြေးထွက်သွားသည့် သူမကို ကျွန်တော်တားချိန်မရလိုက်။ ဘာတွေလုပ်ဦးမည်မသိဟုတွေးကာ နာရီကို တစ်ချက်ကြည့်ရသေးသည်။ တော်သေး၏။ အချိန်က သိပ်နောက်မကျလှသေး။ သွားရမည့်နေရာတွေနှင့် အချိန်ကိုတွက်ဆရင်း ကျွန်တော်လည်း ဆက်စောင့်နေမိသည်။ မထူးပါဘူးလေ။ ကိုယ်ကလည်း လျှာသွားရှည်မိတာကိုးဟုတွေးကာ ရယ်ချင်သလိုဖြစ်လာ၏။ ဘယ်လိုချာတိတ်မပါလိမ့်။ သူမပုံစံကို ပြန်မြင်ယောင်ကြည့်မိသည်။ မျက်ခုံးမွေးထူထူ၊ နှုတ်ခမ်းစူစူဖြင့် ထိုကလေးမလေးမှာ ခပ်သွယ်သွယ်လေးသာဖြစ်ပြီး အရပ်ကတော့ ငါးပေဆယ်လက်မရှိသော ကျွန်တော့်အရပ်ထက် သုံးလက်မ

ခန့် နိမ့်လိမ့်မည်ထင်သည်။

သာမန်နေ့ထိုင်မှုပုံစံဖြင့်သာ အသားကျနေရသော နေ့ရက်များတွင် တစ်ခါတစ်ရံ ယခုလို အနည်းငယ် အံ့ဩခွင့်ရသည့် အခွင့်အရေးကို ကျွန်တော် တပ်မက်မိသည်ကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်ပါသည်။ နောက်ပြီး သူမပြောပုံကို ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားမိသည်။ ဘာကြောင့်မှန်းတော့မသိ။ သူများ အထင်အမြင်တွေကို မသိချင်ဘူးတဲ့။ ကျွန်တော် သဘောကျစွာ ပြုံးမိသည်။ သိပ်တော့ မစောင့်လိုက်ရပါ။ မကြာခင် သူမ ကျွန်တော့်ဆီပြန်ရောက်လာချိန်တွင် ရှင်းပြစရာလေးလိုဘဲ ကျွန်တော်နားလည်သွားပါသည်။ ဆိုရာတွင် သူမရှင်းပြသည်ကိုလည်း ကျွန်တော် ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောဘဲ နားထောင်ပေးလိုက်သည်။ သူမက အဖွားအိုတစ်ယောက်ကို ခေါ်ဆောင်လာခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအဖွားအိုမှာ နဂိုအသက်လည်း ကြီးရင့်လှပြီဖြစ်သလို အဝတ်များကြောင့် ပို၍ပင် အိုနာကျနေမှန်း သိသာလှသည်။ ခြေထောက်တစ်ဖက်လည်း သိပ်သန်ပုံမရ။ လက်ထဲတွင် အဝတ်ထုတ်တစ်ခုနှင့် ဗန်းအဟောင်းတစ်ခုကို ကိုင်လျက်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို ယိုင်နဲ့စွာငေးကြည့်ရင်း ကြည့်နေလေသည်။ စကားတော့မပြော။ ဘာပြောရမည်မှန်းလည်း တွေးရခက်နေပုံပင်။

"ကဲ၊ ဆရာကြီးရှင့်၊ အကြောင်းရင်းကတော့ ဒီအဒေါ်ကြီးပါပဲ၊ မြရည်က အိမ်ပြန်မလို့ လမ်းလျှောက်လာတုန်းတွေ့တော့ သနားတာနဲ့ ဟိုမေးဒီမေး စပ်စုကြည့်တာ၊ ပထမတော့ မြရည်ဝယ်ပြီး ပြန်မလို့ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ထုံးစံအတိုင်း မြရည်စိတ်က အဲလိုပဲ ဟဲ ဟဲ"

သဘောကျသလို ရယ်မောလျက်၊ မြရည်ဟု သူမကိုယ်

www.burmeseclassic.com

နာမ်စားသုံးစွဲသူ ထိုသူငယ်မလေးက စကားကို ခဏရပ်လိုက်ပြန် သည်။ ကျွန်တော်လည်း သူမကိုကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ အရွှင်ခါတ် တစ်မျိုး ကူးစက်လာ၏။ သူမကပဲ ဆက်၍ . . .

"မြရည်ကိုယ်တိုင် ရောင်းပေးချင်စိတ်ပေါက်လာလို့ သိလား ပန်းတွေကလည်း နည်းနည်းများတယ်လေ၊ အိမ်မှာ ဘုရားပန်းတွေ က ရှိပြီးသား၊ ပြီးတော့ မြရည်က ပန်းလည်း မပန်တတ်ဘူး၊ အမှန် က စောစောကပြောတဲ့ ရောင်းကြည့်ချင်တဲ့စိတ်ပေါ်လာတာ အဓိက ပဲကွ"

ပြောပြီး သူမက တခိခိရယ်ပြန်သည်။ ပြီးမှ . . .

"ဪ . . ဝယ်လေ၊ ရှင် အဒေါ်ကြီးကို ကျသလောက်ရှင်း ပေးပြီး အဲဒီပန်းတွေ သယ်သွားလိုက်တော့ပေါ့၊ ဟိတ် . . ဒါပဲနော် deal ရှိပြီးသား၊ မညစ်ကြေး"

ကလေးတစ်ယောက်လို ညစ်ကျယ်ကျယ်ပြုံးပြီး သူမက ကျွန်တော့်ကို မညစ်ကြေးတဲ့။ ကျွန်တော် ဘာမှမပြောသေးဘဲ ခေါင် သာတစ်ချက်ညိတ်ပြလိုက်မိသည်။ ဦးစွာ အဖွားအိုကို ကျသင့်ငွေပေး ပြီး ရှင်းပေးလိုက်ပါ၏။ ဘာတွေမှန်းမသိပဲ အူကြောင်ကြောင်ရပ်နေ ရသည့် သနားစရာ အဖွားအိုက ဆုတွေပေးကာ သူမနှင့် ကျွန်တော် ကို နှုတ်ဆက်ထွက်သွားရှာပါသည်။

လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းများပေါ်တွင် ဖြတ်သွားဖြတ်လာ တွေ သိပ်မများလှသေး။ ကျွန်တော် ကားထဲမဝင်သေးဘဲ သူမဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ သူမကလည်း ဘာကိုစောင့်နေမှန်းမသိ ကျွန်တော် ကိုပြန်ကြည့်ကာ ခပ်အေးအေးပင် ရပ်နေဆဲ ဖြစ်နေလေသည်။

"မင်းနာမည်က မြရည်ပဲလား၊ စပ်စုတယ်မထင်နဲ့နော်

သချာသိလိုက်တော့ အခုကိစ္စကို ငါတကယ် သဘောကျတယ်ကွ၊ နာမည်က ဇေယျတဲ့၊ မင်းကိုငါ လေးစားပါတယ် မြရည်"

ကျွန်တော့်စကားအဆုံးတွင် သူမပြုံးရွှင်စွာပင် တုံ့ပြန်လာ ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စောစောထဲက ကျွန်တော်ရရှိထားသည့် အကြံ ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ပိုမိုစိတ်ထက်သန်လာခဲ့သည်။ တကယ် တော့ ထိုအကြံကလည်း သူမ့်ကြောင့် ရရှိခဲ့တာဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့် ကိုယ်ပိုင်စစ်စစ်တော့ မဟုတ်ပါ။

"နာမည်အပြည့်အစုံက မြရည်မွန်၊ ဒါပေမယ့် သူငယ်ချင်း တွေရော၊ မြရည်ကိုယ်တိုင်ပါ မြရည်ပဲ ခေါ်များ၊ အသုံးများတာ လေ။ လေးစားတယ်တော့ မလုပ်ပါနဲ့၊ မြရည်က ကောင်းမှုတစ်ခု လုပ်တယ်၊ မလုပ်တယ်ဆိုတာထက် မြရည်စိတ်ထဲပေါ် လာတာကို လျှောက်လုပ်ကြည့်တာ ဟဲ ဟဲ၊ ဒီလိုလုပ်လို့ ဘယ်သူ့မှ ထိခိုက်တာ မှ မဟုတ်တာနော်၊ မကောင်းမှုလည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ မြရည်က ဘာမှတခြားတွေးမနေတော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက သိပ်မမိုက်ဘူး စေ်းဆေးနေလိုက်သေးတယ်၊ (ကျွန်တော့်ကို မျက်စောင်းလေးထိုး ထိုးသေး၏။) ဈေးဦးပေါက်ကြီးမို့ ဒီက အတင်းညှစ်ရောင်းနေရတာ၊ ဈေးဦးပေါက် မပယ်ရဘူးတဲ့ သိလား"

ဆရာကြီးဂိုက်ဖမ်းကာ ပြောနေမှန်းသိသော်လည်း၊ ကျွန်တော်က သူမစကားကို ထောက်ခံသလို ခေါင်းညိတ်ရင်း ရယ် နေသည်။ ပြီးမှ ကိုယ့်ကိစ္စကိုပြောဖို့ ကြိုးစားကြည့်သည်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဤအမျိုးသမီးလေးကြောင့် ကျွန်တော်ကလေးငယ်ပမာ စိတ်ရူးပေါက်သူလို လျှောက်လုပ်ရန် ကြံစည်နေမိသည်။ ခြားသူတွေ ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မလဲဆိုတာ ထိုအချိန်၌ မစဉ်းစားချင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ပေ။

"ဒီလိုလေ မြရည်ရဲ့၊ ငါက ပထမတော့ မင်းပုံစံနဲ့ ပန်းလာရောင်းတာကြည့်ပြီး ဘာလဲပေါ့ကွာ၊ တွေးကြည့်တာပေါ့။ အခု သဘောပေါက်တော့ ကတိတည်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား၊ အခု ငါ့အကြံတစ်ခု ရတယ် သိလား၊ မင်းစိတ်ကူးကိုလည်း သဘောကျလို့ပါ"

"ဘာအကြံလဲ"

သူမက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး အတွေးရခက်စွာ မေး၏။

"ဒီပန်းတွေက ငါ့ကားထဲမှာ အများကြီး ဖြစ်နေတာကွ၊ အဲဒီတော့ ခုနက ငါမင်းကိုမယုံသလို ပြောမိတာလည်း ကျေအောင် နောက်ပြီး ငါလည်း အတွေ့အကြုံသစ်ရအောင်ပေါ့လေ၊ မင်းနဲ့ငါ အတူတူ ဒီပန်းတွေ ဆက်ရောင်းကြမယ်လေ၊ ဘယ်လိုလဲ ရောင်းရဲ့လား"

ကျွန်တော့်အပြောကြောင့် မြရည်က နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့သည်။

"အံမယ် သူကပဲ"

"မြရည်ရောင်းရဲလို့ ရှင့်ဆီလာရောင်းတာပေါ့။ ရှင်သာ ... ဟာဟာ"

သူမ၏ လှောင်သလိုရယ်သံကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ် ဂျစ်ကပ်ကပ်အပြုံးဖြင့် တုန့်ပြန်လိုက်မိသည်။ ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီလဲ။ ဤကလေးမလေးကြောင့် ငါဘာတွေ လျှောက် လုပ်မိပါလိမ့် ဟူသောအတွေးကို ကျွန်တော် လွှင့်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ဘာဖြစ်ဖြစ်ကွာ။ ငါလုပ်တာ မကောင်းမှု၊ ရာဇဝတ်မှု မဟုတ်တာပဲ။ ကျွန်တော်ရဲတင်းစွာ ရွှေ့ဆက်ဖို့ ပြင်လိုက်သည်။ မြရည်မွှန်ဟူသော သူငယ်မကတော့ လက်လေးပိုက်လျက် အသာ

အသာပင် ကျွန်တော့်ကို မထီတရီ ပြုံးကြည့်နေလေသည်။

နံနက်ခင်းထဲတွင် ပန်းပွင့်များနှင့်အတူ ကျွန်တော်တို့ လမ်းလျှောက်လာကြသည်။ နှစ်ယောက်လုံး၏ ဟန်ပန်က တိုက်ပွဲထဲဝင်လာသော စစ်သူကြီးများလို ရုပ်တည်ကြီးတွေဖြင့် ရှေ့တော့ကာ လျှောက်နေကြသည်။ သို့သော် အတန်ကြာတော့ ပြိုင်တူဆိုသလို၊ ပန်းရောင်းမည့်သူနှစ်ဦးသည် ထစ်ဦးပုံစံတစ်ဦးကြည့်ကာ ဟက်ဟက် ပက်ပက် ရယ်မောမိကြပြန်သည်။ အရေးထဲ ကျွန်တော့်ဟန်းဖုန်းက မြည်လာတော့ သူမက လက်ညှိုးထိုးကာ ရယ်မဆုံးတော့ပေ။

ဖုန်းကိုကြည့်တော့ အိမ်ကနံပါတ်ဖြစ်နေသဖြင့် လက်ထဲက ပန်းများကို မြရည်ဆီ ခဏလွှဲပေးထားရသည်။ ကျွန်တော် မြို့ထဲက ရုံးဆီ ရောက်မရောက် မေမေလှမ်းမေးပါ၏။ စိတ်အေးနိုင်စေတော့။ မေမေ့ကို လိမ်လိုက်ရလေသည်။ အခုနေ ကျွန်တော်ပန်းရောင်းနေတာ မေမေဟု ဖြေလိုက်လျှင်တော့ ဘာဖြစ်ကုန်မည်မသိ။ ပထမဆုံး အကြိမ် ကျောင်းစပြေးသည့် ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို ကျွန်တော် ရင်ခုန်နေလေသည်။

ထိုနေ့ နံနက်ခင်းသည် ကျွန်တော့်အတွက် အဆန်းတကြယ် ပန်းများပွင့်ပေးခဲ့သည်။ မြရည်နှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် လမ်းမကြီးများပေါ်တွင် လူးလွန့်ခပ်ကဲကဲ ပန်းရောင်းတန်းကစားနေခဲ့ကြသည်။ ကလေးများဆော့ကစားသလို ဆော့ကစားခဲ့ကြသည်။ မျက်နှာတွေက မျက်နှာပိုးမသေဘဲ ကျွန်တော်တို့ပုံစံကလည်း ကြည့်ရုံဖြင့် ပန်းရောင်းသူအစစ်မဟုတ်မှန်း သိသာလွန်းနေ၏။ တချို့ကို ကျွန်တော် မြရည်အပေါ် ပထမဆုံးတွေ့တော့ အမြင်မကြည်ခဲ့သလို စိတ်ပင်ဆိုးကြသည်။ သို့ရာတွင် လူကြီးပိုင်းများနှင့် ကျွန်တော်တို့ကို

www.burmeseclassic.com

အသေအချာမကြည့်မိဘဲ ရေးကြီးသုတ်ပျာဝယ်ကာ မောင်းထွက်
သွားသူ ကျေးဇူးရှင်တချို့ကြောင့် ပန်းအနည်းငယ်တော့ ရောင်းလိုက်
ရသည်။

နံနက် ရှစ်နာရီခွဲခန့်တွင် ကျွန်တော်ပြန်သင့်နေပြီဖြစ်ကြောင်း
ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် တွန်းအားပေးရ၏။ ပထမတော့ အရှုံးမပေးချင်၍
သာ ရောင်းနေရသော်လည်း ကျွန်တော့်မျက်နှာတခုလုံး ထူပူနေခဲ့
ပါသည်။ မြင်ရသည့် အရာဝတ္ထုနှင့် လူများအားလုံး ဝေဝါးနေသလို
ခံစားရသည်။ အသံတွေလည်း ကြားတစ်ချက်၊ မကြားတစ်ချက်။
ကျွန်တော် ဘာတွေပြောကာ ရောင်းမိမှန်းလည်း မသိလိုက်။ အတော်
လေးကြာမှ နည်းနည်းသက်သာသလို ဖြစ်လာသည်။ တတ်နိုင်သမျှ
အားတင်းပြီး ကျွန်တော်ဆက်ရောင်းမိခဲ့သည်။ မြရည်ကလည်း
ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ဖြူစပ်ဖြူစပ်မျက်နှာဖြင့် အတူလျှောက်ရောင်း၏။
အတော်မျက်နှာပြောင်သည့် သူငယ်မ . . ။

ယခုပြန်မည့်အချိန်တွင်တော့ ကျွန်တော်ပါ တော်တော်မျက်နှာ
ပြောင်နေလေပြီ။ ချွေးတွေလည်း ထွက်လာသည်။ မထူးဇာတ်ခင်းကာ
မသုတ်ဘဲထားလိုက်သည်။ အချိန်မရှိတော့သည့် အကြောင်းပြောတော့
မြရည်က ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပင် ခေါင်းညိတ်ကာ . . .

"OK လေ သွားပေါ့၊ မြရည်လည်း အိမ်ပြန်မှာပေါ့၊ ဒါနဲ့
ကျန်တဲ့ပန်းတွေကို ဘာလုပ်မှာလဲ၊ ကုန်အောင်လည်း မရောင်းနိုင်
ဘူး၊ မြရည်တို့နှစ်ယောက်လုံး ဖြစ်နေတဲ့ပုံစံတွေကလည်း ကြည့်ပါဦး
ရယ်ရတယ်နော်"

"အင်း မြရည်ယူသွားလေ၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း တစ်နေရာမှာ
တင်ထားခဲ့မယ်ကွာ၊ တွေ့တဲ့သူက လိုချင်ရင် ယူသွားလိမ့်မယ်"

"မြရည်မယူချင်ပါဘူး၊ အင်း . . ထားချင်လည်း ထားခဲ့လေ၊
. . .ကောင်းသားပဲ"

ပြောပြီးမှ ဩော် နေဦးဟုဆိုကာ မြရည်က ကျွန်တော့်
. . .လက်ထဲရှိ ပန်းများထဲမှ စံပယ်ကုံးလေးနှစ်ခုကို ဆွဲယူ၏။ ထို့နောက်
တစ်ကုံးကို ကျွန်တော့်အင်္ကျီအိတ်ထဲ လာထည့်သည်။ မြရည်အပြု
အမူကြောင့် ကျွန်တော် ငေးကန်းဖြစ်သွားသည်။ ဘာမှမပြောသေးဘဲ
. . .ပန်းကုံးလေးကိုင်ကာ ကျွန်တော့်ကို ပြုံးကြည့်နေသော မြရည်မျက်နှာ
ကို အတန်ကြာအောင်ငေးနေမိသည်။

"အမှတ်တရပေါ့၊ သိမ်းထားချင်ရင် သိမ်းထားလို့ရအောင်"

သိမ်းထားဟု ယတိပြတ်မပြောသည့် မြရည်စကားကို သတိ
. . .ထားမိသည်။

"သိမ်းမှာပါ၊ ဒါနဲ့ မြရည်ကို လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ၊ လာ ကား
. . .ပေါ်တက်"

မြရည်တစ်ချက်တွေပြီး စဉ်းစားသည်။ ပြီးမှ . . .

"လိုက်တော့ လိုက်ခဲ့မယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် မြရည် အိမ်မပြန်
သေးဘူး၊ ဗိုက်ဆာနေပြီ၊ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို လိုက်ပို့ပေးရင် ဖြစ်မလား"

"OK လေ၊ လာပါ ပန်းသည်မကြီးရဲ့"

"အံမယ် သူကရော ဘာထူးလို့လဲ၊ ပန်းသည်ကြီးရဲ့"

စကားအဆုံး ကျွန်တော်တို့ ပြိုင်တူရယ်မောမိကြသည်။
. . .ကားထဲတွင် စံပယ်ပန်းရနံ့တွေ ဝေနေ၏။ လက်ကျန်ပန်းတချို့သည်
. . .လျှောက်ထိုင်ခုံလေးပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို စောင့်မျှော်နေ
သကဲ့သို့ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

"မြရည် ဘယ်ဆိုင်သွားမလဲ"

www.burmeseclassic.com

"အင်း . . . Friendship ကို သွားကြမယ်လေ၊ ကိုကြီး လိုက်စား၊ မြရည်မှာ ပိုက်ဆံပါပါတယ်၊ ဟဲ ဟဲ ပန်းရောင်းထား ပိုက်ဆံတွေလေ"

မြရည်ပြောတော့ ကျွန်တော်ပါလိုက်ရယ်မိပြန်သည်။

"အချိန်သိပ်မရတော့လို့ကွ၊ အေးလေ မထူးပါဘူး၊ ကိုကြီး လည်း မြရည်နဲ့တွေ့မှပဲ ဘာတွေလျှောက်လုပ်မိမှန်း မသိပါဘူးကွ အခုလည်း . . အေးလေ မထူးပါဘူး"

ကျွန်တော်ညည်းတွားကာ ပြောမိသည်။ ပြီးတော့ မြရည် ခေါ်သလို "ကိုကြီး" ဟူသော နာမ်စားကိုလည်း ကျွန်တော်ကိုယ်တို အသုံးပြုလိုက်မိသည် မသိချေ။ မြရည်ကား အေးအေးဆေ ဆေးပင်။ လေချွန်သလို နှုတ်ခမ်းလေးကိုစုကာ အသံတိုတိုလေးန တစ်ချိုးချိုးမြည်အောင်လုပ်နေသည်။ လေချွန်သံပီပီသသလည်း မဟုတ်

"ကိုကြီးက ဘာအလုပ်လုပ်တာလဲဟင်"

သူမသိချင်တာကို ကောက်ခါငင်ကာ ထမေးသည့် မြရည် ကို စချင်လာသည်။

"စစ်စုတယ်ပေါ့"

"ဩော် . . အဲလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အခု မြရည်တို့ ခင်သွားပြီ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်လား၊ ခင်သွားပြီလား"

"အင်းလေ၊ ဟာ ကိုကြီးနော်၊ မခင်ဘူးဆိုရင် အခုမ မြရည်ဆင်းနေခဲ့မယ်"

နှုတ်ခမ်းကိုစူပြီး စိတ်ဆိုးဟန်ပြသည်မှာ ဘာရုပ်လေးမှ မသိ၊ အသည်းယားစရာကောင်းနေသည်။ ကျွန်တော် သူမကို စပ

ကြည့်နေတာသိတော့ မျက်စောင်းကလည်း ထိုးသေး၏။

"ဟ ဘာလဲကွ၊ အခုပဲသိတယ်၊ အခုပဲ စိတ်ဆိုးပြတော့တာပဲ၊ တော်တော်ခင်စရာကောင်းတဲ့ ကလေးမကြီးပဲ"

"မြရည်ကို အဲလိုကြီး မခေါ်နဲ့ကွာ၊ ဘာကလေးမကြီးလဲ"

ပြောရင်း မြရည်လည်း ရယ်ချင်လာပုံရ၏။ ကျွန်တော်က လည်း သူမ,မကြိုက်မှန်းသိတော့ ထပ်ခေါ်သည်။

"ကလေးမကြီးကလည်း"

"တော်တော့ကွာ၊ ဗိုက်ဆာလှပြီ၊ မရောက်သေးဘူးလား"

ပထမဆုံး နံနက်ခင်းမှာပင် ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ဆိုစရင်းနောက်ရင်းပင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဆိုင်ထဲရောက်လာ ကြသည်။ နာရီကြည့်တော့ ကိုးနာရီထိုးတော့မည်။ မလတ်ဆီဖုန်း ဆက်ထားမှ ဖြစ်မည်။ မလတ်ဆိုတာက မစန္ဒာလူယုံ၊ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီ၏မန်နေဂျာ။ ကျွန်တော် ကားကိုအကြောင်းပြပြီး ဒီနေ့ နောက်ကျမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖုန်းဆက်ရ၏။ မြရည်ကတော့ ကလေး တစ်ယောက်လို အားရပါးရ စားနေတော့သည်။

"ဟိတ် ဖြည်းဖြည်းစားလေ၊ ဘာလဲ နောက်က ကျားလိုက် လာလို့လား"

"ဆာပြီ ကိုကြီးရ၊ ကိုကြီးလည်း စားလေ၊ အခုကတည်းက ကြိုပြောထားမယ်၊ မြရည်ရှင်းမှာနော်"

"အံမယ်၊ ကိုကြီးက ကြီးတော့သူလေ၊ ကိုကြီးရှင်းမှာပေါ့"

"ဟော့အေး ဟော့အေး မရဘူး၊ အဲဒါဆို ကိုကြီးကို မြရည်က နိုင်လိုက်ကျွေးခိုင်းသလို ဖြစ်သွားမှာပေါ့"

မုန့်စားနေရင်း ကျွန်တော့်ကို မျက်လုံးပြူး၊ မျက်ဆံပြူးဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငြင်းခုံနေသည့် မြရည်ရုပ်က အတော်သဘောကျစရာကောင်း၏။

"ကဲပါ၊ စားမှာသာစား၊ ရှင်းရမယ် စိတ်ချ၊ နင်နေဦးမယ်"

ကျွန်တော်စဉ်းစားမိသည်မှာ မြရည်အကြောင်း။ ဒီကလေး မလေးကြည့်ရတာ ဟန်မဆောင်တတ်သည့်၊ ကလေးဆန်သည့်၊ ထင် ရာစွတ်ရွတ်လုပ်ချင်သည့် ပုံစံလေး။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်ကရော ဘာကြောင့်များ ဤမျှအူကြောင်ကြောင်နိုင်သော ကလေးမလေးနှင့် ရှုသွပ်ဖွယ်ကိစ္စများမှာ ဝါဝင်ပတ်သက်နေရသလဲ။ ပန်းရောင်းရသတဲ့ လားကွာ။ ကျွန်တော် ဘာတွေလုပ်မိပါလိမ့်။ ပျော်ရွှင်ရုံသက်သက် လား။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ဘဝသည် ဖုန်သဲများပေကျံကာ ပျော်ရွှင်သော ကစားနေသော ကလေးငယ်တစ်ဦး၏ မိုက်မဲမြူးထူးမှုတို့ကို ယူဆောင် လာတတ်မှန်း ကျွန်တော်သိပါပြီ။

"မြရည်က ကျောင်းတက်တုန်းလား၊ ဘယ် Year ရောက်ပြီ လဲ"

"စပ်စုတယ်ပေါ့"

မြရည်ပြောပုံက ကျွန်တော့်လေသံအတိုင်း။

"ကလဲ့စားချေတဲ့သဘောလား"

ကျွန်တော်က ရယ်လျက်မေးတော့ . . .

"ဒါပေါ့"

မျက်စလေးချီပြီး ခေါင်းညိတ်ကာ ပြုံးနေသော မြရည်ပုံက လုပ်ချင်စရာလုပ်ရ၍ ပျော်နေသည့် ကလေးလေးလိုပင်။

"ကဲပါ၊ ကိုကြီးအကြောင်း အရင်စပြောပြမယ် ဟုတ်ပြီလား နေတာက . . . လမ်း၊ အမှတ် . . . မှာ၊ အလုပ်က . . . လမ်းထဲမှာ ရုံးရှိတယ်၊

ကိုကြီးမေမေရဲ့ ကုမ္ပဏီပေါ့၊ အဲဒီမှာ ကိုကြီးကို ရာထူးတစ်ခုပေးထား တယ်ပေါ့ကွာ၊ ဦးစီးပေးရတယ်ပေါ့၊ ဒီကနေ နိုင်ငံခြားကို အမိက ပို့တာက ကြိမ်ထည်တွေပေါ့၊ ကိုလားထိုင်တို့ ဘာတို့ပေါ့လေ"

"အဲဒါဆို ကိုကြီးက သူဌေးကြီးပေါ့"

မြရည်က ကျွန်တော့်ကိုလာ ကျပ်နေသေး၏။

"မေမေ့အလုပ်ကို ဦးစီးပေးရတာကွာ၊ ဖေဖေက ဒီမှာမရှိ ဘူးလေ၊ ကဲပါပြောတော့ မြရည်အလှည့်"

"မြရည်က အင်းလျားလမ်းထဲမှာ၊ အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်း တက်နေတာ၊ 4 skill ပဲ ပြောပါတော့၊ ကျောင်းကတော့ ပြီးပြီ၊ ဖုန်းအကိုင်ကတော့ one naught nine one ten ဟဲ ဟဲ"

ကျွန်တော်နားမလည်သဖြင့် ထပ်မေးယူရသည်။ ဘာပြော တာမှန်းမသိ။

"ဘာရယ် မြရည်ရဲ့"

"ဩော် ကိုကြီးကလည်း ထူမလိုလိုနဲ့ ပိန်းတယ်သိလား၊ one naught nine one ten ပါဆိုမှကွာ"

"ဘာလဲကွ၊ ကိုကြီးနားမလည်ဘူး"

"၁၀၉၊ ၁၁၀ ကိုပြောတာ ကိုကြီးရဲ့"

မြရည် သူမစကားအဆုံး အားရပါးရရယ်တော့မှ ကျွန်တော် လည်း တိုယ့်နဖူးကိုယ် ရိုက်ရမလိုဖြစ်ကာ လိုက်ရယ်မိတော့သည်၊ ပွင့်တော်ရှာရှာဖွေဖွေပြောသည့် မြရည် . . .။

"နေတော့ရော"

"အင်း . . ၊ မြရည်က . . . လမ်းမှာ၊ ဖေဖေရယ်၊ မေမေ ရယ် မြရည်ရယ် ညီမလေးရယ် ဒါပဲ၊ ဖေဖေက အခုသင်္ဘောပြန်ထွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားတော့ အိမ်မှာ လူစိုနည်းသွားတာပေါ့ ကိုကြီးရာ"

ပြောရင်း မြရည်မျက်နှာအရောင်ပြောင်းသွားတာ သတိမပြု မိလိုက်သည်။ ကြည့်ရတာ မိသားစုအတူတူနေရချိန် နည်းပုံပေါ် သည်ဟု ကျွန်တော်တွေးဆနေမိသည်။ သူမဖေဖေကို သတိရသွားပုံ မျိုးမို့ ကျွန်တော်မေးမိတာ အနည်းငယ် နောင်တရသွားပါ၏။ သူမ မိသားစုဘဝကို ထပ်မံစပ်စုခြင်းမပြုရန် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆုံးဖြတ် ချက်ချလိုက်သည်။

"မြရည်က အစောကြီး လမ်းထလျှောက်ပြီး Exercise လုပ်တာလား"

အခန့်လွဲသည့်သဘောမျိုး ကျွန်တော်မေးတော့မှ မြရည် မျက်နှာက ပြန်လည်ကြည်လင်လာသည်။ ကလေးငယ်တစ်ဦး၏ ခင်းပမှုသည် မြရည်မျက်နှာပေါ်တွင် အပေါ်လွင်ဆုံးနှင့် အသိသာ ဆုံး အမှတ်အသားဟု ကျွန်တော်သတိထားမိလိုက်၏။

ပြောင်စပ်စပ်ရုပ်နှင့် ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ကာ . . .

"လိမ်ပြောရရင်တော့ ဟုတ်တယ်"

"ဘယ်လို"

ကျွန်တော်လည်း ဒင်းနဲ့မှ "ဘာ" တွေ၊ "ဘယ်လို" တွေသာ ခဏခဏ ပြောနေရလေသည်။ ပြောပုံက "လိမ်ပြောရရင် ဟုတ်တယ်" တဲ့။

"ဟဲ ဟဲ၊ အမှန်အတိုင်းပြောရရင်တော့ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြော မလို့ပါ၊ မြရည်ညက မိုးစံ အဲ သမီးသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အိမ်မှာ အိပ်တာကွ၊ အိမ်ကို စာအတူဆွေးနွေးချင်လို့ ဘာညာဖုန်းဆက်ပြီ သင်တန်းကနေ သူ့အိမ်ကို တစ်ခါတည်းလိုက်သွားတာ၊ အဲဒီကနေ

ကိုကြီးနဲ့မြရည်တွေ့တဲ့နေရာနဲ့ နီးတယ်လေ၊ မိုးစံကတော့ လိုက်ပို့ မယ် ပြောပါတယ်၊ မြရည်က တစ်ခါတစ်လေ နံနက်စောစောသည်း လမ်းလျှောက်ကြည့်မယ်၊ ဒီဘက်လည်း မရောက်တာကြာပြီဆိုပြီး ထွက်လာတာ၊ တစ်ခါတစ်လေ တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်ရ တာ ပိုအဆင်ပြေတယ် ကိုကြီးရ"

"အေးလေ၊ အဲဒါ လမ်းလျှောက်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား၊ လမ်းလျှောက်တာလည်း လေ့ကျင့်ခန်းပဲ ဥစ္စာ"

"မဟုတ်ဘူးလေ ကိုကြီးကလည်း၊ မြရည်က လျှောက်ချင် လို့လျှောက်တာသက်သက်ပဲ၊ လေ့ကျင့်ခန်းတွေ ဘာတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်အထိရယ်လည်း မဟုတ်ဘူးလေ၊ လမ်းမှာ taxi တွေ့လည်း စီးလိုက်မယ်ပေါ့၊ ညောင်းရင် ရပ်လိုက်မယ်ပေါ့ကွာ၊ အဲလိုမျိုး၊ သိတယ်မို့လား၊ နံနက်က ပန်းရောင်းသလိုမျိုးပဲလေ၊ စိတ်ထဲမှာ အရသာရှိမယ်ထင်လို့"

မြရည်နောက်ဆုံးစကားလေးကို ကျွန်တော် တော်တော် သဘောကျမိ၏။ စိတ်ထဲမှာ အရသာရှိမယ်ထင်လို့တဲ့။

"ဒါဆို စိတ်ထဲမှာ အရသာရှိမယ်ထင်ရင် အကုန်လျှောက် လုပ်တာပဲပေါ့ ဟုတ်လား"

ကျွန်တော့်မေးခွန်းကို မြရည်ကြိုက်ပုံမပေါ်။ ဘုကျကျ လှမ်းကြည့်သည်။

"ဘာလဲ၊ ကိုကြီးက အထင်သေးတဲ့ သဘောလား၊ မြရည် က အဲလို တွေ့ကရာအကုန်လျှောက်လုပ်ပြီး နေချင်သလိုနေတဲ့ မိန်းကလေးပုံပေါက်သွားလား"

မေးပြီးမှ နောင်တရသွားမိ၏။ ကျွန်တော်က ဘာရယ်မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ပြောင်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သော်လည်း နည်းနည်းကျုံ့သွားသည်။ ကပျာကယာ တောင်းပန်ဖို့ စကားရှာရ၏။

"မြရည်ကို ကိုကြီးတောင်းပန်တယ်၊ လုံးဝအလေးအနက်ပါ ပြောတယ်သိလား၊ အဲလောက်ထိ မရည်ရွယ်ဘူးလေ၊ မြရည်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး စိတ်ထဲမှာတွေးပြီး လုံးဝစရုံသက်သက်သဘော ပြောလိုက်တာပါ၊ စိတ်ဆိုးသွားခဲ့ရင် ကိုကြီးကို ခွင့်လွှတ်လိုက်၊ ဟဲ ဟဲ တို့ခင်သွားကြပြီ မဟုတ်လား"

ကျွန်တော် ရယ်ကာမောကာ ပြောနေပုံကို သူမမျက်စောင်းထိုးသော်လည်း ဒေါသရိပ်မပါတော့မှန်း သိလိုက်သည်။ နှုတ်ခမ်းကတော့ စူထားဆဲ။ အေးလေ ဒီလောက်တော့ရှိမှာပေါ့။ ကျွန်တော် ရယ်ဖြဲဖြဲဖြင့် သူမကိုဆလံသသည့် ပုံစံလုပ်တော့ မြရည် မနေနိုင်တော့။ အောင့်အီးထားသည့် နှုတ်ခမ်းစူစူလေးမှာ အပြုံးရိပ်တွေ သန်းလာသည်။

"ကိုကြီးနော်၊ မြရည်က သူများအထင်တွေ၊ အမြင်တွေကို ဂရုစိုက်ပြီး လိုက်ရှင်းတာ ဝါသနာမပါဘူးဆိုပေမယ့် ကိုယ့်ရှေ့တည့်တည့်ကြီးမှာ ကိုယ့်ကိုအဲသလိုပြောရင်တော့ မရဘူး၊ စိတ်ဆိုးတယ် မြရည်ကိုများ . . ."

"အေးပါကွာ၊ အေးပါ၊ ကိုကြီးက မြရည်ကို နောက်အဲသလို လုံးဝမစတော့ဘူး၊ ကတိ ကတိ၊ Come on"

ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော်က လက်သန်းလေးထောင်ပေးလိုက်တော့ မြရည်လုံးဝပြုံးသွားသည်။ မျက်စောင်းကလည်း အလွန်ထိုးသည့် ကလေးမ။ နဂါးမျိုးသာဆို ကျွန်တော်အီဆိမ့်နေမည်။ သူမ လက်သန်းလေးနှင့် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ချိတ်ပြီး . . .

"ကတိနော်"

"OK ဂတိပါ ကလေးမကြီးရာ ကတိပါ"

ရယ်သံများသည် ဥယျာဉ်တစ်လျှောက် မွှေးပျံ့လင်းထိန်နေဆဲ။ မြရည်နှင့်ကျွန်တော် အမုန်းမရှိသော ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုကို ပွင့်ကားစေခဲ့၏။ လမ်းမဆီသို့မကြည့်ဘဲ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် သောင်ပြင်ပေါ်မှ နေထွက်ချိန်ရနံ့မွှေးမွှေးကို စားသောက်နေကြသည်။ အချိန်ကာလတွင် အဘယ်အမည်ရှိသော ပန်းတို့ကခုန်နေကြဆဲ။ ပန်းရောင်းပွဲတော်နှင့် အိပ်မက်အညှို့ခံရသည့် ကျွန်တော် ခဲ့ရသော ထိုနံနက်ခင်းကို သူရူးတို့က လှောင်ပြောင်ရယ်မော ကြလိမ့်မည်။ ရှိစေတော့ . . .။

ပေါ့ပါးပျော်ရွှင်စွာ ကျွန်တော် ဤရာသီခွင်သို့ ဝင်မိခဲ့ပြီ။

ဒီလောက်တောက်ပတဲ့ရနံ့ဟာ ဘယ်ကြယ်က ကြွေကျခဲ့ပါလိမ့်။

အိပ်မက်မှူးသူ . . . အရောင်တလက်လက်နဲ့ခုန်နေတဲ့ သူ့ရင်အုံကို ငုံ့ကြည့်တယ်။

* * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

ခါတိုင်းလည်း မုန့်ဝယ်ကျွေးနေကျပေမယ့်၊ ဒီတစ်ခါ မလတ်

က ကျွန်တော့်ကို ကောင်းကောင်းနှိပ်ကွပ်လေသည်။

"ဘယ်လိုလဲ ကိုဇေယျ၊ ရှင်ကာစ နောက်ကျပြီးတော့ ကျွန်

ကို မုန့်နဲ့လာဘ်ထိုး၊ ရှင့်မေမေကို တိုင်ပြောမှဖြစ်တော့မယ့် အ

အထားပဲလို့ တို့ထင်တယ်၊ အန်တီဖုန်းဆက်တာ သုံးခါရှိသွား

ရှင့်ဖုန်းပိတ်ထားလို့တဲ့၊ ရုံးကိုလည်း မရောက်သေးဘူးဆိုတော့ ..

ဟင်း ဟင်း၊ သိတဲ့အတိုင်းနော်၊ ရှင့်မေမေအကြောင်း ရှင်အသိဆုံး

ကိုဇေရယ်"

ကိုယ့်ဘက်က မှားနေတော့ ကျွန်တော်လည်း နှုတ်ချင်ယော

ဆောင်ကာ စပ်ဖြဲဖြဲလုပ်ပြီး၊ အကောင်းဆုံးဆင်ခြေကို ရှာရ

ပြောမယ်မှ မကြံရသေး။ မလတ်က ထပ်မံရစ်လေ၏။

"ကားပျက်လည်း ကိုဇေရယ်၊ ခါတိုင်း ဒီလောက်ကို နောက် မကျပါဘူး၊ လာလို့ရအောင် လာခဲ့တာချည်းပဲ၊ ဒီတစ်ခါကတော့ ရုံးကိုမရိုးဘူး၊ အကြောင်းပြချက်လည်း ခိုင်ခိုင်မာမာ မရှိဘူး၊ အဲဒါကြောင့် မရိုးသားဘူးလို့ ပြောနေတာ၊ ပြီးတော့ ဖုန်းကလည်း ပိတ်ထားလိုက်သေးတယ်၊ ဘာသဘောလဲ အဲဒါ၊ ပြောစမ်းပါဦး၊ ကဲ ခါတိုင်းဆို လူမရောက်သေးဘူး၊ ရုံးကိုဆက်လိုက်တဲ့ဖုန်း၊ ခိုင်းလိုက်တဲ့အလုပ်ကိစ္စ၊ အခုတော့ ငါလည်းဖုန်းဆက်တာ ဘယ်လိုမှမရဘူး၊ ပြော .. ကိုဇေ၊ အဲဒါ ဘယ်သွားပြီး ဘာတွေလုပ်၊ ဘာတွေရှုပ်နေတာလဲ၊ စောစောစီးစီး"

ကျွန်တော့်ထက် ရာထူးတဆင့်နိမ့်သည်ဆိုသော်လည်း မလတ်လုပ်သက်က ကျွန်တော့်ထက် ဝါရင့်သည်။ ကျွမ်းလည်းကျွမ်းကျင်သည်မို့ မေမေလက်ထက်ကနေ ကျွန်တော်အလုပ်ခွင်ဝင်ချိန်အထိ မလတ်ကို အားကိုးရဆဲ။ ထက်မြက်သည့် ဦးနှောက်နှင့် ကောင်းမွန်သော စေတနာစိတ်ရင်းရှိသူ မလတ်ကို အစ်မရင်းတစ်ယောက်လိုချစ်ပြီး ဘာမဆို တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည်မို့ မလတ်နှင့်ကျွန်တော် ဆက်ဆံရေးက မောင်နှမအရင်းများပမာ။

သူမကလည်း ကျွန်တော့်အပေါ် ပြောမနာ၊ ဆိုမနာ ပွင့်လင်းစွာ ဆက်ဆံသလို မောင်ငယ်တစ်ဦးသဖွယ် မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆို တွေးပူတတ်ပြန်သည်။ အခုလည်း မလတ်တစ်ယောက် ကျွန်တော့်ကို ထုချေလွှာတောင်းနေပြီ။ မြရည်ကို reason တောင်းခဲ့သည့် ကျွန်တော် ဝဋ်ပြန်လည်တာက ချက်ချင်းပါလား။

"ဒီလို မလတ်ရဲ့ ကျွန်တော့်စကားကို ဆုံးအောင်နားထောင်ကွာနော်၊ ပြီးမှ ဆက်ဆူ၊ ခဏလေးငြိမ် ခဏလေး၊ စောစောပိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ဖုန်းဆက်တဲ့အတိုင်း ကားကပျက်ရော"

"အင်း၊ ပျက်တော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ ဆက်ပြော"

"ဟာ မလတ်ကလည်း ဖြတ်မပြောပါနဲ့ဆို၊ လာမယ်လေ၊ အဲဒါနဲ့ ခါတိုင်းအပ်နေကျ ဝပ်ရှော့ကိုဖုန်းဆက်တော့ သူတို့ချက်ချင်း လာမယူနိုင်သေးလို့ပါတဲ့၊ ခဏစောင့်ပေးပါဆိုတော့ အဲဒီမှာတင် နာရီဝက်လောက် အချိန်ကုန်သွားရော"

"ဟိတ်၊ အခု မင်းရောက်တဲ့ အချိန်ကိုကြည့်ပြီးမှ ရှီးလေ၊ ဆယ်နာရီခွဲတော့မယ်ရှင့်၊ အပွိုင့်မင့်တွေ၊ ဘာတွေရှိတဲ့နေ့ဆို ရှင် ဘယ်လိုလုပ်မှာတုန်း"

မလတ်ကိုရှင်းပြရတာ ကျွန်တော်ငိုချင်လာသည်။ ဇာတ်လမ်းကိုလည်း ခေါင်းထဲမှာ ယုတ္တိရှိအောင် စီနေရသေးသည်။

"ကျွတ်၊ မလတ်နေဦးလေ၊ ဆက်ပြောမယ်ဆိုနေမှ၊ သူတို့ ရောက်တော့ ဘာဖြစ်တာ၊ ညာဖြစ်တာပြောဆိုပြီး ကျွန်တော်တက္ကစီ ငှားပြီး လာဖို့အလုပ် . . အဲ . . ."

"ပြောလေ၊ ဘာဖြစ်လဲ၊ မိုးပြိုကျလာတာလား"

"ဟာ မလတ်ကလည်း၊ အဲဒါထက် ဆိုးတာပေါ့၊ ကန်တော့ နော် မလတ်၊ မိုက်နာလာလို့ ဟာ ဒုက္ခတွေရောက်လိုက်တာ မလတ် ရာ၊ အနီးအနားမှာ အများသုံးသန့်စင်ခန်းက ရှာမတွေ့၊ ဆိုင်တွေ ကလည်း ဖွင့်ကာစဆိုတော့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ကျွန်တော်က စောစော စီးစီး သူများဆိုင်ထဲဝင်ပြီး အိမ်သာတက်ချင်လို့ ဆိုပြီးပြောရမှာ အောက်တယ်လေဗျာ"

မလတ် သဘောကျသွားဟန်တူသည်။ တခွိခွိရယ်နေတာ မြင်တော့မှ ကျွန်တော်လည်း နည်းနည်းအသက်ရှူချောင်သွားသည်။

ကျွန်တော့်ဇာတ်လမ်း အလုပ်ဖြစ်မည့် သဘောရှိ၏။

"နောက်ဆုံးတော့ မထူးပါဘူးဆိုပြီး ဝင်ရတော့တာပဲ၊ အရင် ဆုံး ကိုယ်က အဝင်ကောင်းအောင်ပေါ့နော်၊ မှာစရာရှိတာ အရင်မှာ လိုက်ပြီးမှ စားပွဲထိုးကို အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြ အကူအညီတောင်း ရတာပေါ့ဗျာ၊ တော်သေးတယ်၊ ဆိုင်လေးက သန့်လည်းသန့်ရှင်းတယ်၊ သဘောလည်း ကောင်းပါတယ်၊ အဲသလိုနဲ့ အဆင်ပြေသွားပြီးမှ ထူးပါဘူးဆိုပြီး ကျွန်တော်လည်း Breakfast ထိုင်စားနေလိုက် တယ်၊ ပြီးတော့ မလတ်ကို သတိရလို့ဆိုပြီး အဲဒီမှာ ဝယ်လာတာလေ၊ ပြော် မေ့လို့ အဲဒီဆိုင်မှာ နယ်က သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ကလည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် လာဆုံနေသေးတယ်၊ ချက်ချင်းထပြန်ရင် ဒီကောင် ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးသွားမှာပေါ့၊ ဘယ်ကောင်းမလဲ၊ မတော်အမှုလား၊ ဒီနေ့ကတော့ဗျာ one of these days ပါပဲပေါ့လေ"

ဇာတ်လမ်းလေးကို လှတပတ အဆုံးသတ်နိုင်ပြီဟု ယူဆ တာ စိတ်အေးရမည်ကြံတုန်း မလတ်က တစ်စခန်းထလာပြန်၏။ သူ့ကို လွယ်လွယ်နှင့်ပတ်မရမှန်းတော့ သိပြီးသားဖြစ်ပါသည်။

"ကဲပါ ထားပါတော့၊ ဒါဖြင့်ရင် ဖုန်းပိတ်ထားတာကရော၊ ရှင်းပါဦး ဆရာသမားရယ်၊ ရှင်းပြစမ်းပါဦး"

ဂွပဲ။ ဘယ်လိုပြန်ပြောရမှန်း မသိတော့။ ဘာအကြောင်းနဲ့ ဆက်စပ်ပြရမည်ကို ရုတ်တရက် တွေးမရချေ။ မလတ်နဲ့ မျက်နှာ မဆိုင်အောင် သတိထားနေပြီးမှ . . .

"ဟာ အဲဒါကတော့ ကျွန်တော်လည်း မသိပါဘူး မလတ် ရိုက်အရမ်းနာနေတဲ့ အချိန်တုန်းက ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်ပြီး ဘယ်ပြေးရမှန်းမသိ အခက်တွေ့နေတာဆိုတော့ လုပ်မိလုပ်ရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှောက်လုပ်လိုက်တာလား မသိဘူး၊ ဗိုက်အရမ်းနာပြီး မနည်းထိန်း ထားရတာ မလတ်ရဲ့၊ အဲဒီဝေဒနာ တော်တော်ဆိုးတာ သိတယ် မဟုတ်လား၊ ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ် တော်ကြာ . . ."

"ကဲ တော်ပါတော့၊ နင်ဝယ်လာတဲ့မုန့်တောင် စားချင်စိတ် ပျောက်တယ်၊ တကယ်ပဲ၊ ဗိုက်နာတာနဲ့ ယောင်ရမ်းပြီး ဖုန်းတောင် ပိတ်မိတယ်လို့ အေးလေ ယုံရခက်ကြီးပေမယ့် ယုံလိုက်ပါတယ် ယုံလိုက်ပါတယ်"

ဘာပဲပြောပြော အောင်မှတ်တော့ရပြီဟု သိလိုက်သည်။ တော်တော်မလွယ်တဲ့ မလတ်ပဲမို့ ဒီကိစ္စကြီးပြန်လည်မလာခင် ကျွန်တော်က အလုပ်ကိစ္စတွေ မေးရမြန်းရလေ၏။ တော်ပါသေး သည်။ အရေးတကြီးလုပ်ရမည့်ကိစ္စတွေ ကျွန်တော့်အတွက်ရှိမနေဘဲ အချို့ကိစ္စတွေက မလတ်ဘာသာဆောင်ရွက်ထားနိုင်သော အလုပ် တွေမို့ စိတ်အေးရသည်။

လုပ်ငန်းခွင်၏ ကိစ္စတော်တော်များများမှာ မလတ်ပဲ ဆုံး ဖြတ်ချက်ချကာ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သည့် အနေအထားမို့ မေမေ ကိုယ်စား ဦးစီးပေးသည်ဆိုသော ကျွန်တော့်အတွက် အဆင်ပြေ သည်။ ကျွန်တော့်အပေါ် အားကိုးစိတ်ချချင်သည့် မေမေ့သံယော ကြောင့်သာ ဝင်လုပ်ပေးသော်လည်း အမှန်ဆိုရလျှင် ကျွန်တော် ဒီစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို စိတ်ဝင်စားမှု မရှိလှပေ။ သို့သော် ကျွန်တော်မှ မလုပ်ချင်လျှင် အိမ်မှာအခြားသူ မရှိ။ မေမေ့ကိုလည်း နားစေချင်ပြီ။ ဖေဖေ . . ၊ ဖေဖေကတော့ ပြတ်သည်။ ဒီကအလုပ် တွေကို လုံးဝစိတ်မဝင်စား။ သူဝါသနာကြီးသည့် တန်ဖိုးထားသည့် သူ့ပညာရပ်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများရှိရာ နိုင်ငံခြားတက္ကသိုလ်တစ်ခု

ဆက်လက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ဆဲ။ မေမေ မကြိုက်တာကလည်း အဲဒီကိစ္စပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်လုပ်ငန်းခွင်ထဲမဝင်မီ ကျောင်းတက် ဆဲမှာပင် ဖေဖေနှင့်မေမေ ဆက်ဆံရေးက ကျဲပါးစပြုလာသည်။ သူတို့ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် အသက်အရွယ်အရ ကွာရှင်းသည်တော့ မဟုတ် ဘဲ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အေးစက်စွာ တုံ့ပြန်ကြသည်။ တစ်ယောက်ကိစ္စ တစ်ယောက်မစွက်ဖက်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည့် တိတ်ဆိတ် မှုတွေနှင့် နေထိုင်လာကြသည်မှာ ယနေ့တိုင်ပင်ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်လည်း ဖေဖေနှင့်မေမေကိစ္စကို ဝင်ရောက်မဖြေ ရှင်းနိုင်ခဲ့ပါ။ တွေးမိလျှင်တော့ စိတ်ထဲမှာတင်းကျပ်လေးလံလာတတ် သည်။ အသိပညာ၊ အတွေ့အကြုံအရာတွင် ကျွန်တော့်ထက်များစွာ သာလွန်သော မိဘများ၏ အမှန်နှစ်ခုအလယ်မှာ ကျွန်တော်မျက်စိမှိတ် နေရုံသာနေတတ်ဖို့ လေ့ကျင့်ရလေသည်။

သူမလုပ်ငန်းအပေါ် ဂုဏ်ယူပြီး တန်ဖိုးထားသော မေမေ သည် ကျွန်တော့်ကိုလည်း အမှန်တကယ် အားကိုးယုံကြည်သည်။ ဒီလိုဆိုတော့ ကျွန်တော့်မှာ မေမေနှင့်ဝေးရာရှန်းထွက်ဖို့ မည်သို့မျှ စိတ်ကူးရန်ပင် ဖတတ်နိုင်ခဲ့ပါ။ မေမေက သူမလုပ်ငန်းအပေါ် သူမ တန်ဖိုးထားသလို ကျွန်တော့်ကိုလည်း ထားစေချင်သည်။ ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ပုံကိုကြည့်ပြီး မေမေက ကျွန်တော့်စိတ်ကို မှန်ကန်စွာ ဖတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ မေမေ့ကို တော့်တန်ရုံတော့ လိမ်မရ။ မလတ်၏ ဆရာအရင်းဖြစ်သော မေမေပဲလေ။ စီးပွားရေးလောကထဲတွင် မိန်းမ သန်မဲ့ တစ်ဦးတည်းကျင်လည်ကာ အောင်မြင်အောင်စွမ်းနိုင်ခဲ့သော မေမေ့အတွက် သူမမွေးထားသည့်သားကို အကဲခတ်ဖို့ဆိုတာ အလွန်လွယ်ကူခဲ့ပါလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလျှော့မပေးဘဲ၊ ကျွန်တော့်ကို မေမေအကြိမ်ပေါင်းများစွာ တရားချဆွေးနွေးခဲ့သည်မှာ ယခုထိ။ ကျွန်တော့်ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် နေ့တိုင်းကြည့်ရသည်မှာ အမေ။ ရုံးရောက်ပြီလားဖုန်းအမြဲဆက်သည်။ ဘယ်သွားလဲ။ ဘာလုပ်နေလဲ။ မလတ်လည်းအငြိမ်မနေရ။ မေမေသာ အနားယူပြီး အိမ်ပြန်ရောက်သွားသည်။ မလတ် ခုထိ အနားမလွတ်သေး။ ကျွန်တော့်လုပ်ပုံကိုင်ပုံတွေကို မလတ်ဆီမှတဆင့် အမြဲတမ်းစုံစမ်းသည်။ ကျွန်တော့်ကိုတွဲခေါ်ဖို့ လုပ်ငန်းခွင်တွင် အတူညီနိုင်းဆောင်ရွက်ဖို့ မလတ်ကိုပြောသည်မှာ ကျွန်တော် အလုပ်စဝင်ကတည်းက ယခုအချိန်အထိ ပြောတုန်းရှိသေး၏။

မလတ်က သူမဆရာသမားစကားကို တသွေမတိမ်း လိုက်နာနိုင်သူအဖြစ် နာမည်ကြီးသည်။ အခြားလူကြီးပိုင်းများနှင့် staff တွေကြားမှာလည်း မလတ်ဩဇာရှိသည်မို့ တခါတရံ ကျွန်တော့် အပျင်းခိုတတ်သည်ကလည်း အမှန်။

ကျွန်တော်က ကျောင်းသားဘဝနေ့ရက်များထဲမှ လွတ်လပ်မှုကို ထပ်မက်လွမ်းမောဆဲ။ ပြုံးနေသော မျက်နှာဖုံးများအကြား သူငယ်ချင်းတို့၏ ရယ်သံအဖြူဆွတ်ဆွတ်တွေကို ရှာဖွေမိနေဆဲ။ ဘဏ်တိုက်များ၊ တန်ဖိုးများ၊ အပြိုင်အဆိုင် ဂရုပ်ဖမ်းများက ကျွန်တော့်ကို ကျောက်သားအသွင် ပြောင်းပစ်လိုက်ကြ၏။

ဘဝ၏နံနက်ခင်းကာလတို့ ဘယ်သို့ပျံသန်းသွားပါသလဲ။ ဖုန်းသံများက ဘဝကို အိပ်မက်မှ လှုပ်နှိုးကြပါသည်။

* * * *

"မလတ် ပြန်ချင်ရင်ပြန်တော့လေ၊ ခြောက်နာရီတောင် ထိုးတော့မယ်၊ အဲဒါတွေ ထားခဲ့တော့၊ ကျွန်တော်ကြည့်လုပ်ထားလိုက်မယ်"

"ကိုဇေရော မပြန်သေးဘူးလား"

မလတ်က ကွန်ပျူတာမှ မျက်နှာမလွှဲဘဲ ပြန်မေး၏။ မလတ်တစ်ယောက် တော်တော်ပင်ပန်းတာပဲဟုတွေးရင်း ကျေးဇူးလည်းတင်၊ သနားလည်းသနားမိသည်။ တကယ်တော့ မေမေ့ခြေရာကို နင်းနိုင်မည့်သူမှာ ကျွန်တော်မဟုတ်ဘဲ မလတ်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သူတိုင်းလည်း ဤသို့ပင် ထင်ကြပါလိမ့်မည်။

သူမကိုယ်ပိုင်အလုပ်တစ်ခုပမာ ဖြူစင်သည့် ခွန်အားဖြင့် ဆေးဆပ်သူ မလတ်သည် တကယ်တော့ ကျွန်တော်နှင့် အသက်မကွာသူပါ။ အလုပ်ခွင်ထဲတွင် အချိန်ကုန်သည်ကများပြီး လုပ်ငန်းသဘောအရ တည်တည်တံ့တံ့ ပြောဆိုပြုမူရသဖြင့် မလတ်က လူကြီးဆန်သည်။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ကိုတော့ သူမက တရင်းတနှီး ဆက်ဆံပါသည်။ အခေါ်အဝေါ်တွေကလည်း စုံ၏။ နင်တွေရော၊ မင်းတွေရော၊ သူ့စိတ်နဲ့မကြွေ့လျှင် ရှင်တွေရော . . အမျိုးစုံလှသည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ မနက်တာ နောက်ကျထားတော့ အချိန်ပိုဆင်းပေးတာပေါ့ဗျာ . . ဟဲ ဟဲ"

"အောင်မယ်လေး၊ ခုမှလုပ်မနေနဲ့၊ ငါအန်တီ့ကို ပြန်မတိုင်ရနေဘ်၊ ကိုဇေအစုတ်ပလုပ်လေးရဲ့ . . ."

ဘာမှမပြောဘဲ တရုတ်ကားတွေထဲကလို လက်ဝါးလေးရှေ့ထောင်ပြီး ဦးညွှတ်အရိုအသေပေးဟန်ပြသည်ကို မလတ်က သဘောကျစွာ ရယ်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အကုန်ပြန်ကုန်ကြပြီလား မလတ်၊ ဘယ်သူကျန်သေးလဲ"

"မောင်ဦး ရှိသေးတယ်ထင်တယ်၊ ဘာခိုင်းမလို့လဲ၊ မလတ်ကို ပြောလေ"

"ဟာ နေပါ မလတ်ရဲ့၊ မလတ်ပြန်မယ်ဆိုရင် အဲဒီမောင်ဦးကို လိုက်ပို့ခိုင်းလိုက်လို့ ပြောမလို့ပါ၊ မလတ်ကို ပို့ပြီးပြန်လာရင် ကျွန်တော့်ဖို့ အသီးအနှံနှစ်မျိုးသုံးမျိုးလောက် မလတ်ဝယ်ထည့်ပေးလိုက်စမ်းပါ၊ ဆာလို့စားမလို့"

"ဟယ်၊ မလတ်ကိုပို့ပြီးမှဆိုရင် ကြာနေမှာပေါ့ ကိုဇေလေးရဲ့၊ အရင်ဝယ်ခိုင်းလိုက်မယ်လေ၊ ပြီးမှ မလတ်ပြန်မှာပေါ့"

"မလတ်နေခက်ကျမှာစိုးလို့ ရပါတယ် ပြန်ပါ၊ ကျွန်တော် သိပ်မဆာသေးပါဘူး၊ မလတ်အိမ်ကလည်း ဝေးမှဝေးတာ၊ ရတယ် ပြန်တော့၊ မလတ် သွားသွား၊ ဒီမှာ ကားသော့ . . ."

"ကဲ အဲဒါဆိုလည်း သဘောပါရှင်၊ ဦးဇေယျသဘောပါ ကျွန်မပြန်ပါဦးမယ်"

မလတ်ပြန်ဖို့ ပြင်ဆင်နေစဉ် မောင်ဦး ကျွန်တော့်ဆီဝင်လာသည်။ ဖိုင်တစ်ခုကို ကျွန်တော်ကြည့်ဖို့ လာချပြရင်း . . .

"ကိုဇေ မှရှင်းတာရှိရင် မှားတာတွေ့ရင် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပြောပါ သိလား၊ အခုညနေပဲ အပြီးကျွန်တော်လုပ်သွားမယ် ကိုဇေဖတ်တာကို ထိုင်စောင့်ယူသွားမယ်"

"စောင့်မယူနဲ့၊ ငါလည်း ဒီမှာ လုပ်လက်စတွေရှိတယ် ခုတော့ မင်း မလတ်ကို လိုက်ပို့ပေးလိုက်ကွာ၊ ငါဒီမှာ ဖတ်ထားလိုက်မယ်၊ သော့က ဒီမှာ၊ မင်းစားချင်တာရှိရင်လည်း ဝယ်ခဲ့ ငါမလတ်ကို အသီးအနှံနည်းနည်းမှာထားတယ်၊ အဲဒါတွေ အပြန်မှ

ယူလာခဲ့၊ ရော့ ဒါက မင်းစားချင်တာဝယ်ဖို့ . . ."

"OK ကိုဇေ OK ..."

မောင်ဦးက သော့နှင့် ကျွန်တော်ပေးသည့် ပိုက်ဆံကိုယူကာ အမြန်ပြန်ထွက်သွား၏။ မောင်ဦးက စိတ်ချရသည်။ ကျွန်တော်တို့ ခန့်ထမ်းရတာကောင်းသည်ဟုပင် ဆိုရမည်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေထဲမှာ စာရိတ္တနိမ့်ပါးသူ၊ စိတ်ရင်းယုတ်ညံ့သူဟူ၍ မရှိဟုပင် ယတိပြတ်ပြောလိုက်ချင်သည်။ လူဆိုတော့ အတွင်းစိတ်ကို မမြင်နိုင်။

သို့သော် အားလုံးကတော့ လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ ညီညွတ်ကြသည်။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် တာဝန်ယူကြသည်။ တာဝန်လည်း ကျေသည်။ မောင်ဦးဆို သူ့သဘောနှင့်သူ မပြန်သေးဘဲ ဆက်လုပ်နေသာဖြစ်၏။

မလတ်ကို အိမ်ပြန်လိုက်ပို့ခိုင်းတာဆို အမှန်က သူ့အလုပ် မဟုတ်မှန်း ကျွန်တော်သိပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်က တင်စီးပြီး ခိုင်းတာမဟုတ်ဘဲ အကူအညီတောင်းသည့် သဘောမျိုးသာဖြစ်မှန်း မောင်ဦးကလည်း နားလည်မှုရှိလေသည်။ မလတ်ကလည်း မသွားခင် မောင်ဦးကို လှမ်းပြောသံ ကျွန်တော်ကြားမိလိုက်သေး၏။

"မောင်ဦးရေ၊ အားနာတယ်ကွယ်၊ မလတ်ကို လိုက်ပို့ဖို့ အဆင်မပြေရင်ပြောနော်"

"ဟာ ပြေပါတယ်၊ မကြီးကလည်း မဟုတ်တာပဲ၊ ဘာကို အားနာနေရတာလဲ"

သူတို့ထွက်သွားမှ ကျွန်တော်က တစ်နေ့တာ၏ ပထမဦးဆုံး စီးကရက်ကိုသောက်ရန် အံဆွဲထဲမှ မာဘိုရိုဘူးကို ထုတ်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အညောင်းဆန့်ရင်း အခန်းအပြင်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့သည်။ ဘယ်သူမှ မရှိတော့ဘဲ စားပွဲများ၊ ထိုင်ခုံများ၊ ကွန်ပျူတာနှင့် မီးချောင်းများ အခြားသော ပရိဘောဂများသာ အစီအရီကျန်ရစ်လျက် တိတ်ဆိတ် မအေးမြနေသည့် အခန်းကြီးထဲတွင် ကျွန်တော်သည်းခံနိုင်စွမ်း မရှိ လောက်အောင် ညည်းငွေ့ကွေးကောက်လာလေသည်။

ကျွန်တော်တို့ရုံးခန်းက ပထမထပ်မှာမို့ အပြင်ဘက်ဝရံတာ ကို ထွက်လာခဲ့မိသည်။ စီးကရက်ကို မီးညှိ၍ ဖြေးညင်းစွာ ဖွာလိုက် ၏။ ဝရံတာတွင် ညနေ၏အပူရှိန်မှာ ဖျော့ဖျော့သာ ကျန်ရှိတော့ သည်။ သွားလာလှုပ်ရှားနေသည့် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံများ နှင့် ညှော်နံ့များ၊ စက်များ၊ လူများ အားလုံးသည် ကျွန်တော့်အာရုံ တွင် ရောထွေးကာ ဝိုးတဝါးဖြစ်လာသည်။ နေ့လည်ခင်းတစ်ခုလုံးစာ ဖန်သားပြင်ထက်မှ ဇယားများနှင့် ဖိုင်တွဲများက ပျားများပမာ တဒီးဒီး မြည်လျက် ကျွန်တော့်ဦးခေါင်းအနီးမှာ ဝဲနေသည်ဟု ခံစားရသည်။

မျက်နှာတွေ၊ လိုအပ်ချက်တွေ၊ တောင်းဆိုမှုတွေ၊ ငြင်းခုံ ကန့်ကွက်၊ သဘောတူ၊ အမှာစာ၊ အနေအထားက၊ ဂိုဒေါင်တွေမှာ ဖုန်းပြန်ဆက်ပါတဲ့၊ လူကြီးမင်း . . .။ ကန်းနေတဲ့ စကားလုံးတွေ ထပ်ပြောလိုက်မယ်။ ကန်းနေတဲ့ စကားလုံးတွေ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်လွမ်းနေတာ စံပယ်ရနံ့။ နှစ်လိုဖွယ် ကောင်းပြီး ကောင်းကင်ဆန်တဲ့ အမှတ်ရမှုတွေကို တံအားသျော်စွာ တူးဖော်ရတတ်ကြောင်း စံပယ်တွေက ငါ့ကို လွမ်းဖွယ်သီဆိုပြတယ်။

"ကိုဇေ စံပယ်ပန်းနံ့လိုပဲ နင့်ဆီက မဟုတ်လား"

ကျွန်တော်ယောင်ယမ်းပြီး အိတ်ကပ်ထဲ နှိုက်ကြည့်မိ၏။ မွှေးမှာပေါ့ မလတ်ရယ်၊ အိတ်ကပ်ထဲမှာ စံပယ်တွေနဲ့လေ။ နေ့လည်

တာအဖြစ်ကို တွေးမြီးပြုံးမိ၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့အဖြစ်အပျက် အပေါ် ကျွန်တော်ပြောသမျှ မလတ်မယုံသေးမှန်း ကျွန်တော်သိပါ သည်။ မောင်ငယ်တစ်ဦးလို ခွန်လွတ်ကာ 'နေပါဦးတော့လေ' ဆို သောသဘောဖြင့် အပျိုကြီးလျှော်ပေးလိုက်မှန်း ကျွန်တော်နားလည် ထား၏။

"ဩော် အင်း မှာတ်တယ်၊ မေ့ပြီး အိတ်ကပ်ထဲထည့်ထား တာ"

"မေ့ပြီး . . . ဩော် ဒါလည်း ဗိုက်နာတုန်းက ယောင်ချာ ချာနဲ့ လုပ်မိလိုက်တာပဲ မဟုတ်လား"

မလတ်လေသံက တကယ်မခံချည့်မခံသာ ဖြစ်စရာကောင်း သူပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော် ချေပနိုင်စွမ်းမရှိ၊ ခံပေါ့။ သွား လေးဖြဲ ခေါင်းလေးကုတ်ပေါ့လေ။ သူမတော ဒီလောက်နဲ့တင် ရပ်ပြီး ရှေ့ဆက်မပြောတာကိုပဲ ကျွန်တော့်အတွက် လာဘ်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်၏။

ဩော် ပန်းသည်မလေး မြရည် . . .

ကျွန်တော် အသံထွက်အောင်ရယ်မိသည်။ မကြီးမငယ်နှင့် ကျွန်တော်လိုကောင်ကို ပန်းရှောင်းဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်သည့် ကောင်မလေးသည် ထူးဆန်းသည့် အရူးမလေး ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်ကရော . . . ဘာအရူးမှာလဲ။

အရူးထက်မိုက်တဲ့ သူမိုက်တစ်ဦးပေပဲ။ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ အဖြေရှာမရခဲ့သည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ဤမျှ ကြောင်စီစီနိုင်သည့် အတွေးတွေ ခေါင်းထဲဝင်လာသလဲ။ အလွှပ် တူ အကောင်အထည်ဖော်ဖြစ်ခဲ့ရတာလဲ၊ ခဏလေး . . .။ တကယ် ဒီ အဲဒီခဏတာလေးမှာ ကျွန်တော်က ရူးသွပ်သွားသလိုခံနိုင်ဆင်း

www.burmeseclassic.com

ခဲ့လေသည်။ တကယ်ဆို ကိုယ့်ဘာသာ စကားမောင်းထွက်လာခဲ့ရင်
ပြီးပြီ။ ဘာကိစ္စ သူမကို လက်ခံစကားတွေ ပြောနေမိတာလဲ။
ကျွန်တော်ဖွာရှိုက်လိုက်သည့် အတွေးများက ခေါင်းကိုမူးဝေစေသည်။
တကယ့်အဆိုးမလေးပဲ . . ။ ကျွန်တော် မြရည်ကို မြင်ယောင်လာ၏။

ဟုတ်သည်။ သူမမျက်ဝန်းတွေကြောင့်ဟု ကျွန်တော်တပ်
အပ်စွပ်စွဲလိုက်ချင်၏။ အတွေးများက ထိုနံနက်ခင်းအဟောင်းထဲ
တွင် ယောက်ယက်ခပ်ခဲ့သည်။

မြရည် . . နင့်မျက်လုံးတွေက တကယ့်အဖြူရောင်။ ဒါပေ
မယ့် အဲဒီအဖြူရောင်ဟာ နတ်ဆိုးရဲ့အဖြူရောင်တွေ . . . ။ နင့်
မျက်လုံးတွေက အပြစ်ကင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအပြစ်ကင်းမှု
ဟာ အပြင်းဆုံးညို့ချက်ပါပဲ။ စံပယ် . . . မင်း ငါ့ကို မိပြီ။

အလင်းရောင်သည် ညည်းငွေ့ဖွယ်ပျံသန်းလျက် အနန္တသ
တရွေ့ရွေ့။ အိပ်ကပ်ထဲတွင် စံပယ်တစ်ကုံးက ညီမလေးလို ပြုံးနေ
သည်။ အရာရာသည် ပြီးပြည့်စုံသော အနေးရွေ့လျားမှုနှင့်သွားနေ၏
မြင်ယောင်မှုများက ကျွန်တော့်ကို နမ်းသည်။ တရှိုက်မက်မက် . .

ပုံမှန်မဟုတ်သော ချဉ်းကပ်မှုမှန်းသိလျက်နှင့် မြရည်ကို
ဘာကြောင့်မပြတ်သားနိုင်ခဲ့ရသလဲဆိုတာ ကျွန်တော်ဝန်ခံဖို့ ခက်
လှသည်။ ကျွန်တော်သွားနေကျ ထိုနေရာလေးတွင် မြရည်ဘာကြ
ောင့်ရောက်မှားခဲ့ပါသလဲ။ ဒါသိချင်ရုံသက်သက် မဟုတ်တာတော့
သေချာပါ သည်။

ပန်းသည်အဖြစ် မြရည်ခေါ်လာသည့် အဘွားအိုကြီးထံ
သုံးလေးခါခန့် ကျွန်တော်ဝယ်ယူခဲ့ဖူးသည်မှာ သံပုရာသီးများသ
ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ပြီး ထိုအဘွားအိုကြီးသည် ဈေးနားတွင်ဈေးရော

ခြင်းမရှိပါ။ ဘယ်ဈေးသို့ သွားသည်မသိ။ ထိုလမ်းမှ ဖြတ်ဖြတ်သွား
သည်ကို အမြဲတမ်းလိုလို တွေ့နေကျဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်ရောက်
သည့်အချိန်နှင့် အဘွားအိုဖြတ်သွားသည့် အချိန်မှာ နေ့စဉ်လိုလို
သိပ်မကွာခြားလှပါ။ အဘွားအိုက ကျွန်တော့်ကို သတိထားမိသလား
တော့ ကျွန်တော်မသိ။ ကျွန်တော်ကတော့ မှတ်မိနေသည်။ ထိုပုံစံနှင့်
ထိုသံပုရာသီးများကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အခွံပါးပြီး အရည်ရွှမ်းသော အဘွားအို၏ သံပုရာသီးများ
ရန့်ကို ကျွန်တော်အလွန်သဘောကျသောကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ . . . မြရည်က ကျွန်တော့်ကို လိမ်ညာ၍ပတ်သက်
ခဲ့ပြီ။

စမြင်တွေ့ကတည်းက သူမပုံစံကိုကြည့်ပြီး ပန်းသည်အဖြစ်
ယုံကြည်စရာမရှိမှန်းလည်း သူမ သိမှာပါ။ ဒါဆို ဘာကြောင့်လဲ . . .
မြရည်မွန်။

ကျွန်တော်တစ်ခုတွေးမိသည်က နှစ်ရှည်လများ ကြိုတင်
ကြံစည်သည့် အကြံအစည်မဟုတ်မှန်းတော့ သိသာသည်ဟူ၍ပင်။
အကယ်၍ သူမသာ ကြိုတင်လေ့လာကြံစည်ခဲ့လျှင် သံပုရာသီးသည်
အဘွားအိုကြီးကို လိမ်ခေါ်လာမိလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်
အတွေးရကျပ်နေလေသည်။ တကယ်တော့လည်း မြရည်ဆိုသည့်
ကောင်မလေးထံတွင် မကောင်းသော အကြံအစည်များ ရှိနေသည်
ဟု ကျွန်တော်မထင်ရက်ပါ။

အင်း . . ဒါပေမယ့် ဘာမှန်းမသိတဲ့ တစ်ခုခုတော့ ရှိမှာလဲ။
ဤတလေးမကို ကြည့်ရသည်မှာ သူမဘာသာ လုံလုပြီးဆိုပြီး ပုန်း
အောင်းကာ ကျိတ်ပျော်နေသည့် ကလေးတစ်ဦးနှင့်တူနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ဦးယူလာသော ဖိုင်ကို မဖွင့်ချင်တော့သဖြင့် ဒီအတိုင်းပဲ စားပွဲပေါ် တင်ထားလိုက်ပါသည်။ မလတ်ဝယ်ပေးလိုက်သည့်အသီးအနှံတွေကို မောင်ဦးက ရေခဲသေတ္တာထဲ ထည့်ပေး၏။ မောင်ဦးကိုလည်း ပြန်ခိုင်းလိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင် မေမေက ဖုန်းလှမ်းဆက်သည်။ အိမ်ပြန်နောက်ကျမည်ဖြစ်ကြောင်းပြောကာ ထမင်းစားမစောင့်ဖို့ ပြောရသည်။ ထမင်းအတူတူ မစားရသဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမှာ သေချာသော်လည်း မေမေက ကျွန်တော် အလုပ်တွေ ကြိုးစားနေသည်ဟုထင်ပြီး ပျော်ရွှင်အားရနေပုံရလေသည်။

မောင်ဦးပြန်သွားပြီး နောက်နေ့လည်ကတည်းက ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ခေါ်ထားသော သူငယ်ချင်းထွန်းဇော်က ချိန်းထားသည့်အချိန်ထက် နှာရီဝက်နောက်ကျ၍ ရောက်လာ၏။ သူ့ ထုံးစံအတိုင်း အလုပ်တွေ အရမ်းများနေကြောင်း၊ ကျွန်တော်အလိုက်မသိကြောင်း၊ ယခုလည်း အလုပ်တွေ မနည်းဖြတ်ပြီး လာခဲ့ရသဖြင့် သူ့မှာ မည်မျှ နစ်နာလှကြောင်း စသည်တို့ကို (ကျွန်တော် ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြောရသေးခင်) အရစပ်ပြောနေလေသည်။ ကျွန်တော်က . . .

"အေးပါကွာ၊ အေးပါ။ ပြီးပြီလား၊ မင်းပြောလို့ပြီးပြီလား"

"အင်း . . ."

သူ့ "အင်း" ကြီးက တကယ်တော့ မဝီဆလှချေ။ "အွန်း" လိုလို၊ "ဟွမ်း" လိုလို။ ဖြစ်မည်ပေါ့။ စားပွဲပေါ်က ပန်းသီးကို အလုံးလိုက်မျိုချတော့မလို ပါးစပ်ထဲ ထိုးထည့်ဝါးမြိုနေရရှာသည်ပဲ။ သနားစရာကောင်းသော ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းကိုကြည့်ပြီး မြင်သူတိုင်းက ကရုဏာယိုဖိတ်ကာ ဖြတ်ရိုက်ပစ်ချစ်စိတ်လေးတွေ ပေါက်လာမှာ

သေချာလှပါသည်။

"နေ့လည်ထဲက ချိန်းတဲ့ဟာမဲကွာ၊ မင်း စောစောစီးစီး ပြင်ချိန်ရတာပဲဟာ။ ပြီးတော့ အဲဒီတုန်းကကျတော့ မင်းပဲအဆင်ပြေတယ်၊ လာခဲ့မယ်လို့ ပြောတာပဲဥစ္စာ"

သူက ချက်ချင်းစကားမပြန်နိုင်သေး။ ရေဗူးကိုဖွင့်ကာ မော့သောက်သည်။ စီးကရက်ဗူးကို ကောက်ကိုင်၍ တစ်လိပ်ထုတ်ယူသည်။ မီးညှိသည်။ အားရပါးရဖွာပြီးမှ . . .

"ဟ မင်းတို့သူဌေးတွေလို တစ်နေ့တစ်နေ့ ဟိုစာရွက်လေးကောက်ကိုင်ကြည့်တော့မလိုလို၊ ကွန်ပျူတာလေးဖွင့် ဟိုဟာလုပ်တော့မလိုလို၊ စက်ရုံသွားတော့လည်း ဟိုဘက်လျှောက်ကြည့် ဒီဘက်ခြိန်လာ၊ လက်ညှိုးလေးထိုး၊ ဟိုမေးဒီမေး . . ပြီးတော့ သူများတွေက အကုန်လုပ်ပေးတာမျိုးလို မလတ်အားကိုးနဲ့ မင်းသောက်ပျင်းကြီးနေတာမျိုးလို့များ ငါ့ကိုမှတ်နေလား"

"တော်စမ်းကွာ၊ ငါ့များ ရစရာမရှိအောင်ပြောနေ၊ မင်းပြောသလို နေလို့ရမလား ငထွန်းပွဲစားအစုတ်ကောင်ရဲ၊ မင်းသာ အမြီးကျက်အမြီးစား၊ ခေါင်းကျက်ခေါင်းစား . . ."

"ဟော့ကောင် လုပ်မနေနဲ့၊ ငါတို့က ကျက်တဲ့အပိုင်းရွေးစားတာ တော်ဦးမယ်၊ မင်းတို့က ကျက်တာရော မကျက်တာရော စားမှာ"

ထင်ရာမြင်ရာတွေပြောကာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နောက်ပြောင်ရယ်မောရသည့် အရသာမှာ အခုအချိန်တွင် ရှားပါးစိတ်စာရင်းဝင် ဖြစ်နေသည်။ သူငယ်ချင်းတွေ အရင်လို သိပ်မဆုံဖြစ်ကြ။ ဆုံဖို့လည်း မလွယ်လှတော့ပေ။ ထွန်းဇော်က . . .

"ငါ့ဆီကို ပြီးခဲ့တဲ့သုံးရက်လောက်က ထင်တယ်၊ အောင်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နဲ့ မိဝါတို့လင်မယား ဖုန်းလှမ်းဆက်တယ်၊ မင်းဆီကိုလည်း ဆက် မယ်လို့ပြောတယ်၊ ဒီကောင်တွေ အခု UK ရောက်နေတယ်ကွ၊ အဲဒီ မှာပဲ Settle လုပ်ဖြစ်ဖို့များတယ်လို့ပြောတယ်၊ ဝါကြီးကတော့ ဒီမှာ သူ့အမေကျန်ခဲ့တော့ နောက်ဆံတင်းနေတယ် ဘာညာပေါ့ကွာ၊ ဟိုကောင်က မိုက်တယ်ကွ၊ ဒီမှာကတည်းက မင်းသိတဲ့အတိုင်း ကွန်ပျူတာအရှုပ်ခဲ့စ္စအရှုံ့ပြီး ထူးတယ်ပြောရမှာပေါ့လေ၊ သူ့ပညာ က သူ့ကိုပြန်အကျိုးပြုပြီပေါ့ကွာ၊ လခတော်တော်များတယ်၊ ငါတောင် ကြားထဲက တော်တော်ဝမ်းသာတယ်ကွာ"

"ဟုတ်လား၊ နေဦး ထွေး၊ ဟော့ကောင် ငါဖြတ်မေးဦးမယ်၊ ...တာင်တွေအတွက် ငါလည်း ဝမ်းသာပါတယ်၊ ဒါနဲ့ သူတို့ UK ...ယ်နေရာလဲ၊ ဘယ်မြို့လဲ"

"ပြောတော့ ပြောတယ်၊ ခဏနေဦး၊ ငါစဉ်းစားဦးမယ်၊ လွယ်တော့ လွယ်လွယ်လေးကွာ၊ ကွတ်"

ထွဋ်ဇော် ခေါင်းကိုဖိကုတ်ရင်း နဖူးကြောတွေရှုံ့ကာ စဉ်းစား နေရသည်။ သူ့အလုပ်က ပွဲစားဆိုတော့ ခေါင်းထဲမှာ အချက် အလက်တွေ ပြည့်လျှံနေပုံရလေသည်။

"အာ မှတ်မိပြီ မှတ်မိပြီ၊ ဇေယျာ ဟိုကွာ . . . မြို့တဲ့"

ရုတ်တရက် ဖေဖေဆိုသည့်အတွေးကြောင့် ကျွန်တော့်မျက် နှာပေါ်မှာ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်သွားပုံရသည်။ ထွဋ်ဇော်ကလည်း ပါးနပ်လွန်းလှ၏။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သြော် sorry၊ အေး . . အန်ကယ်နေတာ အဲဒီမှာ မဟုတ်လား၊ ဟုတ်သားပဲ၊ မင်းငါ့ကို ပြောဖူးတာပဲ၊ သူတို့ လိပ်စာသိရင် ဝမ်းသာအားရ သွားကြမှာပဲကွ၊ အန်ကယ်တော မင်းနဲ့

...ဆက်အသွယ်ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူလည်းတွေ့ ...ချင်မှာပဲ၊ ကြာပြီနော် အန်ကယ်လည်း"

စကားကိုဖြတ်ပြီး ထွဋ်ဇော် ကျွန်တော့်ကို ဖျတ်ကနဲကြည့် ...န်သည်။ ပြီးမှ မျက်နှာပျက်သလို တစ်ဖက်သို့လှည့်သွား၏။

"ရပါတယ် ထွဋ်ကြီးရာ၊ ငါလည်း ကလေးအရွယ်မှ မဟုတ် ...တော့တာ၊ နောက်ပြီး ဖေဖေကော ငါနဲ့အမြဲတမ်း အဆက်အသွယ်ရှိ ...ပါတယ်၊ ရှော့ခ်မရှိပါဘူးကွာ" ဟုပြောရသေး၏။

ဘာမှပြောစရာမရှိသလို ခဏငြိမ်သက်သွားပြီး ထွဋ်ဇော်က ...တစ်ဖန်စကားစပြန်ဆက်၏။

"ကဲ မပြောစမ်းပါနဲ့၊ ဘာတွေများအရေးကြီးလို့ မင်းက ...စားတက ချိန်းရတာလဲ၊ ပြီးတော့ ဘာအစီအစဉ်မှလည်း မရှိဘူး၊ ...ရှာဘူး ဟော့ကောင်၊ မင်းကို ငါ့အချိန်တွေ အလကားဖြုန်းခွင့်မပေး ...နိုင်ဘူး၊ ညီအစ်ကိုဟာ ညီအစ်ကိုပဲ၊ စပါးက ပေါက်ဈေးပဲ၊ လုပ်စရိတ် ...ဆိုလိုက် တစ်ခုခုတော့လုပ်လိုက်"

"အင်း . . ပွဲစားညဉ်လေးနဲ့ ခွေးတောင် ဘာလုပ်ရမှာလဲ ...ဘာမှမလုပ်ဘူး"

"မလုပ်ရင်ပြန်မယ်လေ၊ အောင်မာ . . ."

ပြောပြောဆိုဆို ထပြန်မလို ဟန်ပြင်သည့် ထွဋ်ဇော်ကို ...ဆွဲရင်း . . .

"နေပါဦးဟ၊ ပွဲစားကြီးရဲ့၊ မင်းကို ပူဇော်မှာပါ ပသမှာပါဟ၊ ...ရင် မျိုရမှာ စိတ်ချပါ အငတ်ကြီးရ"

ထွဋ်ဇော်က တဟဲဟဲရယ်၏။ ပြီးခဲ့သည့်ရက်က လက်ဆောင် ...ယ်ရင်း လူကြီးတစ်ယောက်ကို မပေးဖြစ်ဘဲပိုနေသည့် စကော့ချ်

www.burmeseclassic.com

တစ်လုံးကို ကျွန်တော်ထယူလိုက်သည်။

"ရော့၊ သေအောင်သောက် အကုန်သာမျို ပုလင်းပါမျို

သိလား"

"အေးပါ သူငယ်ချင်းရာ စိတ်ချပါ၊ ဒီလောက်ဆို ကိုယ်

ည်းနည်း စိတ်ကြည်သွားပြီ သိလား ဟဲဟဲ"

အသံမထွက်အောင်ဆဲရင်း ဖန်ခွက်နှင့်ရေဘူးပါ ယူပေး

သေးသည်။

ပန်းသီးညက မြို့ပေါ်တွင် ဝင်းမှည့်နေ၏။ ထွန်းဇော်က

သီချင်းထဖွင့်သည်။ အမှန်တော့ ဒီကောင်ရော ကျွန်တော်ပါ သောက်

လေ့သောက်ထမရှိပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း မှိုဝဲမိကြသည်။

ဆုံမိသည့် အချိန်လေးများ၌ ဘာရယ်မဟုတ် အာသွက်ရုံသာ

တစ်ယောက်ပြောတာ တစ်ယောက်နားထောင်၊ သီချင်းလေးဖွင့်က

လိုက်ညည်းချင်ညည်းကြ၊ တတ်နိုင်သမျှ ပေါ့ပါးကြည်ကြခြင်းသာ

ဖြစ်ပါသည်။

အဲယားကွန်းလေက အေးခဲလွန်းနေသည်မို့ အဲယားကွန်း

ကိုပိတ်ပြီး ဝရံတာဖက်မှ တံခါးကိုဖွင့်သည်။ ပြတင်းပေါက်တွေကိုလည်း

ဖွင့်ပစ်လိုက်သည်။ မြို့ပြလေက အခန်းထဲသို့ လျှောကနဲ ချစ်စဖွယ်

တိုးဝှေ့လာ၏။

ကျွန်တော်က ၉၀ ခုနှစ်ဂီတကို စွဲလမ်းဆဲ။ ကျောင်းတော်

တွင် မက်ခဲ့သော အိပ်မက်တို့ ကိုယ်ထင်ပြကာ နှုတ်ဆက်လာ၏။

တစ်ကိုယ်စာလမ်းကျဉ်းပေါ်တွင် အရိပ်တို့ ညလိုကခုန်လေသည်။

ပထမဆုံးခွက်ထဲမှ စံပယ်တွေ ထွက်ကျသည်။ အိပ်ကပ်

ထဲက စံပယ်ကုံးလေးက တေးဆိုသည်။ ထွန်းဇော်က တဟားဟားရယ်

တော့၏။ ကျွန်တော်တို့ ချိန်မှန်းသည်မှာ နှစ်ထောင်းအားရ ရှိလှဘိ၏။

"သောက်ရှုပဲ၊ မင်းမရှက်ဘူးလား။ မနွှးမနပ်လေးနဲ့ အပြိုင်

က်ယှဉ်တဲ့ သောက်ရှူး၊ အစက်တည်းက ကောလွတ်လိုက်ရင် ပြီး

တာပဲ"

"တော်ပါတော့ ထွန်းကြီးရာ၊ မင်းနားမလည်ပါဘူး၊ ငါ့အဓိပ္ပာယ်

ါ ဘာမှရှက်စရာမလိုဘူးကွ"

"အေးပါ အေးပါ"

ထွန်းဇော်က မလိုတမာပြုံးသည်။ ခရမ်းရောင်မီးပွင့်တွေ

ကြွေးနေ၏။ ဖွင့်စရာမလိုဘဲ အလိုလိုပွင့်ကျနေသော စကားလုံးတို့

နှုတ်ရားကို ဖူးမျှော်ရန် ထွက်ခွာသွားကြသည်။ ငါမခေါ်ဘဲ

က်လာတဲ့ သစ်ပင်လေးဟာ ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်စိမ်းစို

ဖြနေရတာလဲ။

ကျွန်တော်အသည် ယစ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ အပျော်တမ်းကစား

ည့် ယစ်ကောင်ဖြစ်၏။ ထွန်းဇော် ဘာမှသိပ်မပြောဘဲ ကျွန်တော်

ပြာနေသည်ကိုသာ အေးစက်စွာ နားထောင်နေခဲ့သည်။

"မင်းလည်း လူညံ့တစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာပဲကွာ၊ ငါ

မှ ထင်ကြေးပေးစရာ မလိုဘူး"

ဟုသာ နောက်ဆုံးပြော၏။

အမှောင်ထဲတွင် ငှက်တစ်ကောင် တစ္ဆေဆန်စွာ ပျံသန်း

သည်။ ညသစ်ရွက်များကို စိတ်ကူးဖြင့် ခြွေချမိ၏။ ညီမလေး

--မြရည်မွှန် ဆော့ကစားပါ (သို့မဟုတ်) ဖန်ဆင်းပါကွယ်။ တစ်ဝိုင်

ရာဟာဖြင့် မင်းနဲ့ငါ့ရဲ့ဆုံမှတ်မှာ အသေအချာ စောင့်ကားနေ

ပါ့မယ်။ ဤကစားပွဲတွင် ကျွန်တော်ဟာ ဘာပါလိမ့်၊ သူမပေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော ပန်းပွင့်များကို ကျွန်တော်နမ်းမကြည့်ခဲ့ပါ။ ငါခိုဝင်တဲ့ ဒီသစ်ရိပ်မှာ နှုတ်ဆိုးစောင့်သတဲ့လား။ ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ဖို့ လာခဲ့တာပါ။ အို နှုတ်ဆိုးလေးအသင်။

* * * *

(၃)

အဝေးပြေးလမ်းမကြီးပေါ်မှာ အရိပ်နှစ်ခု တိတ်ဆိတ်စွာ လှဲလျောင်းနေလေသည်။ ကောက်နှံတို့၏ အစိမ်းရောင်က ရွှေသား ဆန်လှ၏။ အဖြေကြီးအိုအိုသည် လေညှိုကိုစီးနင်းလျက် နေရှိရာဘက်မှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီ။

"မရည်ရွယ်ခဲ့ပါဘူး ကိုကြီး မြရည်က ဆိုးတယ်တဲ့၊ မေမေက ပြောတယ်၊ ဒါပေမယ့်ကွာ တစ်ကယ်ပါ၊ အဲဒီနေ့မနက်က အဖြစ်အပျက်မှာ ကိုကြီးကို မြရည်ဘာမှမရည်ရွယ်ခဲ့ပါဘူး"

ဘယ်နှစ်လိုပ်ပြောက်မှန်း မမှတ်မိတော့သည့် စီးကရက်တို သည် ကြယ်တံခွန်တစ်ခုလို ဝဲကာနဲ လွင့်ထွက်သွား၏။ အခုအချိန် ဒီတာကမ်းခြေမှာ ဆိုင်းတွေ ဘယ်သူ့ကိုခေါ် နေမှာလဲ။ ကျွန်တော် ကြည့်နေသော ကောင်းကင်တွင် ဆည်းဆာကြယ်မရှိချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုကြီးကို စမြင်ဖူးခဲ့တာ အဲဒီနေ့မတိုင်ခင် တစ်ပတ်လော
က ပရိုမိုးရှင်းပွဲတစ်ခုမှာ။ နောက်တစ်ခါ မြရည်တို့ သင်တန်းတက်
လမ်းထိပ်ကဆိုင်မှာ မမတစ်ယောက်နဲ့ထွက်လာတာ မြင်လိုက်တယ်

အာခေါင်ထဲတွင် ခြောက်ကပ်စပ်ဖျဉ်းစေသည့် နီကိုတင်
ခါတ်ကို ကျွန်တော် ကျိန်ဆဲပစ်လိုက်ပါသည်။ ဆက်၍ စီးကရက်
တုတ်လုပ်သူတွေကို ကျိန်ဆဲနေမိသည်။ ဆေးရွက်ကြီးခင်းတွေ
ကျိန်ဆဲနေမိသည်။ အငွေ့တလူလူ စီးကရက်စက်ရုံတွေကို ကျိန်
နေမိသည်။

မလတ်၏ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို နှိပ်ပြီးမှ ဆက်ချင်စိ
မရှိတော့ပြန်သဖြင့် အိမ်ဖုန်းကို ဆက်ဖို့ကြံလိုက်၏။ မဟာ . . မဖြ
ပါဘူး။ ကျွန်တော် မီးကျိခဲတစ်ခုကို ကိုင်မိသလို ဟန်းဖုန်းကို လွှ
ချမိပြန်သည်။ ၂၄ နှစ်သားတစ်ယော ဒီလောက် ယောက်ယ
ခတ်နေရသတဲ့လား။ မလတ်ရယ်သံကို ခပ်သဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရ၏။ အ
ထဲတွင် နာရီသည် အရှူးလိုလည်နေသည်။

"ဒီလောက် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရုပ်နဲ့ ကိုယ့်အလုပ်ကို မှ
လုပ်နေတဲ့ စီးပွားရေးလောကထဲမှာ ကျင်လည်နေတဲ့ ကိုကြီးလိုလူ
အခုလိုမျိုး လူပေါ်အဟော ဇာတ်ကျတာတွေ လုပ်ရဲပါ့မလား၊ မြရ
ကရော အဲ့သလိုလုပ်ဖို့ စွမ်းနိုင်မလားဆိုတဲ့ အတွေးဟာ မြရည်
မိုးစံတို့ ပေါက်တတ်ကရ ရယ်စရာတွေ လျှောက်ပြောကြရင်း၊ တေ
သမျှလုံးကို ဟာသတွေလုပ် မြင်ယောင်ကြည့်ကြရင်း ဘယ်လို
ဘယ်လို အစတည်ဖြစ်သွားမှန်း တကယ်မသိခဲ့ပါဘူး ကိုကြီးရ
နောက်ပြီး ကိုကြီးကိုယ်တိုင်က မြရည်တို့ ဖြစ်ချင်တဲ့အတိုင်း တက
ဖြစ်လာခဲ့တာ မယုံချင်စရာပဲ"

လွှန်ခဲ့သည့်လေးရက်ခန့်က မြရည် ကျွန်တော့်ဆီရောက်
လာခဲ့သည်။ တကယ့် ကောင်မလေးပါပဲ။ ထိုနေ့က အဖြစ်အပျက်ကို
မြန်တွေးလျှင် မလတ်ကို အားနာရသလို ရယ်စရာလည်းကောင်း
သည်။ မြရည်က ရုံးမှချာတိတ်တစ်ယောက်ကို ပြောသည်တဲ့။ 'ကို
ယ့် မိတ်ဆွေပါ၊ တွေ့ချင်လို့ ချိန်းထားတယ်' ဆိုတော့ ချာတိတ်
နေသာတော့။ ထိုနေ့က ကျွန်တော် အရေးကြီးဧည့်သည်တစ်ဦးကို
တ်ခံတွေ့ဆုံချိန် ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စတွေကို မသိရသေး။

မလတ်ထွက်တွေ့တော့ မြရည်က ကျွန်တော်နှင့်တွေ့ရဖို့သာ
ပ်မံတောင်းဆိုခဲ့သည်။ ပထမတော့ မလတ်က သူမ၏စိတ်ရှည်
မွန်ရည်သော သဘာဝအတိုင်း အေးဆေးနူးညံ့စွာ ရှင်းပြနေသေး
ည်။ မြရည်သည် အလွန်နွဲ့လည်ရခက်သော မချိုမချဉ် ချာတိတ်
လေးတစ်ဦးဖြစ်၏။ မလတ်နှင့်သူမ အနည်းငယ် ကတောက်ကဆ
ခဲ့ရသည်။ ကြီးငယ်လတ်မရွေး မည်သူနှင့်မဆို အဆင်ပြေအောင်
တ်ဆံရေးပြေဖြစ်သူ မလတ်လည်း မြရည်ကိုတော့ အရှုံးပေးသွား
၏။ တော်တော်လည်း စိတ်ခုသွားပုံရပါသည်။

မလတ်က တမင်တကာညစ်ပြီး ပေးမတွေ့သလိုမျိုး မြရည်
စွပ်စွဲပြောသည်ဆိုပဲ။ ကျွန်တော့်ကို ဒီအဖြစ်အပျက်တွေ ပြန်ပြော
တော့ မလတ်မျက်နှာနီရဲကာ အနည်းငယ် မာထန်နေခဲ့၏။

"ကိုဇော်သူငယ်ချင်းမလေးက နည်းနည်း . . ဘယ်လိုပြော
ဲ ကိုဇော့်ကို အားနာပါတယ်၊ သူ့ပုံစံလေးက တစ်မျိုးပဲ၊ စကား
တာကအစလေ သိပ်အဆင်ခြင် မရှိသလိုပဲ၊ လူကတော့ ချစ်
လေးပါ၊ ပညာတတ်ရုပ်လည်း ပေါက်ပါတယ်၊ သူ့ကြည့်ရတာ
ပုံးတားပုံကအစ အပြစ်ပြောစရာ မရှိပေမယ့် စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှောက်ပြောလျှောက်လုပ်ချင်တဲ့ ပုံမျိုးပဲ"

မလတ်သည် လူကဲခတ် အလွန်တော်သူဖြစ်သည်။ ဟု

ပါသည်။ မြရည်သည် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အကြောင်းကြော

ဖြစ်နေရသည့် ကိုရှိုကားရား သူငယ်မလေးဖြစ်၏။

ကျွန်တော့်ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားသော်လည်း မြရည်မျ

ဝန်းတွေက ဘာကိုမှ မမြင်သလို ဝေဝေရီရီ . .။ ကျွန်တော့်မျက်

ကို ထွင်းဖောက်လျက် အနာဂတ်တစ်နေရာကို မြင်နေရပုံမျိုး။

"ကလေးမကြီး"

ကျွန်တော့်အသံကြောင့် မြရည်အတွေးစ ပြတ်သွားပုံရသ

ပြီးတော့ မျက်စောင်းလက်လက်တစ်ချက်က ကြယ်ကြွေသလို လ

ကျလာ၏။ ကျွန်တော်ကတော့ ကြယ်ကြွေမျ အလယ် အလင်း

ကို ဖမ်းနေသူ။

"မင်းတို့ကျောင်းကြေးက ဘယ်လောက်လဲ၊ ဆိုစမ်းပါ

အဲဒီတော့ ငါက ငပေါကြီးပေါ့လေ၊ မင်းတို့ဘာသာ ဗရိုတ်ကျ

အားမရဘဲ၊ မဆီမဆိုင် ငါ့ကိုပါ လိမ်ညာပြီး ဆွဲထည့်တာ၊ ငါ

ဘာဖြစ်သွားလဲ"

ကျွန်တော့်လေသံနှင့် မျက်နှာထားကြောင့် မြရည်မျက်

ပျက်သွားခြင်းမရှိ။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသကဲ့သို့ တည်ငြိမ်စွာ (

တည်ငြိမ်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ ကျွန်တော့်ကို ညင်ညင်သာသာ

ငေးကြည့်နေခဲ့သည်။

အေးလေ . .။ ကျွန်တော်ဆိုသော ငမိုက်သားကလ

တကယ်စိတ်ဆိုးသည့်ရုပ် လုံးဝပေါက်မနေတာ ကိုယ့်ဘာသာကို

သိနေ၏။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ပြောသမျှကို ဒင်းကလေးက မ

ပ်ဖြင့် နားထောင်ရုံ နားထောင်နေတာ ဖြစ်မည်။ ဤသို့တွေးမိ

လည်း ကျွန်တော် တကယ်ဒေါသထွက်လာသလို ခံစားရ၏။

ယ်သူ့ကိုမှန်းတော့ မသေချာပါ။ သူမကိုလား၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလား

။

"ကိုကြီးရာ၊ မြရည်ဘက်က အမှန်အတိုင်း ပြောပြီးပြီပဲ၊

ဆိုးချင်လည်း ဆိုးပါ၊ ပြီးတော့ ကိုကြီးနစ်နာတယ်ထင်ရင်လည်း

ည်တို့ ဘယ်လိုတောင်းပန်ရမလဲ၊ ဘယ်လိုမြန်ပြီး ဖြေရှင်းရမလဲ

ာကိုသာ ပြောပါကွာ နော်၊ တကယ်စိတ်မဆိုးဘဲနဲ့တော့ အဲလို

စူပုပ်ပုပ်အိုက်တင်တွေ လေ့ကျင့်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ကိုကြီးဟန်မ

ာင်တတ်ပါဘူး၊ သိပ်သိသာတာပဲ တကယ်"

ရယ်မောခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်အကြားမှ

ာက်ဆုံးရခဲ့ထုကို အရည်ဖျော်ချလိုက်သည်။ ခရမ်းရောင်

န်ရှည်နှင့် တိမ်တောက်ချိန်အောက်တွင် ရယ်မောဝင်းမှည့်နေ

ာ မိန်းမငယ် . .။

ကျွန်တော်ထံသို့ မှုန်မှုန်မိုက်မိုက်ဟာသတွေ ခြွေချလာသူ

ည်မွန်သည် အကယ်စင်စစ် အိပ်မက်ထဲကသော ဖြစ်သင့်ခဲ့ပါသည်။

တို့အလောင်းအစားက ကျွန်တော့်ဘဝကို အသစ်က ပြန်စလိုက်

လိုဖြစ်ခဲ့မှန်း သူမသိပါလေစ စကားပြောပုံ အမူအယာနှင့် သူမ

အဆိုးဝါးဆုံးအကျင့်ဖြစ်သော (ကျွန်တော့်ကို အရူးဖြစ်စေခဲ့သော)

ာ်ထင်ရာစိုင်း၍ ပေါက်တတ်ကရတွေ လျှောက်ရှုတ်တတ်ပုံကို

ျွန်တော်တွေးနေမိသည်။

မလတ်နှင့် အနည်းငယ် အငြင်းအခုံဖြစ်အပြီးနောက်

ျွန်တော့်ဆီ မြရည်ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ ညှော့ခန်းထဲသို့လိုက်ပို့ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြန်ထွက်သွားသော မလတ်၏နောက်ကနေ ပြောင်ပြနေသည့် မြရည်ကို မလတ်က မှန်ထဲမှတစ်ဆင့်မြင်နေရသည်။ ဘာမှတော့ မပြော။

"ကဲ . . ဆို . . ပန်းသည်မလေး၊ ဒီတစ်ခါ ဘာရောင်းမှာလဲ"

ကျွန်တော့်မေးခွန်းကို မြရည်ပြန်ဖြေပုံက လုံးဝအချိုးမပြေ ခဲ့ပါ။

"ရောင်းမှာမဟုတ်ဘူး ကိုကြီးရဲ့၊ ဝယ်မှာ၊ ကိုကြီးရဲ့အချိန် အနည်းငယ်ကို မြရည်က ဝယ်မှာ"

"အောင်မယ် . . ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်၊ ခင်ဗျားက ကျုပ် အချိန်ကို ဝယ်မှာဆိုတော့၊ ကဲပါ ဘယ်လောက်ပေးမှာလဲ ပြော"

မြရည်က ခပ်တည်တည်ပင်။

"ငွေနဲ့ဝယ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုနဲ့ဝယ်မှာ အဲ . . လဲမှာပေါ့ကွာ၊ ဘာတာစနစ်ပေါ့"

ဒီလိုနှင့် မြရည်သည် ကျွန်တော့်ညနေခင်းတစ်ခုကို ပထမ ဦးဆုံး ဝယ်ယူဖူးသူ ဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော့်အချိန်ကာလကို ရှေ့ နှောက်သူဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော့်မိုက်မဲခြင်းကို စိုက်ပျိုးပေးသူ ဖြစ်လာသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ကလေးကလားဆန်ဆန် အဖြစ်အပျက်မျာ က ကျွန်တော့်ကို ဘိန်းမူးသလို ရီဝေနေစေခဲ့သည်။ ကျွန်တော်နှင့် သူမသည် လမ်းမကြီးတစ်ခုနံဘေးတွင် အဝါရောင်တိမ်ပွင့်များကို ခိုးယူခူးဆွတ်နေမိ၏။ နောက်တော့ နှစ်ယောက်သား မြို့ပြ၏မွန်းကျပ် မှုမှ လွတ်ကင်းသော မြို့ပြင်တစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

"ကိုကြီး"

"ပြော"

"ကိုကြီးနော်၊ စကားပြောရင် ဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိဘူး၊ မာမာ ထန်ထန်ကြီးနဲ့တော့၊ မြရည်စတွေ့ကတည်းက သတိထားမိတာ သိလား၊ တစ်အားလည်း အမြင်ကပ်တယ်၊ လူကိုများ သူ့တပည့် ဘူနေတာပဲ၊ ပြောလိုက်ရင် . . ဘာလဲ၊ အင်း၊ ပြော၊ မင်းက . . ငါက . . ."

ကျွန်တော့်ပုံစံနှင့် လေသံဟန်ပန်ကို တုပ၍ လိုက်ပြောင် နောက်နေသည့် မြရည်မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်မရယ်ဘဲ မနေ နိုင်ပါ။ မျက်ခုံးမွေးစိမ်းစိမ်းထူထူလေးကိုကျုံ့တာ နှုတ်ခမ်းလေးစူ တူတူဖြင့် လေသံမာမာကို ယောကျ်ားသံသြသြဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို စနေသည့် ကလေးမလေးသည် ထပ်ဟန်ဆောင်စရာ မလိုအောင် အပြစ်ကင်းလှသည်။ ကျွန်တော့်အတွေးကို မေမေ့ ပုံပုံလွှာက ရပ်တန့်ပစ်လိုက်၏။ မလွယ်ပါ။ မလတ်သည် လူကြီး သစ္စာပင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်၏ ပတ်သက်မှုကို မစပ်စု။ ထို့ နည်းတူ မေမေ့ကိုလည်း ဘာမှမပြောခဲ့။ အထယ်၍ ကျွန်တော်က ပြီး 'မလတ် မေမေ့ကို ဒီကိစ္စတွေ သွားမပြောပါနဲ့' ဟုပြောမိခဲ့လျှင် သူမကို စော်ကားရာကျပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော့်ပုဂ္ဂလိကဘဝကို မလတ် ဝင်မစွက်ဖက်ခဲ့ပါ။ သို့သော် မြရည်ကိုတော့ သူမသဘောကျမှန်း ဖွင့်ပြောစရာမလို အောင် ကျွန်တော်သဘောပေါက်ခဲ့၏။ မြရည်ပုံစံကလည်း သဘော ချင်စရာမရှိတာမို့ ကျွန်တော်ကျေနပ်ပါသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဒီမိန်းကလေးကို ဘာကြောင့်ဆက်ပတ် သက်နေမိပါလိမ့်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲပါ . . ဘာပြောမလို့လဲ ပြောပါ၊ သူများတွေကို လိုက်ပြောင်ရမယ်ဆို ရှိက"

သူမကိုယ်ပိုင် အမှတ်အသားတစ်ခုဖြစ်သော မချိုမချဉ် မျက်နှာပေးဖြင့် မြရည်စကားစသည်။

"ကိုကြီးကို မြရည်က အကုန်ဖွင့်ပြောတယ်နော်၊ အဲဒါ အကုန်အမှန်တွေချည်းပဲ၊ ဘာမှထိန်ချန်ထားတာ ညာထားတာမပါဘူး၊ ကိုကြီးလိုချင်တဲ့ အကြောင်းပြချက်ကတော့ မြရည်မသိလို့ မသိဘူးပဲပြောတာ၊ တစ်ခါတစ်လေ အချို့ကိစ္စတွေမှာ အကြောင်းပြချက်တောင်းလာရင် တော်တော်ခက်တာပဲနော်၊ ထားပါတော့လေ၊ မြရည်ပြောချင်တာက ဒီလို"

စကားကိုပြီး ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်သည့် မြရည်၏ မျက်ဝန်းအစုံက လင်းနေသည်။ ကျွန်တော်ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်ခဲ့ပါသည်။

"အဲဒီနေ့မနက်က မြရည်လိမ်တာမှန်း ကိုကြီးသိတယ် မဟုတ်လား၊ မြရည်ခေါ်လာတဲ့ အဘွားကြီးကိုလည်း ကိုကြီးသိပြီးသား မဟုတ်လား၊ တကယ်က ကိုကြီးယုံချင်ယောင်ဆောင်တာပါကွာ၊ ဟား . . ဟား . . ၊ ကိုကြီးမလိမ်ရဘူးနော်၊ မြရည်က ပြန်မေးချင်တာ အဲဒါပဲ၊ လိမ်မှန်းသိသိနဲ့ ကိုကြီးက မြရည်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ပန်းလိုက်ရောင်းချင်တာလဲ၊ ကိုကြီးဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ အဆင့်အတန်းအရ လုံးဝ မလုပ်သင့်မှန်းသိရဲ့နဲ့ ကိုကြီးဘာဖြစ်လို့ အဲလိုလုပ်ခဲ့သလဲ"

ကျွန်တော့်မျက်နှာ နီရဲနေမည်ဟု ကျွန်တော်လောင်းရဲသည်။ နားရွက်တွေ ထူပူလာ၏။ ထွန့်ဖော်မျက်နှာကြီးက ကျွန်တော့်ကို ခြောက်လှန့်နေသည်။ မလတ်ဆိုရင် ဘာဖြေမလဲ မသိဘူး။ အယောင်

ယောင် အမှားမှားဖြင့် ဖုန်းကိုကောက်ကိုင်မိပြန်သည်။ ငါဟာ အရူးပဲ။

"အကြောင်းပြချက်တောင်းရင် တော်တော်ခက်ဟာပဲနော်"

တဲ့။ မြရည်စကားက ကျွန်တော့်ကို ညပေါင်းများစွာ သရော်ပြောင်လှောင်နေရစ်ပါလိမ့်မည်။ ဘာကြောင့်လဲ။ မသိ။ ရှုခြင်းဆိုသော စကားဖြင့် အရာရာကို မဖုံးကွယ်နိုင်မှန်းတော့ ကျွန်တော်သိပါသေးသည်။

ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်ပြီး စကားပြောဖို့ ကြိုးစားကြည့်သည်။ မရ။ ဖျတ်ကနဲ ကြည့်မိတော့ မြရည်မျက်နှာပေါ်မှာ လေးနက်မှုကို သတိထားမိသည်။ မြရည်မွန်သည် ကျွန်တော်လျှော့တွက်ထားမိသည့် စစ်တုရင်သမားတစ်ဦးဖြစ်၏။

ကျွန်တော် ဘာကိုအကြောင်းပြရမှာလဲ။ စဉ်းစားသည်။ ဖုန်းဆက်ရင်ကောင်းမလား။ အခုချိန် တစ်ယောက်ယောက် ငါ့ဆီ ဖုန်းဆက်ရင်ကောင်းမယ်။ ဘယ်သူမှ ငါ့ကို ဖုန်းမခေါ်ကြဘူးလားတော့။

ကျွန်တော် ယောတ်ယက်ခတ်မနေသော်လည်း မြရည်မသိသလို ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေ၏။ ကျွန်တော့်အသံက ခြောက်ကပ်ပါးလျစွာ ထွက်လာသည်။ ငါ့ လွယ်လွယ်နဲ့တော့ အညံ့မခံဘူး။ တိုယ့်ဘာသာအားတင်းလျက် မြရည်ဘက်သို့ လှည့်၏။

"ဒီလိုကွ၊ အေးလေ . . မှန်ပါတယ်၊ မြရည်ပြောခဲ့သလို ကိုကြီးယုံချင်ယောင်ဆောင်နေခဲ့တာ ဝန်ခံတယ်၊ အကြောင်းပြချက်လား ဘာလားတော့ မသိဘူး၊ ကိုကြီး အဲဒီနေ့က သိချင်တာတစ်ခု ရှိခဲ့တယ်၊ အဲဒါ စောစောက မြရည်ပြောခဲ့ပြီးပြီလေ၊ သူဘာကြောင့် ငါ့ကို ဒီဇာတ်လမ်းတွေ လာထွင်လဲဆိုတာမျိုးပေါ့နော်၊ အဲ နောက်တော့ ဘယ်လိုဇာဘယ်လို ကိုကြီးကိုယ်တိုင်ပါ မြရည်နဲ့အတူ မန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောင်းချင်စိတ်ပေါက်သွားလဲဆိုတာတော့ အခုချိန်မှာ မဖြေနိုင် သေးတာ အမှန်ပါပဲ၊ အဖြေချင်တာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ကိုကြီး ကိုယ်တိုင် အတိအကျ မသိသေးတာ"

စကားကို ခဏရပ်သည်။ ဝန်းကျင်သည် မှောင်စပြုလာ၏ ကားအချို့ပေါ်မှ လှမ်းစနောက်သွားသံ ကြားရသည်။ ကောင်းကင် သည် အပြာရင့်ရင့် . . ။

"မဖြေပါနဲ့တော့ ကိုကြီး၊ မြရည်လည်း မသိချင်တော့ပါဘူး"

တိုးတိတ်အေးစက်သည့် မြရည်အသံ . . ။

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခုသည် အမှန်တကယ် လွတ်ကျကြေမွသွားခဲ့သည်။ အတောင်ပံကို ပြင်းပြင်းရိုက်ပုတ်လျှ ပျံထွက်သွားသော ငှက်တစ်ကောင်ကို အားကျစွာ ငေးမောဆဲ။

အဆုံးမရှိလမ်းတွေရဲ့ ကောင်းကင်သည် ကျွန်တော့်ကို အငြိ တကြီး ကြည့်နေသည်။ လွတ်လပ်မှု၊ ရွေးချယ်ခွင့်၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ ကြိမ္မာစာအုပ်ကို ကျွန်တော်စက်ဆုပ်မုန်းတီး၏။

"မသိချင်တော့ဘူးဆိုပေမယ့် ကိုကြီးပြောချင်တဲ့ စကား နည်းနည်း ကျန်သေးတယ် ညီမလေးရဲ့"

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မသိခဲ့သည့် ကျွန်တော့်အသံတစ်ခု အိပ်မက်ဆန်စွာ ဆက်စီးဆင်းနေလေသည်။

"ထင်တာတွေပဲ ပြောရမှာပါပဲ ညီမလေးရယ်၊ ဘာရယ် အတိအကျ မသိပေမယ့် ကိုကြီးခံစားမိသလောက်ပါ"

ငယ်ပေါင်းတစ်ယောက်ပမာ ထေ်မွတ်ခြင်းကြီးစွာ ပြော သည့် ကျွန်တော့်စကားများကို မြရည်နားလည်ပေးနိုင်ခဲ့ပါသည် ဖေဖေ၊ ပြီးတော့ မေမေ၊ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်ကနေ့ရက်များ၊ သူငယ်

ချင်းများ၊ နောက် မလတ် . . . . ။

ကိုယ်တကယ်မပျော်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အသားကျဖို့ ကြိုး စားခဲ့ရတယ်၊ ကိုကြီးငယ်ငယ်ကဗေလ သီချင်းတွေ . . အင်းပေါ့ . . . ။

မြရည်က ပုံပြင်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေသည့် ကလေးငယ် တစ်ဦးပမာ။

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ . . . ကျောင်းမှာ . . . ။ မေမေက . . ကိုကြီးကို အရမ်းမျှော်လင့်ခဲ့တာ . . . . . ။

ဂစ်တာညများ၊ ပူနွေးသည့် တက္ကသိုလ်နေ့တွေ၊ ပေါ့ပါး လွတ်လပ်သော လူငယ်တစ်ဦး၏ အိပ်မက်များအကြောင်း။

"ကိုကြီး အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် တစ်ခါတစ်လေ အိမ်က ထွက်ပြေးချင်တယ်သိလား၊ ငယ်ငယ်က ထွက်လည်းပြေးဖူးတယ်၊ လူကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ခံရတဲ့အခါ ပထမဆုံး ပေးဆပ် လိုက်ရတာက လွတ်လပ်မှုပါပဲ ညီမလေးရယ်၊ တကယ်တော့ ကမ္ဘာမြေ ကြီးလှပါတယ်ဆိုတဲ့ ကောင်းကင်တောင် တစ်ခါတစ်ခါ ပြိုကျတော့ မလို လေတွေ၊ မိုးတွေ ဆင်လာတတ်တာပဲ"

ညနေ ၆ နာရီက ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို သတိပေး လာခဲ့သည်။ မီးခိုးတွေ ညှော်နံ့တွေနဲ့ လမ်းများရှိရာဆီပြန်ဖို့ ကျွန်တော် တို့ ဝမ်းနည်းစွာ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။

"ကိုကြီး ခံစားချက်တွေ နည်းနည်း လျှောက်ပြောနေမိတာ ဆောရီးနော် မြရည်၊ ပျင်းသွားလား"

"ဟင့်အင်း . . မပျင်းပါဘူး၊ ကိုကြီးကလည်း မြရည်မေးလို့ ပြောတာပဲ ဥစ္စာ"

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုထင်ထင် ကျွန်တော့်အတွက်တော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြရည်သည် အပြစ်ကင်းလှပါသည်။

"အဲဒီတော့ ဆက်ပြောဦးမယ်ကွာ"

"ဆက်ပြောပါကွာ"

မြရည်က ကျွန်တော့်ကို လိုက်နှောက်၏။

"အတည်ကွာ၊ မနှောက်နဲ့၊ မြရည်လိုချင်တဲ့ အဖြေတုတ်ခဲ့ ဟုတ်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုကြီးဘာသာကိုကြီး တွေးမိတာပေါ့ ဆင်ခြေပေးတယ်ပဲ ပြောပြော"

"ကဲပါ . . ပြောပါတော့၊ ကတည်းမှပဲတော်၊ ပလ္လင်တွေ ကုလားထိုင်တွေခု နေလိုက်တာ"

အသက်ကြီးကြီး မိန်းမလေးသံဖြင့် အပြောကြောင့် ကျွန်တေ သဘောကျစွာရယ်တော့ မြရည်လည်း သူမဘာသာ သူမသဘော သွားဟန်တူ၏။ တခိခိရယ်နေသည်။ မြို့ထဲရောက်လာပြီ ဖြစ်သ ကားကိုလည်း ဂရုစိုက်မောင်းနေရသေးသည်။ ခုအချိန်က အတိုင်း အကျပ်ဆုံးအချိန်။ ရှည်လျားသည့် ကားတန်းကြီ ကျွန်တော်တို့ ဝင်ရောက်စီးမျောလျက်။ အတန်ကြာမှ ပြတ်သွားသ စကားစကို ပြန်ဆက်ရလေသည်။

"ကိုကြီးစိတ်တွေ လွတ်သွားတာမဲ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ၊ ပြောရရင် ဒါပါပဲ"

ရုတ်တရက် ပြောလိုက်သည့် ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ကြောင်သွားသည့် မြရည်က . . .

"ကိုကြီးက ပြောတော့လည်း ဝုန်းကနဲ ပြောချလိုက် မြရည်တောင် ကြောင်သွားတယ်"

"Sorry၊ ဟုတ်တယ်၊ အင်း . . ကိုကြီးပြောချင်တာ

အဲဒါပါပဲ၊ စိတ်ထဲမှာ လက်ရှိအချိန်တွေကို မေ့သွားပြီး အမှတ်တမဲ့ လွတ်ထွက်သွားတာမျိုးပေါ့"

မြရည် ဘာမှပြန်မပြော။ ပြုံးရုံသာပြုံးလျက် လမ်းမထက်ကို ငေးနေသည်။ နီယွန်ရောင်တွေထဲ၌ ညသည် စက်ရုပ်ဇာတ်ကားတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော် မြရည်ကိုလိုက်ပို့ပြီး နှုတ်ဆက်ပြန်ထွက်လာတော့ မလတ်က ဖုန်းဆက်သည်။ ပြီးတော့ ထွန်းဇော်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကျွန်တော်တို့၏ ကျိန်ညနေခင်း အစီအစဉ်ကို သိခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မလတ်ကတော့ ဘာမှမမေးပါ။ အဆင်ပြေလား၊ ဘာညာ တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်းသာမေးလျက် မမေ သူမဆီဖုန်းဆက်ကြောင်းပြောသည်။ မနက်ဖြန် ရုံးကိုစောစောလာရန်နှင့် အလုပ်ကိစ္စ အကြောင်းများ . . . ။

ထွန်းဇော်ကတော့ ကျွန်တော့်ကို ကျပ်၏။ သူ့ထုံးစံအတိုင်း အဆဲအဆိုလေးကလည်း ပါစမြဲ။ ကျွန်တော်ရယ်၍သာ နေလိုက်သည်။ "မင်းတို့ ဘာတွေဆက်ရောင်းကြဝယ်ကြဦးမှာလဲ၊ ပွဲစားလိုရင် ပြော" တဲ့။

မနက်ဖြန်သည် မသိခြင်းဝန်းများ ဖုံးဝေလျက် စောင့်နေသည်။ မြရည်ကို မပြောခဲ့သော စကားတွေက ကျွန်တော့်ဦးခေါင်းကို အပြစ်ဒဏ်ပေးနေ၏။ ထူးထူးခြားခြား မေမေ ဒီနေ့ညနေခင်း တစ်ခုလုံးမှာ ကျွန်တော့်ဆီ ဖုန်းမဆက်ခဲ့ပါ။ လွတ်ထွက်သွားတယ် ဆိုတဲ့ စိတ်တွေဟာ ဘာကြောင့်လဲ။ ခရမ်းရောင်ရန့်တွေက ဘာကြောင့်လဲ။ အသိကင်းလွတ်မှုဟာ ဘာကြောင့်လဲ။

မိုက်မဲမှုတွေက ချီတယ် မေမေ။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ညည့်ခန်းထဲတွင် ကျွန်တော့်ကို မေမေ ထိုင်စောင့်နေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အသိမိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောဖို့ ဆိုင်ကောင်းကောင်း နေရာကောင်းကောင်းတွေ ရန်ကုန်မြို့မှာ တော်တော်ရှားသွားပြီလား သားလေးရယ်"

မေမေ့မျက်နှာကို ဖျတ်ကနဲကြည့်မိတော့ ပကတိအဖြူရောင်သက်ပြင်းကို ခိုးချရင်း မေမေ့ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ တဆက်တည်းမှာ မေမေဘယ်လို သိသွားသလဲဆိုသည့် အဖြေကို တွေးရ၏။ မလတ်နှင့် ထွန်းဇော်ကြောင့်တော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါ။

"အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးမိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့လေ သားလေးရဲ့၊ ဟင် . . မေမေ့ကို ဖြေပါဦး၊ မေမေ ဘယ်လိုသိလဲလို့ ခေါင်းရှုပ်ခံတွေးမနေနဲ့၊ ဒီလိုပဲ တစ်ခါတစ်လေ ချိန်းထားတာတွေကမှ လွဲဦးမယ်၊ မေမေ ဒီနေ့နေ့လည်က မမြင့်တို့အိမ်က ကားလာခေါ်လို့ ဆရာတော်ကျောင်းကို သွားတာ၊ အိမ်က ကားယူမသွားတော့ဘူးလေ၊ သူတို့ကားနဲ့ပဲ အသွားရော၊ အပြန်ရော၊ မေမေတို့ပြန်တော့ ၅ နာရီထိုးပြီ၊ သားတို့က စကားပြောနေကြလို့ ထင်ပါရဲ့၊ ဘယ်မြင်မလဲ၊ မေမေကတော့ သားရဲ့ကားကို လှမ်းမြင်တာနဲ့ မှတ်မိတာပေါ့ ကိုယ့်သားလေးပဲ"

မေမေ့ကို ကျိတ်ခိုးကျူးရင်း ကြောက်လည်းပိုကြောက်လာသည်။ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါသည်။ မွေးထားတဲ့သားကို အကဲခတ်ဖို့ဆိုသည်မှာ မေမေ့အတွက် အလွန်လွယ်ကူပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် ဘာတွေးနေမှန်း မေမေအကုန်သိနေရင့် ခက်ရချည်ရဲ့။ သို့သော် ချိုမြဖွာပြုံးနေသော မေမေ့မျက်နှာထားနှင့် ညင်သာသည့်လေသံက မေမေ ကျွန်တော့်အပေါ် စိတ်မဆိုးမှန်း သေချာစေခဲ့သဖြင့် အနည်းငယ် သက်သာရာရပါသေး၏။

"လေစကားလေသန့် ရှုရင်းဆိုပါတော့ မေမေရာ၊ ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူး"

မေမေက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်သာညိတ်ရင်း ပြုံးနေသည်။ ဘာမှမှတ်ချက်ဝင်မပေးခဲ့။

"အင်း . . မေမေပြောသလိုပဲနော်၊ တိုက်ဆိုင်တာကလည်း လွန်ပါတယ်"

ကျွန်တော်၏ ညည်းသလိုအပြောကြောင့် မေမေက မျက်နှုံးငင်လျက်ကြည့်ကာ . . .

"အို . . ငါ့သားလေးက မေမေ့သိသွားလို့ စိတ်ညစ်နေပုံပါလားကွယ်"

"အဲလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး မေမေရာ၊ ပြီးတော့ သားတို့က"

မေမေလက်ကာပြသဖြင့် ကျွန်တော့်စကားက တိုးလို့တန်းလန်းရပ်သွား၏။

"သားက အရွယ်ရောက်နေပြီပဲ၊ ကလေးမှ မဟုတ်တာ၊ မေမေ့ကို ရှင်းပြစရာ မလိုပါဘူး သားရယ်၊ မေမေလည်း စပ်စုတာဝါသနာမပါပါဘူး၊ နောက်ဆုံးအချက်က သားကို မေမေယုံတယ်၊ ဒါပါပဲ၊ အခုအချိန်မှာ မေမေ ဒါပဲပြောစရာရှိတာပါ၊ ဒါပဲပြောချင်တာပါ သားရယ်၊ တစ်ခုတော့မေမေတောင်းဆိုစရာရှိတယ်၊ မေမေ့သားလေးမှာ လက်ထပ်ရလောက်အောင် ချစ်ရမယ့်မိန်းကလေးရှိလာပြီဆိုရင်တော့ မေမေ့ကိုပြောနော်၊ မေမေ့ချွေးမလောင်းလေးကို မေမေလည်း ကြည့်ချင်တာပေါ့၊ ငါ့သားလေး တစ်ဘဝလုံးပုံပေးလောက်အောင် ချစ်သွားရတဲ့ မိန်းကလေးမှာ ဘာထူးခြားချက်တွေများ ရှိမလဲ၊ ဘယ်လိုအလှတွေများ ပိုင်ဆိုင်ထားမလဲ၊ ဘယ်လိုအရည်

www.burmeseclassic.com

အချင်းတွေများ ရှိနေမလဲ ဆိုတာလောက်တော့ မေမေလည်း ... ချင်တယ် သားရဲ့၊ ဟင်း . . ဟင်း . . "

ကျွန်တော် လိုက်မရယ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ထူးခြားချက်၊ အလှ၊ အ... အချင်း . . . တဲ့လား။ မေမေက ထမင်းစားဖို့ လောဆော်၏။ ... မည်ဟု အကြောင်းပြရင်း ကျွန်တော်က အခန်းထဲဝင်ကာ ခုတင်... လှဲချလိုက်မိသည်။ မှိတ်ထားသော မျက်လုံးများထဲတွင် စံပယ်... စူးနစ်နေ၏။ မြရည်မွန် . . . ဘိုဘိုဟန်ဆိုဖူးသလို သရဲမလေးပဲလ... ဘာမှအရေးမကြီးလှသော်လည်း ထို 'အချစ်' ဆိုသော စကား... ကြောင့် ကျွန်တော်မူးနောက်လာသည်။ အချစ်ဆိုတာ သရဲတစ်ကေ... များလား။

ထမင်းစားခန်းထဲမှ မေမေ့အသံကိုကြားသဖြင့် ပြန်ထ... ရေချိုးခန်းထဲဝင်ကာ ရေကိုအကြာကြီး စိမ်ချိုးနေမိ၏။ ဖွင့်ထ... သည့် သီချင်းသံက စေ့ရုံစေ့ထားသည့် တံခါးကိုဖြတ်ပြီး သဲ့သဲ့... ဝင်လာသည်။

မြရည်ပြောသည့် သူမအကြောင်းများကို ပြန်တွေးမိ... ကြီးလည်းပြုံးမိသည်။ သနားလည်း သနား၏။ ကျွန်တော့်လိုပ... မြရည်မိဘတွေမှာလည်း မမြင်နိုင်သည့် အက်ကွဲရာများဖြင့် ... ဆောင်ရွေ့ဆက်သွားနေကြသည်သာ ဖြစ်၏။ မြရည်ညီမလေး... မွေးရာပါရောဂါများဖြင့် ချူချာလှသူလေးတဲ့။

မြရည်တစ်ယောက် အိမ်မှာနေရစ် စိတ်ညစ်နေရမှာပဲ... တွေးကာ စိတ်မဆက်မသာ ဖြစ်မိ၏။ သင်္ဘောသားအရာရှိတ... ယောက်မို့ မြရည်တို့ဖေဖေသည် သူ့မိသားစုကို ငွေကြေးကိစ္စပြ... မပူမပင်ရအောင်တော့ စွမ်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ "အိမ်မှာနေလည်း တကျ...

...ကာဆိုတော့ ဖေဖေက အမြဲတမ်း သင်္ဘောလိုက်ဖို့ပဲ စဉ်းစားနေ ...ဘာတာဖြစ်မှာ ကိုကြီးရဲ့" ဟူသော မြရည်စကားသံ အက်အက် ...တွေကို နားထဲက ထုတ်မရခဲ့။

မြရည်က အဖေကိုချစ်သည့် တလေးငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ ...သည်ပဲ။ မြင်ရတွေ့ရနည်းသော ဖခင်မေတ္တာကို မှီတောင့်တသည်။ ...န်တော်ကရော . . . ? သူမကို ဘာမှပြောမပြခဲ့တော့ပါ။

"မြရည်က သုံးလေးတန်းလောက်တည်းက ပေါက်ကျွဲမ ...ည်ရနေပြီ ဟီး ဟီး"

သွားကလေးအဖြူသားနှင့် သူ့အစွမ်းပြခဲ့ပုံများကို ပြန်ပြော ...နေသည်က ဘယ်လိုလေးမှန်းမသိ။

"မေမေက ဘုရားခန်းမှာ ကန်တော့ပွဲတွေထားတယ် သိလား။ ...ခါ မြရည်က ဘယ်သိဦးမလဲ၊ မလုပ်ကောင်းဘူးတို့ ဘာတို့ကိုပေါ့။ ...တော့ မြရည်စိတ်ကိုက သိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီကတည်းက ...လုပ်မယ်ဆို လုပ်တိုလုပ်ရမှ ကျေနပ်တာ၊ မေမေ့အလစ်မှာ ကန် ...တော့ပွဲက မှည့်နေတဲ့ ငှက်ပျောသီးတွေ ဖဲ့စားပစ်တာ တစ်ဖီးတည်း ...လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဟိုအဖီးက ဖဲ့လိုက်၊ ဒီအဖီးက ဖြုတ်လိုက်နဲ့ ...င်တိုင်းကြတာလေ၊ မေမေဆိုတာ သိလည်းသိရော၊ ဘာပြော ...ကောင်းမလဲ"

"ဆော်ပလော်တီးခံရတယ် မဟုတ်လား"

"ဟင့်အင်း . . မခံရပါဘူး၊ အဲဒါထက်ဆိုးတယ်၊ ဘုရားစင် ...မှာ အကြာကြီးပဲ ထိုင်ရှိခိုးပြီး တောင်းပန်ခိုင်းတာ"

သြော် . . ကျွန်တော်၏ ဆေးစားအပ်သော မိန်းကလေး။

"မြရည်တို့ ကျောင်းတုန်းကဆို တော်တော်ဆိုးခဲ့တာပါ၊ အချို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာတွေဆို အမှန်က မလုပ်သင့်ပါဘူး၊ ဒါကတော့ အခုမှ ပြန်တွေး ကြည့်တာပေါ့နော်၊ အဲဒီတုန်းက မတွေးခဲ့မိဘူး"

"ဘာတွေ လျှောက်လုပ်ကြလို့လဲ"

ကျွန်တော့် ကပြာကယာ အမေးကြောင့် မြရည်က ရယ်၏။

"ဩော် ကိုကြီးကလည်း အခြားရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သက်သက်ဗရုတ်ကျတာပါပဲ၊ ဥပမာပေါ့ တုတ်ထိုး သည်ဆိမှာ ဝင်စားပြီးမှ မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ ပိုက်ဆံမပါလို့ပါ၊ နောက် နေ့မှယူနော်၊ မေ့ကျန်ခဲ့လို့ပါပေါ့ကွာ၊ အမှန်က ပါသားပဲ၊ တုတ်ထိုး သည်ကြီးကလည်း မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ ရပါတယ်ပေါ့။ ကျောင်းသူ တွေမှန်းသည်း သူသိပါတယ်၊ ပြီးတော့ စားနေကျဖောက်သည်တွေပါ ကိုကြီးရဲ့၊ တမင်တကာ သူ့ရုပ်ကြီး ဘယ်လိုဖြစ်သွားမလဲဆိုပြီး ကျပ်တာ၊ အဲ . . အဲသလို လုပ်တာကလည်း တျောင်းမပိတ်ခင် တစ်ရက်လောက်မှ ကစ်လုပ်ကြတာ . . . ဟဲ ဟဲ"

"တော်တော်ဆိုးတာပဲ မြရည်ရယ်၊ သူ့ခမျာ သနားစရာ"

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ဒင်းက ရုပ်မပျက်။ ပြုံးစိပြုံးစိဖြင့် ဆက်ပြော၏။

"အမယ်လေး အဲဒါက တော်သေးတယ်၊ သိပ်ကြည့်မရတဲ့ သူတွေဆို ကောင်းကောင်းပညာပေးလွှတ်တာ၊ ဘာမှတ်လို့လဲ၊ မိုးစံ ဆို ပိုရုပ်ပြောင်တယ် သိလား၊ တွေးရင်းအောင် ရယ်ချင်တယ်"

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း လွမ်းဆွတ်သလို ခံစားလာရ၏။ အဲဒီတုန်းကတော့ ရှုရှိုက်တဲ့ လေကအစ လတ်ဆတ်မွှေးရီလျက် မြက်ပင်တို့၏ ရနံ့သည်ပင် ယစ်မူးဖွယ် တောအုပ်။ အုပ်စုဖွဲ့ပျံသန်း ခဲ့ကြ။ အားကောင်းမောင်းသန် စိတ်ကူးများဖြင့် လှည့်လည်ခဲ့ကြ

"သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ တစ်ယောက်ကို ပညာပေးတာများ သူမို့လို့ ပြောင်ရဲတယ်"

မြရည်က သူမသူငယ်ချင်းလေးအကြောင်းကို အားပါးတရ တဖွဲ့တနွဲ့ ပြန်ပြောပြနေသည်။ သူမနဲ့တွဲမှတော့ အင်းပေါ့လေလေဟု သာ ကျွန်တော်တွေးနေမိသည်။ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း သနားလာမိ၏။ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို မုန့်တွေကျွေးချော့ခေါ်ပြီး အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ကို ချိန်းသည့်နေရာမှာ သွားစောင့်သည်တဲ့လေ။

"ဟာ . . ဟိုလူလည်း ပထမတော့ ဘာလဲပေါ့နော်၊ ဘယ်က ကလေးပါလိမ့်ပေါ့၊ မိုးစံက ခပ်တည်တည်ပဲ အကြောင်းရိုက်တော့တာ ပဲ အမူအရာက ပီသလားမမေးနဲ့ မြရည်ကလည်း ဘေးမှာ အလိုက် အထိုက်ပေါ့လေ၊ သူ့မှာအိမ်ထောင်နဲ့ပါတဲ့ ကလေးတောင် ဒီအရွယ် ရောက်ပြီးမှ မိဘတွေ သဘောမတူလို့ ကွဲသွားတာ၊ ဒီကလေးကို တာဝန်ယူနိုင်ပါ့မလားဆိုတော့ ဟိုလူကြီးမှာ ဟီဟီ တကယ်ထင် နေတာ သနားဖို့တောင်ကောင်းတယ်၊ ခေါင်းကြီးငုံ့ပြီး တော်တော် ကြာအောင် ဘာမှမပြောဘူး၊ ပြီးမှ လုံးဝဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ပုံနဲ့ ပြော တာ၊ အဲတော့မှ မိုးစံဂွကျတာပဲ ဟား . . ဟား . . ."

ကျွန်တော်ကတော့ ဟိုလူ့ကို တကယ်သနားပြီး မြရည်တို့ကို စိတ်တောင်ဆိုးမိလာသည်။ ကလေးရှိပါတယ် ဆိုတာတောင် "ကျွန်တော် တာဝန်ယူပါ့မယ်၊ မိုးစံရှိတ်တိုင်းတျ ဖြစ်စေရမယ်" ဟု ပြောသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ မေတ္တာတရားတို့ ကျွန်တော်လေးစားမိပါ သည်။ တောက်တီးတောက်တဲ့တွေ လျှောက်လုပ်ကြသည့် ဒင်းတို့ ဥတျကြရသည်ကိုတော့ လုံးဝမသနားသည့်အပြင် ရိုက်ပင်ရိုက်ပစ်ချင် ကြောင်းပြောတော့ မြရည်က နှုတ်ခမ်းစူ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အံမယ် . . ဘာဖြစ်လဲ၊ မိုးစံက လုံးဝစိတ်မဝင်စားဘူးလို့ အပြတ်ငြင်းတာကို သူကဆက်ပြီး တကပ်ကပ်နဲ့နွှယ်နေလို့ ဟိုက ရွဲ့တာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လဲ"

"ဘာဖြစ်လဲဆိုတော့ အဲဒီလို ဟိုလူကပြောတော့ မင်းတို့ ဒုက္ခရောက်ရောပေါ့"

ကျွန်တော်လည်း ခပ်ချဉ်ချဉ်ရှိလာသဖြင့် ဝေါက်ဆတ်ဆတ် ပြောပစ်လိုက်၏။ ညစ်ကျယ်ကျယ် ထိုကလေးမလေးကလည်း အလျှော့မပေးချေ။

"မရောက်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ရောက်ရမှာလဲ၊ အဲဒီခဏတော့ နည်းနည်းအူသွားတာပေါ့၊ ကိုယ်ထင်ထားသလိုမှ မဟုတ်တာ၊ ဒါ ပေမယ့် အေးဆေးပါပဲ၊ အဲဒါဆိုလည်း ပြီးရော၊ ရှင့်သဘောပဲလို့ ပြောပြီး ပြန်လာတာပေါ့၊ လွယ်လွယ်လေး"

မြရည်စကားအရ ကျွန်တော်ဆက်သိရသည်မှာ ကျောင်း တွင် မိုးစံက တတ်နိုင်သမျှ သူ့ကိုမတွေ့အောင် ရှောင်နေခဲ့၏။ (ကျွန်တော့်သရဲမလေးရော ဘာထူးမည်နည်း၊ ရှောင်နေကြရ၏။) နောက်တော့ အဖြစ်မှန်ကိုသိသွားသော ထိုလူသည် မိုးစံဆီ စာတစ် စောင်ရေးပို့ကာ လုံးဝအဆက်အသွယ် ရပ်ပစ်လိုက်သည်ဟုဆို၏။

တကယ်မလွယ်သည့် သရဲမလေးတွေ ဖြစ်လေသည်။ မြရည် ပြောပြသည့် နောက်ထပ်ကိစ္စတွေလည်း တော်တော်ဆိုးပါသည်။ ကင်န်တင်းမှာ မုန့်မှာစားပြီး မုန့်ရော၊ ပန်းကန်ပါ အစဖျောက်သည့် ကိစ္စ (ဆိုင်ရှင်တို့ ကြည့်မရ၍ဟု အကြောင်းပြ၏)၊ ယာဉ်ထိန်းရဲကြီး ဆီသွားပြီး ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာပေးဖြင့် ပိုက်ဆံအိတ်ကျပျောက်ကြောင်း ပြောကာ ဘတ်စ်ကားခတောင်းသည့်ကိစ္စ . . ။ ကျွန်တော့်အိပ်မက်သူ

သည် အာဂသူငယ်မလေး ဖြစ်လေသည်။

* * * *

(၅)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၄)

မလတ်စက်ာပူသို့သွားနေစဉ် သုံးပတ်ခန့်အတွင်း ကျွန်တော်
အနည်းငယ်ပြာသွားခဲ့၏။ စက်ရုံနှင့်ရုံးခန်းကို လွမ်းထိုးသလိုသွား
သည်။ ကွန်တင်နာတင်မည်ဆိုလည်း ဝင်ပါရ၊ offer တွေ ရောက်
လာလျှင်လည်း စိစစ်ရ၊ အစည်းအဝေးတွေ တက်ရ၊ အကြိတ်အနယ်
ငြင်းခုံရသည့် နာရီများအကြား မေမေ့ကို သတိရပြီး လေးလည်
လေးစားမိသည်။ ဝန်ထမ်းတွေရှိသည်ဆိုသော်လည်း တကယ်တမ်း
ကိုယ်တိုင်ဝင်မကြ၍ မရသည့်နေရာတွေ များလှသည်။ ယောကျ်ား
တစ်ဦးဖြစ်သည့် ကျွန်တော်ပင် ဤမျှစိတ်ပင်ပန်း၊ လူပင်ပန်းရလျှင်
မေမေတစ်ယောက် နှစ်ပေါင်းများစွာ မည်မျှပင်ပန်းခဲ့ရှာမည်နည်း
တွေးမိကာ သနားမိပါသည်။

မလတ်ကတော့ ဖုန်းဖြင့်တစ်မျိုး၊ E mail ဖြင့်တစ်မျိုး

ဆက်သွယ်ရှာသည်။ ဟိုမှာ အလုပ်တွေ ရှုပ်နေသည့်ကြားကပင်
ကျွန်တော် အဆင်ပြေမပြေ တကူးတက လှမ်းမေးသည်။ အလွန်
အဖိုးတန်သည့် အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေ လှမ်းပေးတတ်သည်။ ဤ
ကိစ္စများအတွင် မေမေနှင့်ပင် စကားကောင်းကောင်း မပြောဖြစ်ပေ။
မေမေကတော့ သူမလုပ်ခဲ့သည့် အလုပ်တွေမှ သဘောပေါက်သည်။
ဘားဖြစ်သူကို ဘယ်သူနှင့်တွေ့လျှင် ဘယ်လိုပြောသင့်ကြောင်း၊
ဘယ်ဒါရိုက်တာအား ဘယ်လိုစည်းရုံးလျှင်ရနိုင်ကြောင်း ကြုံလျှင်
ကြုံသလို ပြောပါ၏။

ကြားထဲတွင် မြရည်ဆီမှ ဖုန်းတစ်ခါနှစ်ခါလာပြီး နောက်
ထပ်မဆက်သွယ်ပြန်တော့ပေ။ သူမသင်တန်းလည်း ပြီးပြီမို့ အိမ်မှာ
နေပုံပေါ်သည်။ စံပယ်ကုံးလေးကိုတော့ အံဆွဲထဲမှာ သိမ်းထားဆဲ။
ကျွန်တော့်မှာ မြရည်နှင့်ဆက်သွယ်ဖို့ အချိန်အားမရနိုင်သေးချေ။

"ကိုဇေ ဒီည ရုံးမှာအိပ်တော့မယ်ဆို"

စာရင်းကိုင်မလေး သင်းသင်းက တရင်းတနှီးမေးသည်။

"အေးဟာ၊ မောင်ဦးနဲ့ ငါနဲ့ပေါ့၊ နင်ပြန်တော့လေ၊ ရတယ်
ဟ၊ နောက်နေ့မှ ဆက်လုပ်တော့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုဇေ"

ရုံးမှာပဲ အိပ်ဖြစ်သည့်ရက်တွေ များများလာသည်။ မလတ်
ပြန်ပြန်လာပါစေဟုသာ ဆုတောင်းနေရ၏။ အမှန်ပြောရလျှင်
ကျွန်တော်လည်း မေမေ့ကို လွမ်းသည်။ ဖေဖေ့ကိုတော့ . . .

"ကိုဇေ . . ကျွန်တော်ရောက်ပြီ၊ ဝင်းမောင်နှင့် ကျော်ကျော်
တော့ ပြန်လွှတ်လိုက်တယ်၊ မနက်ကျမှ စက်ရုံကို စောစောသွားဖို့
မှာလိုက်တယ်၊ ကိုဇေပြောထားတဲ့ ကိစ္စလေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီပကာ [illegible] ကျွန်တော် [illegible]
[illegible] ကလေးကလေး [illegible]
[illegible] ရှေးဦးစွာ [illegible] မြင်ရ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
လိုက်တော့ အနည်းငယ်လန်းသွား၏။ ရေကဖော [illegible]
[illegible] တွေပြီး
[illegible]
[illegible]
[illegible]
တွေထဲတွင် အနေ [illegible] ဟူ၍ အတော်ကြာ [illegible]
[illegible]
[illegible] ဟဲ

ထွန်းဇော်က ဖုန်းလဲ [illegible]

"မင်းဖုန်း [illegible] ငါလာခဲ့မယ် [illegible] ရပ်
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
မထူးပါဘူး၊ [illegible]

[illegible] အတော်ကြာ [illegible] သိနေ၏။
[illegible]
[illegible]
"[illegible] ပါ"
[illegible] နေပုံရပါ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ကလေး [illegible]
[illegible] ချမ်းမကျသေးဟု အောင်အောင် အေးအေးအချာ ပြောပြီးသည်။ [illegible]
[illegible] ရသည်။ [illegible] သားတို့
[illegible]
[illegible]
တစ်ခုဟာ လူတိုင်းရဲ့နှလုံးသားထဲမှာ ရှိနေဦးမှာပါ။ ဖေဖေ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကော့ ပေရော။ ထွဋ်ဇော်က ကျွန်တော့်စိတ်ကို ဖတ်မိသွားပုံရ၏။ စကားစတို့ ချက်ချင်းပြောင်းပစ်သည်။

“မင်းကလည်း ဝါကြီးကို ခေါ်လာခဲ့ ပြီးရော၊ သူလည်း တွေ့ချင်မှာပဲ၊ ငါတို့တောင် တွေ့ချင်သေးတာ၊ ငါ မင်းမိန်းမကို ဟိုတုန်းက မှားလို့ ကြိုက်ခဲ့မိတာပါကွာ၊ အခုပုံမျိုးကြီးကတော့ လုံး၀ မပြစ်မှားဘူး စိတ်ချ”

ထွဋ်ဇော်စကားအဆုံးမှာ အောင်အောင် အားရပါးရရယ်ပြီး ဆဲသည်။ ကျွန်တော်လည်း ရယ်မိ၏။ ကျောင်းတုန်းက ထွဋ်ဇော်က ဝါကြီးကို တဖက်သတ်ကြိုက်ခဲ့ဖူးသည်။ ဝါကြီးက အောင်အောင်ကို ရွေးလိုက်တော့လည်း ဒီကောင်ကြီးတော်ရှာသည်။ စိတ်တွေဘာတွေ မနာနိုင်ရှာဘဲ သူငယ်ချင်းအဖြစ် ဆက်ခင်နေနိုင်ခဲ့သည်။

ထွဋ်ဇော်ပြောလည်း ပြောချင်စရာ၊ ဝါကြီးတစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျပြီး သိပ်မကြာ၊ နဂိုဖွံ့ထွားသည့် ခန္ဓာကိုယ်က ဝိတ်တအားတက်လာသည်။ အရပ်မပု၍သာ တော်သေး၏။ ထွဋ်ကြီးက ဒါကိုရည်စူးပြီး နောက်နေ၏။ အောင်အောင်ကလည်း အားကျမခံ ပြန်ပက်သည်။

“ထွဋ်ရွှေ ခွေးမသား၊ ရောင်းချင်ရင် လေကတစ်မျိုး၊ ဝယ်ချင်ရင် လေတစ်မျိုး တတ်လည်းတတ်နိုင်တဲ့ ပွဲစားကောင်၊ မင်းချဉ်ပေမယ့် တကယ်စားရတဲ့ ငါ့အတွက်ကျ စပျစ်သီးလို ချိုတယ်ကွ မှတ်ထား”

ရယ်သံတွေ ရောယှက်နေသည်။ မီးခိုးများထဲမှာ ကာလဟောင်းတို့ သက်ဝင်ရှင်သန်လာကြ၏။ ထိုစဉ်က ဟာသများ၊ ဆရာရာများ၊ ကော်ဖီဆိုင်များ၊ သူငယ်ချင်းများ . . ။ စကားတို့က ပြော

တော့နက်ကြ။ ကျွန်တော့် မောင်ဦးကို သတိရမိပြန်သည်။ အလုပ်တွေကို သူတစ်ဦးတည်း လွှဲထားခဲ့ရသဖြင့် စိတ်တော့မကောင်း။ ရီဝေဝေ ဦးခေါင်းထဲ အောက်မေ့မှုတွေ တဖျပ်ဖျပ် လျှင်မြန်စွာ။ ပန်းရနံ့တွေ အာရုံထဲဝေ့ဝဲ။

မလတ် ပြန်လာတော့မည်တဲ့။ မေမေ့အပြုံး။ အောင်အောင်က ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို ခပ်ဖွဖွလှမ်းထိုးပြီး ဘာမှန်းမသိမေး၏။ ကျွန်တော်မကြားသော်လည်း ခေါင်းညိတ်လိုက်မိသည် ထင်ပါသည်။ ထွဋ်ကြီးက ကျွန်တော့်ခွက်ထဲ ထပ်ငှဲ့ပြန်သည်။ မေမေပြန်လာဖို့ သိပ်မလွယ်လှသေးဘူး . . တဲ့လား။ မြရည့်က ကျွန်တော့်ကို ပြုံးကြည့်သည်။

“ဟော်လန်က အဓိကဝယ်နေတာဆိုတော့ မင်းတို့ ကြိမ်ကုလားထိုင်တွေပေါ့၊ ဒင်းနစ်ဘားကင့်တို့၊ ဟိန်းတယ်လာတို့ ထိုင်နေလား မသိဘူးနော်”

အောင်အောင်က ကျွန်တော့်ကို နောက်ပြန်၏။ လေထဲရွေ့နေသည်။ ပုံမှန်သောက်နေတာ မဟုတ်သဖြင့် သုံးယောက်စလုံး အကျအရှုံးမြန်သည်။

“ဝါကြီးက သူ့အမေသံယောဇဉ်မပြတ်တော့ အဲဒီလိုပဲ လောလောဆယ် အစီအစဉ် ဆွဲလိုက်တာပေါ့ကွာ၊ ငါက ဟိုပြန်၊ ဒီမှာ ဝါကြီးလုပ်မယ့် ကွန်ပျူတာအရောင်းစင်တာအတွက် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီကို ဟိုကနေ လှမ်းလုပ်ပေးရမှာပေါ့၊ ဝါကြီးနဲ့ ငါကတော့ သူလာတဲ့အခါလည်းလာပေါ့၊ ငါလည်း အဆင်ပြေရင်ပြေသလို ပြန်လာပေါ့၊ ကောင်းတော့ ကောင်းပါတယ်၊ ဟိုမှာ အခြေချလိုက်ရင် ငါမင်းတို့နဲ့ပြန်တွေ့ဖို့ ဒီလောက်ဘယ်လွယ်မလဲ၊ အခုတော့ မင်းတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible] ဖြင့်ရောက်မှာပေါ့ကွာ [illegible]
ကျွန်တော်သည် [illegible] ဒီကောင်ကြီး [illegible]
[illegible] ဖြစ်ရသည်မှာ [illegible] ပါတော့သည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဒီကောင်တွေ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် အသီးသီး
[illegible] ကျွန်တော်နှင့် [illegible] မောင်ဦးကို
[illegible] မောင်ဦးက [illegible] သင့်နေလေသည်။
ကျွန်တော်သည် [illegible] တွက်ကာ
[illegible] မောင်ဦးနှင့် [illegible] ပြောရသည်။
[illegible] ရက်ကား [illegible] သွားနေကြတော့
ကြည့်ပြီး မောင်ဦးက သဘောကျနေသည်။
[illegible] မောင်ဦး ဒီမှာ ငါဟာ ဝယ်လာသေးတယ်၊ လာစားလှည့်
[illegible]

"အေးလေ . . ညီလေး လာခဲ့တော့ အကျော့ ပျော်ပျော်
[illegible]
[illegible] အပေါ် အစကို ကျွန်တော်စားပြီးပြီ ကိုဖေ့ ဝယ်ထား
[illegible] ဒီမှာကျန်သေးတယ်"
[illegible] ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ" မောင်ဦးအပေါ်တော့ မြည်
[illegible] တစ်နေ့လုံး လှပရသည့်အပြင် ညပိုင်းအဖွဲ့တွင် ဆော
[illegible] ကျွန်တော်ကယ်စားပါ တစ်ယောက်တည်း လုပ်လိုက်ရသော
[illegible] ဖြစ်ပေါ်နေမှာ သေချာလှသည်။
[illegible] ညီလေး၊ အပ်တော့မလား၊ အစကတော့ သိချင်
[illegible] မလား
[illegible] ထွန်းကြီးအကြောင်း အောင်အောင်ကျော် [illegible]

[illegible] မောင်ဦးက [illegible]
[illegible] အပ်ရတာပဲပေါ့တော့
[illegible] ရှိသေးတယ်
ကျွန်တော် [illegible] တစ်
[illegible] ကျွန်တော်နှင့် [illegible]
[illegible] ပြောနေကြသော [illegible] ထွက်ကျ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ကျွန်တော်တို့သည် [illegible]
[illegible]
[illegible] မြို့ပြည်သည် [illegible] ရှိသည် [illegible]
[illegible] မြို့ရည်နှင့် ပတ်သက်သမျှ ကျွန်တော်ပြောသည်ကို
[illegible] အောင်ပ
[illegible] မပြောတော့ပေးသေးပဲ ခေါင်း
[illegible] နေသည်။ [illegible]
[illegible] ပြောကိုတော့ [illegible]
[illegible] ပြောနေကြောင်းကို [illegible]
[illegible] ပြောပြတဲ့အတိုင်းပဲ မြရည်က မလွယ်ဘူးထင် [illegible]
[illegible] ဆိုလိုက်တော့ [illegible] ကိုယ်
[illegible] ပြော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမှန်ပဲလေ၊ အခု မြရည်ပုံစံမျိုးနဲ့ မင်းအမေနဲ့ကတော့ လုံးဝတခြားစီပဲ၊ နောက်ပြီး ငါကိုယ်တိုင်ကလည်း အမှန်ပြောရရင် အသက်အရွယ်ကြောင့်လား မသိဘူး၊ အဲလို ဗရုတ်ကျတဲ့ ပုံစံမျိုး ပေါ်တီးပေါ့ပျက် နောက်ပြောက်လုပ်တတ်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုးဆို သိပ်ကြည့်မရဘူးကွ"

ထွန်းဇော်က ဒီစကားကိုတော့ အတည်ပြော၏။ နားထဲမှာ သာမန်ထက် ပိုမိုကျယ်လောင်နေသည်။ တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်နေ သည့် အောင်အောင်ဆီမှ ပထမဆုံးအကြိမ် စကားသံထွက်လာသည်။

"ဒါတော့ ထွန်းဇော်ရာ၊ ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်ဖို့ မလွယ်တဲ့ ကိစ္စတွေတွ၊ လူတစ်ယောက်၊ အခြေအနေတစ်ရပ်၊ ပြဿနာတစ်ခုကို ကိုယ်သိသမျှ အချက်အလက်လေးနဲ့ သုံးသပ်ရတာ တကယ်တမ်းကျ မှိုတ်မဲရသလိုပါပဲ သူငယ်ချင်းရာ၊ မင်း စိတ်မဆိုးနဲ့နော်၊ ငါက လည်း ငါ့အမြင်ကိုပြောတာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စောင့်ကြည့်ဖို့တော့ လို တယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ဇေယျကို ငါမပြောသေးပဲ ချန်ထားတာတစ်ခု အခု ငါပြောမယ်"

"မြရည်မွန်ကို ငါသိတယ်"

အောင်အောင့်စကားကြောင့် ကျွန်တော်ထိတ်လန့်သလို ဖြစ်သွားရတာ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်။ အဆိုးတစ်ခုခုကို မျှော်နေရသလို ကျွန်တော့်စိတ်အခြေအနေကို ကျွန်တော်လည်း နားမလည်တော့ ထွန်းဇော်လည်း စိတ်ဝင်စားလာပုံရသည်။ မျက်မှောင်ကြုံ့ပြီး အောင် အောင့်ကိုကြည့်လျက် . . .

"ခွိမှုပဲ၊ စောစောက မပြောဘူး၊ မှိန်းနေတယ်၊ ကဲ ပြောစမ်း ပါ အောင်အောင်ရာ၊ မင်းက ဘယ်တုန်းက ဘယ်လိုသိသွားရ

တာလဲ၊ မင်းထွက်သွားတာပဲ ၃၊ ၄ နှစ်ရှိနေပြီပဲ မဟုတ်လား"

ကာယကံရှင် ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှမမေးမိ။ ရှေ့တူရူ နံရံပေါ်တွင် အလင်းရောင်ဖွေး လင်းလွန်းနေသည်။ မောင်ဦးထံမှ ဟောက်သံသဲ့သဲ့။ လမ်းမဆီမှ အာခေါင်ခြစ်ရယ်သံတစ်ချက် လွင့် တက်လာ၏။ မြရည်မွန် . . ငါ့ကိုခြောက်လှန့်တဲ့ စံပယ်တွေ၊ မင်း ဝိညာဉ်က ပွင့်တာလား။ ငါတွေးမိတယ်။

"ပထမဆုံး ပြောချင်တာက မြရည်မွန်ဟာ စာရိတ္တပျက်ပြား နေတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ဘူးကွ၊ အဲဒါကိုတော့ ငါကိုယ်တိုင် အာမခံရဲတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူနဲ့ငါက မရင်းနှီးဘူးနော်"

"ဟာ၊ မင်းဟာက ရှုပ်နေတာပဲ"

ထွန်းဇော်က သူ့ဝသီအတိုင်း စိတ်မရှည်သလို ညည်းသည်။

"နေဦးကွ၊ မင်းကလည်း ဆုံးအောင်နားထောင်ဦး၊ ဟိုမှာ ဇေကြီးတောင် မင်းလောက် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်ဘူး၊ ကြည့်ရတာ မြရည်မွန် ကို မင်းကြိုက်နေသလိုပဲ၊ ငါ့မိန်းမကိုမရတော့ ဇေကြီးချာတိတ်မ ဘက်ကို လှည့်ပြန်ပြီဟုတ်လား၊ စိတ်လျှော့ပါတော့ သူငယ်ချင်းရာ၊ သူတစ်ပါးအိမ်ရာ မပစ်မှားကောင်းဘူး ထွန်းကြီးရ"

ထွန်းဇော်အဲ့သံကို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ရယ်သံက ဖုံး လွှမ်းသွားသည်။ ထွန်း အထိနာသွားသဖြင့် ဘာမှထပ်ဖြတ်မမေး တော့။ နှုတ်ခမ်းကြီး စူပုတ်ပုတ်ဖြင့်ရှုံ့သိုးသိုးထိုင်ပြီး ငြိမ်သွားတော့ ၏။

"မြရည်စာရိတ္တ ပျက်ပြားနေမယ်လို့တော့ ငါဘယ်တုန်းကမှ မထင်ခဲ့မိပါဘူးကွာ၊ သူ့ကို ငါယုံတယ်၊ ငါနားလည်သလောက်တော့ မြရည်က သူ့စိတ်ထဲမှာရှိနေတဲ့ နာကျင်မှုတွေ သက်သာလို့ သက်သာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]

သေးမှာ [illegible] လို့ [illegible]

[illegible]

[illegible] မှာ [illegible] ဖြစ်တယ် [illegible]

[illegible]

[illegible] နဲ့ ငါက နိုင်ငံခြား [illegible]

[illegible]

[illegible] Fir [illegible]

[illegible]

မင်းကို [illegible]

[illegible]

[illegible] ဦးထူးသန့်မောင် ထင်တယ်၊ [illegible]

[illegible]

အကြောင်းကို [illegible] မှာ [illegible]

[illegible] ရှိခဲ့ဖူးသည်ဆို၏။ ရှေးအခါလွန်းခဲ့သော အစဉ်အဆက် [illegible]

[illegible] ထောင်သည်

တကို သူတို့သိမရခဲ့ကြ။ [illegible]

[illegible]

အချို့သော ယောကျ်ားများတွင် ရှိ [illegible] စိတ် [illegible]

[illegible]

[illegible] ပြည့်စုံ [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွင့်ဇော်ထံမှ သက်ပြင်းချသံကို ကြားရ၏။ တရေးနိုးလာ **တန်တူသည့်** မောင်ဦးက ကျွန်တော်တို့ကိုကြည့်လိုက်၊ နာရီကြည့်လိုက် **နှင့် အံ့သြသွားပုံရသည်။**

"ကိုဇေတို့ ဇွဲကောင်းလှချည်လား၊ ညဉ့်နက်လှပြီ၊ စကား ကောင်းတုန်းပဲလား"

ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ခေါင်းညိတ်ရုံညိတ်ပြီး ပြုံးပြလိုက်သည့် ကျွန်တော့်အပြုံးတွေ မပီပြင်ပါ။ မနက်ဖြန်အကြောင်းက ခေါင်းထဲ ရောက်လာသည်။ ပြဖွယ်ကိစ္စများ၊ ပြုံးပြနှုတ်ဆက်ရန်အကြောင်းများ **တွေ့ဆုံမှုများ၊ တောင်းဆိုမှုများ၊** ငြင်းပယ်ခြင်းများဖြင့် ဘဝသည် **လေးလံစွာ ရှင်သန်ဆဲ။**

မလတ်ပြန်လာတော့မည်။ ကျွန်တော်မြရည်ကို သတိရ၏။ **သူမက ငါ့ချစ်သူလား။** မေးခွန်းက ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်ကို ကုတ်ခြစ် သည်။ နက်နေပြီဖြစ်သော ညဉ့်၌ မီးရောင်များ ပျံ့သန်းလျက်ရှိ၏။

"ဒါပေမယ့် အန်ကယ်ထူးက သူ့သမီးကို မချစ်တာလည်း **မဟုတ်ဘူးကွ၊** ဘယ်လိုပြောရမှန်းတော့ မသိဘူး၊ သူ့မိန်းမနဲ့ဖြစ်တဲ့ ပြဿနာတွေ၊ **ဝတ်ဝန်း**ကျင်ရဲ့ တန်ဖိုးမရှိတဲ့ စကားတွေကြောင့် မွေးလာတဲ့ကလေးအပေါ် ထားတဲ့ချစ်စိတ်က ချုပ်တည်းခံထားရသလို ဖြစ်နေတာမျိုး၊ စိတ်နှစ်ခုက အားပြိုင်နေတာ ပဋိပက္ခဖြစ်နေတာမျိုး ဖြစ်မယ်ထင်တယ်၊ ဒါမျိုးကလည်း စိတ်ပညာရှင်တွေမှပဲ ရှင်းရှင်း လင်းလင်း ပြောပြတတ်မယ် ထင်ပါတယ်၊ တစ်ခါက ငါ့ကိုပြောဖူး တယ်၊ 'ကိုအောင်ရေ၊ သင်္ဘောပေါ်မှာ အနေကြာလာတော့ ဘယ် လောက်နေနိုင်ပါတယ်ပြောပြော မိသားစုကို လွမ်းတဲ့စိတ်က ထိန်း မရဘူး၊ သမီးလေးနှစ်ယောက်နဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေခွင့်ရမယ့်ဘဝတစ်ခုကို တောင့်တမိတာ ခဏခဏပါပဲကွာ' လို့ ပြောဖူးတယ်၊ အဲဒါနဲ့ ငါကတောင် အန်ကယ်ကလည်း နေချင်နေနိုင် တဲ့ အခြေအနေရှိရဲ့သားနဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ပင်လယ်ထဲ ပြန်ပြန်ထွက် နေတာလဲ၊ ကုန်းပေါ်မှာပဲ အခြေချဖို့ စိတ်မကူးသေးဘူးလားဆိုတော့ သူက ဘာမှပြန်မဖြေဘူးကွ၊ ပြုံးရုံပြုံးနေတာပဲ၊ **ပြီးမှ** သူ့ဘာသာ တစ်ယောက်တည်း ပြောသလိုလို တိုးတိုးလေးပြောတယ်၊ မြရည် လေးက ဖအေကို အရမ်းခင်တွယ်တာ၊ ဘာအပြစ်မှမရှိတဲ့ သမီးလေး ပါပဲတဲ့"

ကျွန်တော့်မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် မြရည်ပုံရိပ်တွေ စက်ဝိုင်း သဏ္ဍာန်လည်နေသည်။ ရယ်မောနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ၊ သူမ၏ ပေါက်တတ်ကရအတွေးများ၊ ကျွန်တော့်ကို စတင်ကိုက်ခဲ့သော နှုတ်ခင်းတစ်ခု။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် ဆက်လက်တိုးဝင်သွားပါတော့ မည်။ ထိုတောအုပ်ထဲမှာ ချစ်စဖွယ်နူးညံ့မှုတွေ **ရှိသည်။** ဒီည မြရည် ကို ကျွန်တော်က ဝါကျတစ်ကြောင်းမျှ **ရွတ်ဆိုပြချင်သည်။**

အို . . သစ်ရွက်လေး၊ ငါလည်း သင်နှင့်အတူ ကြွေလိုလှ၏။ သြဘာဉ်တစ်ခုရဲ့ ညည်းသံကို ကြားလိုက်မိပါစ။

* * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့သေးချေ။

စက်ရုံမှပြန်လာပြီး ရုံးထဲဝင်လာသည့် ကျွန်တော့်မျက်နှာ ကိုကြည့်၍ မလတ်က လှမ်းပြောသည်။

"ကိုဇေလေး စူပုတ်နေတာပါပဲလား။ အခြေအနေကတော့ အခင်း . . ."

"ဟုတ်တယ် မလတ်ရေ ပြောရဆိုရတာ တကယ်လက်မော

ဟပ်တယ်ဗျာ"

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကုလားထိုင်ပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် ဝုန်းတနဲ ထိုင်ချလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ကာ မလတ်ပြုံးနေသည်။ ပြီးမှ သူမစားပွဲက ထလာပြီး ကျွန်တော့်ရှေ့တွင် ဝင်ထိုင်၏။

"ဒီလိုပဲ ကိုဇေရဲ့၊ ကိုယ်လိုချင်တာ၊ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာလေး အဆင်ပြေဖို့အတွက် ပြောရဆိုရတာဆိုတော့ စိတ်ရှည်ရှည်ထားရတာပေါ့။ မလတ်လည်း အစက အဲလိုပဲ၊ အန်တီတာ ခိုင်းလိုက်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုခုအပေါ် အဆင်ပြေအောင် လုပ်မလာနိုင်ခဲ့ရင်၊ အဖုအထစ်တစ်ခုခု တွေ့လာရရင် ငိုချစ်စိတ်တွေ ပေါက်လာတာသိလား၊ ခေါင်းထဲမှာ ထူပူပြီး ထွက်ပြေးချင်စိတ်တွေ ပေါက်လာတာ တကယ်"

ကျွန်တော် ဘာမှပြန်မပြောမိ။ ပြုံးပြုံးသာ နားထောင်နေရသော်လည်း ခေါင်းထဲ မကြည်လင်တဲ့ မှုန်းနေ၏။

"ထားပါ၊ အဲဒီကိစ္စ မလတ်တစ်ခေါက်သွားကြည့်လိုက်မယ်လေ၊ ကိုဇေနားဦး။ ဪ . . အန်တီဖုန်းဆက်တယ်၊ ဒီနေ့ စောစောပြန်ခဲ့တဲ့၊ ဖုန်းလည်း ပြန်ဆက်လို့မှာသွားတယ်၊ ကိုဇေ စက်ရုံသွားတယ်ပြောလို့ ကိုဇေ့ဖုန်းကို မဆက်တော့ဘူးတဲ့၊ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာစိုးလို့တဲ့၊ အဲဒါ ဖုန်းပြန်ဆက်လိုက်ဦး"

မလတ်ကို ခေါင်းညိတ်ရုံသာ ပြလိုက်၏။ ကျွန်တော့်ကို စိတ်သိမ့်သလိုပြုံးပြပြီး မလတ် သူမစားပွဲဆီပြန်သွားသည်။ အတော်ကြာတော့မှ မေမေ့ဆီ ဖုန်းခေါ်ကြည့်တော့ စောစောပြန်ခဲ့ဖို့ထပ်မှာပြီး အလုပ်လုပ်ရတာ အဆင်ပြေ မပြေ မေးသည်။ မေမေ စိတ်မပူရအောင် ပြေပါတယ်ဟုသာ ပြန်ဖြေလိုက်မိသည်။

"သားကြိုက်တဲ့ကြေးအိုး မေမေပြင်ထားလိုက်မယ်၊ တို့သား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခိ အတူတူစားကြမယ်လေ၊ မေမေစောင့်နေမှာနော် သား၊ မေ့လည်း မနေနဲ့ဦး"

ဟုပြောကာ မေမေဖုန်းချသွားသည်။

* * * *

ခိုင့်ကျက်များနှင့် ပလက်ဖောင်းများ၊ သတင်းများ၊ ဈေးနှုန်းများ။ ထို့နောက် ကူးခတ်မှုများ။ မီးနီများ၊ မီးစိမ်းများအကြား ဘဝသည် ကားမောင်းပြိုင်ပွဲတစ်ခုလား။

ရှည်လျားစွာပြောဆို ဆွေးနွေးပြီးမှ ရရှိလိုက်သော သဘောတူညီမှုတစ်ခုအတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတစ်ခုကို ပစ်ချလိုက်ရသလို စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွား၏။ သက်ပြင်းချ၍ ဖုန်းကိုပြန်ချပြီးခါမှ မဆိုင်းမတွပင် ဖုန်းသံထပ်အော်မြည်လာသည်။ ငှက်ဆိုးထိုးသံလို . . .

တိုတောင်းသည့် စိတ်ကိုထိန်းရင်း ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ရပြန်သည်။

"ဟဲလို အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ"

"ကိုကြီး"

လှိုင်းသံသဲ့သဲ့ကို ကြားရသည်။ အိပ်မက်ကျွန်းစုလေး မြရည်။

"ဟာ . . မြရည်ကလေးမကြီး၊ ပြောစမ်း ဘယ်ပျောက်နေတာလဲ"

ရယ်သံကို အရင်ကြားရ၏။

"အနေရေးကြီးတယ် ကိုကြီး၊ ဘဝနဲ့ယှဉ်ပြီး အရေးကြီးတယ်လုံးဝ serious ပဲ၊ ကိုကြီးလာမှဖြစ်မယ်၊ မြရည်ကိုခင်ရင်၊ တန်ဖိုး

ထားရင် လာမယ်လို့ပြော"

"ဟ . . ဘယ်လိုပါလိမ့်ကွာ၊ မြရည်ပြောပုံကလည်း တကယ့်ရှော့ခ်ပါလား။ အကျိုးအကြောင်းလည်း ဘာမှမသိရပဲ၊ ဘာမှလည်း မပြောရသေးပဲ၊ လာခဲ့ဆိုတာ အရင်ပါလား"

"အခုနပြောတာ အကျိုးအကြောင်းပဲလေ၊ အရေးကြီးတယ်ဆိုမှကွာ၊ ကိုကြီးနော် တကယ်အရေးမကြီးပဲ မြရည်က လိမ်ညာပြီးပြောနေရမှာလား၊ ကိုကြီးနဲ့ တွေ့မှကိုဖြစ်မှာ သိလား"

"ကဲပါ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဘယ်အချိန်လဲ၊ ဘယ်နေရာလဲဆိုတာ အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာလို့ နော်"

ကျွန်တော့်အပေါ် ထူးစကားကြောင့် မြရည်ရယ်နေပြန်သည်။

"ကြည့်စမ်း . . ကိုကြီးပြောပုံကလည်း မိန်းမကြီးကျနေတာတယ်၊ ရွဲ့သလို စောင်းသလိုနဲ့"

"မရွဲ့ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျားကို မရွဲ့ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို အခုလို အရေးတယူ ခေါ်ဆိုတိုင်ပင်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတောင်တင်နေပါ ဒေါ်မြရည်မွန်ရယ်၊ တိုစွရှိမှပဲဆက် သိလား၊ ပြီးရင် မေ့ထားလိုက်ဦးပေါ့၊ တော်တော်နေနိုင်တဲ့ တစ်ဂေါ်မ၊ တကယ်ဆို ငါ့ကိုကြီးနေကောင်းလား၊ အဆင်ပြေလား၊ ဘာညာဖုန်းမဆက်ဘူး၊ သူ့အလိုမှ ပြုံးတူပြုတဲနဲ့ ဘာမပြောညာမပြော အတင်းလာခဲ့ပါ၊ မလာလို့ရဘူး၊ လာလုပ်နေတယ်၊ အဲဒါ တရားလား ပြောစမ်း"

မြရည်အသံတိတ်သွား၏။ ပြောပြီးမှ ကျွန်တော်လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပြန်သည်။ အမှန်တော့ သူဖုန်းမဆက်တာ ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် ဘာရယ်မဟုတ် ပြောလိုက်သည်မှာ ရန်တွေ့သလိုဖြစ်သွားပုံရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မြရည်"

"ရှင်"

မြရည်အသံက ခပ်တိမ်တိမ်။ ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဆဲမိသည်။

"ဟိတ် . . ဘာငြိမ်နေတာလဲ ပြောလေ၊ ဘယ်အချိန်လာရမှာလဲ၊ ဘာလဲ ကိုကြီးကို စိတ်ကောက်နေတာလား၊ နောက်မှကောက် အခုလောလောဆယ် မကောက်နဲ့ဦး၊ ညနေမှကောက် ကြားလား"

ခပ်ရွှင်ရွှင်လှမ်းပြောသော်လည်း တစ်ဖက်မှာ မြရည်ငြိမ်သက်ဆဲ။ အတော်ကြာမှ . . .

"မကောက်ပါဘူး၊ မြရည် စိတ်မကောင်းတာပါ၊ ကိုကြီးပြောတာလည်း ဟုတ်ပါတယ်၊ မြရည်ကလည်း ကိုကြီးအလုပ်တွေ ရှုပ်နေမှာပဲလို့တွေးပြီး အဆက်အသွယ် မလုပ်တာပါ၊ အခုမှ . . ."

"သြော် . . မြရည်ရယ်၊ ကိုကြီး ဒီလောက်ပြောတာပဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရလား၊ ကိုကြီးက သက်သက်စ,နေတာ၊ ကဲ ပြောမှာ ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားဆီ လာချင်လို့ပါ၊ ပြောပါ ဘာတွေများ ဖြစ်ကုန်ပြီလဲ၊ စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်မနေနဲ့၊ ကိုကြီး အရှုံမကုတ်ဘူး၊ ဟိုဆိုင်လေးပဲ ထိုင်ကြမလား၊ မြရည် ဘယ်အချိန်ရောက်မှာလဲ ပြော"

"ကိုကြီးမအားရင် နေပါစေတော့"

မြရည်လေသံတိုးတိုးလေးက ကျွန်တော့်စိတ်ကို ကိုက်ခဲ

"အားပါတယ် ဆိုနေမှကွာ"

မတတ်နိုင်တော့။ မေမေ့ကို လိမ်ရတော့မည်ဟု တွေးမိသည် ဒီမေမေကတော့ ခွင့်လွှတ်မှာပါလေ။ မေမေ့မျက်နှာကို မြင်ယောင်ရင်း

စိတ်ထဲမှ ကန်တော့တာ တောင်းပန်ရ၏။

* * * *

ညနေခင်းသစ်ပင်တွင် မြရည်၏ ရယ်မောသံသစ်ရွက်တွေ ဝေဆာအုပ်ဆိုင်းလျက်။ ကျောက်သလင်းလို ကြည်လင်နေသည့် ဝိညာဉ်တွင် အလင်းများ ထွင်းဖောက်ဝင်းလဲ့နေသည်။ ဘဝ၏ ဤ ထောင့်ချိုးတွင် စံပယ်များ စုရုံးမွှေးမြနေကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြော မပြမိဖို့ ကျွန်တော်တွေးထားပါသည်။

"ကိုကြီး"

"ပြော"

"လုပ်ပြီတွေ့လား၊ မြရည်ကလည်း လ အဲဒီလို စိတ်မရှည်တဲ့ အသံမျိုးကြီးကိုမုန်းတာ အဟုတ်"

"ကျုပ်ကလည်း ကျုပ်ပြောတတ်သလို ပြောတာပဲ"

ကျွန်တော် ဇွတ်တိုက်နေသည်ကို မြရည်သိသော်လည်း ရုပ် မပျက်၊ စပ်ဖြဲဖြဲလုပ်နေသည်။

"ဘာလဲ . . ကိုကြီးက မကြည်တဲ့သဘောလား"

ကျွန်တော် ဘာမှပြန်မဖြေ။ သင်းသည် တော်တော်မလွယ်သည့် ဟာမလေးဖြစ်၏။ အရေးကြီးသည်ဆိုသဖြင့် ဘာတွေများ ဖြစ်ကုန်တာလဲဟုတွေးကာ ကျွန်တော်ရောက်လာတော့ သူပြောသည့် စကားကြားပြီး ရယ်ရမလို၊ ငိုရမလို၊ ဒေါသပဲထွက်ရမလို၊ စိတ်ဆိုးရ လည်း အခက်။ "သတိတွေအရမ်းရလို့တဲ့" အမှန်တော့ ကျွန်တော် သူ့အဖြေကို ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေတာ ဝန်ခံရမည်ဖြစ်သော်လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေ့အတွက် စိတ်မကောင်း။ မေမေ့ခမျာ ကျွန်တော့်အတွက် တကူ
တကဲ သူကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်ထားရတာဆိုတော့ ကျွန်တော်လိမ်ခဲ့
တာ အတော်အပြစ်ကြီးမည် ထင်ပါသည်။

"မြရည်က ကိုကြီးကိုသတိရတာ အရေးမကြီးဘူးလား ပြော"

နှုတ်ခမ်းစူလျက်မေးလာသည့် မြရည်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော့်
စိတ်ထဲက တစ်စုံတစ်ရာသည် ရုတ်တရက် ခွန်အားကြီးမားလာသည်။
ငှက်ကလေးသည် လှောင်ချိုင့်တံခါးကို ဒေါသတကြီး ကိုက်ခဲချိုးဖျက်
နေသည်။

တိမ်အရောင်များက မြရည်၏ မျက်ဝန်းထဲအထိ တောက်
စားဝင်းလက်၍ စီးနေသည့် မျက်ခုံးလေးတွန့်ထားပုံမှာ ကျွန်တော့်
အာရုံများကို လှုပ်မရအောင် ကြိုးတင်းထားသည်။

"ဟုတ်ပြီလေ၊ ဒါဆို ဘဝနဲ့ယှဉ်ပြီး အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ
ကရော"

ကျွန်တော့် အမေးစကားအဆုံးမှာ သူမက ခဏတိတ်ဆိတ်
နေသေး၏။ နောက်မှ မေးခွန်းနှင့်မဆိုင်သော အဖြေတစ်ခုကို ပြော
လိုက်သည်။

"မြရည်ဟာ ကိုကြီးအတွက် အနှောင့်အယှက်တစ်ခု ဖြစ်
လာမယ့်နေ့ကြရင် . . ."

မြရည်နှုတ်ခမ်း၏ အထီးအတွေ့သည် ကျွန်တော့်ညာလက်
ညိုးမှတစ်ဆင့် နွေးထွေးစွာ စီးလာသည်။

"ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ ညီမလေးရယ်"

ကျွန်တော် ညည်းညူသလိုအပြောကြောင့် မြရည် ကျွန်တော့်
ကို မော့ကြည့်၏။ တလက်လက်စိုနေသော သူမမျက်ဝန်းထဲတွင်

ကျွန်တော် ထိုတကျင်သွားရ၏။

"ကိုကြီးတို့ မျှော်လင့်နိုင်တာ အများကြီးပဲလေ၊ အကောင်း
တွေလည်းရှိ၊ အဆိုးတွေလည်း ရှိတာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့များ အဆိုးတွေ
လျှောက်တွေးနေရတာလဲ၊ ဟိုအရင်ကလိုပဲ ရယ်ရယ်မောမော နောက်
နောက်ပြောင်ပြောင်နေပါလား ညီမလေးရယ်"

"မဟုတ်ဘူး ကိုကြီး၊ မြရည်သိနေတယ်၊ တကယ်ပြောတာ
ပါ၊ မြရည်စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုကို သိနေတယ်၊ အဲဒါကြောင့်လည်း
မြရည်တတ်နိုင်သမျှ နောက်ပြီးလျှောက်ထားတာပဲ၊ ခါဝေမယ့် . . ."

မဖြစ်တော့။ အပြောင်းအလဲတစ်ခုခု လုပ်မှရတော့မည်ဟု
ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်သည်။ မြရည်ကိုလည်း သနားနေမိသည်။ ကျွန်တော်
မြင်ဖူးသမျှ အမြဲတမ်းပေါ့ပါးနေတတ်သည့် ကလေးမလေးကို ဘယ်လို
အတွေးတွေက ခြောက်ခြားစေခဲ့သလဲဆိုတာ ကျွန်တော်အသေအချာ
သိသော်လည်း လက်ရှိအချိန်မှာတော့ (ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်) ရယ်မော
နေစေချင်သည်။ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်စေချင်မိပါသည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ရှေ့တလမ်းကို မြင်နေသည်ပဲ။
ထိုတရွေ့များကို မကြောက်ရွံ့မိဖို့ ခေတ္တပဲဖြစ်ဖြစ် မျက်လုံးတွေ ကန်း
နေချင်သေး၏။

"မြရည် ကိုကြီးဆီမှာနေ ရစရာရှိသေးတယ်လေ၊ အဲဒါ
မတော်င်းတော့ဘူးလား"

ပြုံးစိစိဖြစ်နေသည့် ကျွန်တော့်ကို မြရည် ဇဝေဇဝါကြည့်နေ
သည်။

"ဘာလဲ ကိုကြီးရဲ့"

နားမလည်သလိုမေးသည့် မြရည်ကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျိတ်ပြုံးနေမိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမအာရုံပြောင်းသွားတာတော့ သေချာပါသည်။

"နေ့လည်က ဖုန်းဆက်တုန်းကလေ၊ ကိုကြီးပြောခဲ့တာ မေ့သွားပြီလား၊ ညနေတွေ့မှကောက်လို့ ပြောထားတာ၊ အဲဒါ အခု မြရည် ကိုကြီးကို စိတ်ကောက်လို့ရပြီ၊ ကောက်တော့၊ ကိုကြီးက ချော့မယ်လေ"

အူလည်လည်ကြည့်ကာ နားမလည်ဖြစ်နေသည့် မြရည် မျက်လုံးလေးတွေ ဝိုင်းနေပုံကိုမြင်ရတော့ ကျွန်တော် သဘောကျစွာ ရယ်မိသည်။ မြရည်လည်း မနေနိုင်ဘဲ လိုက်ရယ်တော့သည်။

"ကိုကြီးတလည်း လူကို အတင်းစိတ်ကောက်ခိုင်းနေတယ် ကောက်တတ်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ နေ့လည်တုန်းကလည်း မြရည်က စိတ် မဆိုးပါဘူး ကိုကြီးရဲ့ စိတ်လည်း မကောက်ပါဘူး၊ ကိုကြီးဘာသာ စိတ်ထဲထင်တာတွေ စွတ်ရွတ်လျှောက်ပြောနေတာ၊ ဘယ်မှာ မြရည် စိတ်ကောက်လို့လဲ"

"ဟာ . . မရဘူးကွာ၊ ကောက်ရမယ်၊ အဲဒါမှ ကိုကြီးချော့ ရမှာလေ၊ လုပ်ပါ မြရည်ရဲ့ စိတ်ကောက်စမ်းပါ"

မြရည်၏ ရယ်မောသံလေးများ တေးတစ်ပုဒ်လို လွင့်ပျံ့ နွေးထွေးနေသည်။ ကျွန်တော် မြင်တွေ့ကြားနာခွင့် ရချင်သည်မှာလည်း ဒါပဲမဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်၏ နတ်သူငယ်မလေးသည် ဖြူဆွတ် သော အဝတ်ကိုဆင်လျက် စိန်တစ်ပွင့်ထက်တောက်ပစွာ ပြုံးရယ်နေ လေသည်။

"အိုး . . ဘယ်လိုကောက်ရမှာလဲ ကိုကြီးရဲ့ ကောက်နိုင်ဘူး တော်၊ ကဲ . . ."

"ကောက်ရမယ်တော်"

မြရည် အားရပါးရ ရယ်ပြန်သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် ခုံးပေါ်သို့ မှီနွဲ့လာသည့် မြရည်ဆီမှ အေးမြသော ရနံ့လွင်လွင်။ ဆီနောက် တိတ်ဆိတ်နေသည့် လွင်ပြင်။ အစိမ်းရောင်ကြယ်တွေ ကြွေနေ၏။

"မြရည်မှ စိတ်မကောက်တတ်တာပဲ၊ ပြီးတော့ ကိုကြီးက ရယ်ရတယ်သိလား၊ ပြောင်းပြန်လျှောက်ပြောနေတယ်၊ သူများတွေ ဆို စိတ်ကောက်သွားမှာ ကြောက်လွန်းလို့ ချော့နေကြရတာဆို"

"ဟုတ်လား၊ မသိဘူးကွာ၊ သူများတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ကိုကြီးကတော့ မြရည်ကို ချော့ကြည့်ချင်လို့လေ"

ပူးကပ်ထိုင်နေသည့် ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခုသည် တစ်ခုတည်းပမာ။ အရာအားလုံးသည် ရောယှက်ပူးဝင်သွားသလို ခံစားရသည်။ ကျွန်တော့်ကောင်မလေးသည် တကယ်တမ်းကျ အလွန်လိမ္မာသည့် အမျိုးသမီးကောင်းလေးပဲဟု ကိုယ့်ဘာသာ အမှတ်တွေပေးနေမိ၏။

"ကိုကြီး"

လက်သန်းချင်း ချိတ်တွယ်ထားကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်မှာ ကလေးအတော ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကလေးဆိုတာ အပြစ်ကင်းတာပဲ မဟုတ်လား။

"ပြောလေ မြရည်၊ ဘာမြွှောချင်တာလဲ၊ စိတ်ကောက်ဖို့ သဘောတူပြီလား"

"ဟာ . . အဲဒီ စိတ်ကောက်တာကြီး ထားစမ်းပါဦး ကိုကြီး တလည်း၊ အရေးထဲ၊ ဒီမှာ မြရည်မေးမလို့"

"ဘာမေးမှာလဲ ကလေးရဲ့၊ နှစ်နှစ်လီလေးလေ၊ အဲဒါလား၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါမှမဟုတ်ရင် လနဲ့ကမ္ဘာ အကွာအဝေးလား"

"ဟာကွာ၊ စိတ်တိုလာပြီနော်"

မြရည်အသံက ကလေးတစ်ယောက် အလိုမကျသည့် အသံ မျိုး။

"ကောင်းတာပေါ့၊ အဲဒါဆို ကိုကြီးချော့ရဖို့ နီးစပ်လာတာ ပေါ့"

"အဲဒါပဲ မေးမလို့ပဲ၊ ချော့တာတို့ စိတ်ကောက်တာတို့ ဆို တာက . . ၊ ဟိုလေ ရည်းစားတွေ ဘာတွေမှ မှတ်လား၊ ကိုကြီးနဲ့ မြရည်နဲ့က . . ."

မြရည်ဆက်မပြောပဲ ခေါင်းလေးကို ကျွန်တော့်ဘက် ပုဝင် တိုးတပ်လာသည်။

ပြီးတော့ လေသံတိုးတိုးလေးနှင့် . . .

"ကိုကြီးနဲ့ မြရည်နဲ့က တကယ် အဲလို ဟုတ်လို့လား"

"ဩော်"

မြရည်ဆံနွယ်လေးကို ကျွန်တော် အသာအယာ ပွတ်သပ် တိုက်ကြည့်မိရင်း . . .

"အေးလေ၊ အဲလို ဟုတ်တယ်လေ"

လက်စုံနေသည့် မျက်ဝန်းတို့က ကျွန်တော့်ကို အိပ်မွေ့ နေ၏။

"ကိုကြီးက တကယ်လူလည်ကျတယ်၊ ဘာမှလည်း မပြော တဲနဲ့ မြရည်ကို သူ့ရည်းစားတဲ့"

"ဩော် . . မြရည်ရယ်၊ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ပြောမှနားလည် နိုင်တာမျိုး မဟုတ်ပဲ အလိုလိုသိရတဲ့ ခံစားမှုတွေရှိတာပဲ ဥစ္စာ၊ မြရည်

လည်း ကိုကြီးကို နားလည်နိုင်မယ်လို့ ယူဆသလို ကိုကြီးလည်း မြရည် ကို နားလည်တယ်"

"ဟော့အေးကွာ၊ အဲလိုမပြောနဲ့ မြရည်ရှက်တယ်၊ သူက တစ်ခါတည်း အပိုင်တွက်ထားတယ်၊ ကိုကြီးမမိုက်ဘူး၊ မြရည် အဲသ လောက်အထိ သိသာနေသလား၊ ဟင် ကိုကြီး၊ မြရည်စိတ်ကို ကိုကြီး သိနေတယ်လို့ တွေးကြည့်ရင် ရှက်စရာကြီး၊ မြရည်ကို အထင်မသေး ဘူးလားဟင်"

အမှောင်သည် သိပ်သည်းစပြုလာသည်။ လမ်းမီးတိုင်အချို့ အယောင်ယောင်အကမ်းကမ်း အခုမှ နိုးလာသလိုမျိုး ထလင်း၏။ တားဟွန်းသံသဲ့သဲ့၊ တိမ်တွေ အရောင်ပျောက်ကာစ။ မြို့တော်ကြီး သည် စည်ကားမြဲ။

"ဘာကိုအထင်သေးရမှာလဲ ညီမလေးရဲ့၊ ဘာလို့ အထင် သေးရမှာလဲ၊ ကိုကြီးမှာ အဲသလို အထင်သေးတာတွေ၊ ကြီးတာတွေ သိပ်မရှိလှဘူးကွ၊ နောက်ပြီး ဘာရှက်စရာလိုလဲ၊ ကိုကြီး မြရည်ကို ချစ်တယ်၊ မြရည်လည်း ကိုကြီးကို ချစ်တယ်၊ အဲဒါဘာဖြစ်လဲ၊ ဘာ ရှက်ရမှာလဲ၊ ဂုဏ်ဆောင်ယူရမှာ ညီမလေးရဲ့၊ တကယ်တော့ ချစ် တယ်ဆိုတာ အလွန်အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ်ပဲ"

မြရည် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို မော့ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ အနေးပြရုပ်ရှင်မြင်ကွင်းတစ်ခုပမာ . . .။ ကြွေကျလာသည့် သစ် ရွက်ကလေးသည် နှေးကွေးစွာ။ ညနေကြယ်ဆီမှ အလင်းတစ်စသည် နှေးကွေးစွာ။ ခန်းမဆောင်မှ အသံဗလံများသည် နှေးကွေးစွာ၊ ကျွန်တော့်နဖူးထက်မှ နွေးလှသည့် မွှေးရနံ့သည် နှေးကွေးစွာ သူမ ၏ ငုံ့ကိုင်းလာသော အရိပ်ညိုသည် နှေးကွေးစွာ . . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအလက်ာ ပြောင်မြောက်စွာ ပွင့်လာ၏။ ငါ့လက်ကို
လွှတ်မချပါနဲ့ အနမ်းရယ်။

ထွန်းဇော်အသံက ဖုန်းထဲမှာ အေးစက်စက်။

"ငါ တွက်မိပြီးသားပါကွာ၊ အေးလေ မင်းတို့ အဆင်ပြေ
တာပဲ မြင်ချင်တယ်ကွာ"

နောက်ထပ် ဘာမှထူးထူးခြားခြား မပြောဖြစ်ကြပဲ ဖုန်းချ
လိုက်ကြ၏။

ထိုနေ့ညနေက မေမေ့မျက်နှာမကောင်း။ ကျွန်တော့်ကို
တော့ ဘာမှမပြော။ ကျွန်တော်ပြန်ရောက်သည့် ခုနှစ်နာရီမှာ သိ
နောက်မကျသော်လည်း စောစောစားနေကျ မေမေ့အတွက် အချိ
လွန်နေပြီ။ သို့သော် မေမေမစားဘဲ စောင့်နေသည်။ ကျွန်တော်ပြ
အလာကို စောင့်နေသည့် မေမေသည် ကျွန်တော့်ကို တစ်စုံတစ်ရာ
မေးမြန်းခြင်းလည်း မပြု။ ပုံမှန်အတိုင်းလို ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ကာ
အသင့်ပြင်ထားသည့် ထမင်းစားပွဲမှာ အတူဝင်ထိုင်ကြသည်။ ကျွန်
တော်လည်း သင့်လျော်သည့် ဆင်ခြေတစ်ခုခုကို စဉ်းစားရင်း မေမေ့
အနိုင်အထက်ကို အကဲခတ်ကာ ပြောရ၏။ မေမေကတော့ အေးဆေး
စွာပင် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ကျွန်တော့်အတွက် ကြေးအိုးပူနွေး
နွေး ခြည်းကြည့်သည်။ ပြီးတော့မှ သူ့အတွက် ပြင်ဆင်ထည့်ကာ
စားရန်တန်ပြင်သည်။ ပြီးတော့ အလုပ်အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခွန်း
တလေ ပြောဖြစ်ကြသည်။ မေမေ့ကြည့်ရတာ အေးအေးဆေးဆေးပဲ
တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲဟုတွေးမိကာ ကျွန်တော် အဖြေရှာခက်နေ
လေသည်။ စားသောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုနှုတ်ဆက်ကာ အပေါ်
ထပ်သို့ မေမေတက်သွားသည်။ ဟုတ်သားပဲ။ မေမေဘုရားရှိခိုးချိန်

တောင် အတန်ငယ် နောက်ကျသွားပါလား။

စိတ်မကောင်းစွာနှင့်ပင် ကျွန်တော် ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထိုင်နေ
မိ၏။ ထွန်းဇော်ဆီ ဖုန်းဆက်သည်။ ပြီးတော့ မလတ်။ မနက်ဖြန်
ကိစ္စတွေမေးတော့ မလတ် မတုံ့မဆိုင်းပဲ ချက်ချင်းအဖြေပြန်ပေးနိုင်
သည်။ စက်ရုံကို ဘယ်အချိန်သွားဖို့၊ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လွှတ်ဖို့ . .
သည် စသည်ဖြင့် တတွတ်တွတ်မှာ၏။ မလတ်ခေါင်းထဲမှာ အလုပ်
ကိစ္စတွေနဲ့ ဆူပွက်နေမှာပဲ ဟုတွေးမိကာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်
ကျွန်တော်ပြုံးမိသည်။

* * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၆)

မစားကောင်းသော သစ်သီးကို စားအပြီး ခုနှစ်ရက်မြောက်

နေ့၌ အာဒမ်နှင့်ဧဝတို့ အာလုပ်ကြသည်ကို ကျွန်တော်မသိပါ

နိုးထိုးချင်သူဖြစ်ပြီး တစ်ပတ်ပြည့်သောနေ့တွင် ဂျူးလီယက် ဘာစား

သည်ကို ကျွန်တော်မသိပါ။ ကျွန်တော်၏ ချစ်သူကတော့ ကွမ်းယာ

ဝယ်စားလေသည်။

* * * *

"ဟာ . . အစီပွါယ်မရှိတာကွာ၊ လာသွားမယ် မြရည်ရဲ့

အချိန်မရှိတော့ဘူး"

"ဟော့ဒီအေးကွာ၊ စားမှာပဲ၊ ယာလိုက် အကိုကြီး၊ တစ်ရာမို

သိလား"

ကွမ်းယာဆိုင်ရှင် ကုလားကြီးကတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့် စပ်ဖြဲဖြဲဖြင့် သူ့ကွမ်းကိုယာ၏။ ဤကိစ္စတွင် စတင်ပွေလီသူကား ထုံးစံအတိုင်း ဒေါ်မြရည်မွန်တည်း။

ကျွန်တော်က တစ်ခါတစ်ရံ ဆေးလိပ်သောက်တတ်သော်သည်း ကွမ်းတော့ မစားဖြစ်ခဲ့။ ယခုတော့ မြရည်ဂျစ်တိုက်၏။ မည်သို့မျှပြောမရ၊ အတင်းသာ တောင်းဆိုသည်။ ကွမ်းယာစားမတဲ့လေ။

"ကျစ်၊ မြရည်တကွာ၊ အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူး၊ ဘာတွေလဲကွ"

ကျွပ်ဆတ်ဆတ်တိုတောင်းစွာ ကျွန်တော်ပြောနေသည်ကို အပြုံးမျက် မြရည်ကြည့်နေသည်။ ထို့စဉ် . . .

"တစ်ယာစားဦးမလား အစ်မ"

ကွမ်းယာသည်က ကွမ်းတစ်ယာကို လက်ကမ်းရင်း လှမ်းမေးသည်။

"စားမယ်၊ စားမယ် ပေး"

ဟုဆိုကာ ကွမ်းတစ်ယာကို ပါးစပ်ထဲထိုးထည့်ပြီး ပလုပ်လောင်း ဝါးနေလေသော မြရည်။ ကျွန်တော်ကား စိတ်ပျက်လက်ပျက် ခေါင်းယမ်းနေရှာ၏။

"မြရည်၊ မင်းရဲ့သွားတွေ နီကြောင်ပြီး ရှပ်ဆိုးသွားမှာကြောက်ဖူးလား၊ နောက်ပြီး . . ."

ကျွန်တော့်စကားမဆုံးလိုက်။ ပါးစောင်ထဲ ကွမ်းယာကိုညှပ်ထားပြီး ပလုပ်ပလောင်းဖြင့် မြရည်ပြန်ဖြေ၏။

"မကြောက်ဘူး၊ နီကြောင်ကုန်တော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ အမြဲတမ်းနေတာမှ မဟုတ်တာ၊ ကိုကြီးကလည်း၊ ဘာလဲ အဲဒါဆို ကိုကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က မြရည်ကို ဒီမဖြစ်စလောက် ကိစ္စလေးနဲ့ အပြစ်တင်ပြီး ထား

မလို့မှလား"

ဒုက္ခ . . ။ သူမကပင် ကျွန်တော့်ကို ပြန်လည်စွဲချက်တင်ကာ စိတ်ဆိုးဟန်ပြနေသေး၏။ ကိုယ်ကပင် တောင်းပန်တိုးလျှိုးကာ ဝန်ခံ ရှိခိုးရမည့်ကိန်းတည်း။ ကျွန်တော် တော်တော်လေး စိတ်တိုလာ၏။

"တော်စမ်းကွာ၊ မင်းအတွက် ပြောနေတာကွ၊ ဘာအမိပ္ပါယ် ရှိလဲ၊ ဒီကွမ်းယာမစားရတော့ မင်းဘာဖြစ်သွားမှာမို့လို့လဲ၊ ကိုယ်က စားတတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ရှိတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ သက်သက်မဲ့ ဖျစ်တိုက်နေတာ၊ မြရည် မင်းနော်၊ တောက်!"

မြရည်မျက်နှာ ငိုမဲ့မဲ့။ နှုဝင်းနေသော နားထင်နှစ်ဘက်မှာ ချွေးဥတွေ သီးနေ၏။ ပြီးနောက် လက်နှစ်ဘက်က ကျွန်တော့်ကို ဆွဲတွယ်လာသည်။

"ကိုကြီး မူးတယ်၊ မူးတယ် ကိုကြီးရဲ့၊ လုပ်ပါဦး၊ ဘယ်လို ကြီးမှန်း မသိဘူးကွာ"

ရုတ်တရက် ဟီးချကာ ငိုလေသည့် မြရည်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော်လည်း မွန်ထွန်နေ၏။ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ မှတ်ကရော မူးမူး၊ ဘုရား . . ဘုရား . . ဘယ်လိုမှ သက်သာမှာပါလိမ့်။ တောက်! ခြောနေတဲ့ ကြားထဲကကွာ။ စိတ်က တဖျပ်ဖျပ်ပြောင်းလဲနေသည်။ ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေသည့် ကျွန်တော့်ကို ကွမ်းယာ သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကယ်တင်လိုက်ပါသည်။

"အကိုကြီး၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ အချိုတစ်ခုခု ဝယ်ကျွေးလိုက် သလား"

ယခုတော့ သူဘာမှမလုပ်ခဲ့သလို ဣန္ဒြေကြီးဖြင့်ထိုင်ကာ

နှံ့စားနေသည့် ဒင်းကိုကြည့်ကာ ကျွန်တော် မရိုးမရွဖြစ်နေသည်။ အမှန်တော့ ဒင်းကို နရင်းတီးပစ်ဖို့ ကောင်းလေသည်။

"လုပ်လေ၊ စားလိုက်ပါဦးလား နောက်ထပ် ကွမ်းတစ်ယာ ယောက်"

မခံချိမခံသာ လေသံဖြင့်ပြောသော်လည်း မြရည်မမူချေ။ စိတ်အေးလက်အေးပုံစံဖြင့် စားလက်စမုန့်ကို ဆက်စားသည်။ အတန် ကြာမှ . . .

"ဘာဖြစ်လဲ၊ စားမှာပေါ့၊ မြရည်ကတော့ ထပ်စားဦးမှာပဲ၊ စားကောင်းတယ်၊ ခါးတားတား မွှေးတေးတေးလေး၊ မူးလာလို့သာ ရပ်ထားတာ၊ ထပ်စားမှာပဲ၊ ဒီမှာတွေ့လား ကွမ်းယာထုပ် ရှိသေးတယ်"

မည်မျှ ကန်ကျောက်ပစ်ဖို့ ကောင်းသနည်း။ ကျွန်တော်၏ ချစ်လှစွာသော ဂွစာမကလေး။

"အေး . . ဒီတစ်ခါမူးရင် ထားပစ်ခဲ့မှာ၊ ကြည့်နေ ဖြစ်ချင် ရာဖြစ်ပဲ"

ကျွန်တော်ခပ်တည်တည် ဖိန့်ကြည့်၏။ ဒင်းက မဖြုံရေးချ မဖြုံ။

"ထားခဲ့ပေါ့၊ ကိုကြီးထားခဲ့နိုင်ရင် ထားခဲ့ပေါ့၊ ဘာဖြစ်လဲ နေခဲ့ရုံပေါ့"

"တောက်! မြရည်၊ မင်းနော်၊ တော်တော်လွန်နေပြီ သိလား"

ကျွန်တော့်ဒေါသကို မဲ့ပြီး တုံ့ပြန်၏။ ဘယ်လိုဟာလေးလဲ မသိ။ အကြောကတော့ တော်တော်မာသည်။ မလွယ်ပါတကား။ သို့သော် သူမဲ့ပြပုံက အတော်ချစ်စရာကောင်းသည်ဟု ကျွန်တော် သတိပြုမိသည်။ ရယ်လည်း ရယ်ချင်သွားသည့်အလျောက် ဒေါသ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း အတော်အတန်ပြေသွား၏။

"အေးပါ၊ အခုနလို အိမ်သာတက်ချင်သလိုလို . . ."

"ဟေး တော်တော့ ကိုကြီးနော်"

မျက်နှာလေးနီရဲလျက် အလန့်တကြား တားမြစ်သော မြ···
ပုံလေးကို ကျွန်တော်မမေ့နိုင်ပါ။

မြရည်အိမ်ရှေ့အရောက် လိုက်ပို့ပြီး ကျွန်တော်တစ်ယော···
တည်း ပြန်လာခဲ့၏။ ဘယ်လောက်မှ မကြာလိုက်။ ဖုန်းသံမြည်···
ကြည့်လိုက်တော့ ဒေါ်မြရည်မွန်။

"ဘယ်လိုလဲ၊ ဒီမှာ အိမ်တောင်မရောက်သေးဘူး မြရည်···

"သိသားပဲ"

မြရည်အသံက ပီဘိအပြစ်ကင်းသည့် အသံ။ ချွဲနွဲ့ချင်···
သည့် အသံ။

"ပြီးမှဆက်လေ ညီမလေးရဲ့၊ ကိုကြီးမှာ ကားမောင်းနေရ···
ကြီးလေကွာ၊ အိမ်ရောက်မှ အေးဆေးပြောကြမယ်လေ"

"ဟေ့အေးကွာ၊ အခုပြောမယ်၊ ကားကို ဂရုစိုက်မော···
ညီမလေးကိုလည်း ပြန်ပြောရမယ်၊ အခုဘယ်လမ်းပေါ်မှာလဲ၊ အိမ်···
တန်းပြန်နော် ဒါပဲ၊ ဘယ်မှလျှောက်မသွားရဘူး"

ကျွန်တော် သဘောကျစွာ ရယ်နေတော့ . . .

"ဟိတ် . . ဘာရယ်နေတာလဲ၊ လမ်းကို ဂရုစိုက်မောင်း···
ပြောထားတာကို ကိုကြီးနော်"

"ဟောဗျာ၊ ခင်ဗျားက ဖုန်းနဲ့လှမ်းပြောနေတော့ ကျွန်တော်···
က ဘယ်လိုလုပ် အား . . ."

"ကိုကြီး . . ကိုကြီး . . အမလေး ကိုကြီးရေ၊ မြရည်ခေါ်···

···နေတာကြားလား ကိုကြီး"

ရှိုက်သံတစ်ဝက်ဖြင့် ခေါ်နေသော မြရည်အသံကို ကြားနေ···
···သည်မှာ မဝနိုင်။

ကားလမ်းက ရှင်းလင်းနေသည်မို့ ဒက်စတော့အုပ်ကာ
···ငြိမ်သက်နေသော ကျွန်တော့်ကို မြရည်အလန့်တကြား အော်ခေါ်
···နေလေသည်။ ခဏနေတော့ မြရည်အသံကို နားထောင်ရင်း သနား
···လာသည်မို့ . . .

"ဗျာ . . ဗျူ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်တာလား ခင်ဗျာ"

"ဟယ် . . ကိုကြီး . . ကိုကြီး ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်"

ဗလုံးဗထွေးအသံသည် ငိုသံတစ်ဝက် ရှိုက်ငင်လျက် . . .

"ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ မြရည် ကိုကြီးကို တကယ်ချစ်မချစ် စစ်
ကြည့်တာ"

ဖုန်းထဲမှတဆင့် ကြားနေရသည့် မြရည်၏ ငိုကြွေးသံသည်
ကျွန်တော့်ကို တတိတိ ဖြို့ချ၏။ ပြီးမှ လွန်သွားမှန်းသိသဖြင့် မြရည်
ကို ပြန်နှစ်သိမ့်သော်လည်း ငိုသံမစဲတော့။

"မြရည်ကို တမင်နှောက်တာလား တိတ်တော့နော်၊ ကိုကြီး
က အလကားစ,တာလေကွာ"

"ကိုကြီး . . နောက်ကို အဲလိုမစပါနဲ့ ကိုကြီးရယ်နော်၊
မြရည်သေလိမ့်မယ် သိလား၊ မြရည် တကယ်ဆိုမှာ၊ ကိုကြီးသာ
တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် မြရည် . . မြရည် . . ."

လ,က ဟိုးအမြင့်မှာ ငွေရောင်ဖြိုကျနေသည်။ ထိုနေ့ညက
လမ်းနံဘေးမှာ ကားရပ်ထားရင်းပင် တစ်နာရီခန့်ကြာအောင် မြရည်
နှင့် စကားပြောခဲ့ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေညင်း . . ။ အိပ်မက်ရောင်ည . . ။ မြရည် ကျွန်တော်၏ ရန့်လေး။

"နောက်ဆို ဒီလိုမစပါနဲ့နော် ကိုကြီး . . . "

အိပ်မက်တွေ လှည့်လည်ဆဲည . . . ။

"မြရည်ဘဝမှာ ဒီလိုခံစားမှုမျိုး မရခဲ့ဖူးလို့ပါ၊ ကိုကြီး . . . မြရည်ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော ပိုင်ဆိုင်မှုပါ၊ ကြောက်တယ် သိလား . . . မြရည်ကြောက်ဘယ် ကိုကြီးရယ်၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာမှမပြော . . . နဲ့တော့ အဝေးကို ထွက်မသွားပါနဲ့နော်၊ မြရည် ကြောက်လို့ပါ"

ကျွန်တော်က ဥယျာဉ်လေးသည် ဘဝကမ်းပါးပေါ်တွင် ဖူးပွင့်၏။ မုန်တိုင်းတို့ မလာခင်၊ ထိုဆိပ်ကမ်းတွင် လှေဆိုက်ကပ်လာသည်။ မြစ်ကိုကျောခိုင်း၍ စိမ်းမြနေသော ငါ၏အသက်ရှူသံလေး . . . ။ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ ပန်းတွေကြွေကျရသနည်း . . . လှိုင်းတို့ဆိတ်ငြိမ်ဆဲ ဤတစ်ခဏ နေရောင်ခြည်ထဲ လိုက်ခဲ့ပါ . . . အခင်ရယ်။

* * * *

မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် ထိုင်နေသည့် မောင်ဦးကိုကြည့်ပြီး သနားလာသဖြင့် မလတ်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ရ၏။

"မလတ် . . ကျွန်တော့်ကို ဒီနေရာလေး လာရှင်းပြစမ်းပါ . . . နည်းနည်းသဘောမပေါက် ဖြစ်နေလို့"

"လာပြီ ကိုဇေရေ လာပြီ၊ ကဲ ပြော ဘယ်မှာလဲ"

ကျွန်တော့်စိတ်ကို သိနေပုံရသည့် မလတ်က မျက်စောင်း . . .

ထိုးရင်း မေး၏။ နှုတ်ခမ်းက ပြုံးမဲ့မဲ့။ မထူးပြီမို့ တီးတိုးပြောကာ မလတ်ကို နှစ်သိမ့်ရပြန်၏။

"ထားလိုက်ပါတော့ မလတ်ရာ၊ ပြောမနေနဲ့တော့ သိလား၊ မောတာပဲရှိမယ်၊ ဖြစ်ပြီးမှတော့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ အခုလည်း မလတ်ပြောလို့ ဒီကောင်ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်နေပြီ၊ တကယ်တမ်းကျ မောင်ဦးက အားကိုးရပါတယ်ဗျ၊ သနားပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း မလတ်မရှိရင် ဒီကောင်ပဲ အဖော်လုပ်ပြီး ကိစ္စထော်တော်များများ ရှင်းရတာ၊ ထားလိုက်တော့နော် မလတ်၊ ပြောမနေပါနဲ့တော့"

မလတ်၏ ဒုတိယမ္ပိမျက်စောင်းကို ကျွန်တော်ရယ်မောနောက်ပြောင်လျက် တုံ့ပြန်ရ၏။

"ကဲပါ . . အပျိုကြီးရယ်၊ မောင်ဦးကို အိမ်ပြန်ခိုင်းလိုက်တော့၊ ပြီးရင် ကျွန်တော်တို့လည်း ပြန်ကြမယ်၊ မလတ်ကို ကျွန်တော်လိုက်ပို့မယ်၊ လမ်းမှာ မုန့်လေးဘာလေး ဝင်စားကြမယ်သိလား။ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာကို ဖုန်းဆက်အသိပေးစရာရှိရင်လည်း ပေးထားနော်၊ တော်ကြာ မုန့်စားနေတုန်း ဝင်အတိုးခံနေရဦးမယ်၊ ဟော့ကောင် . . ခင်းကဘာမို့လို့ ငေါ့ချစ်သူနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေတာလဲကွ ဆိုပြီးလေ"

ရှက်ရွံ့မှုကြောင့် နီရဲနေသည့် မျက်နှာဖြင့် ပြုံးရွှင်လျက် မလတ်က ကျွန်တော့်ကျောကို မနာတနာအောင်ရိုက်၏။

"တော်စမ်း၊ ကိုဇေ အစတ်လေး၊ တို့က ဘယ်သူ့မှ အကြောင်းကြားစရာ မလိုဘူး၊ ဟင်း . . မင်းသာ . . . "

မဲ့ကာရွဲ့ကာ ပြောနေသည့် မလတ်က အခုတော့လည်း မိဘိငယ်ရွယ်သူတစ်ဦးပမာ။ အေးလေ . . မလတ်ကလည်း တကယ်

www.burmeseclassic.com

ထင်သော ကျွန်တော့်အသက်နှင့် မည်မျှကွာသည်မှ မဟုတ်ဘဲလေ

* * * *

ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်လင်းနေသည့် မီးရောင်များနှင့် လမ်းမ
အတိုင်း မောင်းနှင်လာခဲ့ကြ၏။ မလတ်အိမ်နှင့် ကျွန်တော်တို့အိမ်
တစ်လမ်းစီမို့၊ လမ်းခရီးက အတန်ငယ် လှမ်း၏။ ဟိုပြော၊ ဒီပြော
နောက်လိုက်ပြောင်လိုက်နှင့်ပင် မလတ်နှင့်ကျွန်တော် လေပေးပြော
လာကြသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အလုပ်တွေဖြင့်ပိနေသော မလတ်အတွ
တော့ ခဏတာ သက်သာရာရပါလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်တွေးမိသည်

"ကိုဇေ ရှင့်ကောင်မလေးအကြောင်းတို့ နုံကချာတိတ်
တီးတိုးတီးတိုး ပြောနေကြတယ် သိလား။ အေးလေ . . ကိုဇေ
ဘယ်သိမလဲ၊ မလတ်လည်း တစွန်းတစပဲ ကြားတာပါ"

အပြုံးမြမြဖြင့် ပြောနေသော်လည်း မလတ်စကားကြော
ကျွန်တော်အံ့ဩသွားသည်။ ဘာအကြောင်းတွေများ ပြောနေ
တာလဲ။ တီးတိုးပြောနေကြသည့် မြရည်မွန်အကြောင်းမှာ သူ
အတွက် ဘာတွေစိတ်ဝင်စားစရာ ပါနေသနည်း ဆိုတာတွေးမိရ
ရယ်ချင်လာ၏။ မလတ်ကို အားနာ၍သာ ထိန်းထားရင်း . . .

"ဘာတွေများလဲ မလတ်ရယ်၊ မြရည်က ဘာတွေများပြော
စရာ ဖြစ်နေလို့လဲ၊ နောက်ပြီး သူ့အကြောင်း သူ့ကိစ္စကို ဘယ်
တွေကများ အရေးတယူ စိတ်ဝင်တစား ပြောနေရတာလဲ မလတ်

မလတ်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ရှိုက်ရင်း ကျွန်တော့်မျက်

ကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်သည်။

"ဪ . . ဒီလိုပဲပေါ့ကွာ၊ မိန်းကလေးချင်းဆိုတော့လည်း
သိတယ်မဟုတ်လား၊ စိတ်ဝင်စားကြတာပေါ့။ ကိုဇေနဲ့ ပတ်သက်နေ
တာဆိုတော့ ပိုစိတ်ဝင်စားကြတာပေါ့။ ဒါမထူးဆန်းပါဘူး၊ နောက်
ပြီး အဲဒီဘယ်သူ မြရည်မွန်ဆိုတာကို သူတို့ပြောကြတာ မကောင်း
ပြောတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး ကိုဇေရဲ့၊ ဘယ်က၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါ
ပေါ့ကွာ၊ အဲ . . တစ်ခုတော့ ပြောကြတယ်၊ ကိုဇေချာတိတ်မလေးက
တကယ့်ငလောင်လေးတဲ့၊ ကိုဇေနဲ့ ဘယ်လိုများ တွဲမိသလဲပေါ့၊ သူတို့
က အံ့ဩတယ်ပေါ့ကွယ်၊ ဒါပါပဲ"

ဘာမှပြန်ပြောမနေတော့၊ မလတ်ကိုသာ ပြုံးပြခေါင်းညိတ်
ရင်း တုံ့ပြန်မိသည်။ နောက်တော့ မလတ်လည်း အလိုက်သိစွာပင်
ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်လျက် ထိုင်လိုက်လာ၏။ ကျွန်တော် မလတ်ကို
မေးဖို့မြင်ပြီးမှ မမေးချင်တော့သည့် မေးခွန်းတစ်ခုကို ကိုယ့်ဘာသာပဲ
အဖြေဖွတ်နေမိသည်။ မေမေသိနေသလား။

ကျွန်တော်နှင့် မြရည်တို့ကိစ္စကို မေမေသိသလား။ မေမေ
မည်သို့တုံ့ပြန်မည် မသိချေ။

ကလေးမဟုတ်တော့သော်လည်း ကျွန်တော့်အပေါ် မေမေ
ထားသည့် မေတ္တာက ဥပမာနှိုင်းစရာ မရှိခဲ့။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်
နိုင်သည့်အရွယ်မို့ ထင်ရာစိုင်းသည်ဟု မေမေထင်မှာတော့ ကြောက်
မိလေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မြရည်သည်လည်း ဆိုးသွမ်းနေသည်တော့
မဟုတ်ခဲ့ပါ။

ကျွန်တော်၏ ရင်ခုန်သံရဲ့တိုက်လေး မြရည်။ ဘယ်အတွေး
တွေနဲ့ အိပ်ယာဝင်ပြီလဲ။ အိမ်ရောက်မှပင် ဖုန်းဆက်ဖို့ ပေးထား၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွမ်းတယ် မြရည်ရယ်။ ငါ့ညတွေက မင်းအရိပ်ကိုလိုက်ရှာကြ

* * * *

(၇)

အခန်းနံ့ရံထက်တွင် ကျွန်တော်နှစ်သက်ခဲ့ဖူးသည့် ပန်းချီကားတစ်ချပ်က ခါးမြည့်စွာ ငြိမ်သက်နေ၏။ အပြင်ဘက်တွင် အမှောင်ထုသည် ဖြပ်ရှိထုထည်တစ်ခုလို လေးဖင့်စွာ အိတွဲနေသည်။ မြရည်၏စကားသံက တိုးတိတ်တုန်ယင်နေသည်။

"ဖေဖေ ဒီညလည်း အိမ်ပြန်မအိပ်ဘူးတဲ့၊ ကိုကြီးဖုန်းမဆက်ခင်လေးပဲ ဖုန်းနဲ့လှမ်းပြောတယ်၊ ကိုကြီးစိတ်ညစ် သွားလားဟင်၊ မြရည်တို့ အိမ်ကိစ္စတွေ လျှောက်ပြောပြနေမိလို့လေ"

ကလေးငယ်တစ်ဦး၏ အိမ်ထောင်စုများ၊ မိသားစုများ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၊ လေထုအပူချိန်၊ ကစားကွင်းများ၏ ကျိုးပဲ့နေသော အတောင်ပံများ။ ကျွန်တော့်သိစိတ်က ပိုးဖလံတစ်ကောင်လို ပျံဝဲလျက်။

"ကိုကြီး ဖြေဦးလေ၊ စကားတောင် ပြန်မပြောချင်တော့တာလား"

"မြရည်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှင်"

"ကိုကြီးပြောပြမယ်၊ သေချာနားထောင်နေနော်၊ ဘာမှ ဖြတ်မပြောနဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့"

မြရည် ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော့်စကားကို နားထောင်သည်။ ကျွန်တော့်စကားဆုံးသည်အထိ ဘာမှဝင်မပြောပဲ တိတ်ဆိတ်နေ သည်။ ကျွန်တော်လည်း မရည်ရွယ်ဘဲနှင့် ရှည်လျားစွာ ပြောနေ သည်။ အဝေးတွင် ရောက်ရှိနေသော ဖေဖေ့အကြောင်း။ ကျွန်တော် တစ်နေရာကို ထွက်သွားမှာ စိုးရွံ့သည့် မေမေနှင့် ကျွန်တော်ကြီးပြ ခဲ့ပုံတွေ၊ အစားချက်တွေ၊ မျက်ရည်တွေ၊ ငယ်စဉ်နေ့ရက်တွေ။

မြရည် သက်ပြင်းရှိုက်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားရသည်။ ကျွန်တော် လည်း အားကုန်သွားသလို နွမ်းနယ်နေသည်။ ဘာမှမပြောဖြစ်ကြ အတန်ကြာအောင် ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် မှိုင်နေမိကြ၏။ ခဏကြ မြရည် ကျွန်တော့်ကို မေးခွန်းတစ်ခုမေးသည်။

"ကိုကြီး၊ အဲဒါဆို ကိုကြီးလည်း လူကြီးတွေရဲ့ ပဋိပက္ခ ထဲမှာ စိတ်ညစ်ဖူးတာပဲနော်၊ အခုကော စိတ်ညစ်နေသေးလား

"စိတ်ညစ်တယ်ဆိုတာလည်း ကိုယ့်ဘာသာလုပ်ယူတဲ့ ပါပဲ ညီမလေးရယ်၊ စောစောက ကိုကြီးပြောပြနေတာတွေနဲ့ ရည် ချက်က ဒီလိုလေ၊ ဘဝမှာ အဲလိုပဲ မကြုံချင်ပေမယ့် ရှောင်မ အကျဉ်းအကျပ်တွေ၊ စိတ်ဒုက္ခတွေ ရှိမှာပဲလေ၊ အဲဒါတွေကို တွေးထား သိလား၊ ငါရှောင်လို့မရတဲ့ ကိစ္စတွေပဲလို့ သိထား ပြီးရင် ကြွေမပျက်ဘဲ ကျော်ဖြတ်ပစ်လိုက်၊ မြရည်က သတ္တိ ပါတယ်၊ ဘဝကို ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဖြတ်သ

ထိုင်ရဲတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်လို့ ကိုကြီးက အသိအမှတ်ပြု ထားတာလေ၊ ကိုကြီးလည်း မြရည်ဘေးမှာ ရှိနေမှာပဲ၊ လူကြီးတွေ ကိစ္စမှာ ကိုကြီးတို့ ဝင်လုပ်ပေးနိုင်တာက များများစားစား မရှိလှဘူးကွ၊ ဒီလိုပဲ တော်ရုံကိစ္စဆို ဘယ်ဘက်ကိုမှ ဝင်မပါမိအောင် သတိထား၊ သူတို့ စိတ်အေးလက်အေးရှိတဲ့ အချိန်မျိုးကြမှ နည်းနည်းပါးပါး သူတို့သဘောထားကို တီးခေါက်မေးကြည့်ပြီး ကိုယ်ဖြစ်စေချင်တာကို မသိမသာလေး ပြောပြပေါ့၊ ဒီလောက်ပါပဲ၊ ကိုကြီးဆို အခု အဲဒီလိုပဲ နေတာ သိလား၊ နောက်ပြီး ကိုကြီးနဲ့ မြရည်အကြောင်းကို တွေးနေ ပေါ့၊ ပျော်စရာလေးတွေ တွေးနေပေါ့ မြရည်ရဲ့ စကားမစပ် မြောရ ဦးမယ်၊ လွမ်းတယ် မြရည်ရယ်"

"မြရည်လည်း လွမ်းတာပေါ့ ကိုကြီးရဲ့"

လေလှိုင်းထဲမှ မြရည်အသံလေးက နွေးထွေးနေသည်။

"မနက်ဖြန် မနက်စောစော မြရည်အားမလား"

"အားပါတယ်၊ ဘယ်သွားမလို့လဲ"

"မြရည်နဲ့ကိုကြီး စတွေ့တဲ့နေရာပေါ့၊ ပန်းသည်မကြီးရဲ့"

"အံမယ်၊ ပန်းသည်ကြီးကလည်း၊ သူလည်း အတူတူပဲဟာ ကိုများ"

ရယ်သံတွေကြားမှာ ညက အိပ်မက်တစ်ခုလို ရွေ့လျား သည်။ ကျွန်တော် နံနက်ခင်းကိုမျှော်လျှက် ကောင်းကင်ကိုကြည့်တော့ သစ်ကိုင်းတစ်ခုပေါ်မှာ လရောင်း ရပ်တန့်နေ၏။

စံပယ်ပန်းရနံ့က ဝိညာဉ်ကို စီးထားသည်။ ထိုနံနက်ခင်း အား . . . ကျွန်တော်တို့ လင်းခဲ့ဖူးလေသည်။

* * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုံတန်းလျားတစ်ခုပေါ်မှာ မြရည်က အပြုံးတစ်ပွင့်ကို ဝတ်ဆင်လျှက် ရွှေသားရုပ်လို ပုံ့ပုံ့လေးထိုင်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့ အားမှာ စံပယ်တွေ၊ ခုံတန်းလျားပေါ်မှာ၊ မြရည်ဆံနွယ်ထက်မှာ မွှေးစင်မွှေးပျံ့လျှက်။

"ကိုကြီးလည်း ပန်ရမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို စံပယ်တစ်ကုံးကိုကိုင်ပြီး မြရည် အနားကပ် လာတော့ ကျွန်တော် လန့်ဖျပ်သွား၏။ ထုံးစံအတိုင်း ပေါက်တိပေါက် ရာတွေ လုပ်လာပြန်ပြီဟု သိ၏။

"ဟာ မလုပ်နဲ့လေ ညီမလေးရဲ့၊ ကိုကြီးက ယောကျ်ားလေး လေကွာ၊ ခေါ်းကမြင်သွားရင် ရှက်စရာကြီး၊ လိမ္မာပါတယ် ညီမလေးက နော် ဟဲဟဲ"

မျက်နှာချိုသွေးပြီး လက်တကာကာနှင့် ငြင်းဆန်နေသည့် ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ခမ်းစူလျှက် မြရည်စိုက်ကြည့်၏။

"ဘယ်သူမှ မရှိဘူး၊ ယောကျ်ားလေးလည်း ဘာဖြစ်လဲ ညီမလေးတဲ့ ပန်ရတယ်၊ သူကျတော့"

"တောဗျာ"

သူမပုံစံလေးကိုကြည့်ပြီး သဘောကျစွာ ကျွန်တော်ရယ်နေ သည်ကိုလည်း မြရည်မကြည့်ချေ။ ကျွန်တော့်ဘက်ကိုလှည့်ပြီး နှာ ခေါင်းတို့ရှုံ့လိုက်၊ မဲ့ပြလိုက် လုပ်နေပြန်သည်။ တကယ်ကလေးလို ကျွန်တော်၏ မြရည်မွန်။ သူမအာရုံပြောင်းအောင် ဟိုပြောဒီပြော လုပ်ဖို့ စဉ်းစားရ၏။

"မြရည် အစောကြီးထွက်လာတော့ မြရည်မေမေက မမေး ဘူးလား"

ခေါင်းခါလျှက် . . .

"ဟင့်အင်း ဘယ်မေးမလဲ၊ မြရည်က မိုးစံနဲ့ ဘုရားသွားမလို့ လိမ်ထွက်လာတာ ဟဲဟဲ"

ပြောရင်း သတိရသွားသလို မြရည် အလန့်တကြား ထအော် ၏။

"အဲတော့ . . တုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်"

"ဟင် . . ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာတွေဟုတ်နေတာလဲ၊ တစ် ယောက်တည်း ပေါက်သွားတာလား မသိဘူးနော်"

ကျွန်တော့်စကားကို ဘာမှပြန်မပြောပဲ သူပြောချင်တာကို သာ အတင်းပြောတော့၏။

"မိုးစံဆီ သွားကြမယ်လေ၊ ကိုကြီးနဲ့လည်း တွေ့ပေးချင်တယ်၊ သူလည်း ကိုကြီးနဲ့ တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောသေးတယ်၊ ဟုတ်တယ် မြရည်လည်း သင်တန်းပြီးကတည်းက အရင်လောက် သူနဲ့မတွေ့ ဖြစ်ဘူး၊ သွားမယ်နော် ကိုကြီး"

ကျွန်တော့်လက်မောင်းကိုကိုင်ပြီး ပူဆာနေသည့် မြရည်ကို ချင်လာ၏။

"မသွားဘူး၊ တွေ့လည်း မတွေ့ချင်ဘူး"

ကျွန်တော့် အသံမာမာကြောင့် မြရည်မျက်နှာ ကွက်ကနဲ ျက်သွားသည်။ ကျွန်တော့်ကို နားမလည်သလို ကြည့်နေ၏။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုကြီးကလည်း"

မဝံ့မရဲ အမေး။

"ကိုကြီးကတော့ မြရည်နဲ့ နှစ်ယောက်တည်းပဲ တွေ့ချင် ာလေ၊ သူများတွေနဲ့ မတွေ့ချင်ဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင် ပျော်ရွှင်မှုလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေကို သူများတွေကို ဖွဲ့မပေးနိုင်ဘူး၊ ဘယ်မှမသွားဘူး ဒါပဲ၊ မြရည် အမေရာ ကိုကြီးနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း တွေ့ရတဲ့အချိန်လေးတွေကို သူများတွေဆီ အလွယ်တကူ ပေးပစ်နိုင်တယ်လား"

မြရည် အဖြေရကျပ်သလို ခေါင်းကုတ်၏။ မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ်ဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ပြုံးကြည့်နေပုံက သနားစရာ လည်းကောင်းသလို ရယ်လည်းရယ်ချင်လာ၏။ တဖြည်းဖြည်းပြုံး လာသည့် ကျွန်တော့်မျက်နှာရိပ်ကို မြရည် ဖတ်မိသွားပါသည်။

"အဲဒီ ကိုကြီးကလေ ဘာ့ှန်းလည်း မသိဘူး၊ မြရည်က ကိုကြီးတကယ် ပြောနေတာမှတ်လို့ ဘာပြန်ပြောရမှန်းတောင် မသိ ဘူး၊ တော်ကြာ ဖြေတာမှားရင်လည်း အဆူခံထိဦးမယ်၊ အဲဒီလူကြီး နော်၊ တော်တော်သူများကို မာန်ချင်မဲချင်နေ သိလား၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော် တွေ့ဦးမယ်၊ ဦးဇေယျ သတိထားနေ"

မြရည်က ဆက်သီးလေးထောင်ပြလျက် ရန်တွေ့၏။

ကန်ရေပြင်က လွှမ်းမောဖွယ် လှိုင်းကြက်ခွပ်တစ်ရိပ်မှ မမြင်နိုင်သော ဘဝ၏ လမ်းကွေ့များထဲတွင် သူမနှင့်ကျွန်တော် အကိုမျှော်လင့်ခွင့်ရမည်လဲ။ ဝေဝါးသော အတွေးတွေကို တံတွေ လို တွေးပစ်လိုရလျှင် ကောင်းလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

ကျွန်တော့်ပခုံးပေါ် မှီတွယ်ရင်း မြရည် တေးတစ်ပုဒ်ကို တိုးတိုးညည်းနေသည်။ လမ်းလျှောက်သူအချို့က စံပယ်ပန်းဖွေ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသည့် ခုံတန်းလျားပေါ် ထိုင်နေသော ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကို အထူးအဆန်းတစ်ခုလို ကြည့်သွားကြသည်။

အလင်းမှုန်မှုန်ကြွေစ၊ အဖြူရောင်နာရီများ၊ နံနက်ခင်း လေညှင်းသည် ကြည်လင်စွာ ဝဲပျံ့နေ၏။ မြရည်နှုတ်ဖျားက ထော

တစ်စကို လိုက်လံညည်းညူမိပြန်သည်။ ကျွန်တော်လည်း နှစ်သက် သော စိုင်းခမ်းလိတ်၏ "စဉ်းစားပါဦး" ဆိုသည့် သီချင်းလေး . . .။

ဟန်ဆောင်စကားတွေ ငါတစ်ခွန်းမှ မပြောခဲ့တာလည်း
မင်းအသိပါပဲ။
ဟန်ဆောင်အလှတွေ ငါတစ်ခုမှ မပြခဲ့တာလည်း မင်းအသိ
ပါပဲ။
နေချင်ရင် ကိုယ့်သဘောနဲ့နေ . . . မနေချင်ရင်သွားပေါ့
မတားပါဘူး။
လူဆိုတာ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်၊ နေရာတိုင်း တစ်ယောက်
အကြိုက်မလိုက်နိုင်ဘူး။

"ကိုကြီး . . ."

ဆိုလက်စ သီချင်းကိုရပ်လျက် မြရည်ခေါ်သံပြုသည်။ ညင် သာစွာ . . .

"ပြောလေ ညီမလေးရဲ့၊ ဘာလဲ ဗိုက်ဆာပြီလား"

"အင်း . . ဗိုက်လည်းဆာတယ်၊ နောက်ပြီး ကိုကြီးကိုလည်း မေးစရာရှိတယ် သိလား၊ မှန်မှန်ဖြေရမယ်နော်"

"အင်းပါ"

မြရည်ကိုပြန်ဖြေရင်း နာရီကိုကြည့်တော့ ခုနစ်နာရီထိုးတော့ မည်။ အချိန်တွေ အကုန်မြန်လှ၏။ အိုင်းစတိုင်းကို သတိရသည်။ ရီလေတီဗတီ သီအိုရီကို သတိရသည်။ နေ့စဉ်ဇယားတွေထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ ပိတ်မိနေကြဆဲ။ မြရည်ကို အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြ လျက် ထိုင်နေရာမှ နေးဖင့်စွာ ထကြရလေသည်။

"မိုးစံတို့အိမ်ကို မြရည်ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်လေ၊ သူတို့အိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နားက ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာပဲ သွားထိုင်စောင့်ကြတာပေါ့၊ သူ့ကို ဘယ်မှာစောင့်မယ် ပြောလိုက်ရုံပဲ၊ သူလည်း လာရလွယ်အောင်"

"OK လေ၊ ကဲ သွားကြမယ်၊ ထ မြရည်ရဲ့"

"ထချင်သေးဘူးကွာ၊ ကိုကြီးကလည်း အလုပ်မသွားလို့ မရဘူးလား"

မြရည်စကားက ကျွန်တော့်အသိစိတ်ကို ယိမ်းယိုင်စေသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်လည်း ကိုယ့်စိတ်ကို အလိုလိုက်ကာ ကလေးတစ်ယောက်လို ကိုယ်ထင်ရာစိုင်းချင်စိတ်တွေ ပေါ်ပေါ်လာတတ်၏။

"ကဲပါ လာပါ၊ အဲဒီတို့စွတွေ ကားပေါ်မှာ ဆက်ဆွေးနွေးကြမယ်၊ ပြီးတော့ စောစောက မြရည်မေးမလို့ဆို၊ ဘာမေးမှာလဲ ကားပေါ်မှာ မေးနော်၊ လိမ္မာတယ်ကွာ မြရည်က၊ ကဲ . . ထထ"

မထချင် ထချင်ပုံစံဖြင့် စူပုပ်ပုပ်လုပ်ကာ မြရည်ထိုင်နေရာမှထသည်။ ခုံလေးကတော့ စံပယ်တွေဝေလျက် ကျန်ရစ်လေသည်။

ဖုန်းကိုယူဆက်ပြီးတော့ ကားမောင်းနေသော ကျွန်တော့်ခါးက ဖုန်းအိတ်ထဲ သူမဘာသာ ဖုန်းကိုပြန်ထည့်သည်။

"မိုးစံက လာခဲ့မယ်တဲ့၊ သူတို့အိမ်လမ်းထိပ်က ဆိုင်လေးမှာ စောင့်မယ်နော် ကိုကြီး၊ ဩော် . . မေ့တော့မလို့၊ မေးမယ် မေးမယ်"

"မေးလေ"

"ကိုကြီးတို့အလုပ်က ဟိုမမကြီးအကြောင်း ပြောပြ၊ ဟိုတစ်ခါ မြရည်လာတုန်းကတောင် မြရည်နဲ့ ကွိုင်သေးတယ်လေ"

မြရည် မလတ်ကိုမေးနေမှန်း ကျွန်တော်တန်းသိသည်။ ဘာကြောင့် သိချင်ရပြန်သည် မသိ။ သူမနဲ့တည့်တာလည်း မဟုတ်

"ဩော် . . မလတ်လား၊ သူ့အကြောင်း ကိုကြီးက ဘာပြောရမှာလဲ မြရည်ရဲ့၊ မေမေ့လက်ထက်ထဲက လုပ်လာတာ၊ မေမေ့လက်ရုံးပေါ့၊ အလုပ်လုပ်တာ တော်တယ်၊ အရမ်းအားကိုးရတယ်၊ အခုထိ သူ့နေရာဝင်နိုင်မယ့်သူ၊ အလုပ်ထဲမှာတော့ ကိုကြီးမမြင်သေးဘူး၊ ဝန်ခံရရင် ကိုကြီး သူ့လောက် ခေါင်းစားမခံနိုင်ဘူး၊ သူရှိနေတော့ ကိုကြီးအတွက်တော့ အရမ်းသက်သာတယ်၊ ဒါပါပဲ၊ မြရည်က ဘာသိချင်တာလဲ"

"သိချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ သိနေတာကို ပြောချင်တာ ကိုကြီးရဲ့၊ အဲဒီမမက ကိုကြီးကို ကြိုက်နေတာ"

ဖြတ်ကနဲ လှည့်ကြည့်မိတော့ မြရည်မျက်နှာက ခပ်တည်တည်။ သူမအတည်ပြောနေမှန်း သဘောပေါက်သည်။ ခက်တာက သူမတွေးသလို ကျွန်တော်လုံးဝ တွေးမထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ မြရည် ဂျေဝင်ပြီး လျှောက်ပြောတာများလား။ ကျွန်တော်သိသလောက် မြရည်က မနာလိုစိတ်တို့၊ သဝန်တိုစိတ်တို့ မရှိသလောက် နည်းပါးသည့် ကောင်မလေးတစ်ဦးဖြစ်၏။

"ဟာ . . အဲလို ပေါက်တတ်တရတွေ လျှောက်မပြောရဘူး ညီမလေးရဲ့၊ တဖက်သားကို အားနာဖို့ကောင်းတယ် ကြားလား၊ လျှောက်မပြောနဲ့"

"အို . . ကိုကြီးက မြရည်ပြောတာကို မယုံတာလား၊ မြရည် ဂျေဝင်ပြီး ပြောတယ်လို့ကော ထင်နေသေးလား၊ လုံးဝမဟုတ်ဘူး၊ ကိုကြီး အဲဒီမမကို မချစ်မှန်း မြရည်သိသားပဲ၊ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးချင်းမို့လား မသိဘူး၊ အဲဒီတစ်ခါလောက် တွေ့လိုက်တာနဲ့ သူ့စိတ်ကို မြရည်ဖတ်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ ထင်တယ်၊ သူ ကိုကြီးကို ကြိုက်နေတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုံးဝတတ်အပ်ပြောနေသည့် မြရည်စကားတွေကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်လေသွား၏။ ဘာမှရှင်းပြမနေတော့ပဲ ကားကိုသာ ဇရွတ်စိုက် ဆက်မောင်းနေမိသည်။ မြရည်လည်း ဘာမှဆက်မပြော တော့။ တစ်စုံတစ်ခုကို အာရုံစိုက်တွေးနေပုံရသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဆိုင်ထဲဝင်မိပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ ဝင် မိုးစံဆိုသည့်ချာတိတ်မ ရောက်လာသည်။ မြရည်ထက် အသား အနည်းငယ် ညိုသည်။ အသက်ချင်းတော့ မတိမ်းမယိမ်း ဖြစ်လိမ့် မည်။ မိုးစံလည်း သူ့ပုံစံလေးနဲ့သူတော့ ချစ်စရာကောင်းပါသည်။ ကျွန်တော် စကားအပိုတော့ သိပ်မပြောမိ။ မြရည်ပြောထားသည့် အစသူငယ်ချင်း "ဇ" ကိုသိနေတော့ အကျပ်ခံရမှာကြောက်ပြီး ခပ်လန့်လန့်နှင့်ပင် ထိုင်နေရ၏။ သူမတို့နှစ်ယောက်ကတော့ တတွတ် တွတ် ဘာတွေပြောနေမှန်းမသိ။

မိုးစံက ကျွန်တော့်ဘက်လှည့်ပြီး ပြုံးစစဖြင့် စကားဆိုလာ သည်။

"ကိုဇေယျ၊ ပျင်းနေလား၊ sorry နော်၊ မိုးစံတို့နှစ်ယောက် လည်း မတွေ့ရတာကြာတော့ . . ."

"ဟာ . . ရပါတယ်၊ မပျင်းပါဘူး ပြောပါ၊ အေးဆေးပြော ကြပါ"

"အေးဟယ် . . ငါ့ကိုကြီး သနားပါတယ်၊ တော်ပြီ တော်ပြီ . . မိုးစံ နင်ပြန်တော့၊ ငါမုန့်ကျွေးပြီးပြီလေ၊ သွား သွား . . ကလေး ပီပီ သွားဆော့ချေတော့"

"အောင်မယ် အစုတ်ပလုပ်မ"

မိုးစံက မြရည်လက်ကိုဆိတ်ဆွဲရင်း နှစ်ဦးသားရယ်နေကြ

မိန်သည်။

"အခုတော့လည်း နင်ပြီပေါ့လေ၊ အေးပါ ငါရည်းစားရမှ င့်ကို ပြန်ကိုကြွားဦးမယ် သိလား"

"နင့်ကိုလန့်လို့ ဘယ်ယောက်ျားမှ မကြိုက်ဘူး၊ နင် ဒီတစ် ဘက်ကတော့ သွားပြီ ဆွေးပြီ"

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် စကားနိုင်လုနေကြတာ ကြည့်ပြီး၊ ျွန်တော်လည်း ရောယောင်ရယ်နေမိ၏။ တော်တော်ကြာအောင် ကားပြောဆိုပြီးမှ မိုးစံပြန်သွားသည်။ သူ့အိမ်က ခိုင်းထားသည့် ကိစ္စတစ်ခု သွားစရာရှိသည်မို့ ပြန်တော့မည်ဟု နှုတ်ဆက်သည်။ ျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လည်း ထရန်ဟန်ပြင်ရပြန်သည်။

ဆိုင်မြင်ရောက်တော့ မြရည်ကားထဲရောက် တန်းမဝင်သေးပဲ တွေရပ်နေသည်။ မျက်နှာက မကြည်လင်။ /

"ဟိတ် . . ဘာလုပ်နေတာလဲ တက်လေ၊ ကိုကြီးလိုက်ပို့ းမယ်"

ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ ားမောင်းထွက်လာ၍မှ မကြာသေး၊ မြရည်ငိုလေသည်။ ငိုတာမှ ည်းသည်းထန်ထန် ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော့် က်မောင်းတစ်ဖက်ကို ဖက်တွယ်ပြီး မျက်နှာအပ်ကာ ကလေးငယ် စ်ယောက်လို ဟီးချငိုတော့ ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ ကားမောင်းမရ တာ့။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် သဘောထားပြီး လမ်းဘေးတစ်နေရာမှာ ကား ည်းရပ်လိုက်ရ၏။

"မြရည် . . ဘာဖြစ်တာလဲဟင်၊ ကိုကြီးကို ပြောဦးလေ၊ ာကြည့် ကိုကြီးကိုကြည့်၊ မြရည်စိတ်ထဲမှာ ရှိတာတွေ ကိုကြီးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြော ဟုတ်ပြီလား၊ တိတ် . . တိတ် . . မငိုရဘူး မြရည်ရဲ့၊ အဲလိုကြီး မငိုနဲ့နော်၊ ကိုကြီး မြရည်ငိုတာ မကြည့်နိုင်လို့ကွာ ဟုတ်ပြီလား၊ မြရည် အဲလိုငိုရလောက်အောင် ဘာတွေဖြစ်နေလို့လဲ ကိုကြီးကို ပြောပြ"

ရှိုက်သံခပ်တိုးတိုးကိုသာ ကြားရသည်။ ခန္ဓာကိုယ်လေးက တုန်ယင်လျက်။ ဘာမှလည်း ပြန်မဖြေပဲ ခေါင်းကို ကျွန်တော့်ပခုံးပေါ်မှီကာ ကျွန်တော့်လက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဖက်ထား၏။

"မြရည်လေ . . အခုလို ကိုကြီးနဲ့နေရတာ စိတ်ချမ်းသာတယ်"

မြရည်အသံက ဗလုံးဗထွေး။

"အေးလေ . . အခုလည်း ကိုကြီး မြရည်အနားမှာ ရှိနေတယ်လေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

မြရည် ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ယမ်းသည်။ ရှိုက်သံတွေဖြင့်-

"မြရည် အိမ်ကိုမပြန်ချင်သေးဘူး ကိုကြီးရယ်၊ ဒီတစ်ရက်ထဲပါနော်၊ မြရည်ကို ကိုကြီးရဲ့ ဒီတစ်နေ့လေးပေးပါ၊ မြရည် ကိုကြီးနားမှာ နေချင်တယ်၊ ကိုကြီး မြရည်ကို ဘယ်လိုပဲထင်ထင် ထင်ပါ"

ရင်ထဲမှာ နင့်စေသည်။ မြရည်ဦးခေါင်းကို အသာအယာ ပွတ်ပေးနေမိရင်း ကျွန်တော့်စိတ်က ဆုံးဖြတ်ချက်ချသည်။

"ဒါများ ညီမလေးရယ် ငိုစရာကျနေတာပဲ၊ ပြောပါလား ကိုကြီးကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း၊ ပြီးတော့ ကိုကြီးက မြရည်ကို ဘယ်လို ထင်ရမှာလဲ၊ သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကိုယ့်ချစ်သူလေးလို့ ထင်တာပေါ့ကွာ၊ ကဲ . . ခေါင်းမော့၊ မျက်ရည်တွေ သုတ်ရအောင်၊ OK ဟုတ်ပြီ တိတ်တော့၊ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး မြရည်အပါးမှာ ကျွန်တော်မှီး

ခစားမယ် ဟုတ်ပြီလား ဒေါ်မြရည်မွန်၊ ဘာများလဲလို့ ကိုကြီးမှာ လန့်သွားတာပဲ၊ နေဦး . . ဖုန်းဆက်လိုက်ဦးမယ်နော်"

မြရည်ပါးပေါ်က မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပေးရင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် ပြောရသည်။ ဘာလိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မလတ်ကို မရရအောင်ပြောပြီး ဒီတနေ့တော့ ခွင့်တောင်းရမည်။ မေမေ့ကို မပြောဖို့ပါပိတ်ရင်း မလတ်ကို ဖုန်းထဲကနေ ကျေးဇူးအကြိမ်တစ်သန်းလောက် ပြောလိုက်ရ၏။ တကယ်လည်း ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။ မလတ်က ဘာမှသိပ်မေးမြန်းမနေဘဲ ကောင်းပြီလေ၊ အဲဒါဆိုလည်း မလတ်ပဲ ဒီမှာ မောင်ဦးတို့နဲ့ညှိပြီး အဆင်ပြေအောင် လုပ်ထားလိုက်ပါ့မယ်ဟု ပြန်ပြောရှာသည်။

ကျွန်တော်ဖုန်းပြောနေသည်ကို မြရည်က သူ့မျက်လုံးလတ်လက်လေးတွေဖြင့် မမှိတ်မသုန်ကြည့်နေသည်။ ယခုပဲ ကျွန်တော် ရုတ်တရက်ပျောက်သွားမှာ စိုးနေသည့်ပုံမျိုး။

"ကဲ . . ရပါပြီ ဒေါ်မြရည်မွန်၊ ဘယ်သွားမှာလဲ၊ ဘာလုပ်ချင်တာလဲ အမိန့်ရှိပါ"

မျက်ရည်တွေ မခြောက်တခြောက်၊ မျက်ခွံလေးက နီနီရဲရဲ မို့အစ်လျက် မြရည်ပြုံးလာ၏။

"ကားလျှောက်စီးမယ်၊ ဟိုတစ်ခါ ကိုကြီးနဲ့ သွားသေးတယ်လေ၊ မြို့ပြင်ဘက်လေ နော်"

ဘာမှမဖြေဘဲ ဆလံသလိုက်ပြီး ကားကိုမောင်းထွက်လာခဲ့သည်။ မြရည်က ကက်ဆက်ကို အကျယ်ကြီး ဖွင့်ချလိုက်သည်။ အယ်ဖြူ၏ "နောက်ဆုံး" သီချင်းက ကားထဲမှာ လွင့်ပျံ့လာ၏။

ရှေ့လာမည့် ရလာဒ်ကို မသိ။ ကျွန်တော်လို ဆက်တိုးမိ

www.burmeseclassic.com

ကြပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘဝမှာ အနည်းဆုံးတစ်ရက်တော့ မိုက်မဲကြည့်
မိဖို့ လိုအပ်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

* * * *

(၈)

သစ်ရိပ်တစ်ခုအောက်မှာရပ်ရင်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကမ္ဘာမြေကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ ညီမလေးရယ် အဲဒီအရယ်၊ အဲဒီ အပြုံးတွေနဲ့ ငါ့ကို ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဆော့ကစားဦးမှာလဲ။

ညီမလေး၏ အနှယ်တွေတာ အဝါရောင်မီးလျှံတွေလို အလျှံ ညီးညီး တောက်ပလွှန်းနေခဲ့သည်။

"ကိုကြီး . . ဟိုတစ်ခါကလို မြရည်တို့ ဆော့ကြရအောင် လေ"

ကျွန်တော် နည်းနည်းတော့ တွန့်သွားသည်။ ဒီကလေးမက လွယ်တာမဟုတ်ချေ။ ကိုရိုကားယားတွေ အမြဲတမ်း ကြံစည်နေတတ်သူ ဖြစ်လေသည်။ အခုလည်း လာပြန်ပြီ။ ဘာဆော့ဦးမည်မသိ။ မျက်ခုံးခပ်လှုပ်လှုပ်နှင့်ပင် မေးရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်တစ်ခါလိုလဲ မြရည်လေးရဲ့၊ ဘယ်လိုဆော့ချင်ရပြ
ပြီလဲ"

ထုံးစံအတိုင်း မြရည်နှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်၏ လက်
သန်းနှစ်ချောင်းက ချိတ်လျက်သား။ မြရည်က ခေါင်းကိုမော့ပြီး ချိုချို
စဖွယ် ပြန်ဖြေသည်။

"ပန်းရောင်းတမ်းလိုမျိုးလေ"

"ဟိုက်"

ထင်သည့်အတိုင်းပဲ။ လုပ်တော့လုပ်လာပြီ။ ဘာတွေ ဆက်
ပြောမလဲဆိုတာ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် ဆက်နားစွင့်နေရ၏။

"ဒီတစ်ခါ . . အင်း . . . "

နည်းနည်းစဉ်းစားနေသေး၏။ ပြီးမှ . . .

"ဈေးဝယ်တမ်းဆော့မယ်"

ဒါဆိုရင်တော့ သိပ်မဆိုးလှဟု တွေးမိကာ သက်ပြင်းချရင်း

"အေးပါကွာ၊ အေးပါ၊ ဘယ်လိုဈေးဝယ်တမ်းဆော့မှာလဲ
ရှင်းလည်းပြဦးလေ"

"ပြော် . . ကိုကြီးကလည်း ဈေးဝယ်တမ်းပါဆိုမှ ဈေးဝယ်
မှာပေါ့ကွ၊ ကိုကြီးနဲ့ မြရည်နဲ့ ဈေးတစ်ခုခုထဲသွားမယ်၊ ဟိုလေ . .
ဟင်းတို့၊ အသီးအရွက်တို့ ဝယ်ကြမယ်လေ၊ ကိုကြီးလည်း ဝယ်ချင်
တာရှိရင်ဝယ်ပေါ့၊ အခုနေ ကိုကြီးနဲ့မြရည် ဈေးဝင်ဝယ်လို့ရှိရင် လူ
တွေက ဟိုလိုထင်မှာသိလား ဟဲဟဲ"

မြရည်ရယ်လည်းရယ် ရှက်လည်းရှက်နေပုံရ၏။ သူမပြော
ချင်တာကို ကျွန်တော်တွေးမိပြီးသား ဖြစ်လေသည်။

"ဒါပေါ့ကွ၊ ညားခါစ . . . "

ပြောလက်စ စကားမဆုံးလိုက်ရ။ မြရည် လက်ဖဝါးနုနုလေး
နှစ်ဘက်က ကျွန်တော့်ပါးစပ်ကို အတင်းလိုက်ပိတ်တော့၏။ ကျွန်တော်
လည်း အတင်းရုန်းပြီး ပြောဖြစ်အောင်ပြောဖို့ ကြိုးစားသည်။

"လင်မယား . . လို့ . . အု အု"

"ကိုကြီးနော်၊ မပြောနဲ့တော့လို့ ဆိုမှနော်၊ မြရည်ရှက်တယ်
ဟဲ့"

ကျွန်တော် ပါးစပ်ကို မရအရ လိုက်ပိတ်နေသည့် မြရည်
လက်နှစ်ဘက်ကို ကျွန်တော်ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ရယ်မိ၏။

"အခုကျ ရှက်နေ၊ ပြီးတော့ သူပဲ ဈေးဝယ်တမ်းဆော့မယ်
ပြောသေးတယ်"

"ဟာကွာ၊ တော်တော့ကွာ၊ သွားမယ် လာ ကိုကြီးရဲ့"

ဤသို့ဖြင့် ခေါ်မြရည်အလိုအတိုင်း နီးစပ်ရာဈေးထဲ ရောက်
သွားရပြန်၏။ လူတွေ ရှုပ်ထွေးနေသည့် ဈေးတန်းတွေထဲ မြရည်
နှင့်ကျွန်တော် [illegible]း ဝင်ရောက်တိုးဝင်ကြသည်။ မြရည်ကတော့
ခပ်တည်တည်ပင် ဟိုဟာလက်ညှိုးထိုးမေးလိုက်၊ မတ်တပ်ရပ်စဉ်းစား
ဟန်ပြုလိုက်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုလည်း လှည့်တိုင်ပင်ရသေး
သည်။ တကယ့် အိမ်ရှင်မပေါက်စလေးနှင့် တူနေလေသည်။ မြရည်
ဈေးဝယ်နေတာကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်သဘောပေါက်စပြုလာသည်။
အမှန်တော့ မြရည်ဝယ်သည့် ဈေးဆိုင်တွေက အသက်ကြီးကြီးတွေ
ချည်း ဖြစ်၏။

သူမသည် တမင်တကာ အသက်ကြီးကြီး ဈေးသည်တွေ
ဆီမှ ရွေးဝယ်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိလာရ၏။ ကျွန်တော့်အတွက်
တော့ မသက်သာလှချေ။ ကျွပ်ကျွပ်အိတ်အကြီးနှစ်လုံး အပြည့်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆွဲတိုင်ရင်း သူ့မနောက် လျှောက်လိုက်နေရ၏။ နေကလည်း ပူလာပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော့်မှာ ချွေးတလုံးလုံး။ အိတ်ထဲမှာ ဘယ်လို ချက်စားရမည်မှန်းတောင်မသိသည့် အမျိုးအမည်တွေ စုံစေ့နေလေသည်။

ဗူးသီးတွေလည်း ပါသည်။ ငါးချဉ်ထုပ်တွေရော၊ နောက်ပြီး ပဲသီးတွေ၊ ကြက်သားအနည်းငယ်၊ ကြက်ဟင်းခါးသီး၊ ကန်စွန်းရွက်တွေ။ ထင်ရာမြင်ရာ၊ တွေ့ကရာတွေ အကုန်လျှောက်ဝယ်ကာ သူ့စ လုပ်ချင်တာလုပ်ရသဖြင့် မြရည်ကြည့်ရတာ မောပန်းဟန်ပင်မပြပေ။

"ကဲ . . မြရည်၊ တော်ပြီကွာ၊ ကိုကြီးလည်း ညောင်းနေပြီ၊ ဒီမှာ အများကြီးဖြစ်နေပြီကွ"

မြရည်က ကျွန်တော့်ဘက်လှည့်ကြည့်သည်။ ရပ်တည်ကြီး နှင့်လည်း ပြောသေး၏။

"နေဦးလေ ကိုကြီးရဲ့၊ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ကလေးကျ နေတာပဲ တကျိကျိနဲ့၊ ဒီမှာ ဖယ်လို့မပြီးသေးဘူးလေကွယ်"

သေဟ။ ဈေးရောင်းသည့် အဘွားကြီးက ကျွန်တော့်ကို တလှည့် မြရည်ကို တလှည့်ကြည့်ကာ ပြုံးရွှင်သဘောကျနေပုံရ၏။ ပြီးတော့ ပြောချလိုက်သည့် စကားတစ်ခွန်းကြောင့် မြရည်ခံလိုက် ရလေသည်။

"မိသားစုများတယ် ထင်တယ်နော်၊ ကလေးတွေ ဘာတွေ ရော ရှိပြီလား၊ သမီးတို့ကြည့်ရတာ ငယ်တော့ ငယ်ပါသေးတယ်၊ ဝယ်တာတွေ များနေလို့လေ၊ ဒေါ်ကြီးတို့တုန်းကတော့ ငါ့သမီးအရွယ် မှာ နှစ်ယောက်ရနေပြီ"

မှတ်ကရော၊ မျက်နှာကြီးနီရဲကာ ဘာဖြေရမှန်းမသိဖြစ်နေ

သည့် မြရည်ကို ခွင့်ကြုံတုန်း ကျွန်တော်လည်း နှိပ်ကွပ်လိုက်ပါသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ . . ကြီးကြီး၊ ကျွန်တော်တို့မှာတော့ တစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်ခင်ဗျ ဟဲဟဲ"

ဒေါ်ကြီးမမြင်အောင် ကျွန်တော့်ဗိုက်ကိုဆွဲလိမ်ကာ အတင်း ဆွဲခေါ်သည့် မြရည်နောက် လိုက်ပါလာခဲ့ရသည်။

ဈေးပြင်ရောက်တော့ ကားအနီးမှာရပ်ရင်း တစ်ယောက် မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ကာ တိုင်ပင်ထားသလို ရယ်ချမိကြ၏။ အထုပ်ကြီးနှစ်ထုပ်ကိုလည်း ဘာလုပ်ရမှန်း မသိသေးချေ။

"ကိုကြီးနော်၊ တော်တော်အူသားယူတယ်၊ သူများကို ကလေးအမေဖြစ်အောင် ပြောတယ်တော့၊ အဲ့ဒီကိုကြီး အရှက်ကို မရှိဘူး"

"ဟင် . . ဘာရှက်ရမှာလဲ၊ နောက်ဆို ဒီလိုပဲ ကြုံရမှာ၊ အ . . နာတယ် မြရည်ရဲ့"

"တော်ပါတော့လို့ ပြောနေတာကို ကိုကြီးနော်"

မျက်စောင်းကလည်း ထိုးသည်။ လက်ကလည်း ဆွဲဆိတ် သည်။ သို့သော် ရှက်ရွံ့နီရဲနေသည့် မြရည်မျက်နှာလေးက ပြုံးတုံ့ တုံ့။

"အဲဒါတွေက ဘာလုပ်ကြမှာလဲ၊ ကဲ . . မြရည်ဘယ်သွား မှာလား"

"ဟင့်အင်း . . မြရည် စဉ်းစားထားပြီးသားပါ၊ လာ ကိုကြီး လိုက်ခဲ့"

ဝဋ်ကြွေးက မကုန်သေးသည်မို့ အထုပ်နှစ်ထုပ်ကိုဆွဲကာ သူ့မနောက်မှ လိုက်သွားရပြန်သည်။ အတန်သွားမိပြီးခါမှ မြရည်ရပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေသည့် နေရာကိုကြည့်လိုက်တော့ အလှူခံအဘိုးအိုနှင့် အဘွား[illegible] နှစ်ဦး၊ ကျွန်တော် သဘောပေါက်စွာပင် အထုပ်နှစ်ထုပ်ကို အဘိုး[illegible] နှင့်အဘွားအိုရှေ့သို့ ညင်သာစွာ ချပေးလိုက်သည်။ အံ့အားသင့်[illegible] သည့် လူကြီးနှစ်ဦးကတော့ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ငေးကြည့်[illegible] ၏။

"သမီးတို့ လာလှူတာပါ၊ ယူထားလိုက်နော်"

မြရည်စကားအဆုံးတွင် သာဓုခေါ်သံတွေ ကြားရသည်[illegible] ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကတော့ စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်[illegible]

* * * *

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုကြီးကို မြရည်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ မြရည် အပေါ် ကိုကြီးဒီလောက် စိတ်ရှည်လိမ့်မည်လို့ ထင်မထားခဲ့မိတာ အမှန်ပဲ၊ မြရည်နောက်ကို ဒီလိုမျိုးတွေလည်း မလုပ်တော့ပါဘူး ကိုကြီးရာ"

မြရည်မျက်နှာထားက ခပ်တည်တည်။ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှပြန်မပြောသေးပဲ သူမပြောသမျှကို အသာငြိမ်ပြီး နားထောင် နေလိုက်၏။ မြရည်က သူမစကားကို ဆက်ပြောသည်။ ဈေးမှထွက် လာပြီးနောက်၊ လူသူကျဲပါးသည့် ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက် တစ်နေရာမှ သင့်တင့်ကောင်းမွန်ပုံပေါ်သည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ကျွန်တော်တို့ ဝင်ရောက်ခိုနားနေကြ၏။

"ဒီနေ့တစ်ရက်ပါပဲ ကိုကြီးရယ်၊ မြရည် လောဘမကြီးပါဘူး နော်၊ ဒီနေ့တစ်ရက်တည်းပါ"

မြရည်ပြောပုံက တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးကြီးပဲဆိုတာ သတိပြု မိသည်။ ဘာမှန်းတော့ မသိသေး။ ကျွန်တော့်ချစ်သူလေးကတော့ အညို့ခံထားရသူပမာ၊ အသိစိတ်ကင်းလွတ်စပြုနေသူပမာ သူပြော ချင်တာတွေကိုသာ တွေတွေငေးငေး တစ်လုံးချင်း . . . ။

"မြရည်တို့ နောက်ကို မတွေ့ကြတော့ဘူး၊ မြရည် ကိုကြီး ဆီ မလာတော့ဘူး၊ ကိုကြီးလည်း မြရည်ကို မေ့လိုက်ပါတော့"

"ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ မြရည်ရဲ့၊ အတည်ပေါက် ကြီးပါလား"

ကျွန်တော့်ခပ်ပေါ့ပေါ့လေသံက မြရည်၏ တဖြည်းဖြည်း လေးပင်ထူထပ်လာသော စကားလုံးတံတိုင်းကို ထိုးမပေါက်ခဲ့ပါ။

"ဟုတ်တယ် ကိုကြီးရဲ့၊ လူဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အသက်ရှင်မှု မရနိုင်တဲ့ အိပ်မက်တွေ၊ မဖောက်ထွင်းနိုင်တဲ့ နံရံတွေကြားမှာ နောက်ဆုံးကျ အသက်ကို ဝဝရှူဖို့တစ်ခုကိုပဲ ရွေးချယ်ကြရတာပါပဲ"

ခက်တော့ခက်ပြီဟုသာ အော်ဟစ်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ မြရည် ဘာတွေရည်ရွယ်ပြောနေမှန်း တကယ်ကျွန်တော်နားမလည်။ သို့သော် လည်း သူအလေးအနက်ပြောနေတာမို့ စိတ်သက်သာလို သက်သာ ငြား ကျွန်တော်ကပဲ အခြေအနေကို ပေါ့ပါးသွားအောင် ကြံစည် ရပြန်လေသည်။

"ကဲပါ ညီမလေးရယ်၊ အဲ့ဒါတွေထားတော့ ဟုတ်ပြီလား၊ အခု ကိုကြီးတို့ ဘယ်သွားကြပြီး ဘာတွေလုပ်ဦးမှာလဲ၊ မြရည်ဘာတွေ လုပ်ချင်သေးလဲ၊ ဒါပဲစဉ်းစား၊ အခြားကိစ္စတွေ နောက်မှပြောမယ် ကိုကြီးလည်း ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး မြရည်နဲ့ပတ်သက်တာ မြရည်နဲ့ သက်ဆိုင်တာပဲ စဉ်းစားမယ်၊ အခြားဘာမှ ခေါင်းထဲ ထည့်မထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူး မြရည်လည်း အဲဒီလိုပဲနေ၊ တော်စတွိုင်းရဲ့ ကြွက်လေးနှစ်ကောင်က သစ်ကိုင်းကို ကိုက်နေတာ မသိဘူးလား၊ အချိန်တွေက နည်းလွန်းပါတယ် ညီမလေးရာ"

မြရည်က တော်စတွိုင်း၏ ကြွက်နှစ်ကောင်ကို မေးနေသဖြင့် ကျွန်တော်ရှင်းပြရသေးသည်။ ကျွန်တော်ပြောနေသည့်အခိုက် မြရည်နားထောင်နေပုံက ပုံပြင်ကို စိတ်ဝင်စားနေသည့် ကလေးငယ်တစ်ဦးပမာ။ ပြေးလာသည့်သူ၊ နောက်မှအန္တရာယ်၊ ချောက်ကမ်းပါး၊ သစ်ကိုင်းတစ်ခုနှင့် ထိုသစ်ကိုင်းကို ကိုက်နေသည့် ကြွက်ဖြူနှင့်ကြွက်မဲနှစ်ကောင်၊ ပျားရည်စက်၊ ပြီးမှ ထိုသင်္ကေတများ ဘာကိုရည်ညွှန်းကြောင်း ရှင်းပြတော့ မြရည်သဘောကျသလို ပြုံးနေသည်။ ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြီး . . .

"ဟုတ်တယ်နော်၊ တကယ်တမ်းကျ မြရည်တို့ဘဝတွေကလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ၊ အင်း . . ပျားရည်စက်လေးတွေ ရှိနေတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုကြီးရယ်၊ ကဲပါလေ မြရည် အခြားကိစ္စတွေ မပြောတော့ဘူး၊ ကိုကြီးနားမှာ နေခွင့်ရတဲ့ ဒီနေ့လေးကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပဲ နေကြမယ်နော်"

"သိပ်မှန်တာပေါ့ ကလေးမကြီးရဲ့"

"လာပြန်ပြီ ကိုကြီးနော်"

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရယ်မောခွင့်ရှိနေသေးသည်။ ပျော်ပါးခွင့်ရှိနေသေးသည်။ သို့မဟုတ် ပျော်ပါးချင်ယောင်ဆောင်ခွင့် ရှိနေသေးသည့်အတွက်တော့ ကျွန်တော်တို့ စိတ်သက်သာရာရကြပါသည်။ တကယ်တမ်းကျ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံးသည် ဟုတ်ယောင်ထင်မှုထဲတွင် ပျော်မွေ့နေကြခြင်းသာဖြစ်မှန်း ကိုယ်စီသိနေကြသည်။ အနာ

တ်လား။ မသိ။ တွေးမထားကြပါ။ အလွန်မိုက်မဲစွာပင် မေ့ချင်ယောင်ဆောင်နေခဲ့ကြပါသည်။

သစ်တောတွေ ထာဝရ စိမ်းလန်းပါစေ။ ကျွန်တော့်ချစ်သူ မျက်နှာလေးကိုသာ ငေးကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးကြောက်နေသည်။ ပြာလွင်သော ကောင်းကင်ကြီးအောက်၌ ကျွန်တော်တို့လက်တွေ မြဲမြဲချိတ်တွယ်ထားဆဲမို့ အနည်းဆုံး တေးတစ်ပုဒ်စာမျှတော့ ချိုမြိန်ခွင့်ရပါလိမ့်ဦးမည်။ ဘဝလေညင်းသည် ကျွန်တော်တို့ မခန့်မှန်းနိုင်သော အရပ်မျက်နှာတစ်ခုဆီ ဖြည်းဖြည်းရွေ့ရွေ့နှင့် သွားနေလေသည်။

ညနေဖျိုးဖျအချိန်ကို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်က ကားထဲမှနေ၍ အေးဆေးစွာ ထိုင်ကြည့်ငေးနေကြသည်။ မြရည်နှင့် ဒုတိယအကြိမ်တွေ့ခဲ့သည့် အခေါက်တုန်းကလိုပဲ လူသူရှင်းလင်းသည့် မြို့ပြင်တစ်နေရာသို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေကြ၏။

"ဘယ်လိုလဲ ညီမလေး ငြိမ်လှချည်လား"

သူ့နဖူးလေးကို လက်ညှိုးထိပ်ဖြင့် မနာကျင်အောင်တောက်၍ ကျွန်တော်မေးတော့ မြရည် ကျွန်တော့်လက်ကို ဆွဲယူကာပြုံးရင်း ပွင့်တပွင့်ဖြေသည်။

"မြရည်က အချိန်တွေကို တစိမ့်စိမ့် မှတ်သားနေတာလေ၊ ကြာစရာဖြစ်လောက်အောင် ပျော်စရာလေးတွေ အတူတူရခဲ့ဖူးတဲ့ အချိန်တွေကိုပေါ့၊ ကဲပါ ထားပါတော့၊ မှန်း ကိုကြီးလက်ပြစမ်း"

မြရည် ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်လုံးကို ယူကာ လက်သည်းတွေကို ကြည့်သည်။

"အင်း . . ရှည်တော့ မရှည်သေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ညှပ်လို့

www.burmeseclassic.com

တော့ရတယ်ကွ၊ မြရည် ကိုကြီးကို လက်သည်းညှပ်ပေးမယ်ကွာနော်"

"ဟာ . . မြရည်ကလည်း မဟုတ်တာ၊ ရပါတယ်၊ မလုပ်ပါနဲ့ ကိုကြီး အားနာတယ်၊ ကိုယ့်ရည်းစားလေးကို မခိုင်းရက်ပါဘူး"

"ခိုင်းတယ်လို့ ဟုတ်မလား ကိုကြီးရဲ့၊ မြရည်ဘာသာ လုပ်ပေးချင်လို့ လုပ်ပေးတာပဲ၊ ကဲ လာခဲ့ မရဘူး"

ပြောပြောဆိုဆို မြရည် သူမလက်ကိုင်အိတ်ငယ်လေးထဲမှာ ရှိနေတတ်သည့် စုံစီနဖာပစ္စည်းစုံထဲမှနေ လက်သည်းညှပ်လေးတစ်ခု ကို ရွေးထုတ်ယူပြီး ကျွန်တော့်ကို လက်သည်းညှပ်ပေးဖို့ပြင်သည်။ ကျွန်တော်သည်း ဘာမှမပြောမိတော့။ အသာအယာပဲ ငြိမ်နေလိုက် ပြီး မြရည်လှုပ်ရှားသမျှကိုသာ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိတော့သည်။

လမ်းမကြီးတစ်ခုနံဘေး ကားတစ်စီးအနီးတွင် ထိုနေ့က လူနှစ်ယောက် ရယ်မောခဲ့ကြပါသည်။ ငြိမ်သက်ခဲ့ကြဖူးပါသည်။

ဖြတ်သွားဖြတ်လာ ကားအချို့ ရံဖန်ရံခါ ဖြတ်သွားရင်း နှောက်ပြောင်သွားတာမျိုးတွေလည်း ကြုံရတတ်လေသည်။ ကိစ္စမရှိ ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်က ကိုယ့်အဝန်းအဝိုင်းထဲမှာ သီးခြား ဖြစ်တည်နေပုံမျိုး။

နောက်နေ့များတွင် ကျွန်တော့်အတွက် ကိုယ့်ရို့ကားရားဖြစ်တာ အနေအထိုင်ခက်စေမည့် ကိစ္စအချို့ကိုလည်း ကျွန်တော်၏ ဖွတ်တာရွတ်ချာတိတ်မက သူမထုံးစံအတိုင်း လုပ်သွားခဲ့၏။

ဘယ်တုန်းထဲက ကြံစည်ထားသည်မသိ။ ယခုခေတ် ခေတ်စားနေသည့် အနက်ရောင်လက်သည်းဆိုးဆေးတွေ ကျွန်တော့်ကို ဆိုးပေးသွားလေသည်။ ဘယ်လိုမှ ငြင်းမရ။

ကျွန်တော်မလှုပ်သာအောင် လှည့်ပတ်ပြောကာ မရအရ

သည်။ မနက်ဖြန်ရောက်လျှင် ကျွန်တော် အခြားသူတွေမမြင်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ စဉ်းစားလို့မရပေ။ မြရည်ကတော့ ...က်ရောင် လက်သည်းဆိုးဆေးတွေ ဆိုးထားသည့် ကျွန်တော့် ...က်ကိုကြည့်ကာ တခွိခွိရယ်မဆုံးတော့။ သူ့ကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော် ...ည်း စိတ်ညစ်မနေအားတော့ပဲ မသက်မသာ လိုက်ရယ်မိတော့ ...ည်။ မချိပြုံးဆိုတာ ဒါဖြစ်မည်ဟု တွေးမိ၏။

အခုတော့ မချိရယ်ပေါ့လေ။

အနက်ရောင် လက်သည်းဆိုးဆေး ညနေခင်းထဲသို့ ထုံးစံ ...တိုင်း လူဆိုးဗီလိန်တစ်ယောက်ကတော့ ရောက်ရှိလာစမြဲပင် ...လေသည်။ "ခွဲခွာချိန်" ဖြစ်၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုနေ့က ...န်တော့်ညီမလေး မြရည်ပျော်ရွှင်မှုအတွက် ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူ ...သည်။

* * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၉)

အဆန်းတကြယ်ဖြစ်ရပ်များ မရှိခဲ့သည့်တိုင် ဘဝသည် အပြောင်းအလဲများ၊ လမ်းကွေ့များဖြင့် ရွေ့လျားခုတ်မောင်းသွားသည်။

မြရည်ပိုင်ဆိုင်ဖူးသော ကျွန်တော်၏ နေ့တစ်နေ့သည် အလွန်လှပစွာ ပြီးဆုံးကျန်ရစ်သည်။ ရန့်တွေ၊ မျက်ရည်စက်များ၊ ထို့နောက် သန့်ရှင်းပြီး ရမ္မက်မပါဝင်သော အနမ်းဖြူဖြူလေးတွေ ကျွန်တော့် မှတ်ဉာဏ်ထဲမှာ ခိုအောင်းငြိတွယ်ဆဲ။ မြရည်နှင့်ကျွန်တော် ညတိုင်းလိုလို ဖုန်းတော့ဆက်ဖြစ်ကြပါသည်။

နောက်ပိုင်းနေ့ရက်များတွင် လူချင်းတွေ့ဖို့ သိပ်မလွယ်ကူတော့ပေ။ မြရည်ကလည်း သူမအဖေအသိ ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အလုပ်ဝင်လုပ်နေသည်။ သူမဖေဖေလည်း သိပ်မကြာမီမှာပင် သင်္ဘောပြန်

တက်သွားပြန်သည်။ ကျွန်တော်ကတော့ အလုပ်နွံထဲသို့ ပိုမိုနစ်ဝင်ကျလာသည်။ ရှောင်လွှဲမရနိုင်သည့် ကိစ္စတွေမို့ ပျော်အောင် ကြိုးစားဖို့ပဲ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။

ကျွန်တော်အလုပ်မှ လစ်ထွက်ခဲ့သည့် ထိုတစ်ရက်ကို မေမေ သိသော်လည်း ဘာမှမပြောခဲ့။ ကျွန်တော့်ကို ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ခွန်းပင်မမေးခဲ့ပေ။ ကျွန်တော်လည်း အသာမှိန်းနေလိုက်သည်။ အလုပ်ကို ပိုမိုအာရုံစိုက်ထုတ်ပြီး လုပ်လာသဖြင့် မလတ်အတော့ အံ့ဩဟန်ပြသည်။ ရုံးကို အချိန်မှန်ရောက်ပြီး ယခင်ထက်စာ၍ သိသာထင်ရှားစွာ စိတ်ဝင်တစား လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသည့် ကျွန်တော့်ကြောင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေလည်း မနေသာတော့ပေ။ ယခင်ကြိုးစားကြသည်ထက် ပိုမိုအားထည့်လုပ်ဆောင်လာကြသဖြင့် လုပ်ငန်းတွေ ပိုတွင်ကျယ်လာသည်။ ဈေးကွက်ထဲတွင် ကြီးထွားတိုးတက်မှုတာ ကျေနပ်အားရဖွယ် ဖြစ်နေသဖြင့် မေမေ ကျွန်တော့်အတွက် ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်နေလေသည်။

ယခုနှစ် အတ်ရှုတ်ပိတ်ပြီးလျှင် ဝန်ထမ်းတွေအတွက် အပိုဆုကြေးငွေကို ယမန်နှစ်ထက် ပိုမိုရရှိစေမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာလိုက်တော့ အားလုံးပျော်ရွှင်ကြရသည်။

ပြီးခဲ့သည့် စနေနေ့ညမှိုင်းက ဖေဖေဖုန်းဆက်သည်။ မာကြောင်းသာကြောင်း မေးမြန်းပြီးမှ ဖေရွှေမဟာ သူပြောချင်သည့် စကားတစ်ခွန်းကို အလေးအနက်ပြော၏။ ကျွန်တော့်ကို တွေ့လိုကြောင်း၊ သူ့ဆီမှာ အနည်းဆုံးလေးငါးနှစ်ခန့် လာနေရန်။

"သားအရွယ်ဟာ တစ်နေရာထဲမှာချည်း အောင်းနေဖို့ မသင့်တော်သေးပါဘူး ငါ့သား၊ ကမ္ဘာကြီးက မကျယ်ဘူးဆိုပေမယ့် မင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အငြင်းပွားစရာမလာသေးဘူးလေ၊ မင်းမေမေကိုလည်း နားလည်အောင် ရှင်းပြပါ၊ ဒီလိုသွားမှလာမှ ဘဝရှေ့ရေးအတွက် ပိုအဆင်ပြေမယ် ဆိုတာ သားနားလည်ပါတယ်ကွာ"

ဖေဖေပြောတာ မမှားပါ။ သို့သော် ကျွန်တော့်ဘက်ကလည်း မှားမည်မထင်ပါ။ မေမေ့ကို ထားခဲ့ဖို့ဆိုတာ ကျွန်တော့်အတွက် လွယ်ကူသော ကိစ္စတစ်ခု မဟုတ်ပေ။ ပြီးတော့ အချိန်ရလာသည့် အလုပ်အပေါ်မှာလည်း ကျွန်တော်ထားခဲ့ဖို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးဆိုတာ ဖေဖေ့ကို ရှင်းပြရပါသည်။

* * * *

မေမေနဲ့အတူ ထမင်းစားဖြစ်သည်မှာ ယခုအပတ်တွင် ပထမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပါသည်။ မေမေ့မျက်နှာက တပြုံးပြုံး။ ကျွန်တော့်ပန်းကန်ထဲမှာလည်း ဟင်းတွေများလွန်းနေသဖြင့် မနည်းတားထားရသည်။ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ သားအမိနှစ်ယောက်တည်းမို့ စကားတပြောပြောနှင့် စိတ်အေးလက်အေးရှိလှသည်။

မေမေက အချိုတည်းဖို့ သူကိုယ်တိုင်ဖုတ်ထားသည့် ရွှေကြည်ဆနွင်းမကင်းကို ယူလာ၏။

"သားက အချိုသိပ်မကြိုက်တော့ မေမေ အချိုလျှော့ထားတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ မေမေလည်း စားဦးလေ"

အိပ်ယာထဲဝင်လို့တာ မြရည်နှင့် ဖုန်းပြောချင်နေပြီဖြစ်သော်လည်း မေမေနှင့်အတူ စကားစမြည် အေးအေးလူလူ မပြောရတာ

ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် ဆက်ထိုင်နေဖြစ်၏။ မေမေကလည်း ဒီလိုနေချင်တာကိုသိထားတော့ ကျွန်တော်သည် မေမေ့အနားမှာထိုင်ရင်း စကားတွေ ပြောရသည်။ စကားပြောဖော်ကို မေမေတောင့်တနေမှာဟု ကျွန်တော်တွေးမိလျှက် ဖေဖေ့ကို သတိရနေပြန်သည်။

"သား . . မေမေ ဒီည သားကိုပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ တစ်ခုရှိတယ်"

"သားအမိချင်း မေမေရယ်၊ စကားတွေ ခံနေရပြန်ပြီ၊ ပြောပေါ့ မေမေရဲ့"

"ပြောဆို မေမေကတော့ လို့ရင်းပဲ တန်းပြောရမှာပဲ၊ အတင်းအကျပ်တော့ မဟုတ်ဘူးနော်၊ သားသဘောတူမယ်ဆိုရင် မေမေ မလတ်ကို ချွေးမတော်ချင်တယ်"

စားလက်စမုန့်ကို မနင်အောင် သတိထားမျိုချရသည်။ မျက်နှာလည်း မပျက်အောင် အလျင်အမြန် ထိန်းလိုက်ရ၏။ မေမေ့မျက်နှာကိုကြည့်တော့ တည်ကြည်အေးဆေးစွာပင် ကျွန်တော့်ကို အကဲခတ်ကြည့်နေသည်။ အတင်းအကျပ်မဟုတ်ဘူးဆိုသည့် စကားတစ်ခွန်းပါသဖြင့် စိတ်သက်သာရာရသော်လည်း ကျွန်တော် မအံ့သြဘဲတော့ မနေနိုင်ခဲ့ပါ။

မြရည်ပြောခဲ့ဖူးသည့် စကားတစ်ခွန်းကိုလည်း သတိရမိသည်။

"အဲဒီမမကြီးက ကိုကြီးကိုကြိုက်နေတာ" တဲ့။ ကျွန်တော် အဲဒီတုန်းက အမှတ်တမဲ့သာနေခဲ့၏။ ယခုတော့ . . . ။ မေမေက သူ့စကားကို ပြန်ဆက်သည်။

"မလတ်က သားအပေါ် သံယောဇဉ်ရှိပြီးသား၊ မေမေလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုရားအပေါ် အားလုံးယုံကြည်ပြီးသား၊ အားလုံးပဲ စာရိတ္တ၊ အရည် အချင်း ဉာဏ်ရည် ဘယ်ထောင့်ကမဆို အစမ်းသပ်ခံနိုင်တဲ့ မိန် ကလေးတစ်ယောက်ပဲလေ၊ ရုပ်ရည်ကလည်း ပြောစရာမရှိဘူး မဟုတ် လား ဒါပေမယ့် သားအပေါ် မေမေ တဘက်သတ် မဆုံးဖြတ် ဘူးတွယ်၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ သားရယ်၊ သား စဉ်းစားကြည့် ပြောတာပါ။ မေမေ့ကို အခုချက်ချင်းလည်း အဖြေပေးစရာ မလို ဘူး အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စဆိုတာ လေးနက်တယ်၊ သား အေးအေး ဆေးဆေး စဉ်းစားဦး၊ ကဲ မေမေလည်း ဘုရားရှိခိုးဖို့တောင် နော် ကျနေပြီထင်ပါရဲ့"

မေမေ အပေါ်တက်သွားသော်လည်း ပြောခဲ့သည့် စကား တွေက ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲ ဝဲလည်နေဆဲ။ အခန်းထဲရောက်တော့ မြရည်ဆီ ဖုန်းတန်းမဆက်ဖြစ်။ မလတ်ကို . . . တဲ့လား။ ဘယ်လို မဖြစ်နိုင်ဟုသော အဖြေက စဉ်းစားစရာမလိုဘဲ အလိုလိုရောက်လာ သည်။ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါ။

အစ်မတစ်ယောက်လို၊ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လိုထက်ပို ချစ်သိမ့်မှု တွေးမရနိုင်သည့် မလတ်ရော၊ ဒီကိစ္စကို သိနိုင်သလား အရိပ်အမြွက်လောက်တော့ မေမေ မပြောဘဲနေမည် မဟုတ်ဆို ကျွန်တော်တွေးမိပါသည်။ မလတ်ကရော . . ။ ခက်တော့ခက်ကု တူသော အတွေးဖြင့် ကျွန်တော်အာရုံနောက်သွားသည်။

တွေးမထားခဲ့ဖူးသည့် အချက်အလက်တွေကြောင့် စိတ် တောင့်တင်းလာ၏။ ဖုန်းမြည်လာသဖြင့် ကြည့်လိုက်တော့ မြရ ကျွန်တော်၏ချစ်သူ။ အဝေးမှ ကားသံသဲ့သဲ့ကို ကြားရသည်။

"မြရည်"

"ကိုကြီး မြန်မြန်ရောက်တာကြာပြီလား၊ ဘာလို့ ဖုန်းမဆက် တာလဲ၊ မြရည်စောင့်နေတာ ကြာလှပြီ"

မြရည်ကို မေမေပြောသည့်ကိစ္စ ချက်ချင်းပြောမပြဖို့ ဆုံး ဖြတ်ရ၏။

"ဟုတ်တယ်၊ ကိုကြီး ဒီမှာ မေမေနဲ့ အလုပ်ကိစ္စလေး နည်း နည်းပြောနေလို့ပါကွာ"

"ဟာ ဟုတ်လား၊ sorry နော်၊ အခုပြောတုန်းလား၊ မြရည် ဖုန်းပြန်ချလိုက်ရမလားဟင်"

"ရပါတယ် မြရည်ရဲ့၊ အခု ကိုကြီးအခန်းထဲမှာပါ၊ မေမေက ဘုရားရှိခိုးနေပြီလေ၊ ဘယ်လိုလဲ အလုပ်မှာ အဆင်ပြေရဲ့လား"

"ပြေပါတယ်"

မြရည်အသံက တက်တက်ကြွကြွဖြစ်မို့ ကျွန်တော်စိတ်အေး ရသည်။ ထင်ရာတွေ လုပ်တတ်သဖြင့် မြရည်ကို စိတ်မချနိုင်ပေ။ ကျွန်တော့်အလုပ်မှာ ခန့်ထားဖို့တော့ ကျွန်တော်စဉ်းစားမရခဲ့ပါ။ သူနှင့်ကျွန်တော်၏ ဆက်ဆံရေးကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မလတ် နှင့်မြရည် ဆက်ဆံရေးကြောင့်သော်လည်းကောင်း အလုပ်အတွင်း အခြေအနေများ တစ်မျိုးပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်ဟု ကျွန်တော်တွက် ဆရသည်။ လူမှုဘဝနှင့် စီးပွားရေးကိုလည်း ရောယှက်ရှုပ်ထွေးစေ တာမျိုးတော့ ကျွန်တော်ရှောင်ကြဉ်ထားသည်။ မြရည်ကလည်း ဤ အချက်ကို သဘောတူပါသည်။

"ကိုကြီး ဘာတွေတွေးနေတာလဲ"

"မြရည်အကြောင်းပေါ့"

မြရည် ရယ်သံကြားရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ သတိမရဘူးမှလား”

“ကိုကြီးမှာ ရှားရှားပါးပါး သတိရစရာဆိုလို့ ဒီအရှုပ်ထုပ်...
ရှိတာကိုကွာ”

“အံမာ၊ သူများက ဘာတွေရှုပ်နေလို့လဲ ကိုကြီးနော်”

“စတာပါကွာ၊ ကဲပါ မြရည်ရော ကိုကြီးကို သတိရ...
မှန်မှန်ပြော”

“သတိရတာပေါ့၊ ကိုကြီးအကျီက ရေမွှေးနံ့လေးတွေကအ...
သတိရတယ်၊ ဟာ ရှက်လာပြီ တော်ပြီကွာ”

မြရည်အပြောကြောင့် စိတ်က ပြေးတွေ့ချင်စိတ်တွေ ...
လာသည်။

“ဟာ . . ဘာရှက်စရာရှိလဲ၊ ကိုကြီးတို့က အမျိုးအရင်း...
လေ”

“ဘယ်လို အမျိုးအရင်းကြီးလဲ ကိုကြီးကလည်း”

“ဩော် . . ခက်လိုက်တာ ဒီကလေးမနှယ်၊ ချစ်သူအ...
ခေါက်ခေါက်ကြီးတွေလေ”

ဒီတော့မှ မြရည် ဝမ်းသာအားရ ရယ်မောတောက်ခဲ...

“တုတ်တယ် ဟုတ်တယ်၊ ကိုကြီးက ပြောတတ်လိုက်တ...

“မြရည် အလုပ်ပိတ်တဲ့ရက်ကျရင် လျှောက်လည်ကြ...
လေ၊ ကိုကြီး အရမ်းတွေ့ချင်နေတယ်ကွ”

မြရည် အသံထွက်မလာ၊ သက်ပြင်းရှိုက်သံ ကြားရသည်...

“ဟိတ်၊ ပြန်ဖြေဦးလေ၊ ဘာလဲ ကိုကြီးကို မတွေ့ချင်ဘူး...
ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ကိုကြီး”

အေးစက်တည်ငြိမ်သည့် မြရည်အဖြေစကားကြောင့် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ဖျက်ကနဲတော့ ဖြစ်သွား၏။

“မြရည် တကယ်ပြောတာလား၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ကိုကြီးကို စိတ်ကောက်နေတာလား”

“တကယ်ပြောနေတာပါ ကိုကြီး၊ စိတ်ကောက်တာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ မတွေ့ကြတာက နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် ကောင်းမယ် ထင်လို့ပါ၊ မြရည်ဘဝမှာ အချစ်ဆုံးနဲ့ အမြတ်နိုးဆုံးက ကိုကြီးဆိုတာကတော့ မြရည်ကျိန်ပြောရဲပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် . . .”

“ဒါပေမယ့်တွေ ဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့၊ မြရည် ဒါ မနောက်ကောင်းဘူးနော်၊ မြရည် ဘာဖြစ်နေလဲ၊ ဘာတွေတွေးနေလဲဆိုတာ ကိုကြီးကို ပြောပြ၊ မြရည် ဘာကြောင့်မတွေ့ချင်ဘူး ဆိုတဲ့ကိစ္စကိုပါ ပြောပြ”

ကျွန်တော် စိတ်မရှည်နိုင်တော့။ အာရုံတွေက ထွေပြားနေ၏။ မြရည် တော်တော်နှင့်ပြန်မဖြေ။ အသက်ရှူသံသဲ့သဲ့ . . .။ ပူနွေးသည့် အမှောင်ထဲမှာ မြရည့်မျက်ဝန်းတွေကိုသာ မြင်နေရ၏။

“မြရည်ကို ကိုကြီးအရမ်းချစ်မှန်း သိခွင့်ရခဲ့တဲ့အတွက် ဒီဘဝကို ကျေနပ်ပါတယ် ကိုကြီးရယ်၊ အခုလို ဖုန်းနဲ့ပြောနေရရင်ပဲ မြရည်ကျေနပ်သင့်တာလို့ ဆုံးဖြတ်ထားလို့ပါ၊ လူချင်းတွေ့ပြီးရင် ပြန်ခွဲခွာရတဲ့ အချိန်တွေက မြရည့်အတွက် အရမ်းခက်ခဲလွန်းတယ်၊ အရမ်းလည်း နာကျင်တယ်၊ မတွေ့ဘဲ အနေကြာတော့ ဘာပဲပြောပြော တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျင့်သားရသွားမယ် ထင်လို့ပါ၊ မြရည်တို့ နှစ်ယောက်ရှေ့ဆက်ပြီး ဘယ်လောက်ကြာကြာ လက်တွဲခွင့်ရမှာလဲ၊ ဘယ်လိုကံကြမ္မာတွေ တွေ့ရမလဲဆိုတာ ကြိုမသိသေးပေမယ့် ကြိုသိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေရသလိုပါပဲ"

"တော်တော့ မြရည်"

စကားကို အတင်းဖြတ်ပြောမိသည်။ လက်မှာ ချွေးစေးတွေ စေးထန်းထန်း။ ညသည် မီးငွေ့တွေ တလွင့်ဝဲဝဲ။ မြရည်စိတ်ထဲက အဖုအထုံးကိုဖြေဖို့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရှုပ်ထွေးနေသည်။ သူပြော သမျှမှာ အားလျော့နေသံတွေ များလွန်းတာကို ယခင်ရက်တွေထဲက ကျွန်တော်သတိထားမိသည်။ မြရည် ဘာကိုကြောက်ရွံ့နေတာလဲ တတယ်တမ်းကျ ဘာမှဖြစ်မလာနိုင်သေးသည့် ထိတ်လန့်ဖွယ်နာမ် တွေကို ဒီလောက်တွေးကြောက်မနေသင့်ဘူးဆိုတာ မြရည်ကို ပြော ပြရလိမ့်မည်။

"အခု အခြေအနေတွေက အားလုံးအေးဆေးပဲလေ၊ ကိုကြီး တို့နှစ်ယောက်အကြားမှာ ဘာရှောခ်မှ မရှိဘဲနဲ့ မြရည်ဘာတွေ တွေး နေတာလဲ၊ ဘာကိုကြောက်နေတာလဲ၊ ကိုကြီးကို ပြောပါ မြရည် မြရည်မွန်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို သတ္တိရှိတဲ့၊ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုး မဆို ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်လို့ ကိုကြီးက အထင် ကြီး လေးစားထားတာနော်၊ အဲဒါတွေ အလကားဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ"

"ဟုတ်ပါတယ် ကိုကြီး၊ အရင်က အဲလိုဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုမဟုတ်တော့ဘူး၊ မြရည်ကြောက်နေတယ်၊ ကိုကြီးနဲ့ ပတ်သက် ခွင့်ရတဲ့အချိန်တွေ ခဏလေးနဲ့ ပျောက်သွားရမယ်၊ ဆုံးရှုံးရမယ် ဆိုတဲ့အသိက မြရည်ကို . . . "

စကားသံက တိုးတိမ်သွားသည်။ သူ့စိတ်ခါတ်ပြန်တက်ကြွ လာစေဖို့ ဘယ်လိုစကားလုံး သုံးစွဲသင့်သလဲဆိုတာ ကျွန်တော်အပြင်း

အထန် တွေးနေမိ၏။ မဖြစ်သေးသော အရာများကို စိုးရိမ်ပူပန်နေ သည့် မြရည်၏ စိတ်အခြေအနေကို အမှန်တော့ ကျွန်တော်အားမရ။

"မြရည် စိတ်ကို အေးအေးထားစမ်း၊ ကိုကြီးပြောတာကို ငြိမ်ငြိမ်လေး နားထောင်နော်"

"ဟုတ်"

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း တတ်နိုင်သမျှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ သက်တောင့်သက်သာရှိဖို့ ပြင်ဆင်သည်။ စိတ်ဓါတ်ကျဆင်းနေသော ချစ်သူအနီးတွင် အတူရှိနေချင်မိသည်။ ညက လေကင်းမဲ့သလို တိတ်ဆိတ်လျက်။ ကျွန်တော်မျက်လုံးကိုမှိတ်ပြီး အနာဂတ်ကို မျှော် ကြည့်မိ၏။ ထိုနက်မှောင်သည့်လမ်းထက် အလင်းရောင်ကို ရှင်သန် အောင် မွေးမြူရလိမ့်မည်။

"နံပါတ်တစ်အချက်က ကိုကြီးတို့နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက် နဲ့တစ်ယောက် တကယ်ချစ်ကြတယ်၊ နံပါတ်နှစ် . . . ကိုကြီးတို့ မိသားစု မတော်ဝန်းကျင်က ပြဿနာဖြစ်လောက်စရာ အလားအလာ မရှိသေးဘူး၊ အေးဆေးပဲလေ၊ နောက်တော့ ရှိချင်ရှိလာမယ်၊ ရှိချင် မှလည်း ရှိမှာပဲ၊ အကယ်၍ ရှိလာခဲ့ရင်လည်း အဲဒါတွေဟာ ဖြေရှင်း မရတဲ့ ပြဿနာတွေ လုံးဝမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီအချက်ကို အသေမှတ် ထား၊ မြရည်ရော ကိုကြီးရောနှစ်ယောက်စလုံးက ဆိုးဆိုးသွမ်းသွမ်း တွေ လူလက်မခံချင်စရာတွေမှ မလုပ်တာပဲကွာ၊ နံပါတ်သုံးအချက် ကတော့ ကိုကြီး မြရည်ကို ဘယ်တော့မှ မထားခဲ့ဘူး၊ အဲဒါ လုံးဝ အသေအချာပဲ၊ ကိုကြီးအလွယ်တကူပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ လုံးဝ အလေးအနက်ပြောတာ ဟုတ်ပြီလား၊ မြရည် ကိုကြီးပြောတာ သဘော ပေါက်လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်ချင်းမတုံ့ပြန်သေးဘဲ ငြိမ်သက်နေ၏။ အတန်ကြာ[illegible]

"ကိုကြီး"

"ကိုကြီး နားထောင်နေတယ်၊ မြရည် ပြောလေ"

"ခုနပြောတာတွေ တကယ်ပေါ့နော်"

"ဟာ . . ဒီကလေးမ ခက်နေပြီကွာ၊ မြရည် ကိုကြီး[illegible] မယုံကြည်ဘူးလား၊ ပြော . . ."

"ယုံပါတယ် ကိုကြီးရာ"

"အေး . . အဲဒါဆို စောစောကလို စကားမျိုးတွေ နော[illegible] ထပ်မကြားချင်ဘူး၊ သဘောပေါက်"

ယခုမှ မြရည်ရယ်သံလေးတွေ ပြန်လည်စိမ်းလန်းလာသ[illegible]

"ကိုကြီး မြရည်ကို တကယ်မထားခဲ့ဘူးနော်"

"လုံးဝ အသေအချာပဲ၊ မြရည်သာ အလကားနေ စိတ်[illegible] တျမနေနဲ့၊ ကိုကြီး မကြိုက်ဘူး"

"ကိုကြီးသိပါတယ်၊ မြရည်အရင်တုန်းက ခပ်ပျော်ပျော်[illegible] နေတတ်ခဲ့တာလေ၊ အခုမှ အဲဒီခံစားမှုမျိုးတွေ ဖြစ်လာတာ၊ [illegible] ပြောရမလဲ၊ ပိုင်ဆိုင်ဖူးမှ ဆုံးရှုံးရမှာကို တကယ်ကြောက်တတ်[illegible] တာပေါ့နော်"

"ဟုတ်တယ်၊ ကိုကြီးလည်း မြရည်ကို အဆုံးအရှုံးမခံ[illegible] ဘူးလေ၊ တို့တွေမှာ ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစတွေ၊ စွမ်းအင်တွေ ရှိ[illegible] တာပဲ မြရည်လေးရဲ့၊ ဘဝမှာ ဘာကိုမှ အလွယ်တကူတော့ မရ[illegible] ပေါ့၊ အဲဒီတော့ ကိုကြီးတို့နှစ်ယောက်က ဆုတ္တိမွေးထားဖို့ လို[illegible] တယ်မဟုတ်လား၊ တွေးကြောက်နေရင် ကိုယ်ရှုံးမှာပေါ့၊ မဟုတ်[illegible] လား"

"ဟုတ်တယ်နော် ကိုကြီး၊ မြရည် စိတ်ဓါတ်မကျတော့ဘူး [illegible]၊ သိလား၊ ကတိပေးတယ်"

"OK နော်"

"လုံးဝ OK"

"အဲဒါဆို မြရည် အလုပ်ပိတ်တဲ့ရက်ကိုပြော ကိုကြီးလာ[illegible]မယ်"

"အင်း . . မြရည်နောက်တော့ ဖုန်းထပ်ဆက်လိုက်မယ်လေ"

"ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ အဲဒါဆိုလည်း ပြီးရော"

အခန်းနံရံပေါ်မှာ အလင်းရောင် ငြိမ်သက်စွာ ခိုနားနေ[illegible]ည်။ မြရည်ကို အားပေးလိုက်ရသော်လည်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် [illegible]န်အားမရှိသလို ခွန်အားနည်းနေသည်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ရှေ့ဆက် [illegible]ည့်လမ်းကိုတော့ သွားရမှာ သေချာနေသည်မို့ ကျွန်တော့်စိတ်တွေ [illegible]နားမရသေးပါ။ မေမေ၊ ပြီးတော့ မလတ်၊ မြရည်နှင့် သူမမိသားစု၊ [illegible]ဝေးက မေဖော၊ ထွန်းဇော်ကို သတိရသော်လည်း ဖုန်းမဆက်ချင် [illegible]တော့။ ပြတင်းပေါက်မှတဆင့် ခြံထဲကိုလှမ်းကြည့်တော့ လရောင်က [illegible]နှမှုန်သီသီ။ ကောင်းကင်ယံသည် ဘာနေ့အတွက်တွေ ပန်ဆင်ထားပါ [illegible]မိ့။ အိပ်မပျော်မှာ သေချာနေသော်လည်း ကျွန်တော်ကတော့ [illegible]က်ဝန်းလေး၏ အိပ်မက်အသစ်ကို မျှော်နေ၏။

* * * *

ကဖေးဆိုင်ရှေ့က အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သည်။ ထွန်းဇော်က [illegible]ါတိုင်းလို နောက်ပြောင်မနေဘဲ ကျွန်တော့်စကားကို အာရုံစိုက်နား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်ပေးနေသည်။ ကျွန်တော့်စကားဆုံးတော့မှ . . .

"အေးလေ၊ မင်းပြောတာလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ မင်း အခန့်တို့ တို့ ရှင်းပြောလိုက်တော့ ဘာခက်နေတာလဲ၊ မေလတ်နဲ့ကိစ္စဆိုတာကလည်း သူပြောထားတာပဲ၊ အတင်းအကျပ်ကြီး မဟုတ်ပါဘူးလို့"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ မလတ်နဲ့ကိစ္စက ငါတို့အတွက် ဘာမှ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ပါဘူး။ ငါတွက်ပြီးသားပါ"

စကားကိုရပ်ပြီး စားပွဲပေါ်မှ စီးကရက်ဘူးကိုယူကာ တစ်လိပ်ထုတ် မီးညှိရှိုက်ဖွာမိသည်။ ဘာအရသာမှ မရှိသည့် မီးခိုးတွေ။ ထွန်းဇော်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီးကြည့်သည်။

"ဒါဆို မင်းက ဘာတွေခက်နေရတာလဲ၊ ဟိုကောင်မလေးကလည်း မိကောင်းဖခင် သားသမီးပဲဥစ္စာ၊ မင်းဘာသာမင်း ရှုပ်နေတာပါကွာ"

ထွန်းဇော်အပြောကို ခေါင်းယမ်းပြရင်း . . .

"မဟုတ်ဘူး ထွန်းဇော် အဲလိုသာ လွယ်နေမှဖြင့် ငါ မင်းကို စကားလုပ်ပြောနေမှာလဲကွာ"

ထွန်းဇော် အအေးခွက်ထဲက လက်ကျန်ကိုမော့သောက်ရင်း ပခုံးတွန့်၏။ ငါလည်း မပြောတတ်တော့ဘူး ဆိုသည့်ပုံစံမျိုး။

"ငါစဉ်းစားနေတာ မေမေ့အတွက်ကွ၊ အခုကွာ မြရည်နဲ့ မေမေ့တို့ တွေ့ပေးလိုက်မယ်၊ အားလုံးပုံမှန်ပဲ OK မှာပဲ၊ အေး . . ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်း ငါတို့လက်ထပ်ပြီးသွားရင် သူတို့နှစ်ယောက်က ရေရှည်မှာ စရိုက်ချင်းကွာတော့ ဖြစ်မှာလားဆိုတာပေါ့၊ မင်း မရယ်နဲ့ ပော့ကော်၊ အဲဒါ ပေါ့သေးသေးမြင်ထားနဲ့ မဟုတ်ဘူး နောက်ပြီး ငါတို့အရွယ်တွေက အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကို အလွယ်တကူ

တွေးလို့ မရတော့ဘူး၊ အကုန်ဘက်စုံ စဉ်းစားရမှာပဲလေ၊ ဒါမှ တော်ရုံကျမှာ"

စပ်ဖြဖြမျက်နှာကို မျက်နှာသိုးသတ်ပြီး ထွန်းဇော် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် . . .

"အေး . . ဟုတ်ပါတယ်၊ မင်းပြောတာလည်း စဉ်းစားရမှာပါပဲ၊ အန်တီက အနေအေးပြီး တည်တည်ကြည်ကြည်ကွ၊ ဟိုချာတိတ်မကတော့ ခေတ်လူငယ်ပဲကွာ၊ ပြီးတော့ သူက လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်တဲ့ စရိုက်မျိုးပေါ့လေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ၊ မင်းအမေ သူ့အပေါ် နားလည်ပေးနိုင်ဖို့ပဲ မျှော်လင့်ရမှာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား၊ မင်းကိုယ်တိုင်လည်း မြရည်မွန်ကို မပြတ်နိုင်မှန်းသိရင် အန်တီက သူ့သား အလိုလိုက်မှာပါ"

"မင်း ငါ့ကို ဆဲချင်လည်းဆဲကွာ၊ လော်ဘကြီးတယ်ပဲပြောပြော၊ ငါစိတ်ချမ်းသာမှုတစ်ခုတည်း၊ မြရည်စိတ်ချမ်းသာမှုတစ်ခုတည်းနဲ့လည်း ငါမဆုံးဖြတ်ချင်ဘူး၊ မေမေလည်း ကျေနပ်ကြည်ဖြူငါတို့လည်း ပျော်ရွှင်ရတာမျိုးပေါ့၊ ငါစိတ်ချမ်းသာတာ မြင်ချင်လို့ မေမေက ခွင့်ပြုလိုက်ရတဲ့ ပုံစံမျိုး ငါမဖြစ်ချင်တာတော့ အမှန်ပါပဲ၊ ငါသိပ်လိမ္မာပြနေတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ငါ့အမေက ငါ့အဖေကို ဆုံးရှုံးပြီးပြီလေ၊ ဒါလည်း ဆုံးရှုံးခြင်းပါပဲကွာ၊ အခု ငါ့အလှည့်၊ သူဘယ်လို ခံစားရမလဲ"

နှစ်ယောက်စလုံး စကားဆက်မပြောဖြစ်။ အခန်းထောင့်က စဉ့်ပန်းအိုးထဲမှာ ကျွန်တော်နာမည်မသိသည့် သစ်ပင်တစ်မျိုး အပွင့်တွေဝေလျက်။ မီးခိုးတွေ လည်ချောင်းအတိုင်း စုန်ဆန်သွားလေကြ၏။ ညီမလေးရေ . . . ။ တမ်းတမိသည်။ ကျွန်တော့်အားပေးစကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် ပြန်လည်လန်းဆန်းနေမည့် ညီမလေးပုံရိပ်တွေ ကျွန်တော် မြင်ယောင်မိတော့ စိတ်ထဲမှာ မလုံမလဲဖြစ်မိ၏။

အားပေးခဲ့သူ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မရေမရာတွေ တွေးမိနေဆဲလေ။ ထွဋ်ဇော်ကတော့ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး စိတ်ရှုပ်လာပုံရ၏။

"မင်းတို့ဟာလည်းကွာ၊ တွေးမနေနဲ့ ပင်ပန်းတယ်၊ အဲဒီလောက်ကြီးကျတော့ ငါလည်း မပြောတတ်ဘူး ဟေ့ကောင်၊ အရင်ဆုံး လက်တွေ့သာ လုပ်ချကြည့်လိုက်ကွာ၊ ပြီးမှ မီးစင်ကြည့်ကပေတော့၊ မင်းနဲ့မြရည်နဲ့လည်း ညီပေါ့ကွာ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဒီလိုပဲ ညှိနှိုင်းရင်ဆိုင်ကြပေါ့၊ အဆင်ပြေမယ်လို့ ထင်တာပဲ၊ မင်းတွေးသလောက်ကြီးလည်း မဖြစ်လောက်ပါဘူး၊ နောက်ပြီး မင်းမြရည်ကို စာတိုပေးပြီးပြီပဲ၊ နောက်ဆုတ်လို့ မရတော့ဘူး"

"ငါနောက်မဆုတ်ဘူး ငထွဋ်၊ အဲဒါအမှန်ပဲ၊ အခုဟာက အခြေအနေကို ကြိုစဉ်းစားနေတာကွ"

"................"

"................"

"................"

"................"

"..........."

ထိုနေ့က ကျွန်တော်နှင့် ထွဋ်ဇော်တို့ စကားတွေ အများကြီး ပြောဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

* * * *

(၁၀)

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်၏ ညနေကြယ်သည် အနောက်ဘက် ကောင်းကင်ကမ်းပါးတွင် တန့်ရပ်ငိုကြွေးဆဲ။ ချစ်ခြင်းတစ်ခုတည်းအားဖြင့် မောင်းနှင်ဖို့ အလင်းတို့ တုံ့ဆိုင်းဆဲ . . . ။

စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာ ရယ်မြူးနေသည့် သူမအသံတို့က ညစဉ်အဆက်ဆက် ဝေဆာလျက်။ အိမ်ရှေ့ဥယျာဉ်ပေါ် လရောင်စီးတဲ့ လာခင် တစ်ညနေ . . .

မလတ်နှင့်ကျွန်တော် အိမ်ရှေ့ကပြင်ထဲမှာ စကားအနည်း ယ် ပြောခဲ့ကြ၏။ တည်ငြိမ်၍ ကျက်သရေရှိ အမျိုးကောင်းသမီး စ်နှင့်အညီ မလတ် အေးအေးပွင့်လင်းစွာ ပြောနိုင်ခဲ့သည်။

"ဟုတ်တယ် ကိုဖေ၊ တို့ကို အန်တီပြောပါတယ်၊ အရင် တည်းက တစွန်းတစ ပြောခဲ့တာမျိုးလည်း ရှိထားတယ်လေ၊ ဟို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့တော့ စကားအကျိုးနဲ့ပြောတယ် ဆိုပါတော့"

မလတ်မျက်နှာမှာ ဘာခံစားချက်မှ မမြင်ရပေ။ ကျွန်တော် စကားလုံးရွေးချယ်ဆဲမှာပင် မလတ်အသံကို ဆက်ကြားရသည်။

"အခု ကိုဇေ ဘာသိချင်မှာလဲဆိုတာ မလတ်သိပါတယ်။ အမှန်တော့ ကိုဇေ သိရတော့လည်း ဒီအခြေအနေပေါ် ဘယ်လို သက်ရောက်မှုရှိမှာမို့လဲ၊ အေးလေ . . ."

သက်ပြင်းငွေ့ငွေ့ရှိုက်သံ ကြားရသည်။ မေမေက ခြံထဲ ပြန်ထွက်မလာတော့။ စောစောကတည်းက မလတ်ကို နှုတ်ဆက် စကား အနည်းငယ်ပြောဆိုပြီး စကားပြောကြဦးဆိုကာ အိမ်ထဲဝင် သွားတော့၏။

"ကိုဇေ သိပါတယ်၊ မလတ် အန်တီအပေါ် ဘယ်လောက် လေးစားတယ်၊ ရိုသေတယ်ဆိုတာ၊ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စမျိုးက လေးစား တယ်၊ ရိုသေတယ်ဆိုပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး မဟုတ်လား အေး . . ကိုဇေသိအောင် ဖြေမယ်နော်၊ မလတ်က ကိုဇေ . . ကိုဇေ သဘောတူရင် အန်တီသဘောလို့ ဖြေခဲ့တယ်"

မလတ် ခေါင်းကိုငုံ့လျက် သူ့လက်သည်းလေးတွေကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်လည်း အခုထိ ဘာပြောရ မှန်းမသိသေး။ ကူမြန်ကိုထိန်းနိုင်စွမ်းရှိသူ ဖြစ်သဖြင့် မကြာမီမှာပင် မလတ်ခေါင်းပြန်မော့ကာ ကျွန်တော့်ကို အတန်ကြာ စူးစိုက်ကြည့် သည်။ မလတ်၏မျက်ဝန်းမှာ ဘာအရိပ်အယောင်မှ မမြင်ရ။ ပုံမှန် အပြုံးဖြင့် ကျွန်တော့်ကို စကားဆက်ပြောသည်။

"မလတ်ပြောနိုင်တာ ဒီလောက်ပဲ ကိုဇေ၊ ဒါတောင် ကိုဇေ ကိုပါတယ်လေ၊ မနည်းအားတင်းပြီး ပြောလိုက်တာ၊ ပြောဖို့လိုအပ်

ယ်ထင်လို့ ပြောလိုက်တာပါ။ ကိုဇေ မလတ်ကို ဘယ်လိုထင်မြင် သွားမလဲ ဆိုတဲ့အတွေးကို မေ့ဖျောက်ပြီး ပြောလိုက်တာပါ၊ အင်း . ဒီနေ့တော့ အကုန်ပဲပြောလိုက်ပါမယ် ကိုဇေရော၊ ပြီးမှ ကိုဇေပြော ရာရှိတာ ပြောပါ"

"ရပါတယ်၊ မလတ်ပြောပါ။ ကျွန်တော်ကလည်း ၁၉ ရာစု အတွေးအခေါ်နဲ့ နားထောင်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး"

မလတ် မပွင့်တပွင့်ရယ်သည်။ ပြီးမှ . . .

"မလတ်က ကိုဇေ့ကိုသိတယ်၊ မြရည်မွန်ကိုသိတယ်၊ ဒါပေ ယ့် အခုနစကားမျိုးကို ဘာကြောင့်ပြောသလဲလို့ ကိုဇေ တွေးမိ ကောင်းတွေးမိမယ်၊ သိတယ်ဆိုတာ စိတ်သဘောထားကိုပါ ပြောတာ နော်၊ အားလုံးကိုတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွာ၊ ကိုဇေ မလတ်အပေါ် ခစ်မရင်းလို့ချစ်တာ ဆိုတာမျိုး၊ မြရည်မွန်နဲ့ကိုဇေ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အရမ်းချစ်တယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့၊ ဒါပေမယ့် တစ်ဘက်မှာ အန်တီ့သဘောထားတို့လည်း မလတ်က သိနေရပြန်တယ်၊ နောက် ပြီး မလတ်ကိုယ်တိုင်လည်း ကိုဇေအပေါ် . . . သံယောဇဉ်ပေါ့လေ တယ်၊ ကိုဇေသိလား၊ အန်တီက မြရည်မွန်ကို သိတယ်"

"ဗျာ"

အံ့ဩခြင်းထက်ပိုသည့်လေးလံမှုက ရင်ထဲမှာ ထုနှက်လာ သည်။ မေမေက မြရည်ကို သိသတဲ့လား . . .။ ဘယ်တုန်းက . . .။ ဘယ်လို . . .။ အတွေးအကျပ် တွေးနေရသဖြင့် ခေါင်းက မူးဝေ လာသည်။ စားပွဲပေါ်က ရေခွက်ကို အသိမှတ်မဲ့စွာ မော့သောက် မိ၏။

"ကိုဇေ နားလည်အောင် ရှင်းပြပါ့မယ်၊ အဲလိုသိတာ မလတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်ပါ"

ကျွန်တော် မလတ်ကို နားမလည်သလို ငေးနေရုံကလွဲပြီး မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေမိသည်။ မီးပွင့်တွေ လက်လာ၏။ တစ်ခုသော ည . . .။ သစ်ရိပ်ကြိုကြားထဲက မီးပွင့်ည . .။ မလတ်ပြောသော ကျွန်တော့်ချစ်သူအကြောင်းည . .။ အဝေးက ကြယ်တွေကတော့ အတိတ်မေ့နေသလို မလှုပ်မယှက် တောက်ပစွာ သေနေသည်။

မေမေသည် မလတ်ကို မြရည်မွန်အကြောင်းတွေ မေးလည်း မေးသည်။ စုံလည်းစုံစမ်းခိုင်းသည်။ ကျွန်တော့်ကိုတော့ ဘာမှမပြောဖို့ ပိတ်ထားသည်။ ဘယ်မှာနေသည်၊ ဘယ်သူ့သမီး ဆိုတာမှအစ အခု မြရည်အလုပ်လုပ်နေသည့် ကုမ္ပဏီပါ သိ၏။ မြရည်စရိုက် သဘာဝနှင့် အသက်အရွယ်၊ အတန်းပညာ ဘက်စုံထောင့်စုံ စုံစမ်းပေးခဲ့ရသည်ဆို၏။

"မလတ်ကို ကိုဇေတို့နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်ဆိုးရင်လည်း မတုန်လှုပ်ဖို့ ကိုယ့်ဘာသာ အားမွေးထားပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အန်တီဟာ မလတ်ရဲ့ကျေးဇူးရှင်လေ၊ နယ်ကနေ ရန်ကုန် ရောက်လာကတည်းက အန်တီနဲ့တွေ့ခဲ့ရတာ၊ အန်တီ့သွန်သင်ဆုံးမှုတွေ၊ မလတ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည် နေရာပေးခဲ့တာတွေကြောင့် သူ့သဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘူး၊ လုံးဝချစ်ကြောက်ရိုသေမှု အပြည့်နဲ့ပါ၊ နောက်ပြီးတော့ ကိုဇေ ယုံချင်မှယုံပါ၊ မြရည်အပေါ်မှာ မတော် ကဟုတ်တာ သတင်းအမှားတွေနဲ့ မလုပ်ကြံခဲ့ဘူး၊ မလတ်သိသလို အမှန်လို့ ယုံကြည်ရသမျှကိုပဲ စိစစ်ပြီး ပြောပြခဲ့တာပါ၊ မိန်းကလေး ချင်း မလတ်ဘယ်တော့မှ ဘယ်သူ့ကိုမှ သိမ်ဖျင်းတဲ့စကားနဲ့ မပြော ချဘူး၊ အဲဒါ မလတ်ပြောချင်တာပါပဲ"

"ကျွန်တော် သိချင်တာက မေမေ့သဘောထားပါ မလတ်၊ မြရည်နဲ့ပတ်သက်ပြီး မေမေ ဘာပြောသေးလဲဟင်၊ မလတ်ကို ပြောပြ ဘူးလား၊ သူ့အထင်အမြင် တစ်ခုခုပေါ့၊ မလတ်သိထားရင် ကျွန်တော့် ကို ပြောပြပေးပါလား"

မလတ်အကြည့်က ရီဝေဝေ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ထုံထုံကျင်ကျင်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ . . .။ ဤညကို ထမ်းပိုး၍ အရှေ့ အရပ်သို့ နှင်ရပါလိမ့်ဦးမည်။ သူ့ညဝလာထဲမှာ လောကသည် ထု ထည်ကြီးမားစွာ ရွေ့ဆဲ။ ဤအိပ်မက်ကို ဖိုးခဲ့ပြီးပြီ။ သစ်ရွက်လေး စိမ်းလန်းစွာ ပြုံးနေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ . . .။

ကျွန်တော် သူမကို ချစ်သည်။ စံပယ်တွေ ကဝေဆန်နေ သည့် လမ်းထက်မှာ သူမကိုချစ်သည်။

"အန်တီက အခြားဘာမှတော့ မှတ်ချက်မပေးပါဘူး၊ တစ်ခု ပဲ ကိုဇေ့ ဒီကိစ္စကို ကိုဇေသိထားချင်လည်း သိထားမယ်၊ အဲဒါက မြရည်မွန် ဆယ်တန်းအောင်ပြီးခါစ၊ တိတိကျကျပြောရရင် အောင် စာရင်းထွက်တဲ့နေ့မှာ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လျှောက်လည်ရင်း ခိုးရာ လိုက်ပြေးတယ်လို့ သတင်းထွက်ဖူးတဲ့ကိစ္စပဲ၊ သုံးရက်လောက်ကြာမှ အိမ်ပြန်လာတယ်၊ သူတစ်ယောက်တည်းပါပဲ၊ ရပ်ကွက်ထဲကတော့ သိတဲ့အတိုင်း . . ."

မိုးပေါ်မော့ကြည့်တော့ တောင်းတင်ဆည် ခရမ်းရောင် မီးတောက်တွေ အပြည့်အနှက်။ မလတ်က သူ့စကားကြောင့် စိတ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်ကို သိထားကြောင်းပြောကာ တောင်းပန် သလိုလည်း ပြောသည်။ စိတ်မထိခိုက်ဖို့လည်း အားပေး၏။

"မလတ် သိထားသမျှကိုပဲ ရိုးရိုးသားသားပြောတာပါ ကိုဇေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်နာစေဖို့ မရည်ရွယ်ရိုးအမှန်ပါ၊ နောက်ပြီး ဒါက ကာယကံရှင်မှ အမှန်တို့ ပြောနိုင်မှာပါ၊ မလတ်က ကြားရသမျှ သတင်းစုံစမ်းရသ အချက်အလက်ကို မခြွင်းမချန်ပြောတာပါ၊ ကိုဖေ သိပြီးသားလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာလို့လည်း တွေးမိတယ်လေ၊ မလတ်ကိုတော့ အပြ တင်ချင်ရင်တင်ပါ . . . ”

ကျွန်တော် လေတကာပြုပြီး မလတ်ကိုပြုံးပြဖို့ ကြိုးစားသော် လည်း မပီပြင်။ မလက်က ကျွန်တော့်ကိုသာ အားနာသလိုကြည့် ဘာမှမပြောတော့။

“မလတ်၊ ကျွန်တော်က ဘာကိုအပြစ်တင်ရမှာလဲ၊ စိတ်ဆို ရမှာလဲဗျာ၊ မလတ်ကို လုံးဝဘာယ်လိုမှ သဘောမထားဘူးဆိုတာ ယုံပါ၊ ကဲပါ ထားပါ၊ အချိန်တောင် တော်တော်ကြာသွားပြီ၊ မလတ် အိမ်မှာပဲ ထမင်းစားပြီးမှပြန်တော့ သိလား”

ကျွန်တော့်စကားကို ယဉ်ကျေးစွာ ငြင်းပယ်ပြီး မလတ် ပြန်ဖို့ဟန်ပြင်သည်။ ထိုနေ့ညက မလတ်ကို လိုက်ပို့ပြီး ကျွန်တော် အိမ်ကိုပြန်မရောက်ခဲ့။

ရှည်လျားသော ညဉ့်ယံဝေါ တွင် နာရီတွေက သံရှည် အူကြ၏။ မြရည်မွန် . . . ။ ကျွန်တော်၏ ညီမလေး . . . ။ ဦးခေါ ထဲတွင် လေဟာနယ်တစ်ခု ဖြစ်ထွန်းနေသည်။ ဘာမှပြောစရာမရှိ ထိုနှုတ်ဆိုးကိုသာ အော်ခေါ်မိ၏။ သွေ့သွေ့ကွဲကွဲ . . . ။

* * * *

နောက်ပိုင်းရက်တွေမှာလည်း မြရည်နှင့်ဖုန်းဆက်ဖို့ မေ

ကွက်ခဲ့ပါ။ သို့သော် မလတ်ပြောသည့်ကိစ္စကို ဘာမှဖွင့်မမေးမိခဲ့။ ပြောလည်း ပြောချင်စိတ်မရှိ။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့် Verginity ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မည် သည့်အခါကမှ တွေးမကြည့်ခဲ့ဖူးသလို အရေးကြီးမကြီးလည်း မသိချေ။ နောက်ပြီး မြရည်နှင့် ကျွန်တော်တို့ဆက်နွယ်မှုက ယခုထိ သန့်စင် မွေးမြသည်။

မေမေနှင့် ကျွန်တော့်အကြားမှာတော့ မမြင်ရသည့် မြူမှုန် တွေ . . . ။ အခါတိုင်းလိုပင် ပုံမှန်ပြောဆိုသည်။ နွေးထွေးစွာ ဆက်ဆံကြသော်လည်း ထိုတစ်စုံတစ်ခုက “ခု” နေတာ မေမေရော ကျွန်တော်ပါ သိနေကြပါသည်။

အခန့်မသင့်အဖြင့် မြရည်နှင့်ကျွန်တော် လူချင်းမတွေ့ဖြစ် ကြချေ။ အလုပ်ကိစ္စတွေ များပြားရှုပ်ထွေးလာသည့်အလျောက် မလတ်နှင့်ကျွန်တော်လည်း အငြိမ်မနေကြရပါ။ နေ့လည်ခင်းတစ်ခု မှာတော့ မလတ်နှင့်ကျွန်တော် အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုအတွက် သွားကြ ရင်း အပြန်၌ ဆိုင်တစ်ခုကိုဝင်ပြီး နေ့လည်စာဝင်စားကြသည်။

မလတ်က သက်သတ်လွတ်စားနေသည်မို့ ကျွန်တော်လည်း အားနာသဖြင့် အသားဟင်းမမှာတော့ဘဲ သူ့နည်းတူသာ လိုက်စား၏။

“စားနိုင်လို့လား ကိုဖေ၊ မလတ်ကို အားမနာပါနဲ့၊ စားချင် တာ မှာစားပါလား”

“ရတယ်၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသီးအရွက် ပိုကြိုက်တာ လည်း ပါပါတယ် မလတ်ရဲ့”

သက်သတ်လွတ်ဆိုသော်လည်း ဟင်းတွေက အရသာရှိပါ သည်။ ထမင်းစားပြီးတော့ အအေးတစ်ခွက်စီမှာရင်း ခပ်တ္တထိုင်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားပြောမြစ်ကြသည်။ ရုံးကို ဖုန်းလှမ်းဆက်ပြီး မောင်ဦးကို မှာ စရာရှိတာ မှာရသည်။ မလတ်က ဆိုင်ပြင်ကိုငေးရင်း ငြိမ်သက်နေ သည်။ ကျွန်တော့်အတွေးထဲက စကားတစ်ခွန်းကို ဖွင့်ပြောဖို့ချိန်ဆရင်း မလတ်ကို အကဲခတ်ရ၏။ မထူးပါဘူးကွာ၊ နောင်လည်း ပြောရမှာပဲ သဘောဖြင့် ကျွန်တော် စကားစရသည်။

"မလတ်၊ ကျွန်တော် မလတ်ကို တိုင်ပင်ချင်တယ်"

"ထင်ထားပြီးသားပါ"

မလတ် ကျွန်တော့်ဘက်လှည့်ပြုံးကာ ပြော၏။ ကျွန်တော် လည်း ပြောဖို့အားယူသလို ပြုံးမိသည်။ မလတ်ဟာ တကယ်သွေး အေးပြီး ပြဿနာကို ရင်ဆိုင်ဝံ့သည့် သတ္တိရှိသူဖြစ်မှန်းတော့ ကျွန် တော် သိပြီးသားဖြစ်လေသည်။ ဒါကြောင့်လည်း အနည်းငယ် စိတ် ပေါ့ပါးသလိုတော့ရှိသည်။

"မလတ် ကျွန်တော် မြရည်နဲ့ ဆက်လက်တွဲမယ်ဆို မလတ် သဘောထား ဘယ်လိုရှိမလဲ၊ ဟို . . . သင့်တော်မတော်ပေါ့၊ ပြီးတော့ မေမေကရော ဘယ်လိုတုန့်ပြန်မယ်ထင်ထားလဲ၊ ကျွန်တော့်ကို ပြော ပြပေးပါလား"

"သင့်တော်မတော်ဆိုတာ ထည့်မပြောလည်း ရပါတယ် ကိုဇေရယ်၊ မင်း ကလေးမှ မဟုတ်တာ၊ မလတ်က မသင့်တော်ဘူး ဆိုရင်ကော မင်းလက်ခံမှာမှ မဟုတ်တာ၊ မဟုတ်ဖူး မဟုတ်လား ဒါတွေကတော့ ထားပါ၊ မလတ် သဘောထားကတော့ ဘာမှပြောစရာ ပါဘူး၊ ကိုဇေ ဆုံးဖြတ်ချက်ပါပဲ၊ လူတွေဟာ ကိုယ့်လမ်းကြောင်း ကိုယ်ပဲဥစ္စာ၊ အန်တီပြောထားတဲ့ ကိစ္စကိုတော့ တစ်မျိုးပြောရမှာပေါ့ မလတ်ဘက်က ရွေးချယ်မှုရှိပါဘူး၊ မင်းသဘောတူမှ ဒီကိစ္စကို အကောင်

အထည်ဖော်မယ်လို့ အန်တီနဲ့မလတ် နဂိုထဲက ကြိုတင်ညှိထားပြီး သားလေ၊ နောက်ပြီး မလတ်ပြောချင်တာလေး ရှိတယ်သိလား၊ အိမ် ထောင်ရေးမှာ အရေးကြီးတဲ့အပိုင်းတွေ အများကြီးရှိပေမယ့် အရေး ကြီးဆုံးက လူနှစ်ယောက်တည်းပါ၊ အခု မင်းနဲ့မြရည်မှန်ပေါ့၊ မင်း တို့ သဘောထားက အရေးကြီးဆုံးပဲ မဟုတ်လား၊ ကျန်တာတွေက ညှိနှိုင်းလုပ်ကြပေါ့၊ မလတ်လည်း ရှိနေမှာပါ၊ ကူညီနိုင်တာအားလုံး အတွက် မလတ်အသင့်ပဲ၊ အန်တီသဘောထားကိုတော့ မလတ် လည်း . . ."

မလတ်စကားက အဆုံးမသတ်ဘဲ ရပ်တန့်သွားသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်လည်း ကြိုသိပြီးသားအဖြေတစ်ခု ဖြစ်နေ တာပဲလေ၊ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မလတ်နှင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ကိစ္စမှာတော့ ကျေနပ်ဖွယ်အဖြေတွေ ရရှိခဲ့သည်ဟု ယူဆရပါလိမ့် မည်။ မလတ်ရော ကျွန်တော်ပါ အတွေးစာခေါ်နှင့် အယူအဆချင်း သိပ်မကွာလှသူတွေမို့ စိတ်ချမ်းသာရသည်။

ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရပါလိမ့်မည်။ လူအားလုံးပျော် ရွှင်ဖို့ဆိုတာ ခက်ခဲလှပါသည်။ ဆိုသော် ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့် ချင်သေးသည်။ ဘာကိုအရည်ဖော်သွန်းလောင်းမှ ထိုစိတ်ကူးများ ပုံပေါ်လာပလာမည် မသိရသေးချေ။

* * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၁)

တနင်္ဂနွေသည် တိမ်ကင်းစင်စွာ တောက်ပနေသည်။ သစ်သီးများ ရွှမ်းမှည့်နေသည့် ရှုန်း၊ ဆီးသီးများ၊ ပန်းခြံများ၊ ခိုအုပ်များ၊ ဖလတ်ဖောင်းတစ်လျှောက် လူတွေလည်း သစ်သီးတွေလို ပွတ်သီးလျက်၊ ရောင်စုံပြန့်ကျဲနေလေသည်။

မဆိုဖြစ်တာကြာပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်း ကျေနပ်ကြည်နူးသလို မြရည်လည်း စိညာဉ်လေးတစ်ခုသဖွယ် လွင့်မြူးရွှင်မြနေသည်။

ကားယူမလာတော့ဘဲ မြို့ထဲလမ်းတစ်လျှောက် လမ်းလျှောက်ကြသည်။ Hoobastonk အဖွဲ့၏ The Reason သီချင်းစာသားများကို ကျွန်တော်ရွတ်ပြတော့ မြရည်သဘောကျနေသည်။ ငွေရောင်ဆွတ်ဆွတ် ဂါဝန်လေးဝတ်ဆင်ထားသည့် မြရည်က ကျွန်တော့်

လက်ကို မလွှတ်တမ်း တိုင်ဆွဲလျက်။

စကားတပြောပြောနှင့်ဝင် ထိုင်နေကျ ကဖေးဆိုင်လေးဆီ ရောက်သည်။ မြရည်တစေတော့ စကားတွေ တတွတ်တွတ်။ ကျွန်တော်လည်း အားကျမခံ ပြန်ပြောသည်။ သူတို့အလုပ်ကအကြောင်းတွေလည်း ပါသည်။ သတိရသည့်အကြောင်း၊ ဖုန်းမဆက်လိုက်ရသည့်ညများ။ ဒိုင်ယာရီစာမျက်နှာပေါ် မှ တသလွမ်းဆွတ်မှုတွေ၊ ထို့နောက် လူအချို့၏ မိုက်မဲလွန်းသည့် ပါးစပ်များအကြောင်းရောပေါ့။

"ကိုကြီး၊ မြရည် မေမေ့ကို ဖွင့်ပြောပြီးပြီ မြရည်တို့နှစ်ယောက်အကြောင်းကိုလေ"

မြရည်အပြောကြောင့် ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွားသည်။

"မြရည် မေမေက ဘာပြောလဲ"

"ငယ်တော့ ငယ်သေးတယ်ဆိုပြီး ဆူတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကိုကြီးအကြောင်းကို မြရည် သေချာပြောပြတော့ မေမေက သိပ်မဆူတော့ဘူး။ သိလား . . . ၊ အားလုံးအဆင်ပြေတဲ့ တစ်နေ့လောက် တွေ့ကြည့်မယ်လို့ပြောတယ်"

မြရည်ကြည့်ရတာ တာကယ့်ကို ပျော်ရွှင်နေပုံရသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ မေမေ့ကိုပြောဖို့ စကားလုံးတွေ ရှာမရသေးချေ။ နောက်ပြီး မလတ်ပြောခဲ့ဖူးသည့် မြရည်ကိစ္စကို ရှင်းလင်းအောင်သိရဖို့။ မြရည်မျက်နှာလေးကိုငေးရင်း အတွေးတွေ မြူးခြေဆိုင်းနေသည်။ ကျွန်တော်၏ အမိုက်အမဲလေး မြရည်မွန်။

"ကိုကြီး၊ ဘာတွေငိုင်နေတာလဲ၊ ညစ်နေတာလား။ မြရည်ကို ပြောပြဦးလေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ကျွန်တော့်အမူအရာကြောင့် မြရည်က စိတ်ပူသည့်လေသံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင့် မေခေါ။

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မြရည်ရဲ့၊ မြရည်ကို မမြင်ရတာကြာလို့ ကြည့်မဝလို့ သိပြီလား"

"အယ်၊ ကိုကြီး ပိုနေပြီနော်၊ ယုံပါဘူး၊ အခုမှ"

ကျွန်တော့်လက်ကို ဆွဲဆိတ်ဟန်ပြင်သည့် မြရည်လက်ကလေးကို အသာအုပ်မိုး ကိုင်ထားမိသည်။ ဆိုင်ထဲမှာ လူသူသိပ်မရှိလှ။ မြရည်ဆံနွယ်တွေဆီမှ ရနံ့သင်းသင်းလေးရနေသည်။ စကားဆက်မဆိုဖြစ်ဘဲ တစ်ယောက်မျက်ဝန်းထဲတစ်ယောက် ခုန်ဆင်းကူးခပ်နေမိကြသည်။ ဘာသာစကားမဲ့၊ နယ်နိမိတ်မဲ့နေသည့် အလွမ်းတွေ အငွေ့ပျံဆဲ။ တစ်ယောက်ဝိညာဉ်ကိုတစ်ယောက် နမ်းရှိုက်ထိတွေ့မိကြသည်။ လေက ပန်းနုရောင်တလက်လက်။

ခဏကြာတော့ မြရည်ထိုင်နေရာမှ မပြောမဆိုထတော့ကောင်တာမှ ဝန်ထမ်းကို တစ်ခုခုသွားပြောသည်။ ပြီးတော့ ပြန်လာသည်။ မျက်နှာက ပြုံးစစ၊ ဝင်မထိုင်ဘဲ မတ်တပ်ရပ်ကာ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတာမို့ . . .

"ထိုင်လေ ညီမလေးရဲ့၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ အခုန ဘာသွားမေးတာလဲ"

"ကိုကြီးကို အံ့သြသွားအောင် လက်ဆောင်ပေးမလို့"

မြရည်စကားကို အသေအချာ နားမလည်တာမို့ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိသေးခင်၊ မြရည်ပြန်လှည့်ထွက်သွားပြန်သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှမပြောမိတော့။

ကဖေးဆိုင်ထဲမှာရှိနေသည့် စင်မြင့်ငယ်လေးပေါ် မြရည်တက်သွားတော့ ကျွန်တော်ကြက်သေသေပြီး ကြည့်နေမိသည်။

စင်ပေါ်မှ ဘယ်သူမှတော့ မရှိချေ။ နောက်တော့ ကဖေးဆိုင်က ဝန်ထမ်းလေးတစ်ဦး မြရည်ဆီရောက်လာသည်။ ဟော်လိုဂစ်တာတစ်လက် မြရည်လက်ထဲထည့်ပေးပြီး၊ မြင်စရာရှိတာ ပြင်ပေးကာပြန်ဆင်းသွားတော့မှ ကျွန်တော်သဘောပေါက်စပြုချေ၏။ သူမဂစ်တာတီးတတ်လို့လား။ ကျွန်တော် တကယ်မသိချေ။ ခုံလေးပေါ်မှာထိုင်ရင်း မြရည်ကျွန်တော့်ကို လှမ်းလက်ပြကာ ပြုံး၏။ ကျွန်တော့်ချစ်သူလေးကတော့ အံ့ဩဆန်းတကြယ်တွေနှင့် ကျွန်တော့်ကို အံ့သြစေပြန်ပြီဖြစ်လေသည်။

ဆိုင်ထဲက လူအချို့ကလည်း မြရည်ရှိရာဘက်ကို လှမ်းအကဲခတ်ကြသည်။ ဒင်းကတော့ ခပ်တည်တည်ပင် ဂစ်တာကို ခပ်တိုးတိုးအသံစမ်းသည်။ နောက်တော့ သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်က ကဖေးဆိုင်ထဲ ညင်သာစွာ ဝဲပျံလာလေသည်။

သီချင်းက ကျွန်တော်အလွန်ကြိုက်သော ထူးအိမ်သင်၏ "မင်းမရှိတဲ့နေ့ခင်း" ဆိုသည့် သီချင်းဖြစ်၏။ သူမသည် လူပုံစံနှင့်မလိုက်ဖက်စွာ စိုင်းထီးဆိုင်တို့၊ ထူးအိမ်သင်တို့ သီချင်းတွေကို နှစ်သက်သူတစ်ယောက်မှန်း သိလိုက်ရသည်။

အို - မေ့မရပြီစိတ်မှာစွဲ ညခင်းဆည်းဆာလေးဝါဲ . . မင်းလမ်းခွဲသွားတယ် . . နှုတ်ခမ်းဖျားမှာ တောတတ်ပတဲ့အပြုံးတွေ . . ဘာကြောင့်မျက်လုံးများ ငိုကြွေကာယ်၊ နှလုံးသားတွေ ကွဲကြေပြီ မပြောလည်းသိတယ် . . ။

မနက်ခင်းလေးမှာနိုးလာခဲ့ . . အရင်ဆုံးမင်းကို လွမ်းပါတယ် . . ငါ့စိတ်တွေ ထိန်းမရတော့ဘူးကွယ် . . အတွေးထဲမှာနှိပ်စက်တာမင်းပဲ . . အိပ်မက်သာဖြစ်မယ်ဆို ဘယ်လောက်ကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိန်ခဲ့တယ် . . . .

ရော်သစ်လေး ခပ်ပါးပါးဖြင့်သာ ရိုးစင်းလွန်းစွာ တီးခတ်သီဆိုနေသော်လည်း ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းအတွက်ကတော့ အံ့ဩဖွယ်ဂီတတစ်ပုဒ်အဖြစ် နွေးထွေးလွန်းလှသည်။ တကယ်တော့ ဒီသီချင်းသည် သူမအသံဖြင့် သိပ်အဆင်မပြေသည့်အပြင် မြရည်တီးခတ်ပုံကလည်း သာမန်အဆင့်သာရှိတာ သတိပြုမိသည်။

သို့ရာတွင် သူသီဆိုတီးခတ်နေမှုတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်က ရိုးသားမှုနှင့် ရာနိဝင်စားမှုသာဖြစ်၏။ ရိုးသားစွာ . . . ။ သို့သော် နက်နဲစွာ . . . ။ သိမ်မွေ့စွာ . . . ။ နောက်ပြီး ဝင်းပစွာ သူမသီဆိုနေသည်။

မြရည်စင်မြင့်ပေါ်က ဆင်းလာသည်အထိ လက်ခုပ်သံအချို့ ကျန်ရှိသေးသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ လက်ခုပ်ပင်မတီးမိဘဲ မြရည်လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုချင်းကိုသာ လိုက်လံငေးမောလျက်။

ကျွန်တော့်အနီးကို ရောက်လာသော မြရည်မျက်နှာပေါ်မှာ လှိုက်လှဲညွတ်နူးသည့် အပြုံးလေး။

"မြရည်ရဲ့လက်ဆောင်အတွက် ကိုကြီးအရမ်းပျော်တယ်၊ ဂုဏ်လည်း ယူပါတယ်"

ထိုင်ခုံမှာထိုင်လျက် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ငေးကြည့်ပြုံးပြကာ ဘာမှပြန်မပြောပေ။

"ဘယ်တုန်းထဲက ဂစ်တာတီးတတ်နေတာလဲ၊ ကိုကြီးကို ပြောမပြဘူးနော် အံ့ဩနေတာပေါ့"

"တမင်တတာ မပြောဘဲထားတာလေ၊ ကိုကြီးကို အံ့ဩစေချင်လို့ပေါ့ကွ၊ ဒါပေမယ့် အရမ်းကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ နည်းနည်းပါးပါးပဲ၊ အပျင်းပြေရုံလောက်ပဲပေါ့"

နာရီကြည့်တော့ ခြောက်နာရီခွဲကျော်လေပြီ။ မြရည်က ကျွန်တော် နာရီကြည့်တာမြင်၍ . . .

"ကိုကြီးပြန်တော့မလို့လား"

"အင်း . . ဒီဆိုင်က ပြန်မှာတော့ဟုတ်တယ်၊ အိမ်တော့ မပြန်သေးဘူး၊ ကားငှားပြီး တစ်နေရာသွားကြမယ်"

"ဟင် . . ဘယ်သွားမလို့လဲ"

"စိတ်ကူးတည့်ရာပေါ့"

မြရည်ဘာမှဆက်မပြောဘဲ ပခုံးလေးတွန့်ပြ၏။

ဆိုင်ထဲကထွက်တော့ တက္ကစီတစ်စီး အသင့်တွေ့သဖြင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ငှားရန်ဟန်ပြင်ကြ၏။ ကားဆရာက ဘယ်သွားမှာလဲမေးတော့ ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ဘာဖြေရမှန်းမသိဖြစ်နေတုန်း မြရည်က ဖြတ်ကနဲ ဝင်ဖြေလိုက်သည်။

"မောင်းချင်ရာသာမောင်း ကားဆရာကြီး၊ သမီးတို့ ကားလျှောက်စီးမလို့"

ကားဆရာက အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေဟန်ဖြင့် ခေါင်းကုတ်သည်။

"အင်း . . အင်း . . ဒါဖြင့်တက်လေ"

* * * *

ဖြပ်မဲ့ပန်းခိုကားတစ်ချပ်လို အရောင်တွေချည်း ရောယှက်လင်းတောက်စပြုသည့် ညချမ်း။ ကျွန်တော်နှင့်မြရည် မြို့လည်ခေါင်

www.burmeseclassic.com

တစ်နေရာမှာ တားကိုရပ်ခိုင်းကာ ငွေရှင်းပေးပြီး လမ်းဆင်းလျှောက်ကြပြန်သည်။ မြရည်ပခုံးတစ်ဖက်ပေါ် အသာအယာ သိုင်းဖက်လျက်၊ မြရည်ကလည်း ကျွန်တော့်ဘက်သို့ မှီတွယ်ကိုင်းညွတ်လျက် နှစ်ဦးသား အေးဆေးစွာ လျှောက်သွားနေမိကြသည်။ စကားလည်း မပြောဖြစ်ကြ။

ဘတ်စ်မှတ်တိုင်မှာ လူတွေ ပြည့်နှက်နေ၏။ လမင်းက ကောင်းကင်မှာ အထီးကျန်စွာ ကွေးကောက်ပိန်လှီနေသည်။ ဘတ်စ်မှတ်တိုင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာ မတ်တပ်ရပ်လျက် ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ရင်း မြရည်နှင့်ကျွန်တော် အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေမိသည်။ လောလောဆယ် ဘာမှပြောစရာမရှိသလို နှစ်ယောက်စလုံး အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ မြို့ပြရှုခင်းကို အရသာခံနေကြသည်။ နောက်တော့ မြရည်က ကျွန်တော့်ကို မော့ကြည့်ပြီး . . .

"ကိုကြီး မြရည်ဂစ်တာတီးတတ်တာကို မပြောဘဲထားသလို အခြားကိစ္စတွေလည်း အဲလိုမပြောဘဲ ထားတာတွေရှိသေးတယ် သိလား"

မြရည်မျက်နှာက ကြည်ကြည်လင်လင်။ မျက်လုံးလက်လက်လေးတွေမှာ ဘာအရိပ်အငွေ့မှ မရှိချေ။ ကျွန်တော်ကတော့ ရင်ခုန်တာ မြန်လာသလို ခံစားနေရသည်။ သူဘာတွေပြောမယ်ဆိုတာ ဆက်နားစွင့်မိသည်။

"အခုလည်း ကိစ္စတစ်ခုကို ဒီနေရာမှာပဲ ပြောမယ်၊ လူတွေအများကြီးထဲမှာပဲ သာမန်ကိစ္စတစ်ခုလို ပြောတဲ့အတွက် ခပ်ပေါ့ပေါ့ပြောတယ်လို့တော့ မြရည်ကို မထင်ပါနဲ့နော်"

ကျွန်တော်ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ သူမဘာပြောမယ်ဆို

တာ ကျွန်တော်သိနေသလိုပါပဲလေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မြရည် . . .။ ထိုသူမကို ကျွန်တော်ချစ်ပါသည်။

"ကိုကြီး၊ လူတွေ့ထဲ တစ်ခါတစ်လေကျ ရယ်ရတယ်ဆိုပေမယ့် စိတ်ပျက်ဖို့လည်းကောင်းတယ် သိလား"

မြရည်က ခပ်အေးအေးပင် ဆက်ပြောနေသည်။ နှစ်ယောက်သား ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ရပ်နေဆဲ။ လူတွေကလည်း ဝန်းကျင်မှာ များပန်းခပ်လျက်ရှိ၏။ ကားမီးတွေ၊ လမ်းမီးတိုင်တွေ၊ တိုက်ခန်းများ၊ နေအိမ်များ၊ ဆိုင်ခန်းများမှ မီးရောင်တွေ ရောယှက်ပွင့်ဖူးအောက်ပနေလေသည်။

"ပထမဆုံး ပြောချင်တာက မြရည်စကားကို ကိုကြီးမယုံကြည်ခွင့်ရှိတယ် ဆိုတာပဲ"

လေးနက်သည့် မြရည်လေသံက သံမဏိရောင်ထနေ၏။

"မြရည် ဆယ်တန်းအောင်တဲ့နှစ်မှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လည်ရင်း အလည်လွန်သွားခဲ့ဖူးတယ်၊ မိန်းကလေးက မိုးစံနဲ့မြရည်ရယ်၊ နောက်တစ်ယောက်ရယ်၊ ယောကျ်ားလေးသူငယ်ချင်းက နှစ်ယောက်၊ နေစိုးနဲ့ ဝင်းခေါ်အောင်တဲ့၊ နေစိုးတို့အမျိုးတွေရွာကို သွားမယ်၊ နေ့ချင်းပြန်ဆိုပြီး အိမ်ကိုပြောခဲ့တယ်၊ မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းတွေလည်းပါလို့ နောက်ပြီးဟိုနှစ်ယောက်ကိုလည်း အိမ်ကသိနေလို့ ခွင့်ပြုတယ်၊ မြရည်တို့က ငါးတန်းလောက်ကတည်းက သူငယ်ချင်းတွေလေ၊ တောက်လျှောက်တစ်ကျောင်းတည်း တက်လာတာ"

မြရည်က စကားကိုခဏနားပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြန်၏။ ကျွန်တော်ပြုံးနေတာ မြင်သော်လည်း ခပ်တည်တည်ပင် ဆက်ပြောသည်။ ဘာမှဝင်မစွက်ဖက်ဘဲ နားထောင်နေလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုကိုပြောရရင်၊ အဲဒီမှာ ရွာမှာပေါ့လေ၊ မြရည်ဖျားတယ်၊ တော်တော်ကို ဖျားတာ၊ အဲဒီည အိမ်ပြန်မရောက်ဘူး၊ ဟိုမှာ ဆေးမှုတွေ ဘာတွေရှိတော့ ဆေးထိုးဆေးသောက်တော့ လုပ်ရတာပေါ့၊ နောက်နေ့ နံနက်စောစောကျ နေစိုးဦးလေးတွေက အိမ်ကို ဖုန်းဆက်ပေးကြပါတယ်၊ စိတ်မပူဖို့နဲ့ ချက်ချင်းပြန်လွှတ်ရင် လမ်းမှာစိတ်မချလို့ မလွှတ်သေးကြောင်းပေါ့၊ မေမေကလည်း စိတ်တော့ပူတာပေါ့နော်၊ ဒါပေမယ့် ဖုန်းဆက်ပေးတဲ့ ဦးတွေက ရည်ရည်ငံငံလည်းရှိပြီး သူတို့တာဝန်ယူကြောင်းလည်း တဖွဖွပြောတော့ အားနာတာလည်း တစ်ကြောင်းကြောင့် အဲဒါဆိုလည်း နေကောင်းရင်တော့ ချက်ချင်း ပြန်လွှတ်ပါဆိုပြီး မှာလိုက်တယ်၊ ရွာမှာ နောက်တစ်ရက်နေပြီးတော့ မြရည်တို့ပြန်လာကြတယ်"

မြရည်မျက်ဝန်းက မာခဲဝင်းတောက်လာသလို ရှိသည်။ အံကို ဖွဖွကြိတ်ထားသည့် မြရည်၏လက်ကို အသာအယာ ဆွဲကိုင်ထားမိ၏။

"အဲဒါကို ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဘယ်လိုပြောကြသလဲဆိုတော့ နိုးရာလိုက်သွားတာတဲ့၊ မြရည်တို့အိမ်က အပြင်တွေဘာတွေ အလည်သွားတာမျိုး သိပ်မရှိဘူးလေ၊ လူမှုရေးတို့၊ ဘာသာရေးတို့ဆို အလှူငွေထည့်ပေမယ့်၊ အိမ်မှာက မေမေလည်း မရှိတာများတယ် မဟုတ်လား၊ မြရည်တို့ ညအိပ်မနေ့စ်ယောက်ကို စိတ်မချတာနဲ့ဆိုတော့ မေမေက အပြင်သိပ်မသွားဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ဘယ်သူနဲ့မှလည်း ရင်းရင်းနှီးနှီး သိပ်မရှိဘူး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း ရှင်းပြမနေတော့ဘူး၊ မေမေကတော့ ဆူတာပေါ့၊ အရမ်းလည်း စိတ်ဆိုးသွားတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မြရည်ကိုပြောတာက သူ့အမေတုန်းကလည်း . . .

မြရည်မျက်ဝန်းမှာ ငွေ့ရည်ဖွဲ့နေသည့် ဒေါသနှင့်ခံပြင်းမှုကို ကျွန်တော် စာနာနားလည်နိုင်ပါသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ ဒီလို ပြဿနာတွေကလည်း ခက်လှပါသည်။ ကိုယ်ထင်ရာပြောကြသည်။ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်မဟုတ်ဘဲ စွတ်မြှတ်သွားအောင် ဝေဖန်ကြသည်။ လူတစ်ဖက်သား မည်မျှနစ်နာထိခိုက်မည်ကို မကြည့်။ နားလည်စာနာပေးဖို့လည်း မသိသည့် လူတွေ မျိုးပွားပေါ်နေဆဲ ရှိလေသည်။

နှစ်သိမ့်ဖို့စကားတွေရှာရင်း မြရည်၏ တုန်ယင်နေသည့် ပခုံးစွန်းလေးကို အသာအယာ ပွေ့ဖက်ထားမိသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ချစ်သူလေးက မျက်ရည်မကျအောင် ထိန်းထားနိုင်၏။ အံကိုကြိတ်ထားဆဲမှ ကျွန်တော့်ကို စကားတစ်ခွန်းဆက်ပြောသည်။

"မြရည်က ကိုယ်မဟုတ်တဲ့အတွက် အဲဒီကိစ္စကို ခေါင်းထဲ မထည့်ဘူး၊ လူတွေကလည်း နောက်ပိုင်းကျ သူတို့ဘာသာ မေ့စပ်စိတ်သွားတာပါပဲ၊ ကိုကြီးကတော့ ဒီကိစ္စမှန်မမှန် ဟုတ်မဟုတ် ကိုယ့်ဘာသာတွေးကြည့်ပြီး မြရည်အပေါ် ကြိုက်သလိုဆုံးဖြတ်ပါ၊ မြရည်ကို ဒီကိစ္စကြောင့် လမ်းခွဲမယ်ဆိုရင် မြရည် ဘာမှမပြောဘဲ ထွက်သွားရုံပါပဲ"

"ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ မြရည်လေးရယ်၊ ကိုကြီးလည်း ဘာမှ မပြောမိပါလား"

ရယ်မဟဟ ကျွန်တော်ပြောသည်။ မြရည်အပြုံးကိုတော့ မမြင်ရ။ ဒေါစက်တည်ငြိမ်သည့် မျက်ဝန်းအကြည့်က ကျွန်တော့်ဆီမှာ။

"မဟုတ်ဘူး ကိုကြီးရဲ့၊ မြရည်က ဒီကိစ္စကို ပိုကြီးချဲ့ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှတ်ရည်လည်ရွဲနဲ့ မပြောနိုင်ဘူးလေ၊ ကိုယ်က ဘာမှဖြစ်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဝထမတော့ မြရည်တော်တော် အာရုံနောက်နေတာ၊ ဒီကိစ္စကို မြရည်က အသိအမှတ်လည်း မပြု၊ ဂရုလည်းမစိုက်ပေမယ့် ကိုကြီးကို ပြောပြဖို့တော့ စိတ်ကူးထားပြီးသား၊ ပြောလိုက်လို့ ကိုကြီး မြရည်အပေါ် အမြင်မကြည်ခဲ့ရင် အဲဒါကို ငါခံနိုင်ရည်ရှိပါ့မလားဆိုတာ တော်တော်စဉ်းစားခဲ့ရတယ်၊ မြရည်ခုန ပြောသလိုပဲ ကိုယ်မမှားတဲ့ တောင်းပန်သလိုလို၊ ဝန်ခံသလိုလို မပြောချင်တာတော့လည်း အမှန်ပဲ၊ အဲဒါကြောင့်ပါ"

မြရည်၏ မာနကို သတိထားမိသော်လည်း ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါ၊ နောက်ပြီး သူမမှန်သည်ဟု ကျွန်တော် လုံးဝယုံကြည်လေသည်။

"ဒါဟုတ်တာပေါ့၊ မြရည် ကိုကြီးကို အဲသလိုလည်း ပြောစရာ မလိုပါဘူး၊ မဟုတ်ဘူးလား၊ ကဲထားပါ . . မြရည်ပြောချင်တာပြော ပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ အဲဒါတွေ ထားလိုက်တော့၊ မြရည်ကို ကိုကြီးယုံ တယ်ကွာ၊ ဒါပဲ ဟုတ်ပြီလား"

မြရည် ခေါင်းယမ်းသည်။ ပြီးတော့ ပြုံးသည်။ ဝါးသွားတယ် လက်လို မြည့်ရှုလက်မြနေသည့် အပြုံး။

"ဟင့်အင်း . . ကိုကြီးအမေလည်း အဲဒီအဖြစ်အပျက်အရှုံ ကို သိသင့်တယ်၊ ယုံတာ မယုံတာတော့ သူ့အပိုင်းပေါ့"

ကျွန်တော်အခြေအနေကို ချက်ချင်းသိလိုက်ပါပြီ၊ တကယ် တော့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်သာ တုံးတစ်ကောင်လို ဘာမှမသိ တာပါလား၊ မေမေကလည်း မြရည်ကို သိနေသည်။ အခု မြရည် သည်း မေမေစုံစမ်းသမျှကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် သိသွားပုံရပါသည်

ပွဲတော်တစ်ခုလို စည်ကားနေသည့် မြို့လည်လမ်းများပေါ် တွင် ကျွန်တော်နှင့်မြရည်နှစ်ဦးသာ အသံမဲ့စွာ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ ကြသည်။ ဒြပ်မရှိသည့် အရိပ်သားတွေလို . . . ။ ဘဝခြားနေသူတွေလို ခြားနားစွာ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ လက်ရှိအနေအထားက ကျွန်တော့် ရင်ဘတ်ကို ကုတ်ခြစ်နေ၏။

အိမ်ပြန်တော့မည်ဟုပြောသည့် မြရည်ကို ကျွန်တော်မတား မိ။

"ညကျမှ ဖုန်းထပ်ဆက်မယ်လေ၊ မြရည်စောင့်နေနော်"

ခေါင်းညိတ်လျက် တိတ်ဆိတ်ရှင်းမှ မြရည် ကျွန်တော့်ကို စေ့စေ့ကြည့်နေသေးသည်။ ထို့နောက် . . .

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုကြီးကို မြရည်ချစ်ပါတယ်"

အရင်လိုအပြုံးလေးက ကြယ်အသစ်တစ်ခုလို ခုန်ထွက် လာသည်။

"အိမ်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ကိုကြီးဖုန်းဆက်မယ် သိလား၊ မြရည်ရဲ့လက်ဆောင်အတွက် ကိုကြီး ကျေးဇူးတင်တယ်၊ မြရည် အရမ်းတော်တယ်ကွာ၊ ကိုကြီးကို အံ့အားသင့်အောင်လုပ်နိုင်တယ်"

ထိုနေ့ညက ကျွန်တော်နှင့်သူမ တယ်လီဖုန်းထဲမှာ ပွင့်လင်း ပြီးငြိမ်းချမ်းသော စကားဝိုင်းလေးတစ်ခုဖြင့် သန်းခေါင်ယံကို ထွန်းညှိ လှပစေခဲ့သည်။ သူတစ်ပါးအပေါ် ညစ်ညမ်းပေကျံစေလို၍ မိမိပါးစပ် ကို သိက္ခာမဲ့စွာ အသုံးချနိုင်သူများကို ရယ်ပွဲဖွဲ့ကာ ကရုဏာသက် မိကြသည်။

အရင်ကတည်းက ကျွန်တော့်အနေဖြင့် သိပ်မခံစားရသော် လည်း မြရည်စကားတွေကြောင့် မြရည်ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် အသျှင့်စာရိတ္တ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် ဝှက်ထားမိသည်။

. . . . . စိတ်ကူးတွေ အားကောင်းမောင်းသန် တောင်ပံခတ်ကြ၏။ နေ့သစ်တွေကို ဖန်ဆင်းဖို့ ကျွန်တော်တို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီဟု နှလုံးအိမ်ထဲမှ အသံတစ်သံက ပြောသည်။

နံနက်လင်းလုပြီ။ ဘာမှမမြင်ရအောင် မှောင်နေသေးသော်လည်း ကျွန်တော်တို့မကြောက်ပါ။ နံနက်ခင်းသည် ငါတို့ဆီ ဆက်ဆက်ခိုနားလာပါလိမ့်ဦးမည်။

* * * *

(၁၂)

မလတ်ထံမှတဆင့် ကျွန်တော့်သဘောထားကို သိသွားသည့် မေမေက ကျွန်တော်နှင့်ဆွေးနွေးဖို့ နေ့တစ်နေ့ကို ရွေးချယ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်က မြရည်၏အဖြစ်ကို ရှင်းပြသည်။ မေမေကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အမြင်နှင့်အပြောကို လုံးဝပစ်ပယ်၍တော့ မရကြောင်း ထောက်ပြကာ ပြန်ပြော၏။

"မင်းစဉ်းစားပါဦး သား၊ မေမေ မပြောချင်ပေမယ့် ခုတော့ ပြောရတော့မှာပဲ၊ မင်းဖေဖေနဲ့ မေမေ့အဖြစ်ကိုလည်း သားသိတယ်၊ အစကတော့ အတူလျှောက်နိုင်မယ်လို့ ထင်ခဲ့တဲ့လမ်းပဲ၊ အခုတော့ ဘယ်လိုဖြစ်တုန်းကြသလဲ၊ ပြောရရင် မေမေတို့အိမ်ထောင်ရေး ဟာ မကောင်းခဲ့ဘူးလို့ပဲ လွယ်လွယ်ဆိုပါစို့ အေး . . ဒီကလေးမလေးတွေ မိဘရဲ့ ရာဇဝင်ကရော၊ သားသိနေလောက်ပါတယ်၊ မေမေ ဘာမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုတ်မပြောလိုပါဘူး၊ ဒီလို အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေတဲ့ မိဘတွေရဲ့ သနားစရာ ကလေးတွေနှစ်ယောက်မှ ကြုံကြုံဖန်ဖန်လာဆုံကြတယ်၊ တစ်ဖက်မှာလည်း ဒီမိန်းကလေးက ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ဒီလိုသတင်းတွေ အစွပ်စွဲခံရဖူးတယ်၊ မေမေပြောချင်တာ သားသဘောပေါက်လား၊ မေမေက သားကို စဉ်းစားစေချင်တာပါ၊ သူနဲ့ပတ်သက်လို့ ဆိုးသည်ကောင်းသည် မေမေ မဝေဖန်လိုဘူး၊ မေမေ သူ့ကို အထင်သေးနေတာလည်း မဟုတ်ဘူးနော်၊ မေမေ့သားရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အတွက် မေမေစိုးရိမ်ရုံသက်သက်ပါ ငါ့သား"

မေမေ့အသံက အနည်းငယ် တုန်ယင်လျက်။ စကားအများကြီးကို ဆက်တိုက်ပြောလိုက်ရသဖြင့် မောလည်းမောသွားပုံရသည်။ ကုရှင်ကိုမှီပြီး ခေတ္တမျက်လုံးပိတ် မှိန်းနေသည်။ တိတ်ဆိတ်သည့် အိမ်ကြီးထဲ ကျွန်တော်လည်း သက်မဲ့ဝတ္ထုပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ လောလောဆယ် အခြေအနေတွင် ရှင်အံ့မှုကို ကျွန်တော်မှန်းတီးနေမိသည်။ အားလုံးဟာ ရှုပ်နေတာပါပဲလား။

"ဟာ . . ဒီမိသားစုနဲ့ ဒီမိသားစု ဆုံမှဆုံတတ်တယ်ပေါ့ ပြီးတော့ ကလေးမလေးကလည်း အဲလိုအဲလိုပဲလို့ လူတွေ တီးတိုး တီးတိုး ရယ်ပွဲဖွဲ့ကြရင် မေမေ သားအတွက် ဘယ်စိတ်ကောင်းနိုင်ပါ့မလဲ၊ နောက်ပြီးတော့လည်း . . ."

"တော်ပါတော့ မေမေရယ်၊ သားတောင်းပန်ပါတယ်၊ သားကို ခွင့်လွှတ်ပါ"

မေမေ့စကားကို ဖြတ်ပြောလိုက်ရသည့်အတွက် စိတ်မကောင်းသော်လည်း ကျွန်တော့်ဦးနှောက်က သည်းမခံနိုင်တော့သောကြောင့် ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ အခြားသူတွေရဲ့ သဘောထားတွေ၊ အမြင်

တွေနဲ့ အသက်ရှင်နေကြတာလား မေမေလို့ ကျွန်တော် မမေးရက်ခဲ့ပါ။ မေမေ့မျက်လုံးတွေထဲမှာ စစ်မှန်သော မေတ္တာတရားကို မြင်နေရပါသည်။

ကျွန်တော့်ကို ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ မေမေအပေါ်ထပ်သို့ လေးကန်ဖြေးနှေးစွာ တက်သွား၏။ ကျွန်တော်က ထွင့်ဇော်ဆီ သွားဦးမယ်ဟု မေမေ့ကို အသိပေးကာ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကားပေါ်ကျမှ ဖုန်းဆက်ပြီး ထွင့်ဇော်ကို အားမအားလှမ်းမေးကာ၊ ကျွန်တော်စောင့်နေမည့်နေရာအား လှမ်းပြောလိုက်ရသည်။

* * * *

ပူလောင်ရှတသည့် အရသာက အာခေါင်ကို ဖြတ်သန်းသွားသည်။ စီးကရက်က ပျင်းရိဖွယ် လောင်ကျွမ်းဆဲ။ CNN သတင်းကြေငြာသူ၏ အသံကိုတော့ မကြားတစ်ချက်၊ ကြားတစ်ချက်။ ရှေ့ကဲ မှန်းတန်းပြားထဲမှာ ခုတ်ထစ်မီးရှို့ခြင်းခံထားရသည့် သတ္တဝါငယ်တွေ အမိုင်းမိုင်းအစစ၊ အဆီတဝင်းဝင်း။ ဟင်းချိုခွက်ထဲမှာလည်း သစ်ရွက်တွေ၊ ပင်စည်တွေ၊ အမြစ်တွေ၊ အသားနှင့်အရိုးစအချို့ ပေါလောမျောနေကြတာကို ကျွန်တော်မြင်နေရသည်။

ခဏကြာတော့ ထွင့်ဇော်ရောက်လာသည်။ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ပြာယာခပ်လျက် ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ ဖုန်းနှစ်ခါသုံးခါ ဆက်နေသေးသည်။ ထို့နောက်မှ ကျွန်တော့်ကို မေးဆတ်ကာ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"ဘယ်လိုလဲ ဟော့ကောင်၊ အစစအရာရာ OK တယ် မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား"

"အားပေါ့ကွာ"

ကျွန်တော် ခပ်တိုးတိုး မပွင့်တပွင့်သာ ပြန်ဖြေမိ၏။ ဖန်ခွက်ထဲမှာ လေးဟာနယ်တစ်ခု ရှိနေသည်။ ထွန်းဇော်ခွက်ကိုယူကာ ကျွန်တော့်ခွက်နှင့်ယှဉ်၍ ဖြည့်ပေးလိုက်ပြီး သူ့အာက်ပြန်တိုးပေးလိုက်သည်။

"မင်း အေးအေးဆေးဆေးပြောပါ ဇေယျ၊ ငါသိတယ်၊ မင်းမျက်နှာကြည့်ရုံနဲ့ ငါသိတယ်၊ မင်းမှာ ပြောစရာစကားတွေ တော်တော်ပြည့်လာပုံပဲ၊ မြှောစမ်းကွာ၊ ငါနားထောင်မယ်"

ထွန်းဇော် ဒီတစ်ခါလည်း သဘောကောင်းနေပြန်သည်။ အသက်အရွယ်နှင့် အလုပ်ကြောင့်လည်း ပါပါလိမ့်မည်။ အရင်လို သိပ်မလောတော့။ မြရည်နဲ့ပတ်သက်ပြီးလည်း သူနားလည်သဘောပေါက်သွားခဲ့ကာ မြရည်အကြောင်းပြောရင် နောက်တောက်တောက်မလုပ်တော့ပေ။

"အေး . . ငါကိုယ်တိုင်လည်း ဘယ်ကစပြောရမယ်မှန်းမသိသေးဘူးကွ ဟဲ ဟဲ"

ကျွန်တော့်ရယ်သံက မချိတင်ကဲသံထွက်နေမှန်း ထွန်းဇော်ရိပ်မိပုံရသည်။ မြို့ပြလိုင်းများအလယ် ကျွန်တော်နှင့်ထွန်းဇော်တို့အတန်ကြာအောင် ငြိမ်သက်မှုရှိနေကြသည်။ တဖြည်းဖြည်းပြောရင်းဆိုရင်းမှ ကျွန်တော့်ဇာတ်လမ်းကို ရောက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်၏ ချစ်လှစွာသောမိခင်၊ မြရည်မွန်၏ နေ့စွဲများ၊ အချို့သောလူများ။

ကျွန်တော့်အတွက် လမ်းတွေရှိပါသည်။ မလျှောက်ဖြစ်သေးသောလမ်းများ စောင့်နေကြပါသည်။ တီဗွီဖန်သားပြင်ပေါ်မှာ ရောခ်

အဆိုတော်တစ်ယောက် မြင်းပြတ္တယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်နေ၏။ ထွန်းဇော်ကတော့ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်၊ ကျွန်တော်က ဝဲလည်နေသော ကျွန်တော့်မရေရာမှုတွေကို ခင်းပြနေမိ၏။

"ဇေယျ . . ငါမြှောမယ်၊ ကောင်းတာက မင်းနဲ့မြရည်ညှိလိုက်ကွာ၊ သူဘယ်လိုဖြစ်ချင်သလဲ၊ မင်းဘယ်လိုဖြစ်ချင်တာလဲ၊ အဲဒီထဲကမှ တကယ်ဖြစ်နိုင်တာ ဖြစ်သင့်တာတစ်ခုခုတော့ ရမှာပါ၊ ငါထင်တာကတော့ အဲဒါအကောင်းဆုံးပဲ၊ မင်းဘယ်လိုသဘောရလဲ"

ကျွန်တော်ခေါင်းကို ညိတ်ပြလိုက်သည်။ တကယ်တော့ဘယ်လိုပြောပြီး ဘယ်လိုညှိရဦးမည်မသိ။ တာမှမဟုတ်ဟု ကျွန်တော်တွေးထင်ကာ မေ့လျော့သလိုဖြစ်နေသည့် ကိစ္စများက မြရည်နှင့်ကျွန်တော်တို့ကို ခြိမ်းခြောက်လာခဲ့လေပြီ။

မေမေပြောခဲ့သော စကားတွေကို အလွယ်တကူ ပယ်ဖျက်ပစ်လို့ ရကောင်းရနိုင်ပါသည်။ ချိုးမွှမ်းခုံနှစ်ရက်၊ ကဲ့ရဲ့ခုနှစ်ရက်ပဲ ဘာညာဟုဆိုကာ ဖွတ်တရွတ်လှုပ်ရှား၍ ရနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် မေမေ့စကားတွေကို အမှားဟု မဆိုဝံ့ပါ။

အဆင်မပြေသည့် အိမ်ထောင်ရေးများမှ မွေးဖွားလာကြသည့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်အတွက် မေမေစိုးရိမ်နေခြင်းသာဖြစ်လေသည်။ မိဘဒီလိုဖြစ်လို့ သားသမီးဒီလိုဖြစ်မှာပဲဟူ၍ အတပ်မဆိုနိုင်သော်လည်း မေမေ့မေတ္တာစေတနာက ကျွန်တော့်အပေါ် အရိပ်မိုးနေဆဲ၊ အေးမြပေးနေဆဲ။

မြရည်မွန်အပေါ် အပြောခံခဲ့ရဖူးသည့် ကိစ္စကြောင့် မေမေစိုးရိမ်မကင်း ပိုဖြစ်လာခဲ့၏။ ရေရှည်မှာ ကျွန်တော်နှင့်မြရည်မွန်နှစ်ယောက်ခေါင်းအတွင်း အခက်အခဲတစ်ခုအဖြစ် ကြီးထွားပြီး ဒုက္ခ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မလာခဲ့လျှင် ဖိုးရိုးစဉ်ဆက် အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေကြတာမှု ကျွန်တော်တို့အပေါ် အပြောခံရမှာ မေမေတွေးကြောက်ပုံရပါသည်။

ဒီကိစ္စတွေမှာ ထွန်းဇော်နှင့်ကျွန်တော် မေမေ့အပေါ် အမြင်တူညီကြသည်။ ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်တော်တို့လမ်းခွဲကာ အိမ်ပြန်လာခဲ့ကြ၏။ ထွန်းဇော်ကတော့ အားပေးသည်၊ တစ်ခုခုပြောချင်တာရှိရင် သူ့ကိုဆက်သွယ်လိုက်ဖို့လည်း ပြော၏။

* * * *

မြရည်နှင့်ကျွန်တော် ဖုန်းပင် သိပ်မဆက်ဖြစ်ကြတော့။ တစ်ပတ်မှာ တစ်ခါလောက်သာ ပြောဖြစ်သည်။ သူမလည်း အလုပ်နှင့်မို့ သိပ်မအားသဖြင့် လူချင်းတွေ့ဖို့လည်း မလွယ်။

ကျွန်တော်လည်း စိတ်ကိုအလုပ်ထဲ ရှိနိုင်သမျှနှစ်မြှုပ်ဖို့ ကြိုးစားရသည်။ မေမေနဲ့ကတော့ ပုံမှန်ပင်။ မလတ်လည်း အရင်လို အလုပ်တွေများဆဲ။ အနည်းငယ်တော့ စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုတွေကို လျော့ချပစ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထုံလိုင်းနေသည့် အတွေးတွေကို အပြင်းအထန် ပြောင်းလဲရတာ သိပ်မလွယ်သော်လည်း ကျွန်တော့်အတွက် တော်တော်လေး အဆင်ပြေလာပါသည်။

ကျွန်တော် မြရည်ကို သတိရသော်လည်း လောလောဆယ်တော့ တတ်စွမ်းသမျှ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် လွမ်းစိတ်ကို အနိုင်ယူနိုင်အောင် အားထုတ်နေမိသည်။

နောက်မဆုတ်ပါဘူး ညီမလေး။ ထားရစ်ခဲ့ဖို့လည်း မတွေးပါဘူး။ ကျွန်တော်သစ္စာမဲ့သူတစ်ဦး အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် အချို့

မတွေ့သေးသည့် ပုဏ္ဏားတစ်ပုဒ်အတွက် ခေတ္တနောက်ဆုတ်ထားရပါလိမ့်မည်။

နံနက်စောစောအလုပ်ကိုထွက်ရင်း မရောက်တာကြာသဖြင့် ကန်ဘောင်ပေါ် ခဏထွက်လာခဲ့မိသည်။ မနက်ခင်းရနံ့တွေက ကျွန်တော့်ဝိညာဉ်ကို နှုတ်ကျင်စေပါသည်။ စိတ်ဒဏ်ရာမှထွက်သော သွေးသည် အဖြူရောင်တောက်ပလျက် အလင်းရောင်ကို ဖုံးလွှမ်းလာသည်။

ဩော် . . ငါပိုင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကမ္ဘာဟာ အခုတော့ သွေ့ခြောက်ကွဲအက်လို့။

"ပန်းလေးတွေ မွှေးတယ်၊ စယ်ဦးမလျှော့ဟင်"

အသံပေဟာင်း။ ရနံ့တောင်းတွေက လွင့်ပျံ့လာပြန်သည်။ ပခုံးပေါ်မှာ နွေးထွေးသည့် အထိအတွေ့၊ သိရအခြေခံရသလို ကျွန်တော်လန့်ဖြန့်သွားကာ လှည့်ကြည့်တော့ . . . အို . . နတ်ဆိုးမလေးမြရည် စံပယ်တွေ ဝေလို့လေ။

"မြရည်၊ အယ် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ရောက်လာတာလဲ"

"ကိုကြီးကရော ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ရောက်လာတာလဲ . . တဲ"

မြရည်မျက်လုံးလက်လက်လေးတွေက ကျွန်တော့်ကို နွဲ့ယိမ်းစွာ တိမ်းမူးစေလျက်။

"သတိရလို့ပေါ့ မြရည်ရယ်"

"မြရည်လည်း အဲလိုပဲပေါ့၊ ဒီကိုလာချင်လို့ တမင်တကာ စံပယ်တွေယူလာတာ"

မြရည်က်ပြောရင်း ထိုင်နေကျ ခုံလေးပေါ်မှာ ထိုင်သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ခေါ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဖုန်းမဆက်တော့ ကိုကြီးကိုများ စိတ်ဆိုးနေမလားလို့ တွေးနေမိသေးတာ"

မြရည် တခစ်ခစ်ရယ်ရင်း သူမအကျင့်အတိုင်း ပခုံးပေါ် မှီနွဲ့လာသည်။ လေညင်းသည် ဖူးသစ်စ။ ရနံ့တွေ အသစ်ပြန်မွေးတဲ့ ရာသီ။

"ဘာလို့ စိတ်ဆိုးရမှာလဲ ကိုကြီးရယ်၊ မြရည် နားလည်ပါတယ်"

မြရည်စကားမှာ ဘာအရောင်မှ မရှိချေ။ အဖြူသက်သက် တဖျတ်ဖျတ်လက်ဆဲ။

"မြရည်၊ ကိုကြီးမေမေ့ကို တစ်မျိုးထင်မှာ စိုးရိမ်နေတာ၊ မေမေက ကိုကြီးကို ပြောပါတယ် သိလား၊ မြရည်ကို ဟိုလိုမျိုး အထင်သေးတာမဟုတ် . . ."

ရုတ်တရက် လက်ဖဝါးတစ်ဖက်က ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းတို့ သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။ နောက် . . . ရယ်သံလွင်လွင်လေး . . .။

"ကိုကြီးကလည်း စိုးရိမ်တာတွေများလိုက်တာနော်၊ အဲဒါတွေ ဘာမှပြောမနေနဲ့တော့၊ မြရည်ပြောတာ နားထောင်၊ ပြီးမှပြော ဟုတ်ပြီနော်၊ နောက်မြီး ဒီတစ်ခါ မြရည် ကိုကြီးကို မမှီဘူး၊ မြရည်ကို ကိုကြီးမှီထား၊ မြရည်ပြောတာကို နားထောင်နေ၊ ကြားဖြတ်ပြီးပြောရင် အရိုက်ခံထိမယ်နော်၊ ကြားလား"

အမှုအရာကော အသံကပါ တကယ်ရယ်ချင်စရာလေး ဖြစ်၏။

"ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ ကဲ မှီပြီးပြီ ပြောတော့"

မြရည်ပခုံးထက်မှာမှီရင်း မျက်လုံးကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ မြရည်အသံလေးသာ တစ်လောကလုံးမှာ ရှိနေသလိုမျိုး ကျွန်တော် နားဆင်နေခဲ့ပါသည်။

"မြရည် ကိုကြီးကို ချစ်တယ်၊ အဲဒါမှတ်ထားနော်၊ ကိုကြီးနဲ့ စတွေ့တော့ မြရည်ပြောခဲ့တာ ကိုကြီးမှတ်မိလား မသိဘူး၊ မြရည်က သူများအထင်အမြင်တွေကို အာရုံမထားတတ်ဘူးလို့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်နော်၊ အဲဒီအတိုင်းပါပဲ၊ အခုကိစ္စမှာလည်း ကိုကြီးကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုကြီး မေမေကပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုထင်ထင် မြရည်ဖြေရှင်းနေမှာ မဟုတ်ပေမယ့် ကိုကြီးနဲ့ဝေးရမှာကို တွေးမိတော့လည်း တကယ်ကြောက်တယ်၊ ဟိုတုန်းကတည်းက မြရည်ကြေ့ကျက်နေတာ ဒါပဲ၊ ဖွင့်ပြောလို့ တုံ့ပြန်လာတဲ့ အခြေအနေပေါ် မူတည်ပြီး မြရည်က အထူးတလည် ဖြေရှင်းချက်တွေ ပေးနေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါ သေချာတယ်၊ အဲဒီ လိုပဲ ကိုကြီးကို စိတ်ကျေနပ်အောင် မဖြေရှင်းလို့ စိတ်ခုသွားပြီး မြရည်ကို ထားခဲ့ရင်လည်း မြရည်ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ ဖလှယ်ကူခဲ့ဘူး။

ပြောရရင် တစ်ဖက်မှာလည်း မြရည်အကျင့်ဆိုးအတိုင်း မဖြေရှင်းချင်တာ၊ ရှိုင်းရှိုင်းဖဲပြောပါရစေတော့၊ ကန်တော့နော် ကိုကြီး၊ ဂရုမစိုက်တတ်တာပဲ ပြောပါတော့၊ မြရည်မှ မမှားတာ . . .၊ မမှားဘူးဆိုတာကလွဲရင် ဘာတွေနဲ့သက်သေပြနေရမှာလဲ၊ သက်သေပြစရာရှိလည်း မပြဘူး၊ ယုံတာမယုံတာ ကိုယ့်တိစ္စမဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ ကိုကြီးကို စွန့်လွှတ်ရမယ်ဆိုရင်ပဲ အသိစိတ်က မြရည်ကို တချိန်လုံး ဒုက္ခပေးနေခဲ့တာ၊ နောက်ဆုံး ကိုကြီးမေမေက မြရည်အကြောင်းကို စုံစမ်းတာတွေ မမျှော်လင့်ဘဲ သိလာရတယ်၊ ဒီကိစ္စကို အန်တီ သိမှာပဲလို့ တွက်ပြီးသား။

ဒီတော့ ကိုကြီးလည်း သိလာမှာပဲ မဟုတ်လား၊ ပြောပြီးပြီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နော်၊ မြရည်က အဲဒီကိစ္စကို ခေါင်းထဲထည့်မှ မထားတာ၊ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ် အသိဆုံးပဲလေ၊ ဒါပေမယ့် ကိုကြီး မြရည်ကို ဘာမှ မမေးခဲ့ မပြောခဲ့ဘူး၊ မေးခဲ့ရင်လည်း မြရည်က ဖြစ်ခဲ့သမျှကို အရိုးသားဆုံး ပြောပြမှာပါ၊ ရိုးရိုးလေးပဲ ပြောမှာ၊ ဒီထက်တော့ ပိုရှင်းမပြတတ်ဘူး၊ ရှင်းမပြနိုင်ဘူး၊ နောက်ဆုံး ကိုကြီးမမေးနိုင်လွန်းတော့မှ မြရည်ဖွင့်ပြောပြလိုက်တာပေါ့၊ ကိုကြီးအဲဆုံးအဖြတ်ကို ခံယူဖို့လည်း အသင့်ပြင်ထားတာပါ၊ အဲဒီနေ့နောက်ပိုင်း ကိုကြီးလည်း ဖုန်းသိပ်မဆက်ဖြစ်၊ မြရည်ကလည်း မဆက်ချင်ပြန်ဘူးလေ၊ ကိုကြီးဖုန်းဆက်မှပဲ အလွမ်းပြေရတာပေါ့၊ ဒီနေ့တော့ ကိုကြီးကို အရမ်းသတိရနေလို့ ဒီကိုလာခဲ့တာ"

စကားဆုံးတော့ ကျွန်တော့်နဖူးပေါ်မှ ဆံပင်များကို လက်ဖြင့်ပွတ်သပ်ကြည့်နေသည်။ အသက်ရှူသံသဲ့သဲ့ကလွဲရင် ဘာသံမှမကြားရ။ တိတ်ဆိတ်စွာပင် မြရည် ကျွန်တော့်လက်ကိုလည်း ခပ်ဖွဖွဆုပ်ကိုင်ကာ သက်ပြင်းချ၏။

"မြရည်ရယ်၊ ကိုကြီး မြရည်ကို ပြောခဲ့ပြီးသားပါကွာ၊ ကိုကြီး မြရည်ကို ယုံတယ်လို့ ပြောခဲ့တာပဲ၊ အခြားဘာတွေများ လျှောက်တွေးနေရဦးမှာလဲ"

"မဟုတ်ဘူးလေ ကိုကြီးရဲ့၊ ကိုကြီးမှာလည်း အကန့်အသတ်ဆိုတာ ရှိတာပဲ၊ လူဆိုတာ အကန့်အသတ်တွေထဲမှာ နေကြတာ မဟုတ်ဘူးလား။ ဒါကြောင့် အစောကြီးထဲက မြရည်က ကိုကြီးအပေါ် အများကြီး မျှော်လင့်မထားခဲ့ဖို့ လေ့ကျင့်နေခဲ့တာပါ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပင်ပန်းလှပါတယ် ကိုကြီးရယ်"

ကျွန်တော် ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း မရှိတော့။ မြရည်ပြောစကားကြောင့် ကျွန်တော်နာကျင်စွာ အော်ဟစ်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ ခေါင်းငုံ့ထားသည့် ချစ်သူကို ထွေးပွေ့ရင်း စိတ်က တစစီပြိုကျလာသည်။

"မြရည်၊ ကိုကြီးပြောမယ်၊ ဒီနေ့ပဲ မြရည်နဲ့ကိုကြီး လက်ထပ်မယ်"

မြရည် ခေါင်းမော့ကြည့်သည်။ အံ့ဩပုံတော့ မပြ။ ငြိမ့်ခေါင်းကို အသာယမ်းကာ . . .

"မြရည် လက်မထပ်ချင်သေးဘူး ကိုကြီး"

မြရည်အဖြေက ကျွန်တော့်ကို ပိုင့်ထိုးလိုက်သလိုပင်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ မြရည်၊ ကိုကြီးကို မယုံတော့လား။ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ၊ ဘယ်လိုပဲ ကြုံရကြုံရ ကိုကြီးရှေ့ကရှင်းမယ်၊ မြရည် ကိုကြီးအနားမှာ ရှိနေဖို့ပဲလိုတယ်"

နံနက်ခင်းသည် ရင့်မှည့်လာခဲ့ပြီဖြစ်၏၊ ခြေသံများ၊ ကျောက်များ၊ နေရောင်ခြည်နှင့်အတူ ဝင်းဝါလာသည့် လောကကြီး၊ ကျွန်တော်တို့၏ အသက်ရှူသံ။

"ကိုကြီးကို ယုံတယ်၊ မြရည်လည်း ကိုကြီးအနားမှာ ရှိချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လက်မထပ်ပါရစေနဲ့ဦး ကိုကြီး"

ချစ်သူ့လေသံလေးတွေက ကျွန်တော့်အတွက် မုန်တိုင်းတစ်ခုလို အရှိန်အဝါကြီးလှသည်။ ဘာကြောင့်ပါလဲ။ မြရည်ရှုံးနေတာလား။ ကျွန်တော်ရှုံးနေတာလား။ အဖြေမရှိပါ။ စွန့်စားဖို့ လိုအပ်ချိန်၌ အားလုံးကို မျက်တွယ်မြုပ်ပစ်ဖို့ ကျွန်တော်အသင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

ထင်မြင်ချက်များ၊ ဝေဖန်ပုတ်ခတ်မှုတွေများသည်လည်း ကိစ္စတစ်ရပ်များသာ။ နှစ်တစ်ရာအတွင်း ကျွန်တော်တို့ အဘယ်မျှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူးလား၊ မစောင့်နိုင်ဘူးလား၊ မြရည်ကတော့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် စောင့်နေပါတယ် ကိုကြီး၊ အချိန်ဆိုတာလည်း အနန္တပဲ မဟုတ်လား၊ တစ်နေ့ရာရာ၊ တစ်ချိန်ချိန်မှာ မြရည်တို့နှစ်ယောက် တစ်သားတည်း ဖြစ်ခွင့်ရမှာပါပဲ၊ ဘယ်သူမှလည်း စိတ်မချင်းရဲရဲဘဲနဲ့ပေါ့လေ”

အရောင်တွေ လင်းလွန်းနေသည်။ မြရည်ပါးပြင်ပေါ်မှာ မျက်ရည်မရှိခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ချစ်သူအတွက် မျှော်လင့်ဆဲဖြစ်၏။ ထိုနေ့ဦး . . . ။

* * * *

(၄၈)

www.burmeseclassic.com

(၁၃)

မှင်းရိုးသမ်ရာသီဥတုများအကြောင်း မည်သူမျှမပြောဖြစ် ကြတော့ပါ။ မလတ်နှင့် မမေကတော့ မည်သို့ညှိနှိုင်းလိုက်ကြသည် မသိ။ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စဆိုတာတွေ နောက်ထပ်မကြားရတော့ချေ။ ကျွန်တော်သည်း အရာအားလုံးကို ဘာသိဘာသာ ဖြတ်သန်းဖို့ အားခဲ ရ၏။

ညီမလေးရေ ပုံရိပ်များစွာနှင့် ညများစွာ၊ နေ့များစွာမှာ ငါဟာ ဘာကိုရှာဖွေရမှန်း မသိတဲ့ကောင်ပါ။ ကြောက်ကပ်ကပ် ကျွန် တော့်ရယ်သံကပင် မီးတောက်တစ်ခုလို ကျွန်တော့်ကို ပြန်လောင် ကျွမ်းလေသည်။

* * * *

"ကိုစေ မပြန်သေးဘူးလား။ မလတ်ပြန်တော့မလို့ ဟိုဒီ

လာပြောတာ၊ အတူတူပြန်မလားလို့လေ"

မလတ့်အသံကြောင့် ကျွန်တော်မော့ကြည့်ကာ ပြန်လည် ပြုံးရယ်နှုတ်ဆက်ရင်း . . .

"ဪ . . မလတ်၊ ဟုတ်တဲ့ ပြန်မယ်လေ အတူပြန်မယ်၊ အကုန်ပြန်ကြပြီဟုတ်လား။ ကျွန်တော်လည်း အာရုံမရတော့ဘူးဗျာ၊ ဒီလိုပဲ ဟဲဟဲ . . ."

အသက်မပါသလိုဖြစ်နေသည့် ကျွန်တော့်အသံကို မလတ် နားလည်စွာပြုံးလျက် ဘာမှမပြောဘဲ ကျွန်တော့်ကိုသာ စာရှုဏာ သက်သလို ကြည့်နေသည်။ ခက်သည်က အဲဒီလိုအကြည့်ကိုပင် ကျွန်တော်အခံရခက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် မလတ်က မလတ် ဖြစ်နေတာမို့ ကျွန်တော်ဘာမှမတွေးမိဖြစ်တော့။

ထိုင်ရာမှထကာ ခါးကိုလှည့်ပြီး အညောင်းတစ်ချက်ဆန့် သည်။ ကားသော့ကိုယူပြီး ဘာမေ့ဦးမလဲ စစ်ဆေးရသေးသည်။ ဖုန်း၊ ပိုက်ဆံအိတ်နှင့် အခြားအိမ်သယ်ရမည့် တိုလီမုတ်စအနည်း ငယ်ကိုယူလျက် အခန်းထဲက ထွက်မှဖြစ်တော့ မလတ်လည်း သဘော ပေါက်စွာ ကျွန်တော့်နောက်မှလိုက်လာသည်။

"ကိုစေ ဗေါ်သေးတယ်၊ Friendship မှာ တစ်ခုခုသွားစား ကြမယ်နော်၊ အားတယ် မဟုတ်လား"

"အားပါတယ်၊ မလတ် ဘာစားချင်လို့လဲ သွားကြမယ်လေ"

မလတ်ပြောသည့်ဆိုင်ကို ရုတ်တရက်မို့ မကြားလိုက်သဖြင့် ထပ်မေးရသေး၏။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ မလတ် ကျွန်တော့်ဘေး လာမထိုင်ဘဲ နောက်ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဘာ ကြောင့်ဟုညာ မေးမနေတော့ပါ။ ကားပေါ်မှာ မလတ်ကိုယ်ခိုင်ဆောင်

www.burmeseclassic.com

ပြီး တိတ်ဆိတ်စွာပင် မော်ကြည့်နေမိသည်။

မလတ်က နှစ်ယောက်စာ အစားအသောက်ကိုး...

ရှိတယ် ကိုဇေရဲ့" ". . . လုလု ပဲဟိုး

ပြီး . . .

"ကိုဇေ မ...

...ဘာ

မလတ်ရပ်ရာ တည်ကြည့်...

...ပြော

ပါဦး"

"...ကျွန်တော်

...ကိုမလက်ရှိ

အချိန်...

လည်း ...

မရောက်တော့သလို ရှိနေပါပြီ။ မလတ်ပြောချင်တာ အခြားဘာမှမပါဘူး။

ပါလေးပဲ၊ ကိုဇေ ဒီကိစ္စကို မပြောချင်ဘူးဆိုတာလည်း မလတ်ရိပ်မိ...

တယ်နော်၊ ပြောချင်လိုက် ပြေတာ၊ လိုအပ်တယ်ထင်လို့ပြောတာ၊

ရှင်းတယ်နော် ကိုဇေ

"ပြလေးဒီဥ

မနေနိုင်တော့သဖြင့် ကျွန်တော်ရယ်ရသည်။ မြရည်

ပြောဖူးတာကိုလည်း အမှတ်ရသည်။

ကိုကြီး မလိမ်တတ်တာနဲ့ လိမ္မာနေပါနဲ့ ဆိုတဲ့သဘောမျိုး

မြရည်ပြောခဲ့ဖူးသည်။ အခုလည်း ကျွန်တော့်ကို ...သေသေ

...

ချာချာ စိတ်မသွားပါရပါသည်။

မလတ် တွေးကြည့်မိသမျှ ကိုဇေမှာ ...လမ်းရှိ...

သား မဟုတ်လို့၊ ...လမ်းပေါ် ဘယ်ကိစ္စလျှောက်ရမယ်

မနီး ကိုဇေ ယောင်ပွားတိုးဖြစ်နေတယ်၊ ပြောရရင် တောက်ခံမှုလိုနေ

တာကွာ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အဲဒါပဲ၊ အခုကျတော့ ကိုဇေ

ဖြစ်နေပုံက ကိုယ်...မှတ် မြင်လည်းမမြင်ချင်၊ ယိုကိစ္စရဲ့ရမလို

ဒီကိစ္စရမလို့ တုန်ချည်တုန်ချည် ...ဖြစ်နေတာပဲ၊

တုတ်တာယ် မဟုတ်လား

". . . ...

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ပြောရမယ်၊ ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ၊ ပြောရ

မလိုရင် ကျွန်တော့အခြေအနေ ...နေမင်း အခုမ ကိုယ့်ကို

ကိုယ် ပြန်မြင်တော့ ရက်ရှိလာပြီ၊ ကျွန်တော့်က မလတ်ကို ပြုံးပြီ...

ကြည့်တော့ ပြဆိုလာသည်။ အသံကအရှုံးမပေးလည်း ဒီလိုစိတ်

ပေးရှားရတာပါလား၊ ညီမလေးရဲ့ နင့်ဟာ ဘယ်လိုကျစ်ယုံတတ်တဲ့

ပေးမလေးပါလား၊ ...မဖွဲ့ချင်ဘူး မြရည်။

ဟုတ်တာယ်လို့ပဲ ဝန်ခံရတော့မှာပဲ မလတ်"

www.burmeseclassic.com

ရယ်ရင်းမောရင်းပင် စကားကို စ,ရတော့၏။ ဘာဖြစ်လဲကွာ၊ ထုတ်တယ်ဆိုလည်း ဟုတ်တယ်လို့ပဲ ပြောရုံပေါ့။ ကျွန်တော်အသက်တို့ ခပ်မြန်မြန်ရှူမိသည်။

"ဒါပေမယ့် မလတ်ရေ၊ ခက်နေတာက မြရည်ပဲဗျ၊ သူက ငြင်းတာပါ"

အစချီရင်း မြရည်ပြောသမျှကို ပြန်ပြောပြမိသည်။ မလတ်ကတော့ ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောဘဲ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်ပေးပါသည်။ ကျွန်တော့်စကားဆုံးမှ . . .

"အဲဒါကြောင့်တိုပဲ ကိုဇေ့ကို မလတ်က ဒီစကားတွေ ပြောနေရတာလေ၊ သူ့ဘက်ကတော့ သူဒီလိုပဲပြောမှာဘဲ ကိုဇေရဲ့၊ မလတ်မိန်းကလေးချင်း ကိုယ်ချင်းစာတယ်၊ ဘယ်လောက်ပဲ ပွင့်လင်းပါစေ၊ သူ့အပေါ် ကိုဇေ အထင်သေးမှာ၊ ကိုဇေ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ တစ်မျိုးအထင်ခံရမှာ သူကြောက်မိမှာပဲလေ၊ သူ့မသိစိတ်ထဲမှာ အဲဒါရှိနေမှာပဲလို့ မလတ်ထင်တယ်"

မလတ်အသံတွေ ကျွန်တော့်အသိစိတ်ထဲ မှိုင်းလိုရွာချသည်။ အာရုံတွေ စီးမြောတာ ရနံ့တစ်မျိုးက လိုက်လှဲ့စွာ ဝေ့တက်လာသည်။ ဆံနွယ်တွေ၊ ခြိမ်သက်နာရီများ၊ သက်ပြင်းတွေ . . .။

"အဲဒီတော့ မလတ်ပြောချင်တာက ကိုဇေရေ့ ရှင်က ဦးဆောင်ရမှာနော်၊ မိန်းကလေးနဲ့ ယောကျ်ားလေး တန်းတူအခွင့်အရေးရပြီလို့ ဘယ်လောက်ပဲပြောပြော၊ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတဲ့စကားကို ကြားနာခွင့်ဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်အခုန်ရဆုံးဂီတပဲ၊ အခု မြရည်က ကြောက်နေတာ၊ သူလည်း ဝန်ခံထားတာပဲ၊ ဒါကြောင့် သူငြင်းတယ်၊ အဲဒါကို

တို့ကိုဇေကလည်း အုတ်အုတ်ကြောင်နဲ့ ရပ်ထားတယ်၊ ဘာလဲ ဟိုကမြန်ပြီးတော့ ကိုဇေရေ မြရည်စိတ်ပြောင်းသွားပြီ၊ လာတောင်းတော့၊ လက်ထပ်ချင်လှပြီလို့ ပြောရမှာလား"

မလတ်မှတ်စောင်းက ယခုအချိန်တွင် အချိုဆုံးဖြစ်နေသည်။ ရင်ထဲမှာ လျှပ်စစ်ဓါတ်တစ်မျိုး စီးဝင်နေ၏။

"ဆက်မပြီးပြောမှပေါ့ ကိုဇေရဲ့၊ သူ့ကို အားမငယ်အောင် ကိုဇေ့သဘောထားကို သဘောပေါက်လာအောင် ကိုဇေသေချာပြောပေါ့၊ ဒီအတိုင်းကြီးပဲ ဆွေးသလို၊ ငေါ်သလို ကိုဇေနေနေမှတော့ ဟိုက ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ၊ ကြော် . . ဒီကောင်လေးပြောရတာကွာ တုံးလိုက်တာ . . ."

နောက်ပိုင်း မလတ် ဘာတွေပြောမှန်း ကျွန်တော်မသိတော့ချေ။ မှတ်မိသမျှ ကျွန်တော် မလတ်ကို အိမ်ပြန်ပို့ပေးလိုက်သည်။ အိမ်တို့ပြန်ရောက်ပြီး ရေမိုးချိုးကာ မေမေနှင့် ထမင်းဝင်စားသည်။ ခေါင်းတိုက်တာ အကြောင်းပြပြီး အခန်းထဲ မြန်မြန်ပြေးဝင်ရ၏။ မေမေ ကျွန်တော့်တို့ ဆေးသောက်ဖို့ လှမ်းပြောနေတာကိုပင် ပြန်မပြောမိတော့။ ခွင့်လွှတ်ပါမေမေ။

* * * *

"ဟယ်လို"

ကြေနန်းကြီးတစ် လျှောက် ဖြတ်သန်းလာသည့် ကျွန်တော်၏ အမြုန်းသွတ်သွတ်အလင်း . . .။

"မြရည်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible] မြရည် [illegible] ခေါင်းငုံ့ထိုင်နေသည်။ [illegible]

[illegible]

"တယ် ကိုကြီး၊ တိုက်ဆိုင်လိုက်တာ၊ မြရည်လည်း အခုပဲ [illegible]

[illegible]

ဆက်ပြင်းရှိကိုသိနိုင်အောင် [illegible] အစပြုပါသွားပြန်

[illegible] ကျွန်တော် [illegible] ဖမ်း

[illegible] ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ဖို့စိတ်ကူးချင်းတူနေ [illegible]

[illegible] မြရည် [illegible] ကိုကြီး [illegible]

မြရည်ကို ကိုကြီးလက်ထပ်ပါရစေ မြရည်" . . . [illegible]

[illegible] ကိုကြီးပြောပါရစေဦး [illegible]

[illegible] ကိုကြီးတို့ [illegible] သိလား၊ [illegible]

[illegible] ကိုကြီးတော့ အလိုထင်တယ်၊ နှစ်ယောက်လုံး

က ဒီကိစ္စတွေအပေါ် အလွန်အမင်းကြီးကို ဝေဖန် [illegible]

မိကြတာလို့ ထင်တယ်၊ အခု ကိုကြီးတွေးနေတာ တစ်ခုပဲ၊ ခွန်အား

ရှိဖို့၊ မြရည်နဲ့ကိုကြီးတို့မှာ ခွန်အားရှိဖို့ . . ."

ကျွန်တော့်စကားကို မြရည်နားလည်ပေးနိုင်သလားဆိုတာ မတွေးချင်တော့။ အချို့ကိစ္စတွေမှာ အကောင်အထည်ဖော်ပြီးမှသာ [illegible] ရှင်းပြကြောင်း [illegible] လက်တွေ့ကို သာ အရင်စတင်သင့်သည်ဟု ကျွန်တော်တွေးနေမိသည်။

"ဘာဖြစ်လဲ မြရည်လေးရယ်၊ ကမ္ဘာပျက်ခဲ့ [illegible] နေတော့

[illegible] ဆိုလည်း ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အပြစ်ရှိမယ်ဆိုတော့လည်း [illegible]

[illegible]

နှစ်ယောက် သွေးတွေနွေးထွေးကာ အိုကြွလာနေသ [illegible] တိတ်ဆိတ်စွာ ဘာတွေတွေးနေပါလိမ့်။ ကျွန်တော် [illegible] သူမ၏ မျက်ဝန်း [illegible]

"ကြောက်တယ် ကိုကြီး၊ မြရည် [illegible] တကယ့် [illegible] တွေးရင်း [illegible]

[illegible]

စကားတွေသည် အဆုံးမသတ်ကြ။ နေ့ရက်တွေ အဆုံး [illegible] ကြောင်း [illegible] မရှိကြောင်း အချို့အရာတွေကို (ဝမ်းနည်း [illegible]

[illegible]

ကျွန်တော်မိုက်မဲဖို့ (သို့မဟုတ်) ပျံ့ဝဲဖို့ အသင့်ရှိနေပြီဆိုတာ သူ [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မြရည်ယုံကြည်ဖို့ပဲ လိုတာပါ။ ယုံကြည်တယ်ဆိုရင် ဘာမဆို ဖြစ်နိုင်တာပဲ မဟုတ်လား"

သူညနာရီ၊ ဘဝတောင်ကုန်းကို သိမ်းပိုက်ပါတော့ ညီမလေး။ ကျွန်တော် နောက်မဆုတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားလေ။ ကြယ်တွေ ရယ်မောသံကြားရ၏။

"ကိုကြီး"

မြရည်အသံထဲမှာ ဝိညာဉ်ကို ကျွန်တော်တွေ့ပြီ။

"ပြောလေ ညီမလေး"

"မြရည် စံပယ်တွေနဲ့စောင့်နေမယ်၊ မနက်ငါးနာရီ မြရည်တို့ရဲ့ ပန်းဈေးမှာ စောင့်မယ်၊ ဒါပဲကွာ၊ ကိုကြီး ထပ်မမေးနဲ့တော့"

ပြောပြောဆိုဆို မြရည်ဖုန်းချသွားခဲ့သည်။ ရုတ်တရက်မို့ ကြောင်အအ ဖြစ်သွားသော်လည်း ကျွန်တော်သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ဒီညကို ဖြတ်သန်းရတော့မည်။ နံနက်ခင်း ညင်သာစွာ လွင့်ကျလာသောအခါ သူမရှိရာ အလင်းရောင်ရပ်ဝန်းဆီ ကျွန်တော် အရောက်သွားမည်။

ဘာတွေဖြစ်ဦးမည်နည်း။ ကျွန်တော် အားရပါးရ ပြုံးရယ်မိသည်။ ဘယ်သူသိလို့လဲ။ အတိတ်အကျွေဟောတိန်းများကို ကျွန်တော်တို့ လွှင့်ပစ်လိုက်ကြရုံပေါ့။ မသိကိန်းမနက်ခင်းလေးထဲ စံပယ်ပွင့်တွေသာ ဆေးချနေလေသည်။ မြရည်ရေ . . .။ ရှေ့ဆက်ရမယ့် မနက်ဖြန်တွေမှာ ငါတို့ကို တမျှော်တခေါ်လမ်းတွေက စောင့်နေခဲ့ပြီ။

ဘယ်နှစ်ခုမြောက် နွေဦးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကျွန်တော်တို့လာခဲ့ပါဦးမည်။ ပန်းဝင်စားနှစ်ပွင့်ကို လိုက်ရှာကြဦးမှာလား။

ကျွန်တော်တို့ အစွမ်းကုန် မွေးပျံ့ရယ်မောနေမှာကို ဘယ်သူမှ ခြေရာခံမိမည် မဟုတ်ချေ။

လေးစားစွာဖြင့်

ဝေမှူးသွင်

Weihmuthwin @ gmail.com

အမှတ် (၇၇/၉၃) အခန်း (၅၁)

မန္တလေးလမ်း ကန်တော်လေး

ရန်ကုန်မြို့

www.burmeseclassic.com